
THUÝ NGÔ

Tuyển tập

ĐỨC NĂNG THẮNG SỞ

KINH DỊCH HỘI - THIÊN ĐỊA NHÂN

MỤC LỤC

1

Thơ	8
Ngọn lửa lớn bắt nguồn từ đốm lửa nhỏ. Bí quyết thành công dành cho bạn!	9
Cách giữ tài lộc mà không bị rơi vào cảnh nghèo đói!	11
Cách chồng đối xử với vợ sẽ thấy được bí quyết của người đàn ông thành công!	13
Bạn muốn có tiền bạn phải biết cách xài tiền.	15
Tại sao mọi người nên đọc bài viết của tôi mỗi ngày?	17
Đàn ông khi kết hôn sẽ thay đổi vận số, nếu biết yêu thương vợ con thì hậu vận sự nghiệp hanh thông!	18
Con hư hỏng phải làm thế nào?	20
Tư duy tách “bầy” bí quyết thành công!	22
Thay đổi tích cực.....	23
Không thù oán.....	24
Ngọn lửa ma quỷ.....	25
Tồn để ích	26
Sai để biết đúng! Sự trọn vẹn là dấu hiệu của suy tàn!	27
Rượu bia, chất xúc tác của những tội lỗi! Lối sống buông thả gây hậu quả không kịp hối.....	29
Nếu một ngày bạn không được yêu thương quan tâm như trước đây, họ trở nên lạnh nhạt thờ ơ và oán ghét bạn thì bạn sẽ đón nhận như thế nào?	31
HÃY TÍNH LỢI CHO NGƯỜI trước rồi mới tính lợi cho mình!.....	33
<i>Tháng sáu</i>	35
Khi bạn suy nghĩ tiêu cực thì bạn sẽ gặt lấy màu tối! đọc bài viết này để thay đổi số phận.....	48
Khi bạn suy nghĩ tiêu cực thì bạn sẽ gặt lấy màu tối! đọc bài viết này để thay đổi số phận.....	56
Tu khát thực có phải là lười biếng? Lười lao động? Vô trách nhiệm? Và hướng con người tới xu hướng thoái hoá buông bỏ chán nản, gây tiêu cực cho xã hội?	58
Tu hành có cần giấy chứng nhận?	60
Thôi kệ họ.....	90
Hãy bắt đầu bằng cách tha thứ cho mình!	93
<i>Cá lớn nuốt cá bé</i>	95
<i>Đức tin “nhân quả” đang bị suy thoái nghiêm trọng!</i>	95
Chúng ta hãy nghĩ tất cả chỉ là thử thách!.....	98
Dự ngôn 12 con giáp từ giờ đến hết năm Thìn 2024	100

Tài lộc 12 con giáp trong năm 2024	101
Đức hóa công ty.....	116
Tại sao làm nhiều mà không có dư? Bí quyết vươn lên khi đang khổ!	118
Đồng tiền nghiệp và đồng tiền phúc mọi người hết sức lưu tâm!	120
Tại sao đời cha ăn mặn đời con khát nước? Tại sao nghiệp người nào người đó không gánh mà con cháu phải gánh? Liệu có công bằng?	122
Làm sao để không sợ bùa ngải, không sợ ma quỷ ám hại?	124
Dù có xảy ra chuyện gì cũng tốt thôi mà!	127
Kiểm soát cảm xúc chứ không phải dập tắt nó! Đừng biến tôi thành Bụt! Tôi là một người bình thường!	130
Hiếu đúng về phong thủy nhà cửa! Họa phúc từ đâu?	132
Bị đuổi việc chưa chắc đã xấu!	135
Mang đến điều tốt đẹp cho người khác chính là đang xây dựng đời sống tốt đẹp cho chính mình	137
Quẻ kinh dịch có thay đổi kết quả không?	138
Làm miết làm mãi mà vẫn không có lộc	140
Làm sao để chuộc tội khi đã phá thai?	142
Một trong những nguyên nhân gây đau khổ mà chúng ta cần tránh	143
Sống thẳng người ghét! Sống quân tử người hại! Nhưng Trời thương!	145
Cứu vật, vật trả ơn!	146
Tiền thì có thể hơn người ta nhưng đức thì thua họ! Thế nào là lộc cao quý?	148
Tâm bất biến giữa dòng đời vạn biến là gì?	149
Con cái thờ cúng gia tiên hay con trai cháu đích tôn thờ cúng?	150
Một quan niệm về thờ cúng gia tiên rất đáng để chiêm nghiệm!	151
Khi bạn bị mất một số tiền thì hãy bình tĩnh! Đừng tuyệt vọng! Đọc hết bài viết này để biết lý do!	153
Lừa gạt tiền của người khác, mượn tiền không trả, xù, quýt... là gieo nhân rất xấu ác hãy cẩn thận!	155
Khi bạn bị mất một số tiền thì hãy bình tĩnh! Đừng tuyệt vọng! Đọc hết bài viết này để biết lý do!	157
Nhà phong thủy gặp đất nặng âm khí, sát khí phải làm sao?	159
Hôm nay, tôi trình bày với mọi người một pháp tu vô cùng hiệu quả giúp mọi người gia tăng thêm phước báu!	161
Cừu đen là ai?	163
Không hợp tuổi lấy nhau có được không?	165
Đôi điều tâm tình và biết ơn tình cảm của mọi người dành cho tôi!	169
Mưa tới đâu mát mặt tới đó, lo buồn xa xôi chuốc thêm khổ sầu!	170

<i>Hồi hướng phúc đức cho người thân yêu!</i>	172
<i>Một sự nhìn bằng 9 sự lành!</i>	174
<i>Người mẹ đơn thân và con đường phía trước!</i>	175
<i>Lá số tử vi, bát tự, tử bình, tứ trụ... mà có một trong hai sao này thủ mệnh thì không còn ứng nghiệm nữa!</i>	177
<i>DÒNG SÔNG KHÔNG ĐỢI</i>	206
<i>THĂM THĂM LÒNG SÂU!</i>	207
<i>MỘT CON MẮT HAI GÓC NHÌN</i>	208
<i>BÓNG HÌNH ĐEO ĐẰNG</i>	209
<i>MỖI TÂM HỒN LÀ MỘT BÔNG HOA KHÁC BIỆT</i>	210
<i>TIẾNG CHIM HÓT TRONG RỪNG DƯƠNG</i>	212
<i>CÁI GÌ CỦA MÌNH SẼ VỀ VỚI MÌNH</i>	213
<i>MÓN NỢ NẶNG NHẤT LÀ TÌNH NGHĨA</i>	214
<i>QUÝ NHÂN CỦA BẠN LÀ CHÍNH BẠN</i>	215
<i>CHƯA TỚI THỜI HAY CHƯA NGỘ ?</i>	216
<i>CÓ ĐỨC MẶC SỨC MÀ ĂN</i>	217
<i>CÓ NHỮNG SỰ BẤT NHƯ Ý</i>	218
<i>VÀ BÀI HỌC LÀ KIÊN NHẪN VỚI SỐ PHẬN</i>	218
<i>THƯƠNG NGƯỜI CHƯA CHẮC NGƯỜI THƯƠNG NHƯNG TRỜI THƯƠNG!</i>	220
<i>CÓ NHỮNG CHUYỆN NGƯỢC ĐỜI</i>	221
<i>AI TIN SAO SẼ VẬY</i>	222
<i>BIẾN HẬN VỀ ĐÂU?</i>	224
<i>MỘT ĐỜI BÌNH LẠNG</i>	225
<i>SAU TỔN THẤT SẼ LÀ ÍCH LỢI</i>	226
<i>NHƯ NHÁNH PHONG LAN</i>	227
<i>MẶT TÍCH CỰC CỦA XUI XẺO</i>	228
<i>NỤ HOA HÀM TIẾU</i>	230
<i>VẤN KHẮN GIAO THỪA</i>	232
<i>VÌ SAO BẠN BỊ MẤT TIỀN MÀ HẠN THÌ VẪN CÒN?</i>	234
<i>KHỔ QUÁ MÀ KHÔNG BIẾT BẮT ĐẦU TỪ ĐÂU</i>	236
<i>CHƯỚNG DUYÊN VÀ NHỮNG ĐIỀU MAY MẮN SAU ĐÓ</i>	238
<i>NHỮNG NỖI HÀM OAN</i>	239

NGUỒN NĂNG LƯỢNG HẮC ÁM MỖI NGÀY CẦN LOẠI BỎ.....	240
THAY ĐỔI SỐ PHẬN BỞI THAY ĐỔI TƯ DUY	242
Chỉ cần bạn tin vào điều tốt lành, bạn sẽ bình an!	244
TẢN MẠN NGÀY VÍA THẦN TÀI	246
GIÁO DỤC CON CÁI	248
ĐIỀU GÌ LÀ QUAN TRỌNG NHẤT?	248
DÂNG SAO GIẢI HẠN	250
HÀI LÒNG VỚI THỰC TẠI	252
SỐ PHẬN	253
BÓNG MA ĐIỀM BÁO LÙI XA	255
Lương duyên tốt đẹp nhờ, tu tập tạo phước.....	257
KHÁC BIỆT TÔN GIÁO.....	258
CHẤP NHẬN KHỔ ĐAU	260
Chấp nhận chịu đau khổ ràng buộc vì con cái!	322
Khi con nợ cũng là chủ nợ! Từ bạn thành thù!	324
Số phận tôi là do tôi quyết định có đúng không?.....	326
Con rắn.	328
Hãm hại người có Phúc Đức là tự đẩy mình vào địa ngục!	330
Đi theo đường sáng.....	332
Ở gần người tốt cũng hưởng Phước!	334
Bài viết này rất đáng đọc! Đây là một quan điểm cá nhân tôi, nếu mọi người đồng cảm thì chia sẻ cùng bạn bè.	336
Chúng ta được sống lại lần nữa.	337
Nhìn người bằng lòng bao dung!	339
Cầu được ước thấy.....	341
Người ta nói “yếu thì đừng ra gió”, khả năng có hạn thì đừng cố trèo cao, trèo cao sẽ té đau!	343
Người tu tâm tích đức sợ trong tình thức!.....	345
Người càng thành công càng ít bạn bè!	347
Tại sao khi đọc bài viết chữa lành thì cuộc sống thay đổi tích cực từ công việc, sức khỏe, đến tài chính và cầu con...?	350
Bảo vệ môi trường sống là đang tu phúc đức mỗi ngày.....	352
Cây nổi buồn	354
Đến với tôi để được chữa lành.....	356

Rèn luyện bản thân	358
Lời vàng ngọc	359
Quà tặng	360
Tính nóng vội	361
NHỮNG TÂM HỒN NHÂN SÂM NGÀN NĂM!.....	362
Tại sao nhiều người gục ngã sau một biến cố?	364
Đã là nghiệp thì khó tránh, đã là phúc thì không phải nghiệp, không có gì phải lo sợ!	366
Tâm linh côn đảo!	368
Những nhà tù!	371
Hãy hạ mình xuống nữa trong cuộc đời này... ..	373
Triết lý sống từ xe ô tô:.....	375
QUÉT LÁ	417

TUYỂN TẬP

Dịch sư THÚY NGÔ

KINH DỊCH HỘI – THIÊN ĐỊA NHÂN

Thơ

*Trăm năm được mất hóa hư không
Khi bạn khi thầy khi dừng đứng...
Hai mặt đồng tiền theo thái cực
Thói đời danh lợi mấy phân vân ?*

*Khi thương khi ghét khi nào biết...
Tha thứ cho qua những giận hờn...
Sen nở từ tâm hồn cõi mộng
Hương bay ngược gió buổi tà dương!*

Ngọn lửa lớn bắt nguồn từ đốm lửa nhỏ. Bí quyết thành công dành cho bạn!

Nếu chúng ta để ý một chút trong cuộc sống thường ngày sẽ thấy rằng: tất cả những việc vĩ đại đều bắt đầu từ những việc nhỏ bé. Ví dụ: xây một cái nhà phải bắt đầu từ việc dựng móng, bắt đầu từ những viên gạch đầu tiên, những xô hồ đầu tiên. Rồi đến việc trồng cây, ban đầu là một hạt giống bé xíu, chúng ta chăm sóc tưới tẩm cho nó, để đến một ngày nó lớn mạnh đơm hoa kết trái. Vì thế, đừng xem thường những gì nhỏ bé.

Trước khi ngọn lửa bùng cháy cả khu rừng thì nó là một đốm lửa nhỏ. Người có trí tuệ sẽ không bao giờ dám chủ quan với những thứ nhỏ nhoi, vì người ta thấy được tương lai hùng mạnh của nó.

Mở rộng triết lý ấy ra trong cuộc sống tu tập của chúng ta:

1/ Phải ngăn ngừa dập tắt những thói hư tật xấu, những ác tâm, tà niệm... khi chúng chỉ mới bắt đầu khởi lên, bởi nếu lơ là với những tâm ma ấy sẽ có một ngày nó lớn mạnh lên và làm chủ thiện tính trong bạn, khi đó bạn sẽ bị biến đổi bản chất, hãy cảnh giác với những tà niệm. Hãy tu thân và quán (soi xét) bản thân mình thường xuyên để nhận ra những năng lượng tiêu cực: triệt tiêu, kiểm soát chúng đừng để chúng mạnh lên! Kinh dịch có chỉ ra rằng “lý sương kiên băng chí” nghĩa là “đập lên sương hãy cẩn thận bởi có ngày sương kia sẽ biến thành băng” vậy ý của cổ nhân là nhắc nhở con người phòng ngừa những thứ xấu xa tiêu cực khi nó chưa lớn mạnh. Đợi nó lớn rồi thì muộn màng. Trong quản lý cũng thế, dù là một quốc gia hay là một công ty, cũng phải phát hiện sớm những tiêu cực và ngăn chặn nó ngay từ đầu, không được lơ là với chúng và vẽ đường cho hươu chạy!

2/ Trong quá trình tu tập, điều quan trọng nhất là sự kiên nhẫn. Bởi những kết quả tốt sẽ chưa đến ngay với bạn. Bạn nuôi dưỡng từ từ rồi mọi thứ sẽ xảy đến rất bất ngờ, khi bạn đã tích lũy đủ nội lực thì ánh sáng sẽ phát ra. Lửa sẽ bất ngờ bùng lên! Xây dựng con người mình, hay xây dựng công ty, phát triển đất nước... cũng cần sự kiên nhẫn nuôi dưỡng những mầm non tốt đẹp, những gì tốt đẹp cần được chăm sóc trân quý nhen nụi, giống như những người tài đức là nguyên khí quốc gia, nếu họ bị bỏ bê không quan tâm, không được coi trọng nữa thì thật có hại cho đất nước. Bởi một quốc gia mà có nhiều người tài đức thì không một quốc gia nào dám xâm phạm. Ngày xưa, trước khi đánh một nước nào, vua sẽ cho gián điệp đi tìm hiểu dân tình nước đó, thấy nước phong hóa đã suy, người tài đức không còn, ông ta sẽ xua quân xâm lược. Bởi vậy, nuôi dưỡng nhân tài nguyên khí quốc gia là một quyết định sống còn.

Việc tu dưỡng cũng không khác mấy, phải chăm sóc thiện tâm từ khi nó còn nhỏ bé. Những suy nghĩ hành động tuy nhỏ nhưng sẽ nuôi dưỡng được phước lành lớn lao! Đừng chỉ suy nghĩ “*tôi đã làm việc thiện lớn rồi nên việc nhỏ tôi không bận tâm nữa*” suy nghĩ như vậy là hỏng! Ví dụ: mình làm việc thiện lành ngoài xã hội rồi nhưng về cáu gắt với vợ con như thế là không nên! Giống như mình đi chùa lễ Phật rất siêng mà ra khỏi chùa thì quýt nợ! Như thế tu sao cho đáng kết quả?

Chúng ta phải chăm lo từ những việc nhỏ bé hằng ngày để nuôi tâm hồn.

Với việc quốc kế dân sinh thì quan tâm sâu sát đến những nguyện vọng nhỏ bé nhất của nhân dân.

Với việc công ty thì để ý đến những chi tiết nhỏ bé nhất để vận hành, điều gì tốt thì nuôi dưỡng điều gì xấu thì phải ngăn chặn sớm!

Đây là một số chia sẻ cá nhân, không có ý dạy khôn ai, mong mọi người hoan hỉ! Cầu chúc phước lành đến mọi người!

Cách giữ tài lộc mà không bị rơi vào cảnh nghèo đói!

Tất cả sự giàu nghèo tất nhiên cái Phước cái Nghiệp trước đó định sẵn, giống như một cuốn phim mà mọi vai diễn đã được sắp đặt. Giàu nói là phước mà cũng chưa hẳn là phước, nghèo nói là nghiệp lại chưa hẳn là nghiệp. Ví như: giàu có nhiều tiền mà bản thân ăn chơi, con cái nghiện ngập hư hỏng... thì giàu đó góp phần tạo ra nghiệp quả. Giàu không còn là phước nữa. Còn nghèo mà không tự ti lại cố gắng sống giản dị, biết đủ không tham, biết nghèo nên sống yêu thương, giảm tiêu thụ, con cái sống trong cảnh nghèo nên thấm giá trị của lao động và biết quý giá đồng tiền... thì nghèo lại là phước đó thôi!

Rồi người giàu họ hưởng thụ đủ cao lương mỹ vị rồi, ngủ đủ khách sạn 5 sao rồi... lại muốn được ăn “rau rừng, ốc sên” muốn được ngủ trong rừng mà ngắm mây đỉnh đồi... muốn thả mình trong hoang sơ tịch lặng... mà những thứ này người nghèo ở miền núi ngày nào chẳng thụ hưởng. Có tiền nhưng lòng người vẫn không bao giờ thấy đủ. Bởi tất cả sự giàu sang đều sẽ trở nên nhàm chán! Và mong ước của con người là không bao giờ ngừng! Rồi họ vẫn khổ thôi!

Vậy trước khi muốn có tài lộc chúng ta cần xác định, ta đi kiếm tiền không phải để hưởng thụ mà để làm phương tiện sống hằng ngày, ví dụ như: cơm ăn áo mặc, nhà cửa an toàn, con cái học hành, y tế sức khỏe... và làm thế nào để giữ được tiền. Chứ nhiều người làm ra bao nhiêu cũng hết! Cuối cùng khi cần lại không có tiền tiêu dùng lại vay ra nợ. Khổ lắm!

Đầu tiên, phải học cách tiết kiệm, sử dụng đồng tiền phải phù hợp với số tiền kiếm ra hằng ngày, phải quản lý tốt chi tiêu gia đình, tính xa những điều chưa xảy ra để trích ra những khoản tiền phòng ngừa sự cố. Biết giúp đỡ người khác nhưng trong khả năng chứ không vung tay quá trớn khi gia đình mình còn khó khăn chưa ổn định! Nhiều người cũng tốt lắm nhưng lâm nợ chỉ vì giúp đỡ người khác, nhưng khổ nỗi giúp được một người mà hại cả nhà khổ theo! Cái này là tối trí! Lòng tốt đặt không đúng chỗ thành ác.

Còn những điều tự nhiên ập tới để mình mất mát tài sản tiền bạc như bệnh tật, tai nạn, mất cắp, thất nghiệp, làm ăn thua lỗ... đây là những vấn đề thuộc về nghiệp! Khi rơi vào giai đoạn này mỗi người chúng ta phải cố gắng soi xét lại bản thân, hướng tới tu tập, nuôi dưỡng tâm hồn, thay đổi bản thân tâm linh phát triển, thay đổi phát triển tư duy, ăn chay hãm mình, thực hiện đời sống tu hành tại gia. Phát huy những đức tính tốt và sửa chữa những tính xấu. Thì mới giải được nghiệp và khiến cho quá trình suy vận được rút ngắn lại!

Muốn giữ được lộc phải tổn thất mình, ví dụ: mình có nhiều tiền mình cần cho đi một phần để san sẻ cho người khó khăn, nhưng phải giúp đúng người vì nhiều khi mình cứ thoải mái cho người, nhưng họ có khả năng nhưng lại lười biếng lệ thuộc, nếu giúp họ kinh tế là làm hại ý chí của họ, khi đó ta lại hại họ rồi! Với trường hợp như thế, chúng ta giúp họ phần kiến thức, tinh thần, và công ăn việc làm.

Chia sẻ những kiến thức, lời hay ý đẹp mỗi ngày cũng là cách cho đi chứ không phải nhất quyết phải cho lộc thật mới là cho. Cho bằng tinh thần là một phép cho vô cùng màu nhiệm! Gia tăng nhiều phúc đức cho bản thân và cho đời sống tha nhân.

Muốn giữ được lộc vững bền cần phải sống vui vẻ lạc quan! Người buồn thảm, sầu bi... Không thể giữ được lộc, không thể quản lý được đồng tiền, và có tiền cũng không biết sử dụng hợp lý! Khi buồn và tiêu cực thì không thiết làm việc, không có ý tưởng sáng tạo, không có năng lượng để hoạt động. Còn người lạc quan vui vẻ thì ngược lại, họ nhiều năng lượng tích cực làm ảnh hưởng đến những người xung quanh, nhiều người được từ họ mà lây tính lạc quan vui vẻ! Nhờ sự cho tặng tự nhiên này mà họ luôn có phước để cuộc sống luôn phúc lộc dồi dào.

Nhiều người, nói theo dõi đọc và chia sẻ bài viết của tôi mỗi ngày thì họ thấy có lộc hơn nhiều! Ấy là vì họ đang phát thiện niệm mỗi ngày, đang nhận năng lượng tích cực mỗi ngày, đang yêu thương mỗi ngày, đang chia sẻ với bạn bè người thân mỗi ngày... thế thì tất nhiên họ sẽ nhận được lộc và giữ được lộc này, không có gì là lạ cả.

Đồng tiền mà giúp mình tạo được phước báu mới là đồng tiền thần. Đồng tiền mà hại mình vào nghiệp chướng là đồng tiền ma. Xin mọi người ghi tâm điều này!

Cách chồng đối xử với vợ sẽ thấy được bí quyết của người đàn ông thành công!

Tôi có một kinh nghiệm thế này: nếu bạn muốn biết bản chất và bản lĩnh của một người hãy đánh cò với họ, khi chơi cò con người sẽ bộc lộ hết những tính cách tiềm ẩn, kẻ thô bạo, người mưu gian, kẻ hoảng loạn, kẻ hèn nhát, kẻ tiểu tâm, kẻ tham lợi nhỏ, kẻ bủn xỉn... sẽ hiện ra trên bàn cờ. Và hãy xem họ uống rượu: khi uống rượu say con người sẽ sống với bản chất thật của mình. Người say không biết nói dối!

Và để hiểu rõ một người đàn ông từ đạo đức đến thành công hay không? Hãy quan sát cách anh ta đối xử với vợ mình. Biểu hiện của người chồng thiếu đạo đức thiếu bản lĩnh và thất bại nằm ở những dấu hiệu sau:

1/ Thói vũ phu

Con người vốn dĩ sinh ra để yêu thương nhau không phải để làm tổn thương nhau. Người ta đá một con chó, nếu là người lương thiện họ đã cảm thấy thương xót huống gì đánh người, mà còn đánh người đầu ấp tay gối, điều đó thể hiện một con người vô cảm lạnh lùng thiếu tình thương, nóng nảy không kiểm soát được cảm xúc bản thân. Thiếu tình thương thì ở đời sẽ thiếu sự đồng cảm, thiếu kiểm soát và nóng nảy thì hành xử lỗ mãng... với hai điều này thì ra ngoài xã hội chỉ có gặt về những thất bại! Thêm nữa, nhiều người chồng ra đường phải luồng cúi bị bắt nạt mà không làm gì được nên chọn cách bắt nạt vợ để cân bằng tâm lý cảm xúc. Người vũ phu gieo nghiệp nặng lắm nên không thể thành công được!

2/ Áp đặt và chửi rửa vợ tối ngày

Áp đặt tư tưởng, thái độ gia trưởng, kèm theo chửi rửa mặt sát vợ, chính là dấu hiệu của sự thiếu tôn trọng lẫn nhau, khẩu nghiệp! Với vợ mình mà mình còn áp đặt coi như sen đầm thế kia thì ra ngoài xã hội còn như thế nào nữa. EQ không có sẽ khó thành công! Nếu lên chức vụ càng lớn càng nguy hiểm! Thương thì đàn ông mẫu này ra ngoài hay bị lép vế và bị điều khiển sai khiến... nên thường về nhà đem điều đó trút lên đầu lên vai vợ mình.

3/ Đàn ông keo kiệt bủn xỉn

Người đàn ông này không muốn cho đi mà chỉ muốn nhận về thật nhiều. Đây là tính cách rất kém hấp dẫn, và ra ngoài xã hội thường bị người ta coi thường! Danh dự không có khó thành công bền vững. Thêm nữa, họ keo kiệt với vợ nhưng lại muốn tạo dựng hình ảnh phóng khoáng nên ra ngoài thường vung tay quá trán làm bộ làm tịch với anh em xã hội. Kiểu này rất dễ tan vỡ hạnh phúc gia đình, người cần không cho mà người cho thì không cần. Keo với người nhà thoắt với người dưng! Đó cũng là biểu hiện của sự thất bại!

4/ Đàn ông ngoại tình trắng hoa

Những người này ban đầu thì thường thành công bởi họ có nhiều sự hấp dẫn, tiền bạc, danh vọng. Nhưng tâm họ không có sự yêu thương chuyên nhất, không tôn trọng sự thủy chung. Những người này thường gặp rắc rối trong đời sống, vướng phải nghiệp đào hoa sát, nên hậu vận cực kỳ đen tối! Tương lai rất ảm đạm. Nghiệp tà dâm sẽ nhấn chìm họ trong bế khổ, sự cô đơn và thất bại.

Còn rất nhiều biểu hiện của người đàn ông thành công và thất bại qua cách họ đối xử với vợ họ. Bài viết này không có ý chê bai dạy đời ai. Đây chỉ là quan điểm cá nhân. Mọi người tham khảo nếu thấy xung quanh mình đúng là như thế thì hãy sửa đổi những tính này mà gạt hái thành công trong đời sống!

Chúc phúc lộc bình an đến mọi người. Những người chồng hãy thương yêu vợ mình nhiều hơn! Chúc gia đình bạn ấm no hạnh phúc!

Bạn muốn có tiền bạn phải biết cách xài tiền.

Nếu bạn keo kiệt và chỉ giữ lấy đồng tiền khư khư không rời thì bạn đang lãng phí rất nhiều cơ hội tăng thu nhập cho chính bạn. Nói đơn giản: việc biết cho đi là đang giúp đỡ cho chính bản thân mình. Tạo công ăn việc làm cho người khác là một dạng gieo phước mà người gieo sớm nhận về phước lành từ đó. Bạn muốn hay không muốn nhận nó cũng đến! Tại sao? Bởi vì vạn vật kết dính không rời... âm dương bát quái giao kết mà sinh ra các quẻ. Có quẻ Tốn thì có quẻ Ích. Tốn hại luôn đi kèm ích lợi ở sau. Lấy ví dụ cụ thể: Anh A bán trái cây, anh bỏ ra 200k để thuê dịch vụ tắm cho em bé, người tắm bé được tiền, cô ấy về đi làm bộ móng tay, người làm neo được tiền lại ra chợ mua trái cây ăn. Đồng tiền cứ thế luân chuyển, nếu anh A không bỏ ra 200 k để tạo việc làm cho người khác thì sự luân chuyển của dòng tiền bị ảnh hưởng. Dẫn tới sự trì trệ của nền kinh tế. Nên việc mình phóng khoáng biết tạo điều kiện cho người khác có thu nhập thì mình cũng sẽ có thu nhập. Nhiều bạn sẽ cười Thúy Ngô, bảo rằng *“dịch sư bảo chúng tôi cứ xài tiền phung phí hay sao?”* Không phải thế đâu. Tiêu tiền là đúng! Nhưng phải tiêu đúng chỗ nữa. Phải chính đáng. Ví dụ: Anh A bỏ 200k mua “mai thúy” thì cũng tạo thu nhập cho người bán, nhưng phước tạo ra đó không đủ bù với nghiệp! Thế nên, quan trọng là phải tiêu tiền đúng! Và tùy theo hạn mức thu nhập của cá nhân. Để ưu tiên việc gì cần xài trước. Tránh lãng phí. Nhiều người xài rất sang nhưng vẫn giàu ú ụ vì họ xài đúng! Và cũng có những người xài rất sang nhưng càng nghèo ấy là bởi sự lãng phí! Người giàu họ biết cách tiêu tiền và người nghèo họ cũng biết cách phá tiền. Đôi khi ranh giới giữa việc đúng và sai nó rất mong manh. Cũng giống việc bác ái từ thiện cho đi bằng cái tâm là cử chỉ nhân đức cao đẹp! Nhưng cho không đúng nơi, đúng người, đúng khả năng thì cũng trở nên xấu! Giống như cô ABC đi vay mượn tiền giúp cho cô XYZ, cô này ăn chơi nợ nần, được giúp đỡ thoát khỏi khó khăn, không mang ơn mà còn quyt nợ cô ABC. Cô này mang nợ, con cái và gia đình chịu nạn cùng! Thế thì việc tốt cô làm cũng là từ tâm tốt nhưng thiếu trí vậy! Thúy Ngô. Mang tiền về cho vợ mỗi ngày là cách để đàn ông tăng thêm thu nhập. Nếu dương phải ra ngoài thì âm ở bên trong! Tiền bạc cần có cái kho để chứa. Chồng nhiệm vụ đem tiền về thì vợ là chỗ để cất. Trừ trường hợp vợ tiêu hoang, ăn chơi trác táng, bài bạc, lô đề... vung tiền ném qua cửa sổ. Còn lại vợ biết quản lý tiền bạc, biết vun vén gia đình... thì hãy để cho vợ giữ tiền. Đó là một hành động thể hiện sự tôn trọng, tin yêu! Người phụ nữ khi được yêu thương sẽ lấy tình yêu thương để đáp lại! Khi tiền là của họ, họ sẽ biết quý giá trị đồng tiền. Nhiều người tưởng rằng lâu lâu cho vợ ít tiền thì vợ sẽ coi trọng hơn nhưng không phải vậy. Nếu để tiền hết cho vợ giữ, vợ sẽ xem đó là của vợ và không dám tiêu xài hoang phí! Bí quyết thành công của người đàn ông gia đình là chồng làm vợ xài. Con hưởng. Chính vì lòng tin tưởng, nên người vợ cũng cố gắng quản lý chăm lo gia đình, họ thấy được trách nhiệm của họ quan trọng, nên luôn học tập và xử sự hợp lý. Còn sự hoài nghi sẽ phá hoại hạnh phúc gia đình. Hạnh phúc của người đàn ông, theo cá nhân tôi, ngoài sự nghiệp ra, thì làm được tiền đem về cho vợ và con cái ấm no! Và cách vợ xài tiền là thước đo của đàn ông thành công trong gia đình. Thêm nữa, việc kinh tế như thế làm đàn ông cũng bớt mệt mỏi, gánh nặng. Người khác thì tôi không biết, còn tôi, đầu óc tôi chỉ có thể tập trung công việc sự nghiệp, còn kinh tế nó chỉ là hoa quả sinh ra từ đó. Nên tôi không muốn suy nghĩ nhiều về nó. Bởi lúc nào tôi

cũng có thể làm ra tiền. Nhưng hoa trái không hái cho người thân hưởng thì để đó làm gì? Việc nội chính mà vợ lo được thì hay hơn. Mà chồng cũng phải tôn trọng điều này, kiểu của chồng công vợ, chứ tránh kiểu suy nghĩ *“tiền tôi làm ra, cô chỉ ngồi hưởng không làm được gì”* phải công bằng, không có chuyện đó đâu. Tiền mình làm ra nhưng vận số mình buộc chặt với vợ. Đó là kho chung, không phải của riêng mình. Bởi người đàn ông thành công thì sau lưng anh ta là người vợ. Chừng nào mình phải biết tôn trọng vợ mình, đồng tiền đưa về với sự vô tư vui vẻ thì mới thành công thực sự. Đã là vợ chồng mà còn tính toán nghi ngờ... sợ lừa gạt... thì thật bất hạnh. Đó không phải tình yêu và sự chân thành. Nên bước đầu kết hôn tìm hiểu rất quan trọng. Mình khởi đầu trắng tay, cùng lắm lại về với trắng tay. Nhưng tuyệt đối không trắng tình trắng nghĩa. Nếu còn hoài nghi thì không nên kết hôn chọn bạn đời. Mà chị em phụ nữ cũng vậy, chồng đã tin tưởng yêu thương giao phó tất cả cho mình để cùng nhau xây dựng hạnh phúc gia đình thì mình phải trân trọng, cố gắng tu tập, sáng suốt... để mọi thứ được an vui hòa thuận. Chồng làm vợ quản. Cứ như thế thì hạnh phúc gia đạo được bền lâu. Xin chúc phúc đến mọi gia đình được an vui! Vợ chồng thấu hiểu nhau. Cảm thông. Chia sẻ! Nhận ra được vai trò trách nhiệm đạo đức, để sống đúng với vai trò đó!

Tại sao mọi người nên đọc bài viết của tôi mỗi ngày?

Đây là tôi khuyến khích các bạn nên đọc vì mọi người sẽ được nhiều lợi ích. Phương pháp của tôi là “quán chữ” chữ này mang những pháp bảo sau:

1/ Năng lượng chữa lành từ ơn Thánh Thần (cái này không phải của tôi, tôi chỉ là người làm cầu nối)

2/ Tự quán chiếu bản thân khi ý niệm thức tỉnh phát khởi. Khai thông được trí tuệ tiềm thức.

3/ Phát chính niệm thiện tâm mỗi ngày. 3 pháp bảo này giúp mọi người tu tập được Phúc Đức Trí. Tình yêu- Trí Tuệ - Tâm Linh hợp nhất. Mang lại nhiều ơn lành. Nên mọi người hãy kiên nhẫn, hãy chịu khó bỏ thời gian mỗi ngày để tiếp nạp nguồn năng lượng, tự chữa lành cho bản thân, khai sáng được trí tuệ, hướng tới tu dưỡng đạo đức... thì những nguyện cầu chính đáng của mọi người đều thành toại! Giá trị của việc tinh tấn tu tập này đã được mình chứng qua nhiều người họ đã theo dõi tôi mấy năm nay. Qua những bình luận chứng nghiệm để mọi người có tinh thần niềm tin với chính đạo. Tôi cũng chỉ là người bình thường, mang trong mình sứ mệnh phi thường. Cũng như mọi người... tôi vẫn phải tu tập, vẫn còn cố gắng rèn luyện theo những gì tôi viết ra... tôi cảm nhận được những năng lượng tốt đẹp tôi nhận được và chia sẻ nó cho mọi người. Để chúng ta cùng tiến bộ. Ai tin thì mới được Không tin thì hoan hỉ cùng chúng tôi! Nguyện cầu điều phúc lành đến với mọi người! Thúy Ngô nguyện phụng sự mọi người!

Đàn ông khi kết hôn sẽ thay đổi vận số, nếu biết yêu thương vợ con thì hậu vận sự nghiệp hanh thông!

Kết hôn là một quyết định quan trọng của đàn ông. Bởi vì từ đây, họ phải sống một cuộc đời khác, gác lại quá khứ, lỗi lầm, ham vui... để làm thân tùng cao táng lá che chở cho những bông hoa nhỏ mọc dưới gốc!

Sự bốc đồng sẽ nhường chỗ cho những trách nhiệm, những lo toan. Sự tự tiện ngẫu hứng phải nhường chỗ cho những nguyên tắc, nhất quán, sống có mục đích hướng tới gia đình nhỏ không phải sống cho riêng mình nữa.

Một quyết định mà người đàn ông phải suy nghĩ thật kỹ trước khi kết hôn. Bởi nếu anh ta vẫn giữ thái độ sống của một chàng trai mới lớn để tạo dựng một mái ấm, thì chính những tính cách trẻ con và thiếu nguyên tắc sẽ đẩy hôn nhân tới bờ vực phân ly.

Người đàn ông khi lập gia đình rồi ngoài tình yêu thương chân thành dành cho vợ con, thì còn có kế hoạch mục tiêu để xây dựng hạnh phúc. Anh ta phải quán chiếu bản thân mỗi ngày để bỏ đi những thói hư tật xấu, hay những tính cách không phù hợp để hòa kết với người bạn đời mà vẫn giữ được bản sắc của mình.

Có thể nói hôn nhân là một môi trường để tu tập. Khi một người chồng sống đúng đạo lý trong hôn thì người đó cũng là một *“tu sĩ”* chứ không phải vào chùa mới là tu. Đây là tu *“nhập thế”*.

Ví dụ: trước khi kết hôn, anh ta có thể đi xuyên đêm nhậu nhẹt với bạn bè... nhưng khi đã kết hôn anh ta phải khước từ những lời mời gọi để dành cho vợ con những sự quan tâm cần thiết. Vì thế thường trong một đám bạn độc thân, có người kết hôn, rồi thấy người đó ít xuất hiện trong những cuộc chơi nữa là hiểu. Nhưng nhiều bạn bè không hiểu chuyện, còn trách: *“lấy vợ rồi quên bạn”*. Nhưng bạn bè không phải là mái ấm. Bạn bè là sự chia sẻ đồng cảm lúc buồn vui giữa những tâm hồn có cùng sở thích và quan điểm sống. Để con người giao kết và xóa lấp những cô đơn sâu thẳm trong tiềm thức. Còn gia đình là tổ chim, nơi mà ngoài sự đồng cảm yêu thương, còn nghĩa vụ, đạo đức, trách nhiệm, hậu vận... sự gắng kết rất mật thiết. Nên nghĩa gia đình vợ chồng con cái nó lớn lắm! Khi đã kết hôn rồi thì phải xem trọng nó hơn những cuộc vui chơi không mang lại lợi ích xây dựng hạnh phúc!

Khi kết hôn, người đàn ông lấy hạnh phúc của vợ con làm mục tiêu để cố gắng mỗi ngày... về kinh tế vật chất, và quan trọng hơn nữa là tinh thần sự quan tâm, yêu thương!

Đàn ông mà không tôn trọng, yêu thương vợ con thì chắc chắn không thể thành công được. Hay có thành công trước mắt thì hậu vận vẫn thất bại, bị người đời chê cười.

Tu thân- Tề gia- Trị Quốc- Bình Thiên Hạ. Thì tu dưỡng bản thân đứng đầu, tiếp đến là tề gia, gia đình phải an yên mới làm việc lớn được. Mà để gia đình an yên thì người chồng người vợ phải biết bốn phận của mình mà tu dưỡng.

Đàn ông kỵ nhất là: Ăn chơi cờ bạc, rượu chè, gái gú, vô cảm thiếu trách nhiệm với gia đình... rất kỵ chỗ này! Nếu không tu dưỡng được những tính cách này thì hạnh phúc hôn nhân không tồn tại. Không có hạnh phúc thì gọi là nghiệp duyên! Đưa đến nhiều đau khổ!

Đàn ông cũng cần phân biệt được “gia đình nhỏ” và “gia đình lớn” giữa vợ con và cha mẹ anh em. Để cân bằng trong các mối quan hệ. Nếu chỉ biết tới cha mẹ anh em thôi thì cũng không ổn! Vì lúc này mình còn cả một gia đình nhỏ để xây dựng. Và chỉ quan tâm gia đình nhỏ thôi không quan tâm tới cha mẹ anh em thì lại bất hiếu, ích kỷ... như thế cũng không có được hạnh phúc.

Để làm một người chồng không hề đơn giản đâu! Nên mới phải tu dưỡng bản thân nhiều lắm. Bản lĩnh thực sự nằm ở chỗ đó. Nên tôi khuyên các bạn trẻ khi chưa có những ý niệm sửa đổi này thì không nên kết hôn. Bởi khi kết hôn chắc chắn mình phải từ bỏ rất nhiều thói quen, thay đổi rất nhiều tư duy, thậm chí phải lột xác để trở thành con người mới,

NGƯỜI ĐÀN ÔNG CỦA GIA ĐÌNH!

Con hư hỏng phải làm thế nào?

Bậc làm cha mẹ, ai cũng mong muốn con cái nên người, học hành thành đạt, con biết lắng nghe! Nhưng không phải con nào cũng theo ý mình, cha mẹ sinh con trời sinh tính. Nếu có đứa biết nghe lời thì cũng có đứa hay chống đối, có đứa ngoan ngoãn thì cũng có đứa hư hỏng.

Không phải do cha mẹ không dạy dỗ đàng hoàng mà thậm chí nhiều nhà cha mẹ cực kỳ chăm lo nhưng đứa con vẫn phá phách ngỗ ngược. Dù cho các bậc phụ huynh có đi học các lớp học dạy con, có chuẩn bị bao nhiêu kiến thức đi nữa thì những mong muốn của cha mẹ vẫn không đạt được.

Những đứa con này gọi là duyên nợ. Trước đây ta nợ họ nên họ đến với ta để khiến ta phải đau khổ! Mà một gia đình thường xuất hiện một đến vài đứa như thế. Cha mẹ thì thường yêu thương nuông chiều những đứa con nghiệt sinh này. Đôi lúc, lại đối xử bất công với những người con ngoan hiền! Điều này có rất nhiều trong xã hội.

Khi gặp con hư hỏng mà cha mẹ đã cố gắng hết sức nhưng không thể thay đổi được nó thì phải làm gì?

Đầu tiên phải xác định đó là duyên nghiệp.!

Là cái nợ phải trả!

Là một thập giá phải mang theo mình!

Việc dày xéo bản thân trong trường hợp này không mang lại ích lợi gì nữa. Giống như gỗ đã đóng bàn rồi không thể ngồi mà tiếc cây gỗ. Phải học cách chấp nhận!

Bước thứ hai, muốn giải nghiệp phải tạo phúc đức.

Ông Lưu Huyền Khoa có ba người con trai, hai đứa đầu học hành thành đạt có công ăn việc làm ổn định, nhưng đứa út được yêu thương rất nhiều lại dở chứng ương ương dở dở, học hành không lo, chỉ ngày đêm chơi bời rồi rơi vào kiếp đầu trộm đuôi cướp, người con út này về báo gia đình ông lên bờ xuống ruộng. Ông Khoa sớm giác ngộ nhân quả, chẳng nói nhiều nữa, phát tâm ăn chay hãm mình, ngày đêm kinh kệ, tu khẩu thanh tịnh, hễ thấy ai khổ sở mà trong khả năng ông giúp đỡ được là ông giúp... mấy lần thằng út về nhà gây sự ông đều nhẫn nại tìm một góc ngồi tĩnh tâm. Rồi điều gì đến cũng đến, thằng út làm việc phạm pháp phải vào tù! Ông vẫn tu tập cầu nguyện ơn sáng suốt cho nó! Ấy vậy mà sự kiên trì của ông lại có công dụng!

Thằng út sau khi ra tù thì trở thành một người khác, nó biết thương cha thương mẹ, hoàn lương rồi lập gia đình sanh con, sống rất có hiếu nghĩa.

Sự thay đổi ấy là bởi công đức tu tập mà chuyển hóa được. Thế nên mới có câu *“cây xanh thì lá cũng xanh, cha mẹ hiền lành để đức cho con”*.

Bậc làm cha mẹ không thể thay đổi hết được số phận của con mình, nhưng nếu mình cố gắng tu tập và cầu nguyện cho con thì cũng thay đổi được rất nhiều. Tuy không phải ai cũng thành công như ông Lưu Huyền Khoa, nhưng chắc chắn sẽ tốt hơn là chúng ta không làm gì! Tu tập tích phúc, sửa đức, khai trí. Là con đường để giải thoát những khổ đau. Để biết cách đón nhận những khổ đau bằng tinh thần giác ngộ.

Cầu chúc cho nhà ai có con không ngoan sẽ chuyển hóa được bản thân, để trở thành người có ích cho xã hội.

Tư duy tách “bầy” bí quyết thành công!

Con heo độc nanh nó được rất nhiều người nhòm ngó, không chỉ bởi giá trị của nó nằm ở bộ nanh đặc biệt, mà còn ở sức mạnh sự uy dũng của nó đến hổ chúa sơn lâm cũng phải sợ! Nhưng để có được tất cả những điều đó nó phải sống một cuộc đời đơn độc, quyết định sinh tồn quan trọng nhất trong cuộc đời nó là tách ra khỏi bầy đàn.

Trong tự nhiên những con vật sống đơn độc thường mang một sức mạnh rất lớn như: hổ, đại bàng, tê giác một sừng...

Và trong xã hội loài người cũng vậy! Những cá nhân tách ra khỏi đám đông, tách ra khỏi những suy nghĩ thông thường của con người, lựa chọn một cuộc sống cô độc, thì họ cũng có một sức mạnh vô cùng lớn. Điều này đã được chứng minh rất nhiều trong lịch sử nhân loại. Những lối đi riêng chỉ dành cho những người đặc biệt, tư duy khác biệt.

Nhìn chung, con người vẫn muốn sống nương tựa vào nhau, tập tính sống theo bầy đàn và liên kết xã hội vẫn là thuộc tính nổi trội của con người. Sự tách bầy chỉ diễn ra ở những cá thể *“không được bình thường”* họ có thể trở thành một siêu nhân hoặc... một quái vật!

Những con người sống tách biệt, luôn tạo ra những dư luận trái chiều, những sự khen chê dường như không ảnh hưởng tới cảm xúc của họ. Họ chỉ có con đường, mục tiêu và ý chí. Sự rèn luyện tâm hồn và trí tuệ một cách sâu sắc khiến cho dòng sông mát lành tuôn đổ dồi dào bên trong họ. Ánh sáng của họ tỏa ra và khiến nhiều người phải lóa mắt. Người ta ngưỡng mộ những ai không giống mình.

Con heo độc nanh trước khi chết nó sẽ tìm chỗ để bẻ cái nanh quý, nó muốn giấu cái nanh này đi để lòng tham con người không thể chạm tới được.

Những tâm hồn đơn độc họ cũng giấu viên ngọc của họ đi để không ai nhìn thấy mà động tâm tham, sân, si. Đôi lúc vì cơ duyên, mà cái nanh heo độc cũng lòi ra. Người ta đem bán nó với giá cao ngất ngưỡng. Và cũng đôi lúc, ngọc quý của người đức hạnh lộ ra! Rồi kéo theo sau đó là...

NHỮNG LÒNG GANH GHÉT!

Thay đổi tích cực

Nhiều người theo dõi những bài viết của tôi thì số phận họ có sự thay đổi tích cực: đời sống lạc quan vui vẻ hơn, tinh thần phấn chấn hơn, đón nhận mọi thứ nhẹ nhàng hơn. Một số người còn làm ăn phát triển có tài lộc, lên chức, người thì cầu con được con... tất cả những điều trên đều không do ở tôi tất cả mà do phước của mọi người có sẵn, tôi chỉ là chiếc cầu nối để mọi người tiếp nhận năng lượng tích cực, thử thách đức tin của mọi người. Một số người vẫn chưa thấy kết quả thì tôi khuyên hãy kiên nhẫn, bởi cây có loại mau ra hoa có loại lâu ra quả, thường những trái gì lâu năm mới mọc ra thì rất quý hiếm! Nên mọi người đừng phiền não, hãy kiên nhẫn dung nạp năng lượng tích cực mỗi ngày rồi sẽ đến lúc phước đầy tìm tới bạn! Hãy tin tưởng điều này!

Không thù oán

Tôi nói ra điều này, một số bạn sẽ cười đó! Nhưng tôi đã nghiệm thấy rất đúng! Nếu bạn mà bị nhiều người chửi rủa mà bạn không phải là người xấu, chỉ vì đố kỵ ganh ghét mà họ chửi bạn, nhưng bạn nhẫn nại không thù oán, sân si... thì bạn đang tu được phước đức, còn người kia bị tổn phước nhiều lắm! Chẳng ai mong muốn người khác bị mất phước nhưng quy luật không thể tránh được. Biết vậy nên không dám chửi ai, và chọn cách im lặng khi bị người khác chửi. Giữa việc cả hai cùng mất phước và một bên mất thôi thì nên chọn phương án thứ 2. Mạng xã hội bây giờ ma quỷ thống trị rồi. Tha hồ kéo nhau gây khẩu nghiệp! Chúng ta là người có trí tuệ nên không dại gì cuốn vào đó. Họ chửi thì ta cười trù. Rồi bạn cứ chờ mà xem, tương lai bạn sẽ nhận thấy quả mà bạn gặt về!

Ngọn lửa ma quỷ

Người mà hay ganh ghét đố kỵ tối sẽ không ngủ ngon! Người lúc nào cũng nóng nảy mệt mỏi hoặc tăng động thái quá, thần kinh sẽ không ổn định, thường thích gây hấn, gây chuyện thị phi, nói những ngôn từ đầy hằn học... những người như thế họ không thành công được! Sự nghiệp không có. Và cố chấp không chấp nhận thất bại của mình. Họ thường tìm cách đập người ta xuống để chứng tỏ mình giỏi thay vì cố gắng cao lên cho bằng hoặc hơn người đời. Chừng nào chúng ta chiến thắng được những đố kỵ sân si thì tâm bạn mới an nhiên, trí tuệ của bạn mới khai sáng và thành công mới tìm tới bạn. Những người có thói ganh ghét đố kỵ rất đáng thương vì tâm thù hằn sẽ không bao giờ tắt! Nó như ngọn lửa nung cháy tâm can họ mỗi ngày... lửa đó được đốt lên bởi ma quỷ!

Tổn để ích

Các bạn đừng buồn phiền khi bị người khác gây khó khăn trở ngại cho bạn. Vũ trụ đã vận hành theo quy luật “*tổn để ích*”. Những khó khăn của bạn trước mắt là hứa hẹn một điều suôn sẻ tốt đẹp trong tương lai. Nếu bạn chăm chỉ trung chính quân tử làm việc mà bạn luôn bị cản trở, thị phi... thì đó là một hứa hẹn thành công vang dội cho bạn. Điều này tôi đã kinh nghiệm được, những người đang gây khó khăn cho bạn họ chính là những “*quý nhân*” đang giúp đỡ bạn một cách vô tình. Bạn chưa cần tin tôi vội mà hãy ghi nhớ và chiêm nghiệm lời tôi, tương lai sẽ có câu trả lời!

Sai để biết đúng! Sự trọn vẹn là dấu hiệu của suy tàn!

Nếu bạn để ý quan sát trong cuộc sống sẽ thấy: Có những người giàu có nhưng sức khỏe lại yếu ớt. Có người danh tiếng được nhiều người biết nhưng gia đạo lại rối ren không hạnh phúc. Có người được sức khỏe thì lại nghèo khó. Cũng có người cuộc đời không được gì cả ngoài tuổi thọ. Có người thì khổ cực cả một đời người nhưng con cái lại thành đạt... vô vàn những tấm gương phản chiếu cho quy luật “*không toàn vẹn*” người được mặt này thì sẽ mất đi mặt khác. Ngay cả khi soi xét vận số của chính bạn cũng vậy. Năm bạn được tiền bạc thì mất sức khỏe, năm bạn có công việc thì con cái bệnh tật, nạn tai. Năm bạn lên chức thì gia đình lại xào xáo... rồi cũng có giai đoạn dài...

Liên tục 10 năm thất bại đủ điều, rồi sau đó liên tục 10 năm lại được nhiều may mắn trong cuộc sống.

Chúng ta thấy rằng mọi thứ luôn có sự bù trừ, không có cái trọn vẹn tuyệt đối. Vậy nên không có lý do gì để ta phải phiền não khi trong tay đang thiếu tiền, khi bị mất việc, khi gặp ốm đau bệnh tật, khi gia đạo rối ren... bởi vì những điều đó mất đi thì những chỗ khác sẽ được lấp đầy! Còn sự trọn vẹn hay may mắn toàn tập đang diễn ra trước mắt bạn thì bạn đừng chủ quan, coi thường và trở nên tự tin ngạo mạn, vì cái gì thái quá sẽ suy tàn... biết trước nên ta thường lấy chỗ đầy sang cho chỗ vơi, ví như giàu có dư giả thì sang sẽ vơi với người khổn khó. Mạnh khỏe thì giúp đỡ người ốm đau, gia đạo hạnh phúc thì cảm thông và chia sẻ với những gia đình không hạnh phúc... bạn cho đi là bạn đang giữ lại những thứ đang thuộc về bạn, những gì tốt đẹp bình an!

Sự đúng sai cũng vậy, bạn đúng chỗ này với người này nhưng sẽ sai với chỗ khác với người khác. Và sự đúng chỗ này sẽ sinh ra sự sai ở chỗ khác. Đúng ở hiện tại nhưng sẽ sai ở tương lai. Sai ở hiện tại nhưng lại đúng ở tương lai. Nên đúng sinh ra từ sai lầm! Cuộc đời bạn cố gắng tránh những sai lầm có thể, nhưng không thể tránh được thì bạn nên đón nhận và rút kinh nghiệm cho những lần sau. Nếu không phải trả giá bằng sai lầm thì bạn không thể đúng hay biết thế nào là đúng. Giống như bạn lái xe bạn không gặp sự cố thì kỹ năng lái xe của bạn sẽ không được hoàn thiện. Có những sai lầm là không thể làm lại được, nên chúng ta cố gắng rút kinh nghiệm từ những sai lầm nhỏ để sai lầm lớn sẽ không đến với ta. Đó là cách ta xây dựng thành công mà không phải trả giá quá đắt, quá mạo hiểm.

Tôi xin được kết bài bằng những vần thơ:

Nơi nắng chứa chan, nơi ẩm ướt

Nơi mưa nơi hạn, gió càn khô

Chỗ cao chỗ thấp, tổn và ích

Sai đúng xoay quanh một ý thơ

Hạnh phúc nay đây mai lại khổ

Ai mà biết được chuyện ngày sau?

Ừ thì khổ đó rồi mai sướng!

Thế sự ngộ rồi chẳng sầu đâu!

Rượu bia, chất xúc tác của những tội lỗi! Lối sống buông thả gây hậu quả không kịp hối.

Nói về rượu bia thì hậu quả của nó chúng ta có thể thấy đầy trên các mặt báo. Những vụ tai nạn xe nghiêm trọng gây chết người cho tới những vụ truy sát lẫn nhau không thương tiếc! Hầu hết, các tôn giáo lớn đều có giới răn *“không uống rượu bia và sử dụng chất kích thích”* bởi vì tôn giáo đưa ra luật lệ cũng là muốn con người sống tốt đẹp hòa bình mà thôi. Hơn nữa, rượu hay chất kích thích mang lại rất nhiều hậu quả về mặt sức khỏe thể chất và tinh thần, gây hủy hoại và cản trở hành trình tu tập đắc đạo của giới tu sĩ lẫn người bình thường. Phật giáo, Hồi giáo thì đều cấm uống rượu bia, Thiên Chúa giáo thì không có giới răn này, nhưng không vì thế mà được phép uống vô tội vạ để gây ra hậu quả nghiêm trọng! Bởi trong kinh mười điều răn đã có dạy: *“Chớ mê ăn uống”* như thế đã bao hàm việc lạm dụng rượu bia.

Tôi xin đề cập một số tác hại của rượu bia như sau:

- Nguyên nhân của những xung đột mâu thuẫn.
- Nguyên nhân của những cuộc truy sát, án mạng.
- Nguyên nhân của những vụ tai nạn giao thông nghiêm trọng.
- Nguyên nhân của những vụ xâm hại thân thể, cưỡng bức, tà dâm.
- Nguyên nhân của những vụ ly hôn.
- Nguyên nhân của những thị phi tai tiếng.
- Nguyên nhân của thất bại trong sự nghiệp.
- Nguyên nhân của sự suy giảm trí tuệ.
- Nguyên nhân của những căn bệnh hiểm nghèo.
- ...

Có vô vàn tác hại của rượu bia làm giảm chất lượng sống của chúng ta. Bất cứ ai muốn thành công và hạnh phúc trong cuộc đời này thì hãy xem xét và bỏ được rượu bia thì càng tốt! Tại sao phải bỏ hẳn mà không phải uống ít đi? Bởi khi đã uống rượu bia là đồng nghĩa với việc ký *“giao kèo dây thun”* một chút rượu bia sẽ kích thích bạn uống thêm cho tới lúc say mềm. Chính vì ai cũng tưởng lý trí mình có thể kiểm soát nên uống ít cũng được. Nhưng không. Tính cả nể sẽ chiến thắng trong mọi hoàn cảnh. Đặc biệt là khi nó liên quan tới ngoại giao và công việc!

Nhiều bằng hữu chơi với nhau chỉ vì chén rượu lon bia thôi. Nhiều người hỏi *“không có chút chút nồng độ cồn thì làm sao vui? Làm sao giải bày tâm sự? Bạn bè anh em sao gắn kết?”* Đáp: *“Bạn bè chơi với nhau vì tâm đức mến mộ nhau không phải vì ham vui! Nếu vì ham vui mà đến chắc chắn không bền. Hết vui là quay ra cắn nhau! Những ai tuyên bố có rượu bia mới chơi với nhau được thì mình nên nghỉ chơi gặp với người này! Kẻo có ngày mình mang họa theo!”* Chén trà ly nước lã cũng làm nên nghĩa Bá Nha - Tử Kỳ. Đó là sự đồng Đức không phải đồng Tửu.

Cũng vậy, việc kiểm soát ham muốn của bản thân, đề cao giá trị đạo đức rất quan trọng trong xã hội. Ai có ý nghĩ bảo vệ cộng đồng bằng cách hãm sự ham muốn của mình lại thì người đó có phúc lớn. Người đó đang tu. Chứ không phải vào chùa mới tu. Nhiều người cố sù ý chủ nghĩa tự do, vô chấp, vô niệm, bất thiện bất ác... nhưng thực tế là đang tìm một triết lý cho phù hợp với hưởng thụ thỏa mãn dục vọng. Dạng tự huyễn hoặc ru ngủ mình này rất nguy hiểm cho cộng đồng. Bởi vì khi họ thỏa mãn ham muốn của họ mà không xem đó là điều xấu thì họ sẽ gây ra hậu quả khôn lường, gây ra sự đau khổ cho những người khác. Ví dụ vừa rồi có vụ việc: nữ quái xế gây tai nạn cho những người đứng chờ đèn đỏ, làm hai người chết và năm người bị thương. Kiểm tra nồng độ cồn của nữ quái xế thì kịch khùng! Đây là một ví dụ điển hình cho cái gọi là *“hưởng thụ cá nhân gây đau khổ cho người khác”*

Chính chúng ta sẽ không ngờ rằng những suy nghĩ hành động của chúng ta hằng ngày đang gây nghiệp mà chúng ta vẫn tỉnh bơ. Đó chính là vô minh.

Tôi chia sẻ thêm, với những ai có can đảm bỏ đi sự ham muốn, cụ thể là việc dùng rượu bia và chất kích thích! Dám từ bỏ vì bản thân, vì gia đình, vì cộng đồng... thì người này có trí tuệ và phúc đức. Thành công trong cuộc sống là điều dễ hiểu! Thậm chí (đây là tôi nói vui thôi) ông chủ cửa hàng rượu, muốn thành công thì cũng *“đừng uống rượu”*, chủ sòng bài thì không nên đánh bài.

Chúng ta hãy bảo vệ, xây dựng trí tuệ của chúng ta để làm những việc có ý nghĩa cho đời. Mang lại hạnh phúc hòa bình ấm no cho cộng đồng. Đừng vì ham muốn của bản thân mà gây thêm tội lỗi. Đời sống con người không có dài, vốn vẹn dưới trăm năm, vì sống ít nên không thể dành để ăn uống thỏa thuê cái xác rồi về với đất, như thế số phận chúng ta không khác gì thú vật và loài côn trùng. Ít ra, chúng cũng không ác bằng chúng ta. Hiền nhất cũng con người mà ác nhất các loài cũng là con người.

Dành thời gian quý báu để tu đó là con đường thật sự có ý nghĩa!

Nếu một ngày bạn không được yêu thương quan tâm như trước đây, họ trở nên lạnh nhạt thờ ơ và oán ghét bạn thì bạn sẽ đón nhận như thế nào?

Sống ở đời có người thương thì cũng có người ghét! Mà sự yêu ghét cũng không nằm ngoài quy luật âm dương chuyển hóa. Mọi sự đều có biến đổi, chỉ là con người chúng ta vẫn cố chấp vào sự bất biến. Giống như con sông kia bây giờ nhiều nước mát đến một ngày nọ dòng sông sẽ khô cạn rồi trở thành một lối đi. Biển kia lớn vậy mà rồ cũng hóa nường dâu sau 500 năm. Những thứ lớn lao cũng còn đổi thay thì hà cớ chi “tình cảm” là mãi mãi không dời? Tình là thứ dễ thay đổi nhất!

Người yêu thương quan tâm tới bạn đó rồi có ngày họ không còn yêu bạn nữa, thậm chí quay sang thù ghét bạn. Đó là chuyện bình thường rất đổi bình thường!

Chúng ta sống lấy sự thủy chung son sắt, sự trung thành làm lẽ sống. Nhưng bạn không thể bắt ép được người ta sống như thế, không thể ngăn cản được sự thay đổi tình cảm trong con người họ. Và chính bản thân bạn cũng chưa chắc đã giữ được tình yêu thương với một người đến trọn đời? Nên chúng ta không đòi hỏi nữa...

Đến hay đi, xa hay gần, ở hay rời... không bận lòng ta nữa... mặc theo duyên số chuyển vần... vì chẳng; níu kéo hay khổ lụy vì không được người khác yêu thương cũng không khiến bông hoa úa tàn sẽ tươi trở lại.

Hãy cho đi tình yêu thương mà không cần quan tâm đến sự đáp trả. Không cần thiết nữa.

Tình yêu thương muốn cho đi cũng không hề đơn giản, bởi nó giống một món quà gửi tặng họ, nhưng họ không thích thì món quà trở nên phiền toái. Bạn nhận về lại món quà... nhưng cũng tốt thôi vì món quà này là tình yêu thương, khi nó được trả lại thì chính bạn là người cần được bạn yêu thương!

Khi bị phụ bạc, bị lánh xa, bị căm ghét... chúng ta không oán giận họ và cũng không oán giận ta. Đó là lúc:

BẠN CẦN YÊU THƯƠNG CHÍNH MÌNH!

Vạn sự tùy duyên

Không cầm không buộc

Như đám mây trôi...

HÃY TÍNH LỢI CHO NGƯỜI trước rồi mới tính lợi cho mình!

Tôi thấy rất rất nhiều người hỏi tôi về chủ đề tiền bạc, tài lộc. Người thì đầu tư làm ăn, người thì làm công ăn lương dẫn đến việc lựa chọn công ty, rồi người thì hỏi về hợp tác... đủ ngành nghề.. công việc của tôi là nghe họ chia sẻ! Và chỉ cho họ một hướng đi! Thường thì những người bế tắc mới tìm tới tôi. Tôi không phải là chuyên gia kinh tế, nhưng cái tôi biết là Kinh Dịch. Dịch có thể cho bạn biết thiên thời - địa lợi- nhân hòa.

Nhiều người làm mãi mà không có dư dả họ đã cố gắng rất nhiều. Chúng ta thường bắt đầu mọi việc bằng suy nghĩ *“tôi được lợi gì?”*. Chúng ta thường bán cái mà chúng ta muốn chứ hiếm có ai bán cái mà người khác muốn! Trong tất cả những công việc kiếm ra tiền, nếu xuất phát điểm của bạn là ưu tiên làm lợi cho bạn hàng đầu thì bạn đã sai lầm từ nước đi đầu tiên. Nếu bạn có thành công ban đầu thì những gì bạn làm ra cũng sẽ biến mất trong một ngày không xa và kéo theo cho bạn những món nợ. Chúng ta biết có một bàn tay vô hình đang tác động lên chúng ta, và đó là *“số phận”*.

Nhưng người có trí tuệ sẽ không đầu hàng số phận mà họ sẽ tìm cách để thay đổi nó. Tôi đã trải qua thời kỳ ấy... tôi chưa từng nghĩ rằng *“tôi sẽ kiếm thật nhiều tiền”* vì nó không phải là mục tiêu của tôi. Tôi chỉ nghĩ tới công việc cố gắng làm cho tốt và không hạ thấp công việc của mình bằng sự *“dễ dãi”*. Thay vì đặt câu hỏi *“tôi sẽ kiếm được bao nhiêu tiền?”* Hãy đặt câu hỏi *“tôi sẽ làm được bao nhiêu việc tốt?”* Sự cố gắng của bạn sẽ được đền đáp. Nó giống như việc bạn trồng vườn dâu mà trong quá trình canh tác bạn vô tình đào được viên ngọc quý, kỳ thực ban đầu bạn không hề nhắm tới việc đào ngọc! Chưa từng nghĩ tới.

Ngọc thường tìm tới người và né tránh những người dụng tâm đi tìm ngọc. Tài lộc cũng tìm tới người chăm chỉ say mê với công việc chứ không phải say mê với tiền. Ngay cả những người kinh doanh, tài chính, họ thành công lớn là bởi họ say mê quy trình phương thức và sáng tạo trong kinh doanh chứ không phải mê đồng tiền. Nếu kinh doanh mà bạn chỉ mê đồng tiền thôi thì bạn rất khó thành công vững bền và ổn định!

Một bí quyết mà để có tài lộc vững bền chúng ta cần ghi nhớ! *“Hãy nghĩ lợi ích cho người trước rồi mới nghĩ lợi ích cho mình”*, hãy tính toán đường lợi cho họ thì tự khắc sẽ lợi cho mình. Có vẻ đây là một triết lý ngớ ngếch! Nhưng không. Nó hoàn toàn chính xác! Làm bất cứ việc gì phải tính đến sự tốt đẹp cho con người thì mới mong sự tốt đẹp cho mình. Nếu mình làm lợi cho người khác thì quy luật bù trừ của vũ trụ sẽ san sẻ cho bạn thứ khác.

Đừng nghĩ cứ vơ vét cho mình thật nhiều là sự khôn ngoan. Không! Đó là sự khờ dại. Làm lợi cho người khác mới khôn ngoan.

Hãy phấn đấu vì mục tiêu này trong làm ăn, từ việc nhỏ tới việc lớn. Chắc chắn bạn sẽ KHÔNG BAO GIỜ THIẾT THỜI!

Tháng sáu

*Tháng sáu dê cụ cầm tinh
12 con giáp như bình cạn khô
Được về nước ngọt thấm vô
Trời ban Phước Lộc cho người thiện lương
Con chuột ấm áp tình thương
Con trâu đội nón xanh dương, miệng cười...
Con hổ rừng xanh vẫy vùng
Con mèo nhảy múa tung bừng hè vui
Con rồng đã thấm sự đời
Con rắn đã chối những lời ghét ganh!
Con ngựa ăn được chén canh
Bao nhiêu mặt đắng dê anh chịu cùng
Con khỉ ra khỏi mịt mù
Con gà nhặt thóc để dùng mùa đông
Con chó hết cảnh lông bông
Con heo ấp áp vợ chồng thủy chung!*

*Tháng Tị sắp đến nữa rồi
Mười hai con giáp nhận lời chúc may
Chị em tôi tặng vè này
Ráng tu khẩu tịnh để ngày an yên!
Tuổi tỵ sẽ hết ưu phiền
Tuổi sửu sẽ đến xứ tiên tắm bùn
Tuổi dần thoát cũi về rừng
Tuổi mão đến lúc tương phùng niềm vui
Tuổi thìn xua cảnh u buồn
Tuổi tị được miếng cóc vàng ấm no
Tuổi ngọ lộc rớt xuống kho
Tuổi mùi hành lý qua đò quý nhân
Tuổi thân sang số xóa bần
Tuổi dậu được thế cất cao giọng ngầu
Tuổi tuất sức khỏe sống lâu
Tuổi hợi gặp thuốc bệnh đâu cũng lành!*

*Tuổi tỵ lượm lá màu buồn
Thả trôi theo suối cho buồn nó đi
Tuổi sửu lượm lá chia ly
Gom đi đốt bỏ chia ly... sum vầy
Tuổi dần lượm lá dọa đầy
Làm phân nuôi cả vườn đầy lộc hoa
Tuổi mão lượm lá xót xa
Đem về trải lá vinh hoa nó nằm
Tuổi thìn lượm lá khóc thầm
Xiên que đâm lá thăng trầm đó chơi
Tuổi tị lượm lá nợ đời
Leo cây xây tổ cho tôi đến nằm
Tuổi ngọ lượm lá gian truân
Làm nhà cho ngựa đường cùng trú mưa
Tuổi mùi lượm lá me chua
Nó chua nó chát không vừa trái me
Tuổi thân lượm lá cây tre
Chiều lam tím đậm, le le gọi sầu
Tuổi dậu lượm lá mong cầu
Cắt thành trâu chọi húc đầu mới hăng!
Tuổi tuất lượm lá khó khăn
Trải lên hố bẫy mà nằm chờ nai
Tuổi Hợi lượm lá bi hài
Chép vè cô Thúy tặng ai hữu tình
Tu bởi Trí Tuệ đường mình
Bao nhiêu gian khổ Tâm Bình bước qua...*

...Ơi! CON CHỚ

Chuột ơi! Con chớ có buồn

Cơm ăn áo mặc cha nhường cho con

Trâu ơi! Con chớ héo hon

Người đi kẻ ở như hòn vọng phu

Hổ ơi! Con chớ bù lu

Thịnh suy trời đất quẻ Nhu đợi chờ

Mèo ơi! Con chớ xô bồ

Tĩnh tu khẩu nghiệp, hỏa thổ tương sinh

Rồng ơi! Con chớ vô minh

Tay không bắt giặc chẳng tới mình đâu con

Rắn ơi! Con chớ oán hờn

Nhân nhân quả quả cô đơn lẽ thường

Ngựa ơi! Con chớ bò trườn

Thân người quân tử trúc vuông thẳng cành

Dê ơi! Con chớ tài lanh

Nghiệp ai nấy chịu phước ai nấy làm

Khỉ ơi! Con chớ cầm rơm

Hơn thua cũng chỉ con làm đau con

Gà ơi! Con chớ ki bo

Cho đi là nhận... cứ cho thật nhiều!

Chó ơi! Con chớ sửa liều

Người gian kẻ thẳng biết chiều nào đo?

Heo ơi! Con chớ có lo!

Đọc về cô Thúy bụi tro hóa vàng.

*Năm thìn mặc giáp dự ngôn
Người xem hoan hỉ đừng buồn lòng chi
Kể từ tháng tị trở đi
U mê ẩm chướng thị phi xoay tròn
Tháng ngộ ngựa chạy lon ton
Tháng mùi cáo mượn oai hùm ra tay
Tháng thân thấy cảnh tù đầy
Tháng dậu thấy cảnh Tây phương nhuộm hồng
Tháng tuất chó đói ngồi không
Tháng hợi ngao ngán đồng đồng nước dâng
Tháng tý lạnh buốt da xương
Tháng Sửu oanh chiến đầy đường máu rơi!
Sân si thù hận muôn đời
Màu da sắc tộc một nồi lửa thiêu.*

*Giờ tỵ tháng tỵ năm rồng
Khởi đầu phúc lộc, sắc hồng đời ta
12 con giáp được đà
Xem về cô Thúy, xui ra khỏi mình
Tý sưu đậu mào linh đình
Dần thân tị hợi đẹp xinh tốt lành
Tuất thìn mùi ngọ thông, hanh
Ấm êm gia đạo, bằng an tháng này!
Tin thời chia sẻ về hay
Được thời nhờ Đức vẫn hoài nhớ Tu.*

*Giấy vàng bát giác sẵn đây
Chữ in mực đỏ nguyện cầu Ông Trên!
Gia đạo hạnh phúc ấm êm
Cơm lành canh ngọt, an yên cửa nhà
Nơi mô trong cõi ta bà
Sân si hờn oán nhẹ nhàng biến tan
Nguyện cầu hiếm muộn được an
Niềm vui con cái dâng tràn mắt cay
Nguyện cầu sống được hôm nay
Ngày mai được tiếp nối ngày còn tu
Nguyện cầu cha mẹ sống vui
Yên tâm sức khỏe sum vầy cháu, con
Nguyện cầu đồng hạn, mưa thuận
Trời yên bể lặng dong buồm ra khơi
Nguyện cầu đất nước chúng tôi
Dân an quốc thái nhân tài nổi lên
Nguyện cầu chùa, miếu, điện, đền
Yêu ma quỷ quái không phiền người dân
Nguyện cầu bé đỡ tủi thân
Mẹ ơi! Đừng bỏ con cưng của mình
Nguyện cầu thế giới hòa bình
Máu xương thôi nhuộm áo tình anh em!*

*Chuột đến cửa Chùa nghe tiếng Kinh
Trâu cày ngoài ruộng đất vô minh
Hổ gầm oai tiếng, người quân tử
Mèo đứng nhìn xem chúng nó bình*

*Rồng thiêng núp bóng thời suy thoái
Rắn độc sao bằng miệng độc nhân?
Ngựa cúi mặt im! Mà rong ruổi...
Đê buồn khẩu nghiệp mạng xà bần*

*Khỉ nào dám học Mã Ôn Hầu?
Đại náo thiên cung, gà nhảy cầu
Chó sủa trêu thầy “tu cũng khát”
Heo lười nằm uõn chờ người dâng*

*Xưa nay, nhân quả chẳng chừa ai
Ngứa miệng làm chi chuyện một, hai
Tịnh khẩu, tịnh tâm và tịnh trí!
Mười hai con giáp được an bài.*

*Đất khô, ao cạn, nắng chứa chan
Gió nóng, lá giòn tựa bắp rang
Ước nguyện trời xanh tuông nước mát!
Chữa lành nắng hạn, chữa lòng ta...*

*Tý mới cười vui! Nay tủi phận
Sửu buồn Dần, Mão cứ tranh đua
Càn, Đoài, Ly, Chấn.. Kim, Hỏa, Mộc
Thìn Ty thôi nay náo cửa Chùa*

*Ngọ Mùi thương lắm cảnh chênh vênh
Đời có tươi như chiếc lá xanh...?
Thân Dậu cô đơn sầu trĩu nặng
Độc về cô Thúy khỏi buồn tênh!*

*Tuất Hợi bây giờ lo bữa đói
Quý càng thêm quý một lần no
Từ bi hỷ xả tu cho đặng
Học đứng cho ngay chớ có bò!*

*Hôm nay, bắt gặp chuột đồng
Tay ôm bình bát tu dòng khổ tu
Con trâu cúi lạy gặt gù...
Con hổ gầm rú “tao tu ở chùa”
Con mèo lòng dạ không vừa
Con rồng nói lý tu chùa giỏi hơn
Con rắn hòa nhịp ôm đàn
Con ngựa ngao ngán dặm chân ngoài đường
Con dê nước mắt cứ tuôn
Con khỉ đại thánh ngồi buồn thế gian
Con gà thấy mạng tràn lan
Thị phi đâm chọt cua càng bước ngang
Con chó nói thật nhẹ nhàng:
“Tu chùa, tu chợ, tu nhà miễn sao
Thiện Tâm, Nhân Đức dồi dào
Yêu Thương cuộc sống với bao Phúc Lành”
Con heo nhẩn nại không tranh
Chim trời, cá nước, mỗi anh một dòng.*

*Vè này viết để cửa nhà yên!
Mực đỏ, giấy vàng, bát quái thiêng
Ma quỷ, nạn tai, nghèo khổ hết
An vui, tự tại, ấy là tiên
Tỷ ngọc đậu mèo đón ánh dương
Dần thân tị hoi thấy thiên đường
Sửu mùi thìn tuất qua thời bĩ
Phúc lộc lành thay những yêu thương!*

*Hôm nay, cô Thúy tặng về
Mua may, bán đắc, sum suê lộc tài
Thân Tý Thìn, Hợi Mão Mùi
Kim, Mộc, Hỏa, Thổ, Thủy nguồn tiền dân
Dần Ngọ Tuất, Tỵ, Dậu luôn
Sửu là kho bạc, mưa tuôn ánh vàng
Về này chưng ở cửa hàng
Mang theo trong túi của nàng, của anh
Nhớ thời bác ái yêu thương!
Nhớ cho đi sẽ muôn phần bền lâu.*

Vợ chồng tý sủu hợp nhau
Hội dần một cặp bồ câu chung tình
Tuất mèo chàng giỏi, nàng xinh!
Dậu thìn khí thế linh đình gia môn
Ty thân tướng khắc mà không
Ngọ mùi khăn khít như đôi dép lòn
Còn tôi với nửa hồng đào
Dần thân một cặp chào mào mổ nhau
Ty hội trầu héo buồng cau
Sủu mùi, thìn tuất mẻ đầu, sứt môi
Tý ngọ, mảo đậu chao ôi!
Như đe và búa chất chua nợ đời
Nay cô nói thật đôi lời
Tu cho trọn đạo giữa người với nhau
Vợ chồng chung thủy trước sau
Cảm thông, nhẫn nhịn, nhường nhau mọi đàng
Sống cho hòa thuận, vẻ vang
Yêu thương con cái, an khang đạo nhà
Bớt tham ái dục đi là
Con đường hạnh phúc chẳng xa với mình.

Khi bạn suy nghĩ tiêu cực thì bạn sẽ gặt lấy màu tối! đọc bài viết này để thay đổi số phận.

Chắc mọi người đã từng nghe câu “*người buồn cảnh có vui đâu bao giờ*”. Khi con người ta buồn thảm thì dù đứng trước bất cứ cảnh đẹp, nhộn nhịp như thế nào thì lòng ta vẫn trống vắng thê lương... ta như chiếc lá sầu úa trong buổi chiều mưa lạnh lẽo... tâm trạng của bạn nó quyết định rất lớn đời sống của bạn.

Nhiều người cuộc sống họ hay gặp trắc trở lắm! Nhưng họ không hiểu lý do nằm ở đâu? Nếu ai đó nói cho họ biết tám mươi phần trăm sướng khổ đời họ là do cách họ suy nghĩ, do tâm trạng của họ quyết định thì họ đã tránh được một ván cờ tàn thua trận rồi!

Bạn không tin? Bạn có thể chiêm nghiệm: mỗi khi lòng bạn phát ra những suy nghĩ tiêu cực, buồn chán, sân si, ganh ghét... tâm can bạn không được yên ổn! Thì mấy hôm sau đó bạn sẽ thấy những duyên xấu nó thi kéo tới tìm bạn. Như: công việc không được suôn sẻ, gặp thị phi, tai nạn, tổn hao tiền bạc, phát hiện ra bệnh tật... tôi chia sẻ với bạn đó là do ý niệm, khi bạn phát ra những ý niệm xấu bạn sẽ mời gọi những thứ xấu xa kéo tới chỗ bạn.

Những mối quan hệ xấu, những trắc trở sẽ đi theo cùng tần số với niệm mà bạn phát ra. Bởi thế, nếu mọi người không muốn tương lai mình sẽ gặp nhiều chuyện ngang trái thì ngay từ bây giờ phải xả bỏ ngay những ý niệm xấu và những suy nghĩ tiêu cực đi khỏi mình.

Thường thì những suy nghĩ tiêu cực nó đến từ lòng ham muốn quá nhiều mà không đạt được. Đến từ sự tự ti mặc cảm. Tham, sân, si và không có sự buông bỏ! Trong khi mọi thứ thành công thất bại ngoài việc nằm ở sự cố gắng thì còn ở số phận, duyên nợ, nghiệp phước của mỗi người. Nhưng không ai chấp nhận sự “*tùy duyên*” mà chỉ muốn lấp đầy những khao khát! Chúng ta có quá nhiều cái muốn nên tâm ta khổ. Càng bớt muốn thì càng bớt khổ.

Tất cả là một mớ tơ rối, được bạn mang vào một mê cung. Bạn muốn tìm đường thoát ra khỏi mê cung đó thì bạn phải gỡ được cuộn chỉ rối ra trước. Đó là tư duy với những suy nghĩ rối rắm của bạn.

Lòng tham hãy bỏ dưới đời

Mang theo buông xả với tôi cùng người

*Sân si để nước cuốn trôi ...
Yêu thương ngọn lửa ấm đời con tim!*

*Rồi hoa nở nụ cười
Chim hân hoan cất tiếng
Lòng rộn rã tiếng suối reo
Một ngày đẹp trời, gió mát lành vuốt ve tâm trạng...
Của tôi và bạn!*

*Bếp lửa hồng êm ấm
Thuận hòa tình mẹ con
Vợ chồng sống yêu thương
Nước giếng trong lành ngọt*

Nhà cửa yên vui lắm!
Con thơ rộn tiếng cười
Hạt thiện gieo vào đời
Mầm xanh vườn hiếm muộn

*Phiền muộn vì tâm muốn quá nhiều
Vô thường lạnh lẽo vẫn đi theo
Tranh giành, được mất, tham chưa bỏ
Sầu khổ tận lòng giếng còn nguyên*

*Tu đâu cần giấy cần tờ
Cần gia nhập “hội cần thơ” mới là
Tu chùa, tu chợ, tu nhà
Tu tâm, tích đức mới là chân tu
Nếu mà có giấy có tờ
Thì ai chứng được tâm tu thật lòng?
Giấy thì mực nguệch là xong!
Tu thì đừng giỏi “ngồi không lượm vàng”*

*Thân tỵ thìn năm phú đặng hỏa
Lửa phượng hoàng thanh lọc thầy tu
Hợi mao mùi vận số êm ru
Gian tham bỏ vạc dầu quẻ Đỉnh
Ty dậu sửu bạc tiền đủng đỉnh
Dần ngọ tuất tu hạnh đầu đà
Thế thời Phật Phật Ma Ma...
Mười hai con giáp thật thà mà tu*

*Hay ăn chóng lớn bé con
Bình yên sức khỏe một đời an nhiên
Dần thân ty hợi hái tiền
Tỷ ngọc, đậu mè, vinh hiển công danh
Sửu mùi thìn tuất quý nhân
Thành công mã đáo, Đồng Nhân quẻ lành!
Gieo thiện tâm, gặt lộc vàng
Tu nhẫn nại, đời khổ hạnh, làm vui!*

Khi bạn suy nghĩ tiêu cực thì bạn sẽ gặt lấy màu tối! đọc bài viết này để thay đổi số phận.

Chắc mọi người đã từng nghe câu “*người buồn cảnh có vui đâu bao giờ*”. Khi con người ta buồn thảm thì dù đứng trước bất cứ cảnh đẹp, nhộn nhịp như thế nào thì lòng ta vẫn trống vắng thê lương... ta như chiếc lá sầu úa trong buổi chiều mưa lạnh lẽo... tâm trạng của bạn nó quyết định rất lớn đời sống của bạn.

Nhiều người cuộc sống họ hay gặp trắc trở lắm! Nhưng họ không hiểu lý do nằm ở đâu? Nếu ai đó nói cho họ biết tám mươi phần trăm sướng khổ đời họ là do cách họ suy nghĩ, do tâm trạng của họ quyết định thì họ đã tránh được một ván cờ tàn thua trận rồi!

Bạn không tin? Bạn có thể chiêm nghiệm: mỗi khi lòng bạn phát ra những suy nghĩ tiêu cực, buồn chán, sân si, ganh ghét... tâm can bạn không được yên ổn! Thì mấy hôm sau đó bạn sẽ thấy những duyên xấu nó thì kéo tới tìm bạn. Như: công việc không được suôn sẻ, gặp thị phi, tai nạn, tổn hao tiền bạc, phát hiện ra bệnh tật... tôi chia sẻ với bạn đó là do ý niệm, khi bạn phát ra những ý niệm xấu bạn sẽ mời gọi những thứ xấu xa kéo tới chỗ bạn.

Những mối quan hệ xấu, những trắc trở sẽ đi theo cùng tần số với niệm mà bạn phát ra. Bởi thế, nếu mọi người không muốn tương lai mình sẽ gặp nhiều chuyện ngang trái thì ngay từ bây giờ phải xả bỏ ngay những ý niệm xấu và những suy nghĩ tiêu cực đi khỏi mình.

Thường thì những suy nghĩ tiêu cực nó đến từ lòng ham muốn quá nhiều mà không đạt được. Đến từ sự tự ti mặc cảm. Tham, sân, si và không có sự buông bỏ! Trong khi mọi thứ thành công thất bại ngoài việc nằm ở sự cố gắng thì còn ở số phận, duyên nợ, nghiệp phước của mỗi người. Nhưng không ai chấp nhận sự “tùy duyên” mà chỉ muốn lấp đầy những khao khát! Chúng ta có quá nhiều cái muốn nên tâm ta khổ. Càng bớt muốn thì càng bớt khổ.

Tất cả là một mớ tơ rối, được bạn mang vào một mê cung. Bạn muốn tìm đường thoát ra khỏi mê cung đó thì bạn phải gỡ được cuộn chỉ rối ra trước. Đó là tư duy với những suy nghĩ rối rắm của bạn.

Lòng tham hãy bỏ dưới đời

Mang theo buông xả với tôi cùng người

*Sân si để nước cuốn trôi ...
Yêu thương ngọn lửa ấm đời con tim!*

*Rồi hoa nở nụ cười
Chim hân hoan cất tiếng
Lòng rộn rã tiếng suối reo
Một ngày đẹp trời, gió mát lành vuốt ve tâm trạng...
Của tôi và bạn!*

Tu khát thực có phải là lười biếng? Lười lao động? Vô trách nhiệm? Và hướng con người tới xu hướng thoái hoá buông bỏ chán nản, gây tiêu cực cho xã hội?

Tôi xin chia sẻ chút thiện ý về những câu hỏi trên! Mong mọi người hoan hỉ!

Tu tập có rất nhiều pháp môn: xuất thế, nhập thế, xuất gia, tại gia... và ngay trong chính một giáo phái đã chia ra rất nhiều nhánh, giống như một dòng sông tách ra nhiều hướng để cuối cùng chảy về biển cả. Thế nên, mỗi nhánh đều góp phần vào biển đạo, mỗi nhánh có ưu thế riêng và không nhánh nào giống nhánh nào. Sự khác biệt là để phù hợp với mỗi cá thể khác nhau trong xã hội, tùy thuộc vào mỗi nền văn hóa, trí tuệ nhận thức của mỗi nhóm người... chỉ có sự tương thích chứ không có sự chê bai! Vì không phù hợp với bạn không có nghĩa là không phù hợp với người khác. Ví như bạn không thích ăn sầu riêng không có nghĩa là ai ăn sầu riêng đều là người không tốt!

Tu khát thực (khổ hạnh) cũng vậy. Vai trò của người tu trong xã hội là để làm gương cho nhiều người đang chìm đắm trong tham sân si tình ngũ, quay đầu hướng thiện, biết thiếu dục để cân bằng cuộc sống với quá nhiều tham cầu vật chất. Người đi khát thực không phải đi xin, nếu đi xin thì các thầy đã đến từng nhà gõ cửa, hay chìa tay và bảo *“làm ơn bố thí cho ...”* các thầy chỉ bước đi và ai gặp được phát tâm từ bi tín ngưỡng thì đánh lễ và dâng chút lễ mọn để thầy có phương tiện để tiếp tục hóa duyên. Trên đường đi thầy sẽ tùy duyên mà giảng pháp để mọi người được nghe điều lành mà tu tập. Ngoài ra các thầy còn khổ hạnh để tổn mình mà cầu bình an hạnh phúc cho con người. Gọi là hồi hướng công đức cho tha nhân.

Miếng ăn nhận về thì nhỏ bé mà tâm lượng từ bi lại lớn lao. Nếu muốn sướng và lười biếng thì sẽ đi kiếm tiền hoặc đi ăn xin chứ không ai mà đi phờ người cho nắng cháy da khô, ung nhọt nổi lên, chân bị mòn tới xương tủy, chẳng ai mà chịu đau đớn thể xác chỉ vì một bữa ăn trong ngày. Chẳng qua là tu cho mình, cho tha nhân, khổ hạnh lấy đức mà cầu nguyện cho khắp hoàn vũ.

Và khổ hạnh không phải ai cũng làm được nên không có chuyện là *“nếu tất cả ai cũng đi như vậy thì lấy ai lao động... ?”* Nếu mà nói như thế thì ai cũng đi làm lãnh đạo hết lấy ai đi làm người dân? ai cũng làm ông chủ hết lấy ai đi làm phục vụ?

Chuyện đó không thể xảy ra nên đừng dùng làm lý luận để chê bai. Vì mỗi người nhận lãnh một sứ mệnh khác nhau. Những ngài tu sĩ khát thực cũng vậy! Sứ mệnh của các ngài là

“hành bất ngôn chi giáo” nghĩa là giáo hóa người bằng hành động chứ không phải bằng lời nói hay sách vở. Lão Tử gọi là *“làm mà như không làm, dạy mà như không dạy”* chỗ này rất sâu sắc huyền diệu.

Khiêm hạ, luôn đặt mình ở dưới thì không ai có thể thắng được.

Không tranh thì không ai có thể giành.

Tồn mình là Ích lớn cho thiên hạ.

Vốn dĩ *“khổ hạnh”* là phúc đức vô lượng. Nó không phải là phép tu phổ biến cho nhiều người vì không thể phổ độ toàn chúng sinh tu theo pháp này. Mà chỉ dành cho những ai hữu duyên đúng pháp. Dành cho số ít mà thôi. Xong nói thế không có nghĩa là pháp *“khổ hạnh”* trở nên lạc hậu bỏ đi. Bởi giá trị của pháp ấy vẫn vẹn nguyên từ thời thượng cổ đến nay!

Mỗi cây mỗi hoa. Hy vọng mọi người đoàn kết yêu thương nhau chứ đừng gây ra sự chia rẽ trong xã hội. Đặc biệt là chia rẽ trong đức tin tín ngưỡng. Là huynh đệ tu tập thì bất cứ giáo phái nào miễn là chính đạo thì hãy tôn trọng yêu thương nhau! Chúc nhau đặng thành quả vị!

Một đôi lời tha thiết gửi đến thế nhân.

Tu hành có cần giấy chứng nhận?

Có nhiều phương pháp tu, có: Xuất thế, nhập thế, trung dung, khổ hạnh, cá nhân và tổ chức.

Một người tu tập có thể gia nhập một giáo phái và thực thi theo những luật lệ mà giáo phái đó quy định. Đồng thời với việc thực thi những quy định của pháp luật! Trừ khi hành vi của công dân vi phạm pháp luật còn ngoài ra việc tu tập có thể khởi phát từ hạnh nguyện cá nhân mà không có cần bất cứ giấy tờ nào của giáo phái. Trừ khi người tu tập đó mượn danh giáo phái thì giáo phái lên tiếng! Xong, một cá nhân không ở trong giáo phái không đồng nghĩa với việc họ không phải là tu sĩ.

Tu sĩ là một phạm trù rất rộng lớn. Sự chứng đắc, thọ giới có thể đến từ sự phụ là những người trần mắt thịt và có một số trường hợp đến từ những vị sư phụ trong thế giới vô hình, thế giới của tâm linh hoặc chính bản thân người tu hành chứng đắc. Bởi đuốc sáng cháy từ bên trong và mỗi người đều có thể tự cầm đuốc soi đường cho mình. Nhiều bậc giác ngộ đã nói lên điều này và con đường của họ là một con đường đi ngược với số đông.

Lại nói đến màu áo, màu áo không làm nên thầy tu thì người ngu nói ngàn điều sai cũng có điều đúng! Người khôn nói ngàn điều đúng cũng có điều sai! Màu áo tự bản thân nó chưa khẳng định được một người là tu sĩ. Nếu một người lấy một màu áo của giáo hội làm phương tiện mà theo pháp luật và giáo hội không được phép thì điều đó là lầm lỗi. Bởi thiết kế đã được đăng ký bản quyền hay gì đó... còn tất cả những chiếc áo được may ra rồi được bán ngoài thị trường thì ai cũng có quyền được mặc. Chưa nói đến việc một người tự may áo cho mình thì không thể khẳng định người đó mượn hình ảnh của giáo phái làm người khác hiểu lầm là tu sĩ của giáo phái.

Giáo phái là của Thượng Đế

Nhưng Thượng Đế không thuộc riêng về giáo phái!

Ví như một người phát nguyện tu tập: ăn chay hãm mình, tu tâm tích đức, được mặc khải, trí tuệ họ trở nên sáng suốt, soi tỏ những với mình... rồi họ đứng ra mở giáo phái thì phải được sự đồng tình của pháp luật! Pháp luật của nước sở tại chấp nhận hoặc không chấp nhận giáo phái của vị đó. Một số giáo phái trong lịch sử đã bị đàn áp, phần lớn bị triệt tiêu nhưng số ít tồn tại được đến ngày hôm nay bởi những tín đồ tử đạo giữ lửa không bao giờ tắt.

Đó là nói về giáo phái khởi sinh! Còn nói về cá nhân vị tu sĩ nào đó, không mở một giáo phái nào, không vi phạm pháp luật... thì vị đó vẫn có quyền tu tập, quyền tự do tín ngưỡng...

Và không có nghĩa là họ không phải là tu sĩ, vì phạm trù này như tôi nói trên là rất rộng, bao hàm giáo phái chứ không bị giáo phái bao hàm.

Tu tập cá nhân thì theo hạnh nguyện sự giác ngộ mà tu. Còn tu tập theo tổ chức và cần huynh đệ đồng môn sư phụ nâng đỡ thì xin gia nhập vào giáo phái. Cái này tùy hạnh nguyện của mỗi người. Không thể lấy cái này chê bai cái kia, lấy cái này phủ nhận cái kia.

Vì thế, tu tập có thể không cần giấy tờ chứng nhận thầy tu vẫn được xem là tu sĩ trong con mắt người đời và thần thánh nếu vị ấy có đức hạnh lớn. Và cũng cần giấy tờ nếu vị ấy sinh hoạt tu tập trong giáo phái để giáo phái quản lý và nhà nước quản lý.

Những người tu tập đều có quyền lựa chọn gia nhập hoặc không gia nhập giáo phái. Và quyền này là quyền tự do tín ngưỡng...

Tôi xin trình bày chút thiện ý cá nhân. Không bài xích một cá nhân hay tổ chức nào. Cũng không đứng về phía ai cả. Mong mọi người hoan hỉ!

*Hội mảo mùi bình an tới!
Thân tỵ thìn sang trang mới
Dần ngọ tuất tiếng cười vang
Ty dậu sữu ngày huy hoàng
12 con giáp nhớ rằng:
“Tâm thường an lạc mọi đấng đều hay!”*

Về linh ứng, linh tại ngã
Người được vàng, kẻ điềm lạ
Đừng lấy người làm mỗi câu
Tu thân mình hương tỏa lâu...
Thân tỵ thìn, tỵ dậu sửu
Hội mảo mùi, dần ngọ tuất
Về tam hợp, thời Thái lai
Cùng chung tay, yêu thương này!

*Tý yêu thương sửu, ngọc thương mùi
Dần thích hội, mèo chó mến nhau!
Rồng với gà gieo trồng hạnh phúc
Gặp thầy “thích đủ thứ” thì sao?
“Thích car money”, “thích chuyển khoản”
“Thích gì cũng được” miễn là tao
Thông dong tự tại đi và đến!
Nhấn nại với đời cần xé nhau.*

*Thân tỵ thìn tam tai năm cuối
Hội mảo mùi sắp tới bước qua...
Tai họa nối đuôi nhau lũ rết
Gặp thần gà mổ hết không tha
Cứ sống thật không xa vị đắng!
Đậm đà canh ngọt chén khổ qua
Có thành có bại, thịnh suy đó
Thái cực xoay tròn đạo rút ra.*

Về linh ai tín được may
Ai hay tu tập đường ngay nẻo bằng
Tỷ này được thưởng lượng vàng
Sửu cày được cái ngàn vàng nổi còm
Dần ông đổi áo mượn, trơn
Mão bà y bát sắc luôn ngũ hành
Thìn bay lên tận trời xanh
Tỵ chui xuống dưới nghìn trùng lầu son
Ngọ phi nước đại giang sơn
Mùi đeo đai ngọc tốt cùng công danh
Thân nàng quý phái cao sang
Nhưng lựa đậu nàng lấp lánh hoàng kim
Tuất em phúc lộc, thông minh
Hợi em nằm hưởng ân tình người trao.

*Năm Thìn: mảo tuất sữu mùi
Thiên địa dĩ thời thái tuế chiếu soi!
Năm tị: hợi rấn dần thân
Vàng chìm đáy biển, gian truân quẻ buồn!
Sư đi khát thực đầy đường
Gương xưa lại sáng cho người quán quan
Bớt ăn, bớt mặc, bớt nằm...
Cầu cho muôn vật thường hằng ấm no
Tu thân tích đức chẳng lo!
Bình an vô sự đến cho mọi nhà.*

*Từ đây đến hết năm thìn
Chuột gom thóc lúa đầy bình mà ăn
Trâu không phải chạy lảng xăng
Hổ không phải đói, bụng căng no tròn
Mèo ta có cá nướng giòn
Rồng ta có nước vấy vùng sướng vui
Rắn thì có cửa đi chơi
Ngựa thì có móng vàng đôi chân này
Dê em được lá ngon đầy
Gà em cục tác mỗi say... miếng mỗi...
Chó anh danh vọng ngút trời
Heo nàng ủn ỉn lắm người thèm mong
Việc ai thì cứ thông dong
Thờ cha kính mẹ thật lòng biết Tu
Trưởng quên con khi vậy ư?
Tuổi thân gặp được quý nhân đỡ đầu!*

*Hội mảo mùi bình an tới!
Thân tỵ thìn sang trang mới
Dần ngọ tuất tiếng cười vang
Ty dậu sửu ngày huy hoàng
12 con giáp nhớ rằng:
“Tâm thường an lạc mọi đấng đều hay!”*

Về linh ứng, linh tại ngã
Người được vàng, kẻ điềm lạ
Đừng lấy người làm mỗi câu
Tu thân mình hương tỏa lâu...
Thân tỵ thìn, tỵ dậu sữu
Hội mảo mùi, dần ngọ tuất
Về tam hợp, thời Thái lai
Cùng chung tay, yêu thương này!

*Năm Thìn: mảo tuất sữu mùi
Thiên địa dĩ thời thái tuế chiếu soi!
Năm tị: hợi rấn dần thân
Vàng chìm đáy biển, gian truân quẻ buồn!
Sư đi khát thực đầy đường
Gương xưa lại sáng cho người quán quan
Bớt ăn, bớt mặc, bớt nằm...
Cầu cho muôn vật thường hằng ấm no
Tu thân tích đức chẳng lo!
Bình an vô sự đến cho mọi nhà.*

Mấy ai chịu khổ được đâu
Toàn tìm sung sướng ở đây thân mình
Thấy ai sống khác với mình
Liên sân liên oán vô tình hơi oi
Ở nơi phố thị đông người
Kẻ tranh người cướp vì đời miếng cơm
Khác gì cá lớn đại dương
Há mồm mà nuốt cá con một đàn
Sân si trên mạng lan tràn
Thầy tu đừng tưởng dễ dàng bỏ qua
Có người lên tận mây xanh
Có người hạ xuống tận cùng âm ty
Chẳng là có thịnh có suy
Âm dương một cặp lưỡng nghi ấy mà
Khiêm nhường, tốt tính, thật thà
Người ta vẫn ghét! Xót xa trò đời
Lương tâm chân thiện cũng người
Bày ra yêu quý cũng người mà ra
Thôi thì em hãy theo ta
Bỏ xa phố thị tìm trăng trên rừng
Thử một lần, sống thong dong
Đi trên những triền đồi cỏ xanh
Mặc kệ họ thích cạnh tranh
Bỏ sân si đổ kỵ cùng lá vàng đốt đi
Ta đã sống bằng hoài nghi
Và cả bằng nét mi người khác
Ta đã học cách chấp nhận phụ bạc

Để cho người dẫm đạp lòng đau
Em tìm Phật Pháp nhiệm màu
Ta thì chỉ có về màu thiên thanh
Đến với ta, chỉ có màu xanh
Nhưng hy vọng sẽ không vụt tắt
Như những vì sao xa tắp
Vẫn lung linh ngấn nấp trời đêm
Và ta thấy đôi mắt của em
Là màu thái âm huyền diệu
Hãy vui lên dù bao điều khổ lụy
Em vẫn là em
Vẫn yêu đời dù tất cả bóng đen
Mở về lên, mở về lên, thưởng thức
Hãy thả hồn vào tình ca du mục
Đời không mục rửa đâu em
Dù ngoài kia mưa bụi lấm lem
Và cánh mối mỏng thêm một chút
Ngọn đèn vàng mỗi đêm thao thức
Nhìn cơn mưa đang nặng bước vào đời
Rồi mọi chuyện sẽ qua thôi
Hãy buông lời mà sống!

*Tý ngọ cô mặc áo màu lam
Nghỉ ngút nhang đèn hương khói cam
Cô đứng chấp tay trên lầu tháp
Khẩn xin với Phật! miệng làm ràm...
Mão dậu qua về dưới phố hoa
Chuông chùa nghe vọng tiếng làng ta
Cô nương dâng lễ trên lầu tháp
Tur thế chênh vênh... thấy sợ, la!
(Dự ngôn)*

*Dần thân tỵ hội tứ hình xung
Thìn tuất sữa mùi cũng một khung
Tý ngọ đậu mèo, kim khắc mộc
Chó đừng xem mặt bắt hình dong
Đẳng chân vừa được lưng đẳng đầu
Học cách sữa mình trước sữa nhân
Bát quái âm dương cao vời vời
Sao mà không tỏ được thánh tăng
Có chăng chỉ có người nghĩ thế!
Chứ họ thường ngày vẫn phải ăn
Sinh trụ dị diệt ai cũng có
Nghe vè cho đỡ bớt lẩn tẩn.*

*Dần ngọc tuất hãy làm điều em thích
Đám bồ chao chẳng đáng phải bận tâm
Nó chẳng sống cho em, chỉ âm thầm...
Đơm vói đặt xem em như lũ cá
Nó sẽ bán em đi khi được giá
Và luôn mong em sẽ xuống nhanh đi
Đám bồ chao chúng chỉ thích thị phi
Còn em hãy cứ làm điều em thích
Bởi lương tâm không cho em phản nghịch
Thì con đường vẫn sáng sửa chờ em
Về cô thúy chẳng phải dành tặng riêng
Cũng chẳng phải cho dễ chiều người khác
Gió càn tốn thổi mà không hề rát
Gặp được em dần ngọc tuất may thêm!
Đọc về này em sẽ thấy êm đềm...
Không phải nghe những tiếng đe và búa!*

*Tý yêu thương Sửu, Ngọ yêu Mùi
Dần Hợi, Tuất Mèo cũng cặp đôi
Thân Ty, Dậu Thìn sống bác ái!
Từ bi gieo hạt thiện lành thôi!
Cho đi chẳng đợi mai đời trả
Để được tâm an thế đủ rồi
Thù hận ghét ganh lòng nặng trĩu
Bao la vũ trụ... ánh sao rơi...*

*Cũng áo vàng khôn, cũng trọc đầu
Cũng xe cùng chốt khác chi đầu
Cũng bình phong mã đương đầu pháo
Đâm thọc tượng bay thế mới ngầu
Thằng sĩ mưu hèn chơi kế bẩn
Tướng vòng quanh chạy trốn trong cung
Mười hai con giáp tu thì sượng
Tu thiện tâm lành, thiện biết không*

*Càn tính dương cương, Tốn lại mềm
Khôn thời nhẫn nại, Chấn không yên
Ly soi ba nẻo đường cháy rực
Khảm lạnh giếng sâu... trăng dãi thềm
Đoài Cấn theo nhau nên đạo cảm
Dần thân tỵ hợi sống êm đềm
Sửu mùi thìn tuất nhìn sâu chiếu
Tý ngộ dậu mèo cuốn gió đêm*

*Sáng nay mở hội tin mừng!
Chuột con biết sống có thầy có cha
Trâu anh kính trọng người già
Hổ em thôi dữ tính ra hiền lành
Mèo cô tay nín được càn
Chú rồng trọng nghĩa không đành phụ nhân
Rắn vàng cũng biết tu thân
Tề gia, trị quốc, ngửa vắn cũng tu
Thái bình thiên hạ đó mùi!
Khỉ hồng tâm tịnh giả đui giả khờ
Gà ta áo tía sang đời
Chó tây trắng mặc, kiếm lời mà hay!
Heo đen đó vẫn no say
Say nhân, say nghĩa, tén đầy bụng căng*

*Chuột ơi! Người tốt đi rồi
Rời xa trang mạng tìm đời tìm nương
Trâu ơi! Họ sợ tổn thương
Sân si hòn oán giết người không dao
Hổ ơi! Xúm lại bới đào
Nhấn tâm chà đạp, cấu cào chẳng tha
Mèo ơi! Miệng lưỡi được đà
Nhổ ra lời tục, nuốt vào lời sang
Rồng ơi! Họ chẳng dịu dàng
Chửi cha mắng mẹ người ta chẳng từ
Rắn ơi! Sao lắm hận thù
Tràn lan côi mạng đui mù tưởng hay
Ngựa ơi! Móc nhức sâu cay
Hồn nhiên bịa chuyện dối gian chây lì
Dê ơi! Họ chẳng thiết gì
Nghịch dầy phúc mỏng từ bi lỗi thời
Khỉ ơi! Mạt pháp đây rồi
Ma vương thống trị môi lời độc thâm
Gà ơi! Người chỉ muốn cầm
Rời xa lũ “ngợm” về rừng ẩn tu
Chó ơi! Sao vẫn chần chừ?
Hay là chó đợi thiềm thừ mọc chân?
Heo rằng “anh tuất khéo khôn”
Nay tao ở lại gửi luôn đá vàng*

Năm ty chuột ngồi khóc
Trâu cày nằm duỗi chân
Hổ gầm ở tây phương
Đời đã biết chữ “tân”
Mèo thẳng lưng mà ngáp
Rồng Cao Ly dẫm đạp
Khảm Ly trận hùng anh
Rắn hỗn chiến tan tành
Ngựa mưa dầm lún đất
Dê thiên hạ tất bật
Khỉ hái lá mà ăn
Gà súng đạn “pằng pằng”
Chó gặp ai cũng cắn
Heo nước mắt mặn đắng
Thời dịch chuyển Càn Khôn
Biết tu tập là hơn
Nhưng lòng ta phiền muộn
Không thể dứt nghiệp được
Phải cố gắng từng ngày
Từng ngày... từng ngày... trôi
Tới bến bờ vô cực.

*“Ăn cây táo rào cây sung”
Lừa thầy phản bạn có đường nào lui
Dần thân tị, sống yêu thương!
Sửu tuất mùi biết khiêm nhường tu thân
Và tỵ mao biết thật chân
“Ăn nồi canh to đá nồi canh con” chẳng bền
Thìn dậu hội ngộ chung tình
Trước sau như một bóng hình chẳng xa*

Về này viết chữ “Hỏa Thiên”
Từ Trời ban phước cho thân tỵ thìn
Càn Đoài châu ngọc đầy bình
Dần Ngọ Tuất sống chân tình được ơn
Kim mộc thủy hỏa thổ cần
Âm dương hòa hợp muôn phần tốt tươi
Tỵ Dậu Sửu sẽ gặp thời
Ruộng khô gặp nước mưa rào về chơi
Tu thân tích đức ai ơi!
Giấy vàng mực đỏ viết lời về treo

*Da trời càn quẻ khéo thù
Lươn khe suối lẹo nó trèo cây cao
Lá khô gió tổn xạc xào
Lòi ra đá tụng xanh xao hao gầy
Bao công nay cũng mất dày
Tham tài bỏ lý có ngày hại thân*

*Năm con gà tống gáy vang rùng
Chó cắn bảy con sủa rất sung
Con nào tài lắm thì toi trước
Tước trói thẳng nào đã núp khum
Dạy con cho biết cây cùm ngọn
Học trước chữ Nhân đến chữ Tâm
Có Tài chẳng dám khoe Tài đó
Nhẫn nại khiêm cung mới Đạo tầm*

*Nguyện cầu tuổi tỵ tốt lành
Thờ cha kính mẹ cây xanh quả đầy
Nguyện cầu tuổi sửu hăng say
Công danh rạng rỡ có ngày phát lên
Nguyện cầu dần mao êm đềm
Tu tâm sửa tánh lâu bền mới hay
Nguyện cầu thìn tỵ trọt trày
Qua cơn hoạn nạn vút bay lên trời
Ngộ mùi cầu nguyện nhận lời
Mưa xanh đồng nội, phước rơi xuống mình
Nguyện cầu thân dậu trung trinh
Âm dương phù trợ an bình gia môn
Nguyện cầu tuất hợi chẳng còn
Bao nhiêu tham oán, khổ buồn sẽ thôi!*

*Dần thân tị hợi tứ hình xung
Thìn tuất Sửu Mùi cũng vậy cùng
Tý Ngọ Dậu Mão không thuận hợp
Yêu thương nhĩn nại vẫn thủy chung
Có tu có được niềm hạnh phúc
Có khắc có sinh ấy lẽ thường
Họa phúc cát hung luôn biến chuyển
Tâm ta chẳng bận chuyện vô thường*

Khi chúng ta được khoác lên mình những màu sắc.

Bạn được phủ lên đầu ánh hào quang.

Nó nằm trong đôi mắt người khác

Không phải là sự thật huy hoàng!

Người họa sĩ say sưa với cây cọ

Chợt nhận ra tư tưởng đã làm

Thế rồi, bức tranh đồng cỏ

Với bông hoa héo úa giam cầm

Họ đang yêu thành oán giận

Từng yêu một sẽ lấy lại mười

Những màu sắc thay bằng vết rạch

Ánh hào quang bóng tối phủ vây

Trong đôi mắt họ bạn giờ đây

Chẳng đáng giá đồng xu cũ rách

Bởi từ đầu kỳ vọng thái quá!

Nên lấy đi bôi nhọ cho mau!

Ở đời lại thấm được câu:

“Thần tượng càng lắm càng mau trở tuồng”.

Thôi kệ họ

Thôi kệ họ, mình tâm an đủ rồi!

Bàn tay có năm ngón dài ngắn khác nhau

Hàng trăm ngàn con suối nước chảy ngược xuôi

Cây cũng có lá kim lá rộng

Chim hót có tiếng “khèn khẹt” tiếng trong

Để làm hài lòng hết tất cả là điều không thể. Giống như trái sơ ri chín mọng loài chào mào thích ăn nhưng loài diều hâu cú vọ lại chê bai! Chỉ có chuột và rắn mới làm chúng thích thú.

Con người chúng ta cũng vậy thôi. Dù bạn có sống tốt tới mức nào đi nữa thì họ vẫn đào bới những khuyết điểm của bạn để chê bai. Do sự khác biệt về tư tưởng, mục tiêu, lợi ích, hay thậm chí chỉ thấy bạn thành công, tài đức được nhiều người yêu thương thì họ cũng không thích bạn rồi. Con người chúng ta hay bị cái tôi chi phối. Vì chúng ta muốn mình quan trọng và không muốn ai hơn mình.

Bạn làm trong công ty bị đồng nghiệp bới móc, bị sếp ganh tị.

Trong đám bạn bè chơi với nhau bạn bị nói xấu sau lưng những chuyện đơm đặt trong tưởng tượng của họ.

Trong sự nghiệp bạn bị những đối thủ cạnh tranh soi mói, bóc phốt, bôi nhọ.

Rồi hàng xóm với nhau cũng thù ghét nhau chỉ vì nhà mình giàu có nổi trội hơn, lối sống tách biệt hơn. Sang hơn. Ngay thẳng không nịnh nọt.

Sống thẳng sống tốt sống khác biệt là hay bị ghét và bị phỉ báng nhất.

Những sự chống đối và thậm chí gây trở ngại cho bạn đến từ lòng sân hận của thế gian dù bạn vẫn tu tập sống tốt đẹp mỗi ngày. Tất cả là sự thử thách đối với đường tu của bạn. Nó rèn cho bạn những đức tính sau:

Nhẫn nại

Khiêm nhường

Bao dung

Hy sinh

Bạn nhẫn không phải là bạn yếu đuối hay bạn sợ hãi, bạn có trí tuệ và sự dũng cảm nhưng việc không đáng để bạn bị tổn phước nếu bạn lấy thù hận để đối lại thù hận, cuối cùng thì người tổn hại lại chính là bạn, như thế có đáng không?

Thay vào đó, mình biết rằng mình đang tu tập tinh tấn trước những hiểm khích thị phi mà đời nở đối xử với mình. Những người chửi mình họ đã mất quá nhiều phước rồi, mình không thể mất như cách của họ đã làm được. Mình chọn hướng đi khác.

Lạc quan, bao dung, biết họ ghét thù mình nhưng mình lấy nụ cười và sự cho qua như một làn gió để đối phó với họ. “*THÔI KÊ HỌ!*” “*TA VẪN SỐNG TỐT*” là câu thần chú để chúng ta sống ở đời nhiều hơn thua tranh đấu này. Việc mình mình cứ làm thôi. Đề phòng ngăn ngừa thì cũng trong khả năng thôi. Chứ nếu lúc nào mình cũng tư thế phòng thủ thì đời quá mệt mỏi rồi.

Thôi! Cứ theo ý trời định. Chúng ta sống tu tập thì không quên việc cầu nguyện cho những người ghét ta. Cầu cho họ sớm buông bỏ thù hận để đời sống nở hoa. Biết bao dung và biết quay đầu tu tập.

Ta biết sống “*mặc kệ*” “*phớt lờ*” không thù không oán ai, bỏ đi... cho qua... thì đời sống mình mới nắm được chữ AN. Chúng ta có thể dùng Oán báo oán với họ nhưng như thế ta chỉ hả dạ lúc đó thôi. Tâm ta sẽ không được yên ổn.

Ước gì con người có thể như cánh bướm kia, tự do vô tư bay nhảy trên những cánh hoa. Rồi chúng sống cuộc đời của chúng chúng không ganh ghét đánh chém nhau. Làm đẹp cho đời mà không phải tranh đấu phiền não.

Yêu thương nhau là con đường mà nhân loại đã đang và sẽ hướng tới nhưng chưa đạt được.

Vậy chính chúng ta hãy biết yêu thương mình. Yêu thương mình tức là đừng để tâm mình phải ưu phiền khổ đau vì những thứ không đáng nữa...

Hãy bắt đầu bằng cách tha thứ cho mình!

Có lẽ, cả cuộc đời ta chỉ để học hai từ “*tha thứ*” thôi cũng khó nữa. Tha thứ cho một ai đó thật không đơn giản. Nhiều người có lỗi với ta xong họ ân hận quay ra xin ta tha thứ đã đành. Mà có người cứ sau mỗi lần ta tha thứ lại vẫn tiếp tục làm ta đau khổ. Nhưng ta vẫn tha thứ đi tha thứ lại rất nhiều lần... sự bao dung này thường nằm ở những người phụ nữ. Cứ như thể họ sinh ra chỉ để tha thứ cho những lầm lỗi của người mà họ đem lòng yêu thương! Rồi người mẹ tha thứ cho những đứa con hư hỏng. Cuộc đời này mấy ai mà giàu đức hy sinh, giàu lòng vị tha như người vợ, người mẹ?

Tha thứ cho người khác đã khó rồi mà tha thứ cho chính mình lại càng khó hơn. Có nhiều lúc trong đời ta tha thứ cho người thì dễ mà đến khi ta làm sai điều gì ta liền đau khổ và không thể tha thứ cho chính mình. Nhưng oái ăm thay! Người quá hà khắc với mình thường cũng hay xét nét hà khắc với những người xung quanh. Người khó tha thứ cho bản thân mình lại càng khó tha thứ cho người khác.

Để học được đức bao dung trước tiên bạn hãy học cách tha thứ cho chính mình.

Cái bàn đã đóng sai rồi thì nó cũng đã sai không thể khác được. Cái ly cái chén đã bể rồi cũng không khiến nó lành lại được nữa... đã tới lúc chúng ta học cách chấp nhận nhìn nhận những lỗi lầm mà rút kinh nghiệm sửa đổi.

Cuộc đời này không ai hoàn hảo đâu. Tất cả chúng ta đều là những đứa trẻ đang học tập mỗi ngày... bạn cũng vậy mà tôi cũng vậy. Ai cũng có những khuyết điểm sai lầm! Nhưng chúng ta khác những người vô tâm. Chúng ta biết quán chiếu tâm ta mỗi ngày, biết ta sai đúng ở chỗ nào để cố gắng sửa đổi, chúng ta không buông thả, cũng không dằn vặt. Sự dằn vặt không giúp ích gì cho chúng ta khi ta chìm đắm trong nó. Sự ăn năn hối hận đau khổ là cần thiết để mình thay đổi nhưng không phải là sự ám ảnh làm khổ bản thân, vì như thế là ta đang tốn thời gian cho sự tiêu cực, thay vào đó ta có thể thay đổi suy nghĩ và hành động để mọi thứ trở nên tốt đẹp hơn.

Có những lỗi lầm không thể cứu vãn được. Nhưng tất cả những lỗi lầm đều có thể cứu chuộc được. Chỉ cần bạn biết quay đầu trở về với Thiện Tâm. Nhân đã gây ra rồi thì sẽ có Quả, Quả cũng có nhiều trái khác nhau. Bạn không thể thay đổi được cái Nhân ban đầu nhưng có

thể tạo lập được những cái Nhân tiếp theo. Vì thế không bao giờ là muộn màng cho những ai biết quay đầu bỏ tà theo chính...

*“Trời buồn! Trời đổ cơn mưa
Người buồn người nhỏ lệ đau mấy hàng
Buồn hôm nay đủ rồi nàng
Sớm mai thức giấc ánh vàng bên hiên*

*Dần thân ty hợi cười duyên
Tý ngọ mao dậu ưu phiền biến tan
Sửu mùi thìn tuất huy hoàng
Học câu tha thứ lại càng tấn tu*

*Thương mình thương vật thương người!
Bao phen làm khó luyện đời thành công!”*

Cá lớn nuốt cá bé

Đức tin “nhân quả” đang bị suy thoái nghiêm trọng!

Trong tự nhiên loài cá sẽ nuốt lẫn nhau để sinh tồn. Con nào to khỏe có sức mạnh sẽ tiêu diệt những cá thể còn lại để nuôi dưỡng cho nó.

Theo chủ thuyết tiến hoá thì cá lớn nuốt cá bé. Mạnh được yếu thua. Và khi lý thuyết này được đem áp dụng vào xã hội loài người sẽ tạo ra những con cá mập khát máu!

Chủ nghĩa vô thần, vô luân, vô đạo đề cao giá trị bản năng, đưa con người trở về với đời sống của con vật, hạ thấp giá trị của con người từ chủng loại cấp cao trở thành chủng loại đê tiện. Sẵn sàng dùng mưu hèn kế bẩn và gọi đó là “trí khôn” để tìm kiếm những danh lợi và không ngại ra tay tiêu diệt đồng loại.

Bởi vì họ không tin có nhân quả, không tin có thần thánh, không tin có trời và đạo đức chỉ là một khái niệm chủ quan do con người đặt ra và tự hạn chế mình. Còn theo thuyết âm mưu thì đạo đức chỉ là chiêu bài để giai cấp thống trị (cá mập) dựa vào đó mà tẩy não ngăn chặn sự chống trả tự vệ đến từ những cá thể bị bắt nạt. Đó là sự cam chịu hoá, nhẫn nhục hoá để dễ bị chèn ép.

Nhưng không. Nhân quả là một đức tin lớn. Đạo đức dù có cho rằng nó chỉ là một khái niệm chủ quan thì vẫn cần thiết cho xã hội loài người để chung sống với nhau trong hoà bình yêu thương. Để con người không phải vướng vào những đau khổ trầm luân thì đạo đức luôn cần thiết hơn bao giờ hết. Khi ai đó làm bạn đau, hay người thân của bạn bị đau thì chúng ta đau khổ! Cái gì mình không muốn thì đừng làm cho người khác.

Sự quan trọng của đạo đức được ví dụ như sau:

Bạn điều khiển một chiếc xe ra đường nếu bạn không tuân thủ luật lệ bạn sẽ gặp tai nạn và gây ra tai nạn cho người khác. Luật là điều cần thiết để con người chung sống với nhau được ổn định tốt đẹp.

Đạo đức là một bộ luật thuộc về lương tâm của con người. Luật này có tính thời đại và cũng có tính bất biến. Nhưng dù nó có là gì đi nữa thì bản thân muốn tồn tại trong xã hội cần tuân thủ đúng luật. Nếu mình buông thả thì mình sẽ bị loại trừ. Khi sự loại trừ đến từ Thượng Đế thì không gì có thể thay đổi được.

Con người vì không tin nhân quả nên họ mới làm việc ác mà không chùn tay. Họ nghĩ đời này mạnh được yếu thua. Chỉ sống được mấy chục năm rồi thành bộ xương khô nên tranh thủ cướp được gì thì cướp. Bởi họ cũng không tin luân lý hay bất cứ điều tốt đẹp nào. Và xã hội hiển hiện cho thấy những kẻ ác ngồi trên ngôi cao với danh lợi ngút trời, còn những người tốt thì bị bức hại thảm bại, nên họ không còn tin vào luật nhân quả nữa...

Thời đại ma vương thống trị đã tới. Chúng ta sẽ càng thấy những bất cập, những điều ngang trái mà không phải trả giá.

Thật sự, việc trả giá đó có xảy ra nhưng không thấy được trong khoảng thời gian ngắn ngủi của một kiếp người. Với những ai giác quan đã đạt đến đa chiều, nhìn thấy các cõi giới thì họ sẽ không thắc mắc vì điều đó. Nhưng những ai còn mơ hồ thì hoài nghi sẽ xảy ra... lúc này, đức tin về nhân quả là rất cần thiết! Phước cho ai không thấy mà tin.

Lối sống buông thả không đạo đức luân lý vô cùng nguy hiểm cho chính bản thân bạn và những người xung quanh. Bạn không tin những nguyên tắc khuôn khổ, nó hơi cứng nhắc. Nhưng nếu không có cái khuôn thì chẳng có cái bánh. Nhập gia tùy tục. Khi chúng ta sống trong vũ trụ âm dương nghĩa là nó đã phân định tốt xấu. Tư tưởng chúng ta muốn loại trừ tốt xấu ta phải sống ở cõi khác. Còn sống ở cõi này thì chúng ta phải theo những quy luật âm dương ngũ hành. Không một ai là thoát ra được nếu còn mang xác phàm.

Cuộc sống của bạn muốn bình an hạnh phúc thì bạn phải nắn sửa chính mình. Nó sẽ làm bạn phải khó chịu khi sống không được là chính mình. Nhưng quả nó sẽ ngọt lành. Giống như con ngựa chạy trong phố thị. Nếu nó không có dây cương nó sẽ lồng lên đạp nát mọi thứ. Cũng như khi bạn sống trong xã hội với những tiêu chuẩn đạo đức luật lệ, bạn không tuân theo thì bạn sẽ trở thành kẻ nổi loạn. Nó sẽ tổn hại chính bạn và không mang lại cho bạn hạnh phúc. Trừ khi bạn hoàn toàn tách biệt khỏi xã hội giống con ngựa tự do trên thảo nguyên.

Hành trình của tu tập là từ chỗ uốn nắn bản năng đến chỗ buông thả rồi trở lại với phép tắc và sau cùng là tách biệt hoàn toàn không ảnh hưởng đến ai. Tất cả đều có giai đoạn,

cảnh giới. Chúng ta sống cố gắng giữ gìn đạo đức, tin sâu vào nhân quả, Chúa Trời. Để đời sống chúng ta được an lạc. Con người biết yêu thương và không làm tổn hại nhau. Ngày nào chúng ta còn chưa rời xa Đạo thì ngày đó chúng ta còn linh hồn. Cành cây vẫn chưa tách ra khỏi gốc. Thì có ngày nó sẽ đơm bông kết trái!

Chúng ta hãy nghĩ tất cả chỉ là thử thách!

Trong tự nhiên có những cây mọc rất suôn sẻ rồi đơm bông kết trái thì cũng có những cây thường xuyên gặp gió bão, gãy đổ, bị tổn thương. Rồi trong loài thú vật, côn trùng cũng vậy, có con sống bình yên không gặp hiểm nguy, có con thì làm mồi cho thú dữ... và con người... con người cũng như thế thôi. Mỗi người đều có một số phận khác nhau...

Có người sinh ra đã trong nhung lụa giàu có, được yêu thương! Có người sinh ra trong nghèo khó, bị người căm ghét! Có người thì làm đầu trúng đỏ thì cũng có người làm đỏ bao năm cũng trắng trợn chẳng dư đồng nào. Càng làm càng đổ vỡ...

Những sóng gió cứ ào ào đổ đến khiến bạn choáng váng. Chúng ta vẫn thường so sánh mình với những người thành công may mắn rồi chúng ta tủi thân. Ít ai mà đem mình so sánh với những người tận cùng mệt mỏi. Vì bản chất con người ai cũng thích đề cao bản thân, ai cũng thích ngồi trên cao mấy ai mà chịu thấp bé?

Bạn có thể đổ lỗi tất cả là do số phận. Nhưng trời không có sự bất công! Trời luôn công chính và bình đẳng. Tất cả vấn đề nằm ở chính chúng ta. Và chúng ta sẽ nghĩ đó là nghiệp của chúng ta. Thứ mà chúng ta đã gây ra trong quá khứ và bây giờ chúng ta phải gánh hậu quả. Nó sẽ khiến bạn tự ti và muốn buông xuôi...

Chúng ta hãy dừng suy nghĩ tiêu cực lại... để cuộc sống tương lai sẽ sáng tỏ hơn! Bạn hãy thay thế những suy nghĩ đó bằng sự THỬ THÁCH, tất cả chỉ là thử thách của bạn khi đến cuộc đời này.

Những thử thách sẽ rèn luyện để nâng cao tần số tâm linh của bạn và phần tâm linh đó mới là giá trị vĩnh hằng của kiếp người chúng ta.

Bạn đừng quá sợ hãi với những khốn khó đang nếm trải. Bạn hãy luôn suy nghĩ: “tất cả những khó khăn tôi đang vấp phải chỉ làm tôi được thanh luyện và tốt hơn, nó tốt cho tôi và tôi sẽ luôn cố gắng giữ sự lương thiện, tu sửa bản thân không ngừng!” Với ý chí đó thì bạn sẽ gặt quả lành trong hiện tại và tương lai!

Một điều nữa bạn luôn ghi lòng tạc dạ. Đó là bạn không hề cô độc trong đời này. Dù không có ai bên cạnh bạn thì vẫn có Ngài. Trời vẫn luôn ở bên bạn dù bạn mở mắt hay nhắm mắt. Vì vậy, bạn hãy phó thác tất cả cho Ngài khi nỗ lực của bạn mỗi ngày vẫn rèn luyện để trở thành người tốt vượt qua những giông bão khó khăn của đời người.

Phải có lửa mới luyện được kiếm

Phải có gió mới nâng cánh điều lên

Phải có sự nhẫn nại hy sinh và thất bại mới có sự thành công

Phải có khổ đau mới có hạnh phúc an lành vào ngày mai.

Nếu bạn tin điều này bạn hãy xác tín rằng:

TẤT CẢ CHỈ LÀ THỬ THÁCH!

Dự ngôn 12 con giáp từ giờ đến hết năm Thìn 2024

*Con chuột không lợi đi xa
Bao nhiêu mưu sự tính già hóa non
Con trâu lội nước mò trắng
Hiểm nguy, gian tặc, cố ngăn giữ mình
Con hổ hình ngục vô tình
Phá tan cách trở vô hình mà đi
Con mèo nhóm họp nhiều khi
Có tan có tụ có gì cũng qua
Con rồng vẫn cảnh gian truân
Tơ vò chỉ rối đường cùng cố lên!
Con rắn hạ mình xuống thêm
Khiêm cung nhẫn nại vững bền vẻ vang
Con ngựa trên sông ngó vàng
Tan hoang, phí sức, khổ càng vững tâm
Con dê chia rẽ tổ tông
Long đong lận đận đồng lòng chẳng ai
Con khỉ vợ chồng đắm say
Nhớ rằng chung thủy mỗi ngày phúc thêm
Con gà cương quyết nhiều lên
Quyết tâm càng lớn vững bền càng hơn
Con chó đi lánh chuyện buồn
Dẫm lên đuôi cọp, cọp không cắn người
Con heo quan sát chuyện đời
Lắm người nhòm ngó buồn vui của mình.*

Tài lộc 12 con giáp trong năm 2024

*Tuổi tý được thời người cảm thông
Bạc tiền như nước tụ non bông
Sửu cày da tróc, vàng không thấy
Điều bị lao lung, chim phải vào lồng*

*Tuổi dần ngồi ngó lộc đi qua
Bụng đói tay làm, nhìn phải xa
Mão chẳng tính gì mà được lợi
Tiền tài cứ vậy thấy đi ra*

*Thìn gặp hiểm nguy chẳng bước nổi
Khó khăn vận số tài suy vi
Ty nuôi hoài bão nên bương chải
Lộc lá kiếm về nhớ chép ghi!*

*Ngọ được niềm vui đầy hiếm có
Đời không có lúc cười hay sao?
Mùi đi tìm chỗ cầm đồ bớt
Tán của tán tài, mạng chẳng sao!*

*Tuổi Thân thấy cảnh trời tăm tối
Những ánh sao xa giấc mộng gây
Dậu tiền sút mẻ nhưng vui vẻ!
Kiếm chuyện thị phi, lắm kẻ gây*

*Tuất việc quá nhiều nên quá sức
Tiền Ma tiền Phật, giữ Tâm lành
Hội bỏ cửa nhà mà đi trốn!
Lánh xa tranh cướp, những hư danh.*

*Nghe vể nghe ve
Dần thân ty hợi
Họa tai qua vội
Thìn tuất sưu mùi
Mưu sự thành công
Tý ngọ mảo đậu
Bình an! Phúc đậu
Lộc lá, vè may
Ai tin thì đây
Đức năng thắng số!*

*Đây là về ai tín sẽ được may
Không phải để câu view hay tương tác
Bởi vì đời đã quá nhiều bội bạc
Và quá nhiều những mâu thuẫn sân si
Dần thân tị cũng chỉ muốn họa đi
Tuất sủu mùi như cây khô cần nước
Tý mảo lạc trong đêm sâu cần đuốc
Những thập hình sẽ vui vẻ bước qua...
Bát quái xoay chuyển họa phúc đời ta
Thịnh suy cũng chỉ vận hành càn khôn
Thìn dậu ngộ hội an lạc muôn phần
Không con nào sướng và chẳng con nào khổ
Tâm ta tự làm cho đời ta dang dở
An nhiên tự tại như mặt nước hồ thu!*

*Chuột cũng đã đến lúc gạt đi nước mắt
Đời mãi mùa đông chờ đốm lửa ấm yên
Trâu đã nếm đủ những khói bụi ưu phiền
Đời trâu buộc ghét trâu ăn là thế!
Hổ là chúa sơn lâm lạc giữa sóng bể
Muôn trùng những mặn ngọt chua chát trải qua...
Mèo ta chỉ muốn sống thật thà
Chẳng muốn lươn lẹo, nhưng đời bạc bẽo
Rồng đã tới lúc cất đôi cánh vẹo
Đã bao năm ngụp lặn dưới bùn
Rắn thời hầm hố trùng trùng
Nhưng khéo trườn qua những khó khăn khổ ải
Ngựa kia nước đại mà phi mãi
Nhưng chốn dừng chân còn mơ hồ tương lai
Dê này trót nhìn một thành hai
Nhưng sớm biết sai mà sửa
Khỉ, gà, chó, heo còm no từng bữa
Gieo nhân thiện lành gặt quả đẹp xinh!*

*Hãy biết an vui với hiện tại
Đừng mong chờ không biết đủ tương lai
Cuộc sống này chẳng tham vọng ngày mai
Mười hai con giáp biết hôm nay là đủ
Sống trọn một ngày tâm không ủ rũ...
Chúng ta khổ vì những thứ mong cầu
Trong khi hiện tại bạn đã đẹp biết bao
Đừng nhìn lên cao mà hãy nhìn xuống thấp
Để cõi lòng như gió nhẹ thênh thang...*

*Đầu kim áo thổ đến nhà
Nghe tiếng là pháp hòa
Hình tướng tựa tựa pháp hòa
Trên bàn là đĩa cá,
Lũ chó canh vườn đuối phải trèo lên cây
Rồng đến nhà tôm, cô cô tê giác chảy nước mắt làm cầu nối...
#dungon*

*Mừng một tháng gạo thành công
Mười hai con giáp vào trông câu vè
Chuột được hạt lúa hạt mè
Trâu được nước mát tắm hè này vui
Hổ được thông thả dạo chơi
Mèo được cá thịt một đôi ngon lành
Rồng được danh vọng thăng nhanh
Rắn được gốc lớn cây xanh mà nằm
Ngựa thoát được cảnh mù tăm
Dê thoát được cảnh như dằm trong tay
Khỉ thoát được cảnh dọa đầy
Gà thoát được cảnh bấy nhầy lâu ni
Tuất thoát được cảnh chia ly
Heo cười vui sướng bởi vì lộc thêm!
Tu đức, tu hạnh vững bền
Thương yêu hơn loại trong tình yêu thương!*

*Hội mảo mùi cung chấn tổn mộc
Cây đơm bông, trái lộc xanh um
Thân tỵ thìn cung khảm giếng trong
Khe suối ngọt tha hồ mà hưởng
Tỵ dậu Sửu cung đoài càn thưởng
Trân châu, bảo ngọc, rương vàng, tiền sâu
Dần Ngọ Tuất cung ly đèn sáng nhiệm màu
Trí huệ khai quang, đỉnh cao danh vọng
Về này viết vào bát quái sâu rộng
Phước cho ai chọn nhân đức mà tu!*

*Sấm nổ rền vang dưới núi cao
Quẻ Di miệng lưỡi nhớ tu vào
Dần thân tị hợi người ganh ghét!
Tý ngộ dậu mèo đổ kị tao
Phệ hạp, thuần đoài, an tịnh khẩu
Sửu mùi thìn tuất hát nghêu ngao
Xăng dầu thường nổi trên dòng nước
Muôn thuở tiểu nhân thích hại người.*

*Quẻ Đoài miệng lưỡi lo tu
Dần thân tị hợi sống đời thẳng ngay
Vườn ta từng cúc trúc mai
Dậu mèo tý ngọ miệt mài nhẩn luôn
Bao nhiêu oan trái đừng buồn!
Sửu mùi thìn tuất theo đường thiện tâm
Nay thời mạt pháp hôn trầm
Thật, hư đảo lộn, kẻ câm, người mù!*

*Do tâm bất loạn bị thầy hù
Cứ thử đêm nào cũng nhớ tu
Nhất niệm “thiện tâm ta đoạn ác”
Sợ người nên sợ, sợ gì ma!*

*Chăm chỉ siêng năng, giữ chí bền
Một lòng phục vụ khách ngôi trên
Cho đi là lộc luôn còn mãi
Tài đến với mình luôn gặp hên*

*Sơn quán nhân đình thủy quán tài
Bếp hồng sưởi ấm, giếng trong xanh
Tu thân tích phúc nhà êm ái
Phong thủy tuyệt vời chẳng có sai*

*Càn tính dương cương, Tốn lại mềm
Khôn thời nhẫn nại, Chấn không yên
Ly soi ba nẻo đường cháy rực
Khảm lạnh giếng sâu... trăng dãi thềm
Đoài Cấn theo nhau nên đạo cảm
Dần thân tỵ hợi sống êm đềm
Sửu mùi thìn tuất nhìn sâu chiếu
Tý ngộ dậu mèo cuốn gió đêm*

Đức hóa công ty

Bài viết này dành cho những người đang làm chủ doanh nghiệp, chủ cửa hàng, nhân viên, những người đang ngày đêm làm việc kiếm tiền mưu sinh. Giá trị bài viết giúp chúng ta có thêm góc nhìn về thành công bền vững, phúc lộc là điều mà ai cũng mong muốn có, vậy cách nào để có mà còn được dài lâu? Rồi con cháu được hưởng thành quả của cha mẹ?

Tại sao tôi lại nói đến thành công bền vững? Vậy có chẳng thứ thành công tạm bợ, thành đó rồi bại đó chớp nhoáng? Câu trả lời là ...chúng ta đã biết những đại gia, tỷ phú, tập đoàn... ngã ngựa thê thảm sau những thành công vang dội. Những công ty vừa và nhỏ đổ vỡ phá sản thì đếm không xuể. Có những thất bại con người rút được kinh nghiệm để làm lại nhưng có những thất bại khiến bạn không có cơ hội để làm lại nữa. Thành công ấy gọi là không bền vững!

Cũng có nhiều doanh nghiệp thành công nhưng hậu quả thì nhiều ác nghiệp! Do quá trình làm việc đã tàn phá thiên nhiên, đầu độc con người, tạo ra môi trường hắc ám trong công ty như tà dâm, sân si, thù oán, âm mưu... những người thành công trong cạnh tranh kinh tế nhưng thất bại trong gia đình, con cái... và để lại một hậu vận vô cùng xấu khi mất đi tiền thì nhiều không mang theo được mà chỉ có nghiệp mang theo thôi!

Chúng ta đã quá quen với câu *“thương trường như chiến trường”* nên sử dụng quá nhiều mưu lược, xảo thuật, dối trá mà quên đi hoàn toàn Đạo Đức. Chính Tôn Vũ ông tổ Binh Pháp đã viết câu đầu tiên trong cuốn Binh Pháp của ông rằng: *“Nhất Viết Đạo”* nghĩa là việc đầu tiên của dùng binh là phải có Đạo. Sự uyên thâm này không phải ai cũng hiểu được. Khi xu thế cạnh tranh hiện nay người ta sử dụng quá nhiều mưu mô và thích dùng sự bạc ác nhiều hơn là Đạo Đức. Họ nghĩ Đạo Đức là lý thuyết nguy hiểm cho công ty họ. Để bị các đối thủ cạnh tranh đè bẹp! Mánh khéo sẽ tạo ra sản phẩm dịch vụ giá cả cạnh tranh. Thậm chí bạo lực và đe dọa cũng được dùng tới khi cần thiết! Quả thật! Con người chúng ta đang ăn thịt lẫn nhau một cách văn vẻ giả tạo!

Đức hóa công ty là một tư tưởng ngược lại hoàn toàn với xảo thuật, đề cao sự tranh cướp, phá hoại, dồn ép lẫn nhau. Mà tập trung vào xây dựng môi trường công ty lành mạnh, môi trường không có sự lươn lẹo, thù hận, cướp đoạt, không có sự tà dâm mờ ám, không chìm ngập trong chất kích thích gây nghiện. Công ty trở thành môi trường hướng Đạo, nhân viên tích cực, năng lượng lạc quan vui vẻ! Đề cao sự phát triển chất lượng sản phẩm dịch vụ để phục vụ lợi ích của con người! Không phải sự giả tạo ngoài môi miện. Luật nhân quả hiện

hành không chỉ trên cá nhân mà còn ảnh hưởng trên tổ chức. Một công ty tạo ra nhiều giá trị phúc thiện thì công ty đó sẽ tồn tại được vững chắc cho dù doanh thu có thể kém hơn những công ty khác. Nhưng tuổi thọ và nội lực của nó sẽ cao hơn. Cũng như gặp được ưu ái của Thiên Thời Địa Lợi Nhân Hòa hơn! Bởi Trời sẽ thương những công ty như thế và trừng phạt những công ty gây ra nhiều ác nghiệp.

Thế nên, làm chủ một doanh nghiệp sẽ tập trung xây dựng môi trường ánh sáng, tích cực, đạo đức, hòa hợp... trong tổ chức. Nếu chủ quan với những sự tiêu cực, đen tối, thì sẽ có một ngày nó đánh đổ hết thành quả đã tốn công xây dựng.

Người sáng suốt không để công việc làm mình bất an, gia đình bị ảnh hưởng tiêu cực, gây ra nghiệp, như thế là đang tự làm giảm chất lượng cuộc sống của mình. Nhưng khi bạn làm việc với tinh thần Đạo Đức thì bạn an trong lòng! Bạn không sợ gì nữa vì bạn luôn được che chở! Luật nhân quả đã gánh cho bạn những khó khăn! Quý nhân thì xuất hiện khi cần thiết!

Thế thì Phước Lộc sẽ tới với chúng ta một cách bền vững! Bởi ai sống vì tha nhân mang ơn ích đến cho họ thì người đó sẽ đạt ơn ích từ Trên ban xuống!

Tại sao làm nhiều mà không có dư? Bí quyết vươn lên khi đang khổ!

Chúng ta thường nghe câu *“người tính không bằng trời tính”* và *“nhân mệnh thắng thiên”* có vẻ mâu thuẫn với nhau. Một câu thì thành bại được quyết định bởi trời (số phận) một câu thì đề cao ý niệm *“sức người vượt số phận”* *“Thực ra, hai câu nói không hề mâu thuẫn, nhưng chúng ta phải hiểu đúng thì mới biết đường để đi!”*

Có rất nhiều người chăm chỉ chịu khó nhưng suốt cuộc đời vẫn cực khổ túng thiếu, không thể nói họ lười! Nhiều người bảo *“do tư duy họ không chịu thay đổi”* nhưng cũng oan cho họ. Không ai là không muốn thay đổi tư duy để sung sướng cả, họ muốn nhưng năng lực họ không cho phép, họ không thể suy nghĩ được điều gì sáng suốt hơn. Hoàn cảnh và năng lực nhận biết của họ được định đoạt từ đâu? Có bàn tay của số phận. Nên mới có câu *“bôn ba không qua thời vận”*. Như vậy, làm việc nhiều không có nghĩa là sẽ dư giả, thậm chí nhiều người làm việc rất ít mà vẫn có nhiều tiền của.

Số phận từ đâu mà có? Từ nhân quả, phước nghiệp tích lũy trong quá khứ mà ứng nghiệm lên hiện tại của bạn. Chính cái phước ấy trong cung Tài Lộc mình chưa đủ nhiều thì mình làm bao nhiêu cũng chỉ đủ ăn là mừng! Có thể mình vẫn có trí tuệ, có sức khỏe, nhưng việc làm ra đồng tiền rất khó khăn. Thậm chí làm ra rồi cũng không cánh mà bay. Đó chính vì kho tài của mình chỉ được hưởng ít ỏi thôi. Nhiều người biết vậy nên họ tìm cách nạp tài.

Họ tìm kiếm thầy tâm linh để nạp bằng những biện pháp huyền thuật. Nhưng hãy cẩn thận! Vì không một ai cho bạn được tiền tài hay mở được kho tiền trừ chính bạn cố gắng. Nếu bạn dùng phép thuật để có tiền thì bạn phải đánh đổi phước từ kho khác, ví dụ sức khỏe, trí tuệ, phu thê, tử tôn... điều này hết sức nguy hiểm! Bạn cứ thử nghĩ ai đó cho bạn 10 triệu bạn cầm tiêu đi rồi bỗng một hôm con bạn bị tai nạn thì bạn có nhận 10 triệu ấy không?

Cách nạp tài tốt nhất đó là tu phúc nạp tài. Bạn thực hiện việc ăn chay hãm mình, phóng sinh, bố thí... chịu khổ thêm trong cái khổ hiện tại thì lộc sẽ nạp vào kho và xuất hiện bất ngờ trong tương lai. Có thể bạn gặp quý nhân, gặp cơ hội làm ăn, trúng số lớn, công việc suôn sẻ, nhiều đồng tiền tới rất kỳ lạ... Nhưng nó đều là phước bạn tu được chứ không phải đi xin. Đó là ý nghĩa của câu *“nhân mệnh thắng thiên”* nghĩa là không phải ý chí lì lợm, chống đối, mưu mô... mà là quyết tâm tu tập sửa đổi bản thân thì số phận sẽ chuyển đổi.

Bạn đem đồng tiền cho đi với cái Tâm cái Trí giác ngộ, trách nhiệm, yêu thương! Thời bạn sẽ được ban ơn lành. Tiền bạc sẽ đầy kho bạn. Đừng lầm là phải cho thật nhiều tiền thì mới được, không phải! Bạn có thể cho đi 1 đồng, hay thậm chí cho đi cái công sức đóng góp của bạn cho việc Thiện, bằng cái Tâm bao la... thời phước nhiều hằng hà sa số! Cho bằng Tâm thành chứ không phải chỉ bằng hiện vật!

Nhiều người lầm tưởng, mình nghèo lấy gì mà cho. Thực ra, nếu bạn biết cách cho thì bạn không cần cho bằng hiện vật thời vẫn là cho rất nhiều. Lấy ví dụ: bạn ăn chay hãm mình, tạo phước báu, rồi hồi hướng công đức ấy cho người xung quanh mình, cho như thế là cho lớn lắm! Cho chính cái phước mà mình đã tu tập. Mấy ai nghĩ ra được điều này. Rồi gặp ai khó khăn, ta cho họ lời cầu nguyện! Tưởng nhỏ bé nhưng ta làm với cái Tâm lớn lao thì phúc từ đó mà ra!

Những sự khó khăn trong hiện tại chúng ta có thể thay đổi được bằng cách nhìn lại chính mình để canh tân từ bên trong. Phát Tâm Thiện, Cho Đi. Là cách đón Phúc Lộc hiệu quả, bền vững nhất!

Bạn **TIN** và bạn **HÀNH** thì bạn **ĐƯỢC!**

Đồng tiền nghiệp và đồng tiền phúc mọi người hết sức lưu tâm!

Chúng ta để ý thấy trong xã hội có rất nhiều người sống ác mà họ vẫn làm ra rất nhiều tiền, thậm chí còn nhiều tiền hơn người lương thiện trung thực, mà những người tốt thì hầu như là tiền tài chỉ đủ ăn, cuộc sống không túng thiếu thì cũng vừa vặn, lâu lâu gặp những người phát lên, giàu phúc lẫn lộc. Rồi người ta thấy xã hội người ác lên ngôi, làm được nhiều tiền của nên cũng bắt chước, bắt đầu không tin nhân quả, chỉ tin vào sự tranh đấu, giành giật để lấy! Thực ra, nhiều người bị lừa giữa giàu có vật chất là Phước báu. Bởi không thấy được hai mặt phúc nghiệp của đồng tiền. Bởi nếu giàu sang quyền thế là phúc lớn thì Phật đã không bỏ ngai vàng để đi tu. Bởi Ngài đã sớm nhận ra tiền bạc chẳng thể làm con người hết khổ đau!

Chính việc làm ra đồng tiền sẽ giúp một người tạo ra phước lành và cũng chính đồng tiền họ làm ra sẽ tạo ra ác nghiệp. Bạn đã nghe về sự đốt phước chưa?

Ông A có 10 đồng phước, khi luân hồi 10 kiếp, thì mỗi kiếp ông được dùng 1 đồng. Nhưng mới kiếp đầu tiên ông ta đã dùng đủ mưu mô thủ đoạn độc ác để làm ra 10 đồng và tiêu sài hưởng dục hết trong một kiếp. Đến 9 kiếp sau ông ta tay trắng mà còn gánh thêm một đồng tội nghiệp do những việc ác gây ra trong lúc kiếm tiền.

Nhiều người để làm ra đồng tiền bất chấp thủ đoạn. Đến lúc có được thành quả chẳng bao lâu thì bản thân, con cái đều gặp kiếp nạn lớn. Có những gia tộc lớn, con cháu họ phải gánh quả của tổ tiên mấy đời còn chưa hết! Sợi dây duyên nợ này rất cô kết bền chặt. Nếu chúng ta không phát hiện ngay từ bây giờ thì hậu quả về sau người chịu khổ sẽ là con cháu chúng ta!

Trước khi chúng ta làm việc gì phải đặt ra câu hỏi *“công việc này liệu có làm hại cho mọi người không? Có tạo ra ác nghiệp không? Đồng tiền ta kiếm được có phải bán rẻ linh hồn? Có phải bất chấp tất cả? Có phi đạo đức?...”* chúng ta cần tránh tuyệt đối những việc làm như thế để làm những việc đem lại ích lợi cho con người. Làm ra tiền bằng việc gieo phúc hằng ngày!

Cầm đồng tiền trên tay ta phải cân được mặt phúc và mặt nghiệp mặt nào nặng hơn? Rồi lấy chính đồng tiền làm ra đó để phục vụ gia đình và xã hội.

Tất cả những ai biết lựa chọn nghề nghiệp tốt lành, biết lấy công xứng đáng, biết của nào nhận của nào từ chối sẽ được ơn lành! Vì họ đạt được quả trí tuệ! Và quả gieo trồng chăm chỉ!

Đừng lấy mục tiêu kiếm tiền bằng mọi giá làm lẽ sống! Như thế bạn không thể làm ra tiền bền vững, có làm ra cũng mất đầu khác, và đánh đổi tất cả hạnh phúc, ý nghĩa cuộc đời cho sự rượt đuổi cái bóng trầm luân. Một sự vô minh tự dùng dây trói tay chân mình lại!

Hãy luôn xem công việc kiếm tiền là để gieo trồng phước lành! Làm với tâm thế đó sẽ thành công bất ngờ, tiền bạc tự tìm tới chứ không phải lao tâm khổ trí nhiều!

Mọi người hãy dành ra ít phút để ngẫm lại đời mình. Xem chính đồng tiền mình làm ra hằng ngày đã thực sự mang ý nghĩa chưa? Phúc Lộc sẽ đến với bạn! Và bạn sẽ cất giữ nó được lâu dài!

Tại sao đời cha ăn mặn đời con khát nước? Tại sao nghiệp người nào người đó không gánh mà con cháu phải gánh? Liệu có công bằng?

Rất nhiều anh chị em đã nhắn tin hỏi tôi về vấn đề này. Tôi xin được trả lời như sau:

Đúng là nghiệp ai nấy hưởng phúc ai nấy hưởng. Nhưng chúng ta đừng quên rằng chúng ta không thể tồn tại độc lập mà có sự liên kết với nhau. Giống như rễ cây, thân cây, cành cây, lá cây, hoa, quả. Không thể có chuyện một trái táo phát triển riêng biệt mà không phụ thuộc vào cái rễ cây. Thời cũng như một sinh linh không thể tồn tại được nếu không có tổ tiên ông bà cha mẹ. Gốc cây có mệnh hệ gì sẽ ảnh hưởng tới hoa quả chứ không thể nói là không có ảnh hưởng.

Một đứa trẻ sinh ra sẽ chịu các ơn sau:

- Ơn Trời Đất dung dưỡng
- Ơn Thầy Tổ
- Ơn Quốc Gia Dân Tộc
- Ơn Cha Mẹ

Đó chính là những cội rễ ảnh hưởng trực tiếp lên con trẻ. Tùy vào gốc rễ này sâu dày như thế nào mà đứa trẻ sẽ nhận về điều tốt hay xấu! Giống một đứa bé sinh ra ở Châu Phi sẽ khác với đứa bé sinh ra ở Châu Âu. Một bên đói khổ một bên đủ đầy vật chất.

Chính vì một đứa bé khi sinh ra đã mang nợ nên chúng phải trả mặc dù chúng chưa làm gì nên tội. Không chỉ có cha mẹ sống thất đức thì mới ảnh hưởng xấu lên con cái mà tính cả tổ tiên bao đời trước và cả một dân tộc. Ví như một dân tộc đem quân đi xâm lược giết chóc để mang về vật chất nuôi dưỡng những đứa trẻ tương lai, dân tộc này áp bức dân tộc kia, chính điều này bao đời đã khiến cho con cháu phải gánh trên vai món nợ nhân quả. Rõ ràng, một cá nhân không thể tách rời phủ nhận những gì tổ tiên đã hy sinh gây dựng cho chúng ta cuộc sống hôm nay. Nó được trả bằng nước mắt xương máu đau khổ của những sinh linh khác.

Nói trong gia đình thì cha mẹ tạo ác nghiệp con cái gánh lấy một phần vì trả ơn cha mẹ! Nếu con cái tu tập thì ngược lại cứu chuộc được phần tội lỗi cho cha mẹ. Nói rộng ra là một dân tộc, tổ tiên gây ra những ác nghiệp thì con dân phải gánh vác, nếu con dân tu tập thiện căn thì hóa giải được phần nghiệp chướng của cả dân tộc. Để chiến tranh, thiên tai, dịch bệnh... không tàn phá khủng khiếp đất nước đó!

Việc chúng ta ý thức được suy nghĩ hành động của mình sẽ ảnh hưởng đến con cháu và cộng đồng sẽ cho chúng ta một tư duy liên kết. Lúc này ta ngộ ra một niệm ác của ta lần này không chỉ ảnh hưởng lên ta mà còn ảnh hưởng nghiêm trọng đến những người xung quanh! Ta sẽ biết lo xa hơn...

Mọi người cũng thường nghe câu nói *“may nhờ Phước ông bà gia tiên che chở”* đó là những phước lành mà tổ tiên tạo dựng cho con cháu. Cũng từ đó, hãy suy nghĩ chiều ngược lại. Nếu tổ tiên ta chẳng may gây nhiều ác nghiệp thì con cháu sẽ ra sao? Điều này đáng để chúng ta suy ngẫm...

Chỉ có mỗi người tu tập tích đức, nhà nhà tu tập tích đức, đất nước tu tập tích đức, nhân loại tu tập tích đức mới cứu được nhiều người thôi. Cứu vớt quá khứ, hiện tại và tương lai!

Làm sao để không sợ bùa ngải, không sợ ma quỷ ám hại?

Hằng ngày tôi tiếp xúc với rất nhiều những ca xem quẻ liên quan tới đường âm. Họ bị vướng mắc về chuyện tâm linh.

Có người bệnh đi khám không ra bệnh, người hay bị bóng đè, người bị âm vong nhập, người thì bị duyên âm theo, người dọn vào nhà mới bị chỗ có quỷ ám, người lại bị bỏ bùa, thư yểm... rất nhiều trường hợp... có vẻ cái thời âm thịnh dương suy đang diễn ra. Con người trở nên nóng nảy. Dễ trầm cảm. Dễ sân hận. Dễ giết người. Họ hành động như những người bị mất hồn, như cái xác sống! Xác sống ấy không phải là một dịch bệnh theo nghĩa thông thường mà đó là sự vô cảm mất đi nhân tính, thần khí chỉ còn lại ma tính và thú tính.

Có cách nào để ngăn chặn khí âm làm tổn hại đến bản thân mình hay không? Tôi có một số mẹo sau để mọi người tham khảo:

Điều đầu tiên, không nên sợ hãi, không nghe thầy bà hù dọa rồi làm lễ này lễ kia mà tốn kém nhưng kết quả không được gì. Đã rất nhiều vụ tiền mất tật mang rồi. Chúng ta nhìn nhận rõ, sở dĩ ta bị vướng mắc về tâm linh là do căn nghiệp của ta có nợ nần với âm giới! Nên người bị mắc người thì không chứ không phải tất cả đều bị. Thời âm thịnh dương suy thì số lượng người bị vướng nhiều hơn, vướng mà họ không nhận ra là mình vướng. Thường thì dấu hiệu là mệt mỏi uể oải ngáp dài buồn ngủ, có những cơn lạnh bất thường, nằm ngủ hay bị bóng đè, mơ mộng ma quái, có nhiều biểu hiện tâm lý nóng giận yêu ghét rất thất thường vô lý. Làm việc gì cũng không thành công luôn trở ngại, suy nghĩ thì luôn tiêu cực, nặng hơn thì bị nhập bị ố! Chính vì căn nghiệp nên phải giải từ gốc rễ, không thể giải ngọn. Nếu không cởi được dây trói từ phần gốc thì duyên nghiệp này sẽ vẫn đeo theo chúng ta. Việc chúng ta cần làm trước tiên là không sợ hãi, nếu bạn sợ hãi chắc chắn tình hình sẽ nặng hơn rất nhiều.

Điều thứ hai, giữ tinh thần lạc quan. Tâm niệm buông xả “*điều gì đến sẽ đến, vạn sự tùy duyên*” đây là một châm ngôn màu nhiệm. Bởi phần âm cần có môi trường để nó tồn tại, những mảng khí đen như dầu hắc sẽ bám vào trường năng lượng tiêu cực mà bạn phát ra. Chỉ cần bạn suy nghĩ tiêu cực, bạn tuyệt vọng, chán nản... thì bạn đang làm cho âm khí có môi trường phát triển như thế sẽ nặng nề hơn rất nhiều. Nhiều người đã chọn cách kết liễu, hủy hoại bản thân khi năng lượng tiêu cực chi phối. Nếu có dấu hiệu nhiễm âm cần ghi nhớ rõ câu nói trên! Dẫn mình không được tiêu cực! Cố gắng nhận ra những năng lượng tiêu cực khi nó phát ra trong mình liền dập tắt ngay!

Điều thứ ba, nạp chính khí, đây là những nguồn năng lượng đi vào cơ thể bạn để đẩy âm khí ra, thường thì có một người thầy họ có năng lượng này nhiều họ chạm vào bạn là bạn được truyền nhận. Bạn sẽ đỡ rất nhiều! Nhưng không có thầy thì không ai giúp được cho bạn trừ chính bạn. Nên bạn cần biết cách tự nạp chính khí!

Để có được chính khí bạn phải tu luyện. Tự tu luyện. Có rất nhiều phương pháp tu luyện nhưng tôi chỉ đề cử một phương pháp an toàn. Đó là tu sửa từ bên trong tâm hồn nhờ những năng lượng đến từ đạo pháp huyền diệu. Bạn tiếp nhận những tư duy tích cực và tạo ra phước báu kèm năng lượng sáng từ đó! Với việc bạn đọc những bài viết của tôi hằng ngày là một ví dụ: cho việc chữa lành từ bên trong và nạp chính khí. Bạn nên áp dụng sốt sắng!

Bạn tu tập mỗi ngày, chữa tâm hồn từ bên trong thì người bạn sẽ có một năng lượng rất mạnh. Năng lượng này đủ sức giúp bạn bảo vệ mình trước những trường khí âm mà mắt thường không nhìn thấy. Mỗi người đều có nguồn năng lượng này và bạn cần đánh thức nó.

Chỉ có tu luyện mỗi ngày... tiếp nhận năng lượng mỗi ngày mới giúp chúng ta hạn chế và tránh được những sự rắc rối đến từ vấn đề tâm linh.

Tôi tâm sự thật lòng, trước khi tôi làm dịch sư, tôi từng làm thầy pháp bắt ma, trước khi làm thầy pháp tôi là một người rất sợ ma. Xong sau này tôi ngộ, tôi nghĩ đơn giản “ma cũng là một linh hồn thôi! Người mình nhiều kẻ còn ác hơn ma, đáng sợ hơn ma. Nếu ma hại được mình nghĩa là mình có mắc nợ với đường âm. Nợ thì trả! Tôi chỉ cố gắng tu tập tích đức hành thiện, còn lại tôi không bận tâm nữa” nghĩ rồi tôi nằm ngủ thấy ma... tôi tỉnh dậy và xem như không có chuyện gì... rồi đi thầy xem bảo tôi uống nước phép mà chữa, tôi cũng không uống, tôi nói nợ thì tôi trả... rồi tôi thấy ma nhiều hơn mỗi ngày... thấy rồi tôi cũng chẳng quan tâm nữa... đến khi tôi không thấy gì nữa... ma quỷ cũng không tới gần được người tôi như trước đây nữa... từ đó tôi biết bên trong mình đã mang một năng lượng kỳ lạ. Năng lượng này bạn phải tu luyện mới có được, và bạn tu dưỡng tâm hồn thì bạn được phù hộ của Bề Trên! Ma quỷ họ cũng không hại bạn làm gì. Vì bạn cũng không muốn làm tổn hại họ.

Vì hiểu được điều này, tôi bỏ làm thầy pháp. Vợ tôi cũng là người có tâm linh rất mạnh, hay bị âm vong theo, rồi từng đi chữa... nhưng căn gốc chưa dứt cứ bất an! Tôi cũng chia sẻ cho vợ cách nghĩ của tôi, từ đó vợ tôi cũng không bị vướng mắc đường âm nữa. Cứ như một phép màu vậy!

Mọi vấn đề nằm ở Tâm bạn!

Tâm bạn tháo gỡ được thì bạn an yên! Bạn an yên thì không gì làm bạn sợ hãi được. Không sợ thì âm lực không ảnh hưởng nhiều tới bạn được. Sức khỏe tinh thần của bạn ổn thì sức khỏe thể chất cũng tốt lên theo! Công việc, tình cảm... cũng sẽ ổn!

Hãy tin tôi! Bạn đừng sợ hãi...

Hãy khơi sáng lòng mình để những chỗ u tối tan đi! Hãy đọc những bài viết của tôi!

Dù có xảy ra chuyện gì cũng tốt thôi mà!

Hầu hết chúng ta đều đi tìm sự suôn sẻ, ngay như cái áo chúng ta đang mặc, cái quần tây chúng ta đang mang, chúng ta đều muốn ủi cho nó thẳng thớm. Khi cái gì đó nhăn nhúm không suôn mượt sẽ tạo ra một sự ức chế lên thần kinh gây cảm giác khó chịu. Có hai lý do: lý do thứ nhất là lý do tự nhiên, những vật suôn thẳng sẽ tạo ra năng lượng khí tốt đẹp tác động lên chúng ta làm chúng ta lạc quan vui vẻ! Lý do thứ hai, là lý do chủ quan, bởi chúng ta yêu ghét một thứ gì đó theo quan niệm! Giống như khi bạn ghét một ai đó không hẳn là họ xấu ác, bạn lúc nào cũng nhắm vào những khuyết điểm của họ để bới móc, giống như con gà bới tìm hạt thóc. Rồi chúng ta phớt lờ những ưu điểm của họ, những gì họ đã đóng góp được! Khi ghét một ai chúng ta thường xoáy sâu vào một chỗ không đẹp của người khác để lên án, phán xét, nhằm hạ bệ uy tín người khác xuống!

Vì thế nhìn sự vật, hiện tượng, con người... phải nhìn từ nhiều góc độ. Cũng giống như nhìn những sự không ưng ý vậy! Trên đời này, một người có tài giỏi đến mức nào thì họ cũng sẽ có lần gặp rắc rối, một vị tướng tài ba kiệt xuất cũng có lúc thua trận. Những thất bại trên những trận đánh không nói lên được sự thất bại của vị tướng trên toàn cục, vì có thể họ sẽ chiến thắng trận cuối cùng kết thúc mọi thứ trong vinh quang và danh dự!

Sự thất bại hay khiến người ta chán nản: Bị đuổi việc, bị nợ tiền, bị mất tài sản, bị lừa tình phản bội, bị mất đi người thân, bị bệnh... nó là những thất bại trong cuộc sống mưu cầu hạnh phúc của chúng ta. Ít ai muốn những điều này, con người chỉ muốn sự suôn sẻ! Nhưng nó vẫn cứ đến bất chấp bạn muốn hay không! Vì đời nhiều lúc không như những gì ta muốn bạn à!

Bạn có hai lựa chọn: Đau khổ tự ti và chìm dưới lòng đại dương của nỗi buồn và tiêu cực! Rồi ai sẽ vớt bạn lên? Không có ai ngoài sự cô đơn tuyệt vọng. Bạn phải tự ngoi lên khỏi mặt nước.

Thứ hai, bạn cho phép mình đau khổ nhưng không gục ngã, mà đứng lên bước tiếp tới thành công cuối cùng, thành công được xây trên thập giá! Nước mắt, máu, xương và sự thống khổ. Điều này người ngoài không biết chỉ bạn biết và Trời biết!

Bạn hiểu được tất cả những sự việc không suôn sẻ gây ra những tổn thương cho bạn là điều hợp lý! Nó không phải vô duyên vô cớ xảy ra! Nó cũng không tốt mà cũng không xấu

cho những gì xảy ra tiếp theo, xấu hay tốt là do tâm bạn biết đón nhận nó như thế nào! Tôi lấy ví dụ về tôi:

Hơn mười năm trước tôi không có việc làm, không bằng cấp, không có sức khỏe tốt, không có người yêu, bị nhiều người cười chê... thời gian đó ngoài giờ lang thang xách hồ sơ đi tìm việc thì đi chạy xe ôm kiếm thêm tiền. Dem hồ sơ tới đâu người ta cũng đuổi về vì phỏng vấn không được, hay nói chuyện đạo lý trên trời dưới đất không có thực tế nên không ai dám nhận. Yêu ai cũng không quá được một tháng, vì thiếu trách nhiệm và thực tế! Nhưng có cố gắng thế nào thì tôi vẫn không thể vươn lên được, vận số nó là bàn tay vô hình đè tôi xuống không cho ngóc đầu lên. Mặc dù tôi vẫn cố gắng học tập...

Bao nhiêu tiền có được tôi dùng nó mua sách triết học, văn học, lịch sử... tôi bắt đầu tập tành làm thơ, viết những đoạn văn non lúng củng, tôi dành thời gian cho âm nhạc để cố quên đi thực tại, rồi sau đó tôi ngồi thẩn thờ nhìn những cơn mưa rào lạnh lẽo của Đà Lạt... mưa và hơi sương nhiều đêm ướt đẫm vai tôi trên con đường mòn về nhà, tôi đi bộ âm thầm một mình cô đơn kèm với những suy nghĩ về cuộc đời... rồi tôi đặt ra những câu hỏi về ý nghĩa đời người, rốt cuộc con người sống để vì cái gì?

Quá nhiều câu hỏi làm tôi băn khoăn... từ đó tôi đi tu! Định mệnh đã chọn tôi trở thành người tu chứ tôi không lựa chọn nó ngay từ đầu. Và những ngày tháng cùng khổ đó đã tạo duyên cho tôi đến với Kinh Dịch! Tôi muốn hiểu về mình và hiểu về số phận của tất cả mọi người!

Và như một Samurai cầm được thanh kiếm báu... tôi lột xác trở thành một con người khác. Tôi có mục tiêu, có ý chí, có quyết tâm, biết mình phải làm gì... và biết cách để làm tất cả những điều đó!

Tôi đã biết ơn! Nếu không có những trở ngại buổi đầu thì giờ đây cuộc đời tôi đã đi theo một hướng khác. Tôi không biết nó sẽ tốt hơn hay xấu hơn hiện tại, nhưng hiện tại là điều khiến tôi trở nên hài lòng.

Tất cả những thất bại đều hợp lý với một con người biết cố gắng, biết tu tập, biết hướng thiện. Những năm tháng thất bại tôi đau đớn muốn gục ngã, nhưng tôi thề không bao giờ làm điều ác, không trộm cắp, không gian tham... tôi tin rằng bạn khó khăn bạn hãy luôn tạo Phước, đó là một cơ hội để bạn vượt lên chính mình!

Dù gặp bất kỳ những việc không suôn sẻ nào bạn hãy luôn tâm niệm “*ĐIỀU NÀY CŨNG TỐT THÔI MÀ!*”

Hãy nhớ 6 câu này khi đương đầu với thất bại!

Kiểm soát cảm xúc chứ không phải dập tắt nó! Đừng biến tôi thành Bụt! Tôi là một người bình thường!

Có rất nhiều nguyên nhân khiến con người ta đau khổ! Người ta tìm tới tu tập để diệt khổ! Nhưng nếu tu sai đường lối thì chính việc tu tập đó lại mang tới đau khổ!

Khi cảm xúc bị ức chế dồn nén nó sẽ giống như con đập tích nước và đến một lúc nó sẽ vỡ oà! Khi đó hậu quả rất khôn lường.

Bạn là một người đang trên đường tu tập, bạn vẫn là một người bình thường! Và sau này... bạn vẫn là người bình thường! Đừng bao giờ để mình sống trong ảo tưởng mình siêu phàm nhập thánh! Mình là Bụt!

Đã là một người bình thường thì đương nhiên phải có hỷ, nộ, ái, ố. Những cảm xúc: yêu, ghét, thương, giận, mừng vui, sợ hãi... đó là mặt nhân tính của một con người.

Nhiều người hỏi tôi “Ông tu tập và hướng đạo như vậy ông có hỷ, nộ, ái, ố không?” Tôi đáp “tôi là một con người bình thường, tôi vẫn có tham sân si” Câu trả lời của tôi ý nói tôi không phải Thánh, tôi vẫn có những cảm xúc thông thường của một con người. Vẫn vui, giận, yêu, ghét... nhưng điểm khác biệt của tôi so với người buông thả, không tu tập là ở chỗ tôi nhận ra được những cảm xúc đó và kiểm soát được nó! Ví dụ: tôi giận một người nào đó, nhưng giận xong rồi thôi! Tôi không thù ghét họ! Tôi không đem họ lên mạng để bóc phốt, hay đem họ ra để sỉ nhục, phán xét! Tôi giận họ tôi biết là tôi đang giận và tôi kiểm soát được cảm xúc đó để nó không gây ra hậu quả nghiêm trọng!

Đã rất nhiều người lầm tưởng người tu tập là phải dẹp bỏ được hoàn toàn tham, sân, si, mạn, nghi... thực ra, không phải như vậy! Người tu tập họ nhận ra những năng lượng tiêu cực đó và họ kiểm soát được nó! việc nhìn nhận được cảm xúc của bản thân gọi là quán chiếu và kiểm soát nó gọi là làm chủ chính mình. Đó là tu tập!

Nếu như một người đã dẹp bỏ hoàn toàn những tham sân si, những cảm xúc tiêu cực loại bỏ triệt để thì không gọi là đang tu nữa. Sở dĩ gọi là tu vì còn có thứ để sửa đổi. Nếu bạn hoàn hảo rồi thì cần gì mà tu tập!

Ngay như Chúa mà Ngài vẫn tức giận đánh những kẻ buôn bán trong đền thờ, rồi sợ hãi trước cái chết trước màu nhiệm vượt qua mà xin với Chúa Cha nếu được đừng cho con phải nếm chén đắng này! Nhưng hãy theo ý Cha! Đừng theo ý con.

Thế đó, một Đấng cứu thế mà Ngài vẫn có những cảm xúc và những mặt nhân tính yếu đuối của con người.! Thì một người bình thường như chúng ta không thể nào tránh được những cảm xúc tiêu cực. Vấn đề của chúng ta nằm ở chỗ nhận ra được nó và kiểm soát được nó mới là việc quan trọng! Chứ không phải sự tự ti, mặc cảm, phiền não... khi nó diễn ra trong ta và ta thấy mình trở nên tầm thường!

Không ai tài Thánh cả! Bạn và tôi chỉ là một con người bằng xương bằng thịt. Chúng ta là hành trình sửa đổi bản thân, làm chủ cảm xúc chứ không phải tiêu diệt cảm xúc. Mà có muốn tiêu diệt chúng ta cũng không thể làm được. Nhiều người nhấn tin cho tôi than phiền rằng họ hay giận, hay ghét người khác nhưng không biết làm sao để triệt tiêu cảm xúc này. Điều đó khiến họ phiền não...

Tôi bảo họ nhận ra được cảm xúc đó và thấy nó không tốt thì họ đã đạt được 80 phần trăm thành công rồi, việc còn lại chỉ là kiểm soát nó để đừng gây tổn thương cho người khác, mỗi lần như thế ta suy nghĩ về đức bao dung, nhẫn nại... khi ta thường xuyên quán chiếu như vậy thì những giận hờn oán ghét sẽ nhẹ đi theo năm tháng! Con người bạn sẽ trở nên bình tĩnh hơn, trầm hơn, không còn giận hờn nóng nổi nữa... tu là phải cần thời gian, đừng bao giờ nghĩ tới một nước lên tiên! Đánh một ván cờ phải trải qua ba giai đoạn: khai cuộc, trung cuộc, tàn cuộc mà mỗi giai đoạn đều có những qui tắc riêng. Tu tập cũng giống như vậy! Cần những bước đi đúng theo qui tắc. Đúng theo từng cấp độ. Những ai mong đi nhanh! Mong trở thành siêu phàm nhập Thánh sẽ thất bại! Chúng ta cần loại bỏ những vọng tưởng này.

Hãy tìm niết bàn trong thực tại!

Hãy tìm thiên đàng trong thực tại!

Đó là khi tâm ta an và mọi sự thật dễ dàng!

Chúc mọi người một ngày mới với nhiều niềm hân hoan!

Hiếu đúng về phong thủy nhà cửa! Họa phúc từ đâu?

Bài viết này mọi người cố gắng dành thời gian để đọc! Vì nó sẽ giúp mọi người yên tâm hơn! Thấu hiểu hơn về môi trường mình đang sống. Tại sao có những người đang yên đang lành sau khi xây dựng nhà cửa xong thì gặp tai họa? Tại sao ở nhà này thấy người thoải mái ở nhà kia thấy khó chịu? Tại sao nhà ở thấy nhiều điều ma quái còn nhà thì không thấy? ... rất nhiều những câu hỏi xoay quanh vấn đề nhà cửa, cho thấy sự tác động của nhà cửa đất đai lên sức khỏe cũng như tài lộc, công việc của con người.

Những điều tôi sắp nói ra không phải là những gì mơ hồ mê tín! Đó là một chủ đề có lập luận và nguyên tắc! Có trải nghiệm và được nhắc nhiều trong đời sống. Chính bản thân tôi đã từng sống ở những ngôi nhà phong thủy xấu, rồi thay đổi nhà và thấy được sự thay đổi vận số rõ rệt! Thậm chí suy nghĩ cũng thay đổi, tinh thần cũng thay đổi khi chúng ta thay đổi môi trường sống!

Phong thủy nhà cửa thực ra là một bộ môn khí học, nó là nguyên tắc lựa chọn nhà ở và nguyên tắc xây dựng nhà ở để đạt được một môi trường tràn đầy cát khí! Đây là dòng khí vô hình mắt thường chúng ta không nhìn thấy, máy móc khoa học hiện tại không đo đạt được. Nhưng cổ nhân đã phát hiện ra được và đã chứng nghiệm trên rất nhiều trường hợp từ hàng ngàn năm nay!

Nếu chúng ta để ý trong tự nhiên, loài chim sẽ lựa chọn nơi để xây tổ, nếu nó chọn được nơi an toàn thì con cái chúng sẽ không bị nguy cơ ảnh hưởng tới tính mạng, còn nếu nó xây tổ nơi đầy rẫy những nguy hiểm thì những loài rắn rết, kẻ thù của chúng và thậm chí chỉ một cơn gió có thể phá tan cái tổ mà chúng đã gắng công xây dựng! Loại chim có bản năng để chọn chỗ tốt còn con người thì sao?

Con người cũng không ngoại lệ, một ngôi nhà xây dựng ở vách đá cheo leo, nơi dễ sạt lở, trên một đồi gió lộng, gần những trạm điện cao thế, gần sát những con sông nước cuốn hung dữ... thường chịu nhiều rủi ro hơn những chỗ an toàn. Đó là những gì mắt thường có thể nhìn thấy và chúng ta lựa chọn địa thế để xây dựng chỗ ở.

Phong thủy lại đi xa hơn nữa ở những gì mắt thường không nhìn thấy được, đó là khí! Những khí vô hình ngày ngày tác động lên con người mà chúng ta không hề hay biết. Ví dụ nhà bạn nằm ở ngã ba có một con đường thẳng đâm trực diện vào cửa nhà. Người nhà hay

gặp nhiều trục trặc liên quan tới sức khỏe, tài lộc, tâm tính... tại sao lại như thế? Bởi chính con đường đang lưu thông đó ngày ngày phát sinh ra một luồng khí tấn công trực diện ngôi nhà bạn thì những thành viên trong ngôi nhà ấy làm sao tránh khỏi bị ảnh hưởng tiêu cực. Mắt chúng ta chỉ nhìn thấy con đường là con đường, còn phong thủy sư họ nhìn thấy khí đang chuyển động.

Vì thế, việc xây dựng nhà cửa thì chọn vị thế, tọa hướng trong xây dựng rất quan trọng, thậm chí là bố cục bên trong lẫn bên ngoài ngôi nhà.

Bạn có thể sống tốt đẹp, đạo đức thì bạn sẽ có duyên lành rơi vào những ngôi nhà sinh khí tốt! Tuy rằng không tuyệt đối hoàn hảo nhưng vẫn là một trường khí tốt chiếm đa số... hơn nữa người tu tập tự trong người họ phát ra những khí tốt để triệt tiêu những luồng khí xấu trong môi trường. Nên việc trong nhà có một người đạo đức chính là “vật phẩm trấn trạch” tốt nhất! Tuy nhiên, không phải dễ ai cũng tu đủ đức mà phát được khí lành. Đa số chúng ta chưa đủ lực làm điều đó, thế nên việc nhà cửa phong thủy sẽ ảnh hưởng rất mạnh mẽ lên bạn. Thiên Địa Nhân là 3 yếu tố quan trọng quyết định sự thành bại của ta. Thiên là mệnh thời là điều chúng ta phải đón nhận không theo ý ta, Nhân là những gì chúng ta có thể tu tạo, nỗ lực mà đạt được, Địa là yếu tố mà chúng ta có quyền lựa chọn: thụ động hoặc chủ động!

Ngày nay, ngành phong thủy nở rộ mở ra rất nhiều cơ hội cho chúng ta tiếp cận nguồn tri thức tinh hoa của cổ nhân để lại, xong không phải ai cũng hiểu được. Đại đa số thì mơ hồ bán tín bán nghi, người không tin thì phỉ báng nói là mê tín dị đoan, người tin thì tin thái quá tin sai, những cái không thuộc về phong thủy thì đi gán cho cái mác phong thủy. Ví dụ như đi cắt tóc theo ngày gọi là phong thủy là quan niệm theo tôi rất sai lầm. Rồi trong nhà trưng bày đủ vật dụng phong thủy mà thần thánh hóa công dụng của chúng lên! Ngày nay, thầy phong thủy cũng xuất hiện rất nhiều, đọc được mấy cuốn Bát Trạch, Huyền Không... là đã ra đem kiến thức sách vở giáo điều đi “hành nghề” phân kim chỉ hướng.

Lắm thầy thì nhiều ma. Không giúp được tha nhân mà đôi khi gây thêm tổn hại cho gia đình họ, làm họ bị tổn kém tiền bạc, suy sụp tinh thần, nguy hại vô cùng!

Gia đình bạn muốn làm phong thủy, muốn “*phước chủ may thầy*” gặp được thầy có tâm có tầm thì chúng ta cần phải tu dưỡng đạo đức, phước thiện, bởi nếu không tu tập mà cứ sống ác rồi lạm dụng phong thủy thì chắc chắn lợi bất cập hại, y như người đang bệnh yếu mà dùng chất bổ nhiều quá thì chết sớm nữa. Có một thứ phong thủy nằm bên trong con người chúng

ta, nó phát ra những luồng khí tươi sáng, ấm áp, yêu thương, tích cực... khí này sẽ tác động lên những người xung quanh ta, tô đẹp đời họ!

Nhà có một người tu là nhà đó sẽ có một phong thủy tốt, cách bạn ngày ngày tu dưỡng là đang tôn tạo phong thủy cho chính những người thân trong gia đình mình.

Sau cùng, tôi muốn nói: Nhất mệnh , nhì vận, tam phong thủy. Nghĩa là phong thủy luôn đứng sau vận mệnh, mà vận mệnh là gì? Đó là NHÂN QUẢ!

Bị đuổi việc chưa chắc đã xấu!

Những ai đang thất nghiệp, những ai đang làm việc trong môi trường áp lực, bị đuổi việc... thì bài viết này sẽ giúp bạn nhẹ nhàng hơn rất nhiều!

Vạn sự tùy duyên!

Câu nói này tuy đơn giản, nhưng không phải ai cũng biết ứng dụng! Khi bạn gặp phải sự cố trong công việc, bạn bị chèn ép, bị gài bẫy, bị phạm lỗi nhỏ nhưng người ta muốn xé ra to, bị sếp ghét! Bị tổ chức tẩy chay ... bạn cảm thấy mình như con thú hoang bị bao vây tứ phía, không ai bên vực bạn vì họ cũng lo cho vị trí của mình. Người ta đã học được cách cúi mình bỏ qua những sự bất công! Và họ gọi đó là ĐỜI !

Tôi không biết các bạn có cảm giác gì khi bị đuổi việc, những đóng góp của bạn không ai thêm quan tâm, bạn bị chơi bẩn bởi một mưu hèn đến từ đồng nghiệp? Chứ riêng tôi, nếu là trước đây tôi sẽ buồn, sẽ trở nên thiếu tự tin, trách phạt, trách trời bất công, oán trách và tủi thân, lo âu và sợ hãi! Bởi vì khi đó tôi chưa hiểu gì về nhân duyên! Chưa biết triết lý mọi sự trở ngại đều là hợp lý! Còn bây giờ, tôi xem nó bình thường, nó chỉ là một bước lấy đà lùi lại trước khi một vận động viên nhảy xa phóng tới trước!

Nhiều khi chiếc xe của chúng ta đi cũng cần cài về số mo, về số R để lùi lại... tại sao phải lùi lại? Bởi nhiều chướng ngại phía trước không cho phép ta cứ mãi phóng tới, lùi để tạo ra một khoảng cách đủ rộng để đánh tay lái vượt qua chướng ngại vật. Đi tới đích!

Bị đuổi việc là một bước dừng, bước lùi để mở ra một cơ hội khác! Kết quả tương lai tùy thuộc ở bạn suy nghĩ và hành động! Nếu bạn lạc quan thì nó là cơ hội! Bi quan thì nó là sự thất bại!

Tý và Ngọ làm việc cho công ty Đại Hữu. Cả hai đều có vị trí và mức lương ưng ý! Công ty cũng danh giá có thứ bậc. Họ luôn yêu thích công việc, làm việc tận tâm, nhưng tính Ngọ thì thẳng nên không được lòng nhiều người, rồi Tý cũng ganh với Ngọ, bày mưu đuổi Ngọ ra khỏi công ty! Ngọ bị đuổi Tý vui mừng! Ngọ buồn tủi và tiếc nuối, nhưng rồi suy nghĩ lại câu “vạn sự tùy duyên” nên gác lại thất bại, những ngày tháng khó khăn cùng cực ập đến, Ngọ xin việc không được nên đứng ra tự mở công ty, những hóa đơn ập tới, nhiều thứ phải lo toang!

Nhưng không bỏ cuộc! Từ trong khó khăn Ngô rèn được cho mình nhiều kỹ năng sinh tồn trong kinh doanh! Cuối cùng thì thời vận đã tới, công ty ổn định và từ đó phát triển đi lên, tới thời kỳ đỉnh cao của Ngô rất nhiều công ty sụp đổ trong đó oái ăm là có cả công ty Đại Hữu bị phá sản.

30 chưa phải là tốt! Người tính không bằng trời xanh!

Việc một công ty sụp đổ bởi thời cuộc là rất bình thường. Nhưng sự việc đó khiến Tý bị ảnh hưởng sâu sắc, anh ta lại đi xin việc ở công ty khác, lần này định mệnh đưa đẩy đến một công ty con của Ngô, hai đồng nghiệp cũ gặp nhau! Tý cũng hối hận về chuyện ngày xưa, nhưng Ngô đã vui vẻ nói với bạn đồng nghiệp “sở dĩ tôi có ngày hôm nay là nhờ anh chị em ở công ty cũ, nếu mọi người không giúp tôi thoát ra cái ao để tôi vẫy vùng trong đại dương mà sinh tồn thì tôi đã mất tất cả! Công ty cũ phù hợp với bạn, nhưng quả thực nó không phù hợp với tôi, định mệnh đã chứng minh điều đó! Bạn là người có năng lực, công ty tôi rất may mắn vì có bạn về giúp!”

Thế là họ bắt tay nhau! Xóa bỏ những chuyện cũ.

Cuộc đời mà! Nhiều khi thất bại mới thấm mà mở ra cơ hội sinh tồn. Giống ngày xưa, Hàn Tín đã cho đóng quân dựng trại dựa vào bờ sông, một điều tối kỵ trong binh pháp vì không có đường lui. Nhưng Hàn Tín bằng trí tuệ mưu lược xuất sắc của mình đã làm như vậy! Khiến tướng lĩnh ai cũng lo lắng! Nhưng Hàn Tín làm vậy là có lý do. Bởi phải nhìn sự việc ở nhiều góc độ. Khi đóng quân như thế sẽ khiến binh sĩ phải chiến đấu hết mình mà sinh tồn, vì họ biết không còn đường rút lui, khi đó sĩ khí và sức mạnh đội trở nên vượt bậc, 1 có thể đánh 10. Và lịch sử đã chứng minh Hàn Tín đã chiến thắng kẻ địch mạnh gấp 10 lần ông về quân số!

Khi đời đẩy bạn vào bờ sông bạn không còn gì để mất, khi đó bản năng bạn mạnh mẽ nhất! Hãy biến khó khăn thành cơ hội để thay đổi cuộc đời! Tôi tin bạn sẽ thành công đó!

Mang đến điều tốt đẹp cho người khác chính là đang xây dựng đời sống tốt đẹp cho chính mình

Nếu trong khu vườn có những tiếng bồ chao ồn ào chói tai thì cũng có những tiếng chim sơn ca thanh ngọt!

Nếu như những tiếng sói gầm ghè làm bạn lo lắng bất an thì cũng có những tiếng nhạc du dương êm dịu...

Cuộc sống này, người ta thường vì lợi ích, lòng đố kỵ, ghen ghét... mà triệt hạ lẫn nhau! Họ đe dọa nhau, gây thị phi cho nhau, bởi họ nghĩ rằng việc đạp người khác xuống là cách để họ trở nên quan trọng và tốt đẹp hơn! Nhưng họ đã lầm tưởng lớn... cái bản ngã của họ đã che mắt họ!

Một đời sống thật sự tốt đẹp là đời sống được xây dựng trên sự tốt đẹp của người khác. Khi mình suy nghĩ, nói năng, hay làm bất cứ việc gì cũng tâm niệm “tôi sẽ mang đến bình an, hạnh phúc, tiện nghi cho người khác!” Phải tâm niệm như thế lên làm đầu thì bạn mới thành công! Xây dựng được đời sống tốt đẹp cho chính mình.

Những ai biết mang tới hạnh phúc cho người khác sẽ có một cuộc đời an yên, hạnh phúc! Đây là luật phản phục! Giống một tấm gương phản chiếu! Nếu bạn tác động một ý niệm thôi! Chưa cần tới hành động! Một ý niệm gây tổn hại cho người khác thì bạn sẽ bị nhận lại chính quả của ác niệm đó. Ngược lại, bạn phát ra một niệm lành đến với con người thì lập tức vũ trụ sẽ gửi xuống bạn một tín hiệu tích cực!

Một bông hoa đẹp là bởi nó biết làm đẹp cho đời sống nên nó luôn đẹp!

Thay vì mỗi ngày chúng ta suy nghĩ, nói năng, hành động bằng những sự oán hận, thù ghét, soi mói, khẩu nghiệp, đe dọa, âm mưu... làm tổn thương người khác thì hãy dừng lại! Hãy thay bằng: những lời cầu nguyện, những lời chúc phúc, những chia sẻ lời hay ý đẹp, những sự giúp đỡ, những tha thứ lỗi lầm, những suy nghĩ tích cực rằng “*giúp người khác thành công chính là thành công của mình*”.

Quẻ kinh dịch có thay đổi kết quả không?

Tôi chia sẻ một chút với mọi người về vấn đề số phận, định mệnh! Tất cả những môn như: Tử Vi, Bát Tự, Hà Lạc, Thần Số Học, Bốc Dịch... đều là những môn mệnh số dự đoán số phận của một con người, dự đoán cả đời người, hoặc một sự việc cụ thể... và câu hỏi đặt ra ở đây là *“số phận đó sẽ ứng nghiệm y như lá số, y như quẻ xem, hay là có thể thay đổi được?”*

Hiểu được điều này rất quan trọng, giúp những người hay đi xem quẻ và cả những người làm công việc xem quẻ cho người khác không bị đi lệch đường. Với kinh nghiệm và sự chiêm nghiệm của cá nhân tôi thấy, số phận hay định mệnh là một thứ tương đối thôi, nó vận động và biến đổi theo thời gian chứ không hề cứng nhắc rập khuôn. Ví như: số anh Giáp là phải nghèo, số chị Ất là phải khổ, anh Mậu phải long đong không nhà không cửa! Một sự khẳng định chắc chắn. Nhưng đó là một mặc định hết sức sai lầm! Bởi anh Giáp số nghèo nhưng nếu anh ta biết cái nghèo của mình đến từ phước lộc anh kém và anh biết tu tập để có phước thì định số kia sẽ bị thay đổi! Không có gì là chắc chắn cả.

Hiểu được sự chiêm bốc là môn cải mệnh thì người làm về dự báo họ sẽ biết cách định hướng người xem để họ không rơi và bi quan !

Bởi vậy khi xem một quẻ dịch, ví dụ như quẻ thi cử, tôi soi ra quẻ xấu thì tôi không khẳng định họ sẽ thi rớt, mà khuyên họ cố gắng nhiều hơn bình thường, thay vì học 1 thì giờ họ phải học 3 lần. Bởi nhờ coi quẻ mà họ cố gắng hơn và đầu tư hơn, họ gieo cái nhân chăm chỉ cẩn trọng và cuối cùng họ thi đạt!

Đã rất nhiều trường hợp như thế! Nếu ông thầy khẳng định họ rớt chắc chắn, thì mọi nỗ lực của họ chấm dứt bởi sự tiêu cực.

Cũng giống như xem quẻ về thai sản hiếm muộn, mặc dù quẻ xấu cũng không khẳng định họ chắc chắn sẽ không bao giờ có con, điều này ảnh hưởng rất nặng đến tâm lý con người. Mà người thầy sẽ chỉ cho họ những cơ hội năm tháng để thả bầu, hay can thiệp y khoa, rồi khuyên họ tu tập tạo phúc, và luôn suy nghĩ lạc quan!

Làm một người thầy quan trọng nhất là biết cách biến cái xấu của con người thành cái tốt, biết gieo những điều tích cực vào những tình huống tiêu cực!

Tôi còn nhớ mãi câu chuyện về Vua Quang Trung, khi chuẩn bị đem quân ra Bắc đánh đuổi quân Thanh xâm lược. Vua đã cho gieo quẻ xu, với nguyện rằng nếu tất cả các đồng tiền đều một mặt thì đánh thắng giặc! Và kết quả gieo xu đúng là như thế! Những nhà sử học ngày nay đã tin rằng vua cho đúc các đồng tiền đều một mặt. Có thể điều đó đúng! Nhưng qua đây cũng thấy được cái tinh thần quân sĩ rất quan trọng! Họ tin vào tâm linh! Và một người thầy làm tâm linh khéo léo phải như vua Quang Trung! Phải tâm lý ở chỗ này! Bởi con người cần những niềm tin tích cực trong đời để họ sống tốt! Họ hành động trong lạc quan! Vì họ tin nên họ sẽ có cơ hội chiến thắng! Nếu ta dập tắt những niềm tin của họ thì sẽ đưa họ tới chỗ thụ mệnh, tức là chấp nhận định mệnh một cách tiêu cực! Đây chính là mặt trái của bói toán.

Số phận của bạn là do bạn nắm giữ không phải ông thầy bói nắm giữ. Nếu bạn là người có niềm tin với những quẻ bói thì hãy xem nó là những thông tin giúp bạn cố gắng hơn chứ không phải để bạn trở nên tiêu cực hơn! Tôi nói thật! Nếu mà tôi chỉ được lựa chọn xem bói thôi, không được viết bài hay truyền đạo thì tôi không bao giờ làm nghề này. Vì nếu không giúp được con người ta có được Phước Lành thì tôi đang phí thời gian đời mình! Xem bói tôi có thể có tiền, nhưng nghiệp tôi cũng lắm! Vì tôi nói đúng thì không được tí phước nào mà nói sai thì nghiệp lập tức mang!

Thử hỏi ai lại chọn một cái nghề như thế!

Bởi tôi biết, cái nghề này chỉ là phương tiện để tôi tiếp xúc với con người, để tôi mượn tiền mưu sinh thôi. Điều quan trọng nhất là tôi phải làm gì đó để mọi người làm chủ số phận của mình!

Tôi sẽ không lấy đi của các bạn những thứ không thuộc về mình. Tôi muốn cho đi những thứ mà tôi có. Và đó là những tư tưởng, những gì tôi đã tu được, đã chiêm nghiệm được!

MỌI NGƯỜI CÓ ĐÓN NHẬN HAY KHÔNG?

Làm miết làm mãi mà vẫn không có lộc

Lộc bản chất là một dạng Phước! Nhiều người có Phước thì họ làm ít lại được hưởng nhiều. Có người không làm vẫn có lộc để hưởng. Ví như trúng số mấy chục tỷ, rồi nhận tài sản thừa kế hàng ngàn tỷ.

Có người làm cặm cùi thức khuya dậy sớm, bán mặt cho đất bán lưng cho trời, mà mãi không có dư. Đã vậy còn gặp toàn cảnh ngộ éo le. Khó khăn dồn dập ập tới. Phước mà chưa đủ thì làm mãi cũng không có tiền.

Bản thân những người như thế không phải họ bạc phước hoàn toàn. Vì họ có thể giàu ở sức khỏe, trí tuệ, con cái... phước về tài sản họ vẫn có nhưng duyên họ chưa đủ. Giống như cái núi lửa, nó sẵn hỏa khí và bùn nóng rồi phải chờ tới đủ ngày đủ tháng nó mới phun trào.

Tiền bạc cũng thế, bạn chưa hưởng được dòng chảy của nó vì bạn chưa đủ duyên, chưa biết cách kích hoạt cho tiến trình ấy mau diễn ra. Tôi sẽ chỉ bạn một “mẹo” để làm!

Bạn sẽ khá bất ngờ!

Điều đầu tiên: Bạn phải sẵn tâm thể chăm chỉ, cần mẫn, chịu khó học tập xây dựng năng lực trí tuệ của bản thân. Tức là hướng vào bên trong để sửa đổi bản thân ngay! Vì con người hiện tại của bạn chưa thể đánh thức được kho vàng bên trong bạn.

Điều thứ hai: Vô cùng quan trọng! Bạn có làm bất cứ việc gì hiện tại thì bạn phải tu tập song hành, nếu bạn chỉ làm mà không tu thì không bao giờ bạn nhận được phúc lộc bền vững. Và bạn hãy ghi nhớ quy luật này: khi bạn đang nghèo khổ thì bạn càng không được nản chí tự ti, mà phải chấp nhận bị tổn hại thêm. Nghĩa là vì điều thiện lành bạn có thể bị thiệt hại trong khi bạn đang rất nghèo khó rồi! Nghèo mà tổn đi nữa, biết cho đi nữa thì sự cho đó giá trị rất lớn lao!

Bạn đẩy mình vào chỗ chịu đựng nhẩn nại với cái nghèo khó, quy luật “*vật cực tất phản*” sẽ diễn ra bất ngờ! Trong thời gian này bạn liên tục tiết chế, hãm mình, nuôi dưỡng nội

tâm! Khi có bất cứ cơ hội nào để làm việc phóng sinh, bố thí thì thực hiện ngay liền! Thời điểm này bạn đang tồn phước để kích hoạt kho tài trong bạn. Nên đừng nôn nóng!

Bạn lưu ý là với cái tâm chân thành không phải cố ý làm để được giàu sang! Tất cả đều xuất phát từ tâm tu tập! Với niệm này bạn sẽ thực hiện được việc mở kho tài tùy thuộc nhu cầu của bạn.

Hãy luôn ghi nhớ! Việc tổn đi bản thân thì được Trời ích cho! Bớt đi tâm tham gieo trồng phúc thiện thì phước lộc sẽ tràn về!

Những gì tôi hướng dẫn có thể áp dụng cho cả những người có lá số xấu! Cung quan lộc kém cõi! Cải đổi cả những tướng số bần hàn.

Giàu có về trí tuệ!

Giàu có về phúc đức!

Giàu có về vật chất!

Làm sao để chuộc tội khi đã phá thai?

Việc phá thai đã và đang gây ra rất nhiều hệ lụy nghiêm trọng, ảnh hưởng đến cộng đồng, gây rúng động chư Thiên, tạo ra rất nhiều oán khí lên nhân loại. Người phá thai gánh nhiều nghiệp quả, từ sức khỏe tuổi thọ đi xuống, công việc làm ăn thất bại, nợ nần, đến việc bị vướng mắc bệnh đường âm, bị tâm linh trách phạt, hệ lụy lên con cái, hôn nhân tan vỡ... và vô vàn những hậu quả khác.

Tuyệt đối không được phá thai và người đã từng phá thai khi đọc bài viết này sẽ có con đường chuộc tội, tuy nhiên, tuyệt đối tránh việc tái diễn phạm tội khi đã đọc bài này.

Có những phương pháp chuộc tội phá thai như sau:

- Sám hối lỗi lầm khi đã phá thai, bạn thân phải đối diện với tội lỗi, phải thành thật nhận thấy lỗi và tâm mong muốn chuộc lỗi.

- Tu tập đạo đức, phóng sinh, ăn chay hãm mình, bố thí từ thiện.

- Thường xuyên cầu nguyện cho linh hồn thai nhi.

- Tuyên truyền chia sẻ những bài viết, video, bài giảng... chống phá thai.

- Sau quá trình tu tập thì mỗi ngày khấn nguyện: *“Nguyện sám hối tội lỗi, hồi hướng phước lành cho con!”*

Thời ai làm được 5 việc trên đó là con đường chuộc tội hiệu quả mà thiết thực nhất. Cố gắng! Ai làm được việc nào thì tốt việc đó! Tuyệt vời hơn là làm được hết!

Tất cả những tội lỗi đều được tha thứ nếu ta sám hối và biết quay đầu sửa chữa. Nguyện bình an hạnh phúc đến mọi người! Các cháu thai nhi được về cõi lành!

Một trong những nguyên nhân gây đau khổ mà chúng ta cần tránh

Trong vô vàn những tác nhân gây ra đau khổ và giảm giá trị sự bình an trong tâm hồn, bình an trong cuộc sống, đó là sự cạnh tranh, so bì, muốn làm người duy nhất và số 1. Cố gắng chinh sửa người khác vì cảm thấy bản thân mình hiểu biết cao hơn họ.

Điểm yếu của con người chính là bản ngã, ở đó con người thấy mình là quan trọng nên sinh ra tính tranh đấu, sĩ diện; thấy ai giỏi hơn mình, thành công hơn mình thì đâm ra đố kỵ ganh ghét, tự sâu bên trong là tâm tưởng muốn đạp người ta xuống dưới để mình ngoi lên, để mọi ánh mắt chỉ hướng về mình và che lấp tất cả những ánh sáng xung quanh. Chính cái lòng tranh đấu hơn thua ấy đã đẩy con người vào vòng đau khổ! Gây tổn thương cho nhau và tổn thương cho chính mình.

Con người có hơn thua nhau về tiền bạc, địa vị, tài năng... suy cho cùng đều giống nhau là về vói cát bụi; ai cũng sinh lão bệnh tử, cũng phải đau khổ! Thế nên, tại sao phải tiếp thêm đau khổ cho lòng ganh tị? Khi thấy ai đó thành công ta nên vui vẻ mừng cho họ thì tâm ta mới an được! Thay vì tìm kiếm những khuyết điểm của họ để lật mặt thì hãy tìm những ưu điểm của họ để ca ngợi! Bởi vì con người đều có hai mặt ưu và khuyết điểm, có gì ta cứ chăm chăm soi mói cái khuyết điểm mà không nhìn thấy ưu điểm của người ta? Ấy là do tâm ta đố kỵ, ganh ghét, bản ngã của ta là nhất nên ta không muốn ai thành công! Ta sợ vị thế của ta bị mất đi!

Sợ những thứ hư ảo trong khi tất cả đều về lòng đất!

Thêm một nguyên nhân gây đau khổ buồn phiền nữa là cố gắng sửa đổi người khác. Tất nhiên, ta luôn mong muốn người ta thương yêu trở nên tốt đẹp! Ta sẽ đưa ra cho họ những lời khuyên. Ta chân thành mong muốn họ tốt lên nhưng để tốt cho họ chứ không phải tốt cho ta. Điều này là nên và khuyến khích! Xong bên cạnh đó đừng đẩy mọi thứ đi quá xa... có những thứ trên đời không thể thay đổi được. Ví như con chim mà bảo chúng xuống dưới đáy sông mà sống thì làm sao được? Như con cá mà bảo chúng lên ngọn cây mà ở sao? Loài nào giống đó đều có môi trường sống phù hợp.

Tư tưởng nhân sinh, đạo lý cũng thế, hợp với bạn chưa chắc hợp với người khác. Nên đừng cố gắng thay đổi họ. Cố gắng không được gì, họ không thay đổi, thì mình đâm ra sân hận đau khổ! Không phải điều gì tốt cũng sẽ có kết quả hạnh phúc. Tốt với mình nhưng không tốt với người.

Mỗi đứa trẻ sinh ra chúng đã có số phận, trách nhiệm của cha mẹ là dạy bảo chúng nên người, và cố gắng hết sức, rồi thì vận sự tùy duyên, không miễn cưỡng khi sự giáo dục con cái không như ý mình. Đó là bản tính và số phận của họ. Cố sửa đổi một người sẽ gây ra những đau khổ! Nhìn thấy khuyết điểm của họ mình sẽ đau đớn trong lòng.

Tất cả đều có lý do của nó! Không hẳn là do bạn!

Ta gọi đó là DUYÊN!

Sống thẳng người ghét! Sống quân tử người hại! Nhưng Trời thương!

Vũ trụ có âm dương, đạo pháp có chánh tà, người đời có quân tử, tiểu nhân. Tiểu nhân ở đây là những người sống thiếu tình thương, thiếu lòng bao dung, tâm luôn ngã mạn, đức độ kém cỏi, nhưng giỏi khôn lỏi, thích bày mưu tính kế để hãm hại người khác. Thấy người quyền cao chức trọng thì khúm núm, thấy người nghèo hèn thì khinh khi ra mặt. Thấy tiền bạc thì tráo trở lật lọng bán đứng anh em! Cố gắng thu vén lợi lộc cho mình mặc kệ sống chết hay lợi ích của người khác. Thậm chí bắt chấp thủ đoạn mà hại người để đạt mục đích.

Âm dương có tính đối kháng! Nên những tiểu nhân tối kỵ người quân tử. Bởi quân tử đối lập hoàn toàn với tiểu nhân ở những điểm: sống trọng nhân nghĩa hơn tiền bạc, tiền của danh vọng bất chính bất nhân thì không nhận, có thể giết chết chứ không thể làm nhục, tiểu nhân thì nhục cũng được miễn là lợi, có tính vô liêm sỉ. Quân tử ngược lại sống chân chân chính chính, có quy tắc và nộ khí hay trực khí mỗi khi nghe hay nhìn thấy điều chướng tai gai mắt. Tính họ thường bộc trực thẳng thắn hiếm khi mà nịnh nọt ai! Họ kiêu lời khen nhưng khen là khen thật lòng. Họ không sống ra vẻ, không khoe khoang, coi trọng chân tâm hơn hình thức lễ tiết bên ngoài. Nên đụng chạm điểm yếu của nhiều người làm cho nhiều người ghét!

Dù trong một tổ chức, công ty, trường học, hay bất kỳ đâu, những người thẳng tính trung trực thường bị đố kỵ ghen ghét! Thậm chí họ còn bị hãm hại, bị người ta gài bẫy để đuổi đi! Những người này họ không sống theo đám đông, tính cách khảng khái của họ không có lợi cho một tập thể với quá nhiều người tham lam, tự họ phát ra một luồng dương khí đối chọi với những luồng âm khí tồn tại trong mỗi cá nhân. Bởi vì không ai trên đời là không có tội. Không ai hoàn hảo. Nên những ai có những đức tính ngay thẳng quân tử liền bị xua đuổi.

Ở thời mạt pháp này, đạo tiểu nhân thịnh vượng nên người quân tử đức hạnh càng bị căm ghét! Bởi những người suy nghĩ đen tối, làm việc đen tối, họ không muốn một ánh đèn nào chiếu rọi con đường mờ ám của họ. Người thẳng thắn, quân tử sẽ bị chèn ép, xua đuổi... gặp nhiều bất lợi. Nhưng Trời lại thương những người này, luôn dành cho người quân tử một vị trí tương xứng với phẩm chất của họ. Người sống ngay thẳng cho dù có bị bao người ghét, bao người chửi, bao người xa lánh thì họ vẫn an lạc trong Tâm. Họ không có những sân si thù hận thiếu tình thương nên họ luôn tràn đầy năng lượng tích cực. Sức khỏe tinh thần tốt, nên đồng tiền làm ra dù ít nhưng lại thỏa mãn nhu cầu biết đủ của họ. Họ không phải lo lắng mất ngủ bởi những mưu kế vụn vặt, lo sợ những điều mờ ám bị phanh phui!

Người quân tử ngay thẳng như viên kim cương, vô cùng quý giá trong đời này!

Cứu vật, vật trả ơn!

Bài viết này rất đáng đọc! Để chúng ta biết yêu thương động vật hơn! Đó là một dạng phước báu!

Loài vật tuy không có trí tuệ giống như con người nhưng ở chúng không có sự vô ơn! Giống như một con chó, bạn cho nó ăn một bữa thì mười năm sau bạn gặp lại nó vẫn nhận ra bạn và vẫy đuôi mừng rỡ... còn con người nhiều khi bạn nuôi họ mười năm nhưng chưa có thể họ sẽ quên bạn trong một ngày nào đó! Thậm chí là đâm sau lưng bạn!

Các bạn có bao giờ đặt câu hỏi *“giữa con thú cưng bạn đang nuôi và bạn có duyên nợ gì không?”* Tại sao nó đến với đời bạn và bạn có tình cảm rồi trở nên yêu thương nó? Có đấy bạn à!

Tất cả những con vật bạn đang nuôi kiếp trước đều có mối quan hệ gần gũi với bạn, thậm chí nó là con vật mà trước đây bạn đã cứu nhưng nó muốn trả ơn nên đầu thai về hiện kiếp để trả ơn cho bạn. Chính vì có niệm này nên khi mất đi nó liền sinh vào đúng ngôi nhà bạn.

Rất nhiều người bị mất chó mèo, chúng bị người ta bắt đi làm thịt! Rồi có nhiều trường hợp bạn bị bệnh đi bệnh viện về thì con chó của bạn lâm bệnh và chết mất! Thực ra, nó chết để thế mạng cho bạn và gia đình bạn đó! Chứ không phải vô duyên vô cớ đâu. Tội nó phải bị cắt xẻ bị hành hình, bị bệnh đau... vì chịu gánh cho chủ như tâm nguyện nó đã từng mong muốn...

Con vật nó như vậy đó, có ơn nhất định nó sẽ trả, thậm chí một con rắn độc mà bạn cứu nó nó cũng biết ơn mà tìm cách đền đáp.

Tôi xin hầu mọi người một câu chuyện nhỏ về tánh linh của loài vật, hồi đó nhà tôi có rất nhiều chuột, ba mẹ tôi bắt được 3 con, vì chúng phá quá nên tính giết đi! Tôi đã ngăn lại và đem chúng đi thả với tâm niệm: *“Hãy đi khỏi chỗ này và đừng quay lại để bị bắt nữa nhé!”* Thế mà từ đó trở về sau nhà tôi không bao giờ thấy xuất hiện chuột nữa. Hồi đó đang ở khu nhà trọ vì chưa có nhà riêng để ở nên chuột khá nhiều. Nhưng từ ngày đó tôi không thấy chúng phá phách gì nữa...

Loài vật có tánh linh thật sự, hồi đó, có một người đem bẫy và chim mồi, kèm theo máy giả tiếng chim để đi bẫy chim sẻ gần nhà tôi. Ông này rất sát chim, đến chỗ nào là bắt cả mớ đem về, mẹ vợ tôi thấy nhiều lần nên nói lại với tôi. Lần đó, tình cờ tôi ở nhà! Thì người này lại đến đặt bẫy... chim bay tới rất nhiều, tôi thấy thế liền khẩn cầu với Thiên Chúa *“xin Chúa thương xót! Bởi vì con người không phải đói để kiếm miếng ăn mà bởi thích ăn cho ngon miệng! Xin Chúa hãy che chở cho chúng!”* Khẩn xong tôi làm dấu Thánh Giá. Và thực sự phép màu đã xảy ra... chim bay về đứng kín vườn nhà tôi nhưng không một con nào mắc bẫy. Người đánh bẫy thấy lạ! Nhưng không thể dùng cách nào để bắt chúng vì bỗng dưng chúng rất khôn ngoan. Rồi cố gắng hết sức mà không được gì, anh ta đứng lên thu dọn đồ nghề rồi bỏ về trong thất vọng! Lũ chim thì vẫn ríu rít trong vườn nhà tôi.

Thế gian này luôn có những phép màu kỳ diệu! Khi bạn thành Tâm và Chân ý cầu nguyện điều gì thì nó sẽ Linh Ứng!

Loài vật chúng rất đáng thương! Khi chúng ta phải ăn chúng để sống thì tội nghiệp đã sanh ra! Nếu chúng ta không ăn trường chay được thì ít ra cũng hạn chế sát hại loài vật. Ví như thức ăn chừng đó ăn được rồi, ăn nhín lại thôi! Không nên thịt cá thì dư thừa mà còn bắt thêm chó, mèo, chim, chuột... mà thỏa vị giác!

Ai có lòng cứu vật! Sẽ gieo trồng hạt giống phúc lành! Có thể. Bạn chưa thấy được ngay đâu! Nhưng rồi bạn sẽ thấy!

Hãy yêu thương con người và đừng quên yêu cả vật loài xung quanh chúng ta! Yêu vật là một pháp tu hành chúng ta nên chú trọng!

Tiền thì có thể hơn người ta nhưng đức thì thua họ! Thế nào là lộc cao quý?

Chúng ta hay so sánh giữa giàu và nghèo, những người có nhiều tiền của chúng ta xem là cao quý, còn ít tiền, công việc “tầm thường” hay bị chê cười, coi là kém sang!

Đồng tiền, sự giàu có đúng là một dạng phước mà bạn được hưởng. Nhưng với điều kiện nó phải đi kèm với phẩm chất của một người.

Ví như, một người làm ra thật nhiều tiền, chức thật là to, nhưng tiền thu về là từ việc bất chính, làm tổn hại bao người, tiền có được từ sự gian tà... thì cho dù có cả núi tiền cũng không hề có chút Phước nào từ đó mà còn gieo thêm Nghiệp!

Ngược lại, những người chân lấm tay bùn, chạy ăn từng bữa, không có chức vụ gì, lao động đổ mồ hôi, sôi nước mắt. Làm ra đồng tiền từ sự chăm chỉ, chân chính, thì dù tiền có ít, không có danh vọng gì thì Phước lành họ tạo ra từ công việc vô cùng lớn!

Nên chớ nhìn thấy vẻ bề ngoài, hay giá trị tiền tệ, chức vụ... mà đo lường phúc đức sang hèn của một người. Nghèo mà trung thực chân chính thì sang quý hơn giàu mà lừa đảo, dối trá! Một người khổ rách áo ôm mà lao động cật lực làm ra đồng tiền ít ỏi là điều rất đáng quý trọng khi họ chân chân chính chính là ra đồng tiền.

Người không thấy điều này nhưng Trời thấy tất cả!

Thế nên, tiền người này có thể giàu hơn người kia chứ đức thì chưa chắc giàu đã hơn nghèo! Nên người sống ở đời nhìn vào cái Tâm, cái Đức chứ không phải cái Tài. Tài này là của cải và cả tài năng! Vì nếu một người có tài mà vô đức thì sẽ dùng cái tài đó để hại rất nhiều người. Thà rằng, kém tài mà ác sẽ ít gây ra họa hơn là nhiều tài mà hiểm!

Bạn đang lao động chân chính mỗi ngày và đó là lộc cao quý! Có thể tiền đến với bạn ít hơn nhiều người nhưng bạn đang tạo ra phúc lành mỗi ngày... mà phúc này không chỉ bạn hưởng mà còn cha mẹ con cháu bạn nữa...

Tâm bất biến giữa dòng đời vạn biến là gì?

Khi một cơn bão đổ tới... mọi loài chim đều nháo nhác hoảng loạn tìm chỗ trú ẩn, chỉ có loài đại bàng là tung cánh bay lên cao, và nó xem đó là cơ hội để chứng minh đẳng cấp của nó! Đơn giản vì lúc chưa có cơn bão nó đã tập bay trên những vực thẳm khi nó còn chưa đủ lông. Nó không chờ bão tới nghiền nát nó mà nó đã chuẩn bị đủ kỹ năng và bản lĩnh để đối đầu. Điều đã làm nên khí chất của đại bàng dũng lược!

Khi tiếng pháo nổ rền ràng... những con chó chạy loạn! Nhưng con rùa vẫn đứng im như không có chuyện gì xảy ra! Khi ai đó đặt miếng thức ăn trước mặt con chó nó sẽ chạy tới ngửi và liếm ngay, nhưng con rùa thì không, nó đợi một thời gian để quan sát động tĩnh, để xem mọi thứ có đảm bảo an toàn không rồi nó mới từ từ thưởng thức món ăn. Loài rùa nó đạt được sự bình tĩnh và thận trọng là bởi vì khi ra nó đã chịu một cuộc thanh lọc lớn! Nó phải đánh đổi bằng sinh mạng để có bài học sinh tồn đầu đời. Bản lĩnh của nó nhờ sự rèn luyện vượt qua những khó khăn khổ sở... đến một lúc nó bình tĩnh trước những điều làm nó đau và cả những điều làm nó thích!

Khi gió lớn thổi tới ào ào... những cành cây cứng chắc phát ra những tiếng răn rắc... rồi gãy đổ... mưa gió như roi quất vào mặt... nhưng cành liễu nghiêng theo chiều gió và không một cành nào bị gãy! Cây liễu nhìn rất mong manh yếu đuối, nên mới có câu “*liều yếu đào tơ*” nhưng có thật nó yếu vậy không? Không hề! Chất gỗ nó rất dẻo dai... sự mềm mại đó là khí chất tạo nên sức mạnh của nó. Nó không dùng cứng để chống lại lực tác động mà dùng nội lực mềm nhẵn bên trong để đối đầu với kẻ địch mạnh.

Con người của chúng ta cũng vậy! Những ai luôn có ý chí rèn luyện bản thân, trí tuệ, đạo đức. Thờn những người này không lo sợ khi gặp khó khăn. Họ tin rằng mọi khó khăn thất bại là điều hợp lý với sự phát triển của họ trong tương lai! Họ tin trong cái khó đã ẩn tàng sự suôn sẻ trong tương lai! Và hạnh phúc nằm trong gian khó!

Thay vì tiêu cực bi quan mất ý chí, thì tâm họ bất biến. Vẫn là họ một người giữ được lương tâm, sự Chân Thiện! Nhẫn nại, dũng cảm... dù có điều gì xảy ra đi chăng nữa.

Con cái thờ cúng gia tiên hay con trai cháu đích tôn thờ cúng?

Bài viết này tôi chia sẻ quan điểm cá nhân, nên mọi gạch đá tôi xin không nhận! Bởi bài viết này mọi người phải cân nhắc trước khi đọc vì những gì tôi sắp nói ra sẽ ngược lại với định kiến cố hữu của rất nhiều người nhiều đời!

Người ta hay quan niệm việc thờ cúng gia tiên phải là người đàn ông lo liệu, điều này có nguyên do người đàn ông ngày xưa là trụ cột trong gia đình, lệ thường việc thờ cúng là việc gánh vác lớn lao nên cần người trụ cột đứng ra lo lắng! Đó và với xã hội thời xưa ... và nó không nói lên đặc quyền thờ cúng là dành riêng cho phái nam. Không phải thế!

Thờ cúng không phân biệt nam hay nữ, mà quan trọng ở tấm lòng thành. Ngày nay những trụ cột dường như mỗi một đã nhiều rồi. Đàn ông một số người đời sống đạo đức còn chưa ổn, lo cho bản thân còn chưa xong, thì nói gì đến lo việc nhà, việc nước. Tất nhiên, việc thờ cúng lúc này người nữ phải đứng ra gánh vác. Những người nữ có Tâm có Tầm đều có thể làm việc này thay cho những đấng mày râu thiếu tâm linh và tu dưỡng!

Vấn đề thờ cúng gia tiên sẽ không đặt nặng ở giới tính mà ở trách nhiệm, tâm thành chân ý!

Trong dòng máu của mỗi người đều có một nửa họ ngoại, một nửa họ nội nên họ nào cũng thờ như nhau chứ không phải lấy chồng rồi là chỉ thờ bên nhà chồng. Vì thế mà hai bên thông gia đều vui vẻ khi con cháu họ biết coi trọng hiếu nghĩa thông qua việc thờ cúng! Không cấm đoán con cái mình thờ cha thờ mẹ thờ gia tiên họ!

Tâm linh thực sự không có trọng nam khinh nữ, trọng nội khinh ngoại... tâm linh nằm ở chữ Tâm, mà trong trường hợp này là chữ Hiếu. Trong chữ Hiếu không thiên vị. Mong mọi người thấu hiểu!

Một quan niệm về thờ cúng gia tiên rất đáng để chiêm nghiệm!

Mọi người đừng rời mắt khỏi bài viết này...

Đã rất nhiều người khi thờ cúng gia tiên, họ giữ suy nghĩ cúng để cầu, và nghĩ gia tiên sẽ phù hộ cho mình và con cháu trong nhà nhiều lộc nhiều tài, bình an hạnh phúc! Điều này là một niềm tin tôi rất tôn trọng, nhưng có một điều chúng ta phải luôn ghi nhớ!

Thờ ông bà gia tiên là bởi chúng ta nhớ ơn nguồn gốc mà tôn thờ chữ Hiếu, thờ để cầu nguyện cho ông bà gia tiên những điều tốt đẹp chứ không phải nhận được gì từ gia tiên. Vì suy cho cùng gia tiên cũng là con người như chúng ta, cũng có phước nghiệp rồi luân hồi sinh tử. Nên cần không thể ban cho chúng ta quyền bính phép màu được! Thậm chí khi đã thành người âm rồi thì con cháu phải tu tập để mà hồi hướng trả ơn cho gia tiên nữa.

Một số người trong gia tiên dòng họ khi mất đi do sinh thời nhiều Phước Đức nên sinh vào cõi Thần nhưng vẫn giữ sự liên hệ với con cháu, vẫn ban ơn Phước được cho con cháu nhưng với điều kiện con cháu phải tu tâm tích đức phước! Chứ con cháu mà làm ác rồi thờ rồi cầu thì gia tiên sao mà dám độ cho? Như thế trái luật nhân quả! Gia tiên lại mất Phước Đức rồi luân hồi vào cõi giới thấp hơn! Điều chúng ta không hề mong muốn!

Người thờ cúng không phân biệt nam hay nữ. Điều quan trọng là người này phải có Tâm tu dưỡng. Đạo Đức và Lòng Thành. Còn nói thật! Dù cho là Nam Đinh mà không có Tâm Đạo thì thờ vô ích, không được chứng độ gì cả!

Cái tiêu chuẩn là Đạo Đức, lòng Thành Tín. Đủ hai yếu tố này thì thờ cúng gia tiên được! Bất kể nam hay nữ! Trưởng hay Thứ!

Tôi chia sẻ lại, việc thờ cúng gia tiên là mình biết ơn gia tiên, nhớ tới cội nguồn và với tâm niệm cầu nguyện điều tốt lành đến với gia tiên chứ không mong gì xin gia tiên phúc đức. Bởi các cụ đã mang những phúc nghiệp, và cũng tạo ra những phúc nghiệp của dòng họ! Phận con cháu sống để tu sửa làm thêm phúc cho gia tiên và xóa nghiệp cho gia tiên chứ không phải thấp nhang cúng vái rồi xin mà tu thì không tu!

Rồi định kiến phân biệt phải trưởng nam đình mới xứng đáng nhận phù độ thờ cúng là quan niệm theo tôi là sai lầm! Theo tôi, gia tiên sẽ vui vẻ khi được một người con cháu có phúc đức thờ phượng mình! Còn sẽ không thích chút nào những người sống gian tham lươn lẹo mà cúng kính đủ thứ rồi cầu xin đủ kiểu do lo sợ, và muốn được nhiều lợi lộc hơn!

Thuyền thống của dân nước Nam ta là uống nước nhớ nguồn! Ăn quả nhớ kẻ trồng cây! Là làm mọi sự để mang đến sự kính trọng, yêu thương, tạo phúc cho gia tiên ông bà cha mẹ đã mất! Nào thân mang ơn, tội nghiệp nặng... sao dám cầu mong gì hơn nữa!

Đôi điều tâm tư xin chia sẻ cùng mọi người!

Khi bạn bị mất một số tiền thì hãy bình tĩnh! Đừng tuyệt vọng! Đọc hết bài viết này để biết lý do!

Những ai đang làm người thiện lương sống trung thực yêu thương sẽ ứng nghiệm với bài viết này.

Không hiệu quả với người gian dối tham lam...

Dù bạn có là người tài giỏi khôn khéo đến mức nào đi nữa cũng sẽ có lúc bạn bị lừa mất tiền, rồi tờ bạc nó bay đi một cách khiến bạn ngỡ ngàng, bạn không nghĩ nó lại mất vô lý như vậy, rồi bạn tin tưởng bạn bè và thương họ nên giúp đỡ họ rồi bạn bị họ quay lưng, bạn lại mất tiền... bạn dừng cái xe ghé vào quán tạp hóa mua ít đồ vừa bước ra thì đã không thấy xe đâu rồi...

Khi tiền bạc tài sản bị mất con người chúng ta thường buồn! Cho rằng mình đã gặp xui xẻo! Điều không may! Nhưng quả thật chúng ta đã làm...

Tất cả sự mất mát đều vô cùng hợp lý và có cơ duyên cả! Cuộc đời là sự san sẻ, lấy từ chỗ này để đắp qua chỗ kia... một người đang tu tập hướng thiện sẽ không sợ bị mất tiền, vì tiền mất đi chỗ này nó sẽ chạy phước sang chỗ khác.

Ví như: Bạn bị mất 100 triệu thì bạn không phải đi bệnh viện chữa mất 300 triệu. 100 triệu Phước mất từ vật chất bù qua sức khỏe của bạn.

Rồi mất 1 thì được 10. Trường hợp này hay ứng nghiệm với tôi: ví dụ tôi bị mất 2 triệu thì tôi sẽ nhận được lộc 20 triệu sau đó ít ngày...

Thường thì sự mất đi của vật chất sẽ được đền bù ở một chỗ khác thuộc về bạn. Thế nên tôi thấy những người làm từ thiện từ tâm chân thực họ sẽ nhận được rất nhiều phúc lành! Do họ tổn tài của họ bằng trí tuệ và tình yêu thương nên Phước nhân lên rất nhiều!

Có những người mất tiền, mất hầu như mọi thứ mà họ vẫn sống tốt lắm! Tâm họ bao la lắm! Những người này Phước họ cực lớn! Người bình thường chúng ta không thể hiểu được.

Bởi thế, nhiều khi mất tiền cũng tiếc thật! Nhưng nếu không thể giữ được nó thì ít ra chúng ta cũng biết được nó không hề bị mất đi mà chỉ chuyển qua túi khác mà thôi. Sự trao đổi vô hình này không phải là sự mua bán ở các chợ đầu mối. Mà là trao đổi từ nhân quả.

Chúng ta sẽ hoan hỉ đón nhận một số thiệt hại về chúng ta và Tâm chúng ta không ngừng hướng Thiện, tu dưỡng Đức Hạnh. Chúng ta biết rằng chỉ có Đạo Đức và sự Bình Yên trong hiện tại mới là thước đo giá trị con người chúng ta!

Tiền bạc chỉ là phương tiện! Nó không phải là linh hồn chúng ta! Ta cần nó chứ không chết vì nó!

***Lừa gạt tiền của người khác, mượn tiền không trả, xù, quyt... là gieo nhân rất xấu ác
hãy cẩn thận!***

Đọc bài viết này để mọi người tránh phạm phải điều này nhé!

Hiện nay, có rất nhiều trường hợp bị lừa tiền, quyt nợ. Mà éo le ở chỗ người lừa họ lại là anh em, bạn bè, người thân... có vẻ như, tình cảm là thứ dễ bị người ta lợi dụng nhất. Và rất nhiều người đã tận dụng và thấy được điểm yếu này của con người. Họ than thở, khóc lóc, tỏ ra là người đáng thương, rồi họ tìm kiếm sự giúp đỡ với những lời hứa hẹn... sau khi đạt được mục đích, họ nhanh chóng trở mặt, lật lọng, tấy chay, quay xe, tuyệt giao... những cách thức mà họ thường làm là gây ra mâu thuẫn, chia cắt tình cảm để xóa đi tình bạn, tình thân kèm với số tiền nợ. Họ suy nghĩ rất đơn giản, hết tình thì hết nợ!

Nhưng họ đã sai!

Họ bị mang hai nghiệp rất nặng, thứ nhất là nghiệp gian dối lừa gạt cướp đi miếng ăn tài sản của người khác. Nghiệp thứ hai nặng hơn là lợi dụng tình cảm tình yêu thương của con người để lừa! Khi dính nghiệp thứ hai, họ bị vướng vào món nợ nhân nghĩa, nợ tình! Món nợ khó trả nhất trên cõi đời này!

Người A cho họ mượn tiền và bị mất, họ lừa được tiền là họ đang tiêu cái Phước của họ và vô tình họ tạo thêm một đồng nợ! Nhân quả sẽ tính chuyện với họ ở sức khỏe, con cái, gia đình... rồi đi theo họ đến các cõi luân hồi món nợ ấy. Tưởng rằng trốn được nhưng lưới trời lồng lộng tuy thưa mà khó lọt! Họ trốn được tòa án thế tục, trốn được lương tâm (bởi mặt họ không dày thì họ đã không làm thế với người họ thương yêu) nhưng họ không tránh được tòa án Thiên. Tòa án nhân quả tối cao!

Chúng ta biết rõ họ sẽ đi về đâu, nên nhiều khi chúng ta thứ tha cái tội của họ. Không phải là mèo khóc chuột, vì chính bản thân ta mới là nạn nhân bị họ lừa. Nhưng là một người có trí tuệ hiểu biết thương cho một kẻ vô minh! Họ không ý thức được hành động ác nghiệp nặng của họ. Nên họ phạm!

Nợ trả lần...

Cháo húp quanh!

Nợ dẫu không thể trả sớm, trả một lúc, nhưng phải tâm thành chân ý mà trả dần dần trả cho bằng hết và nhớ cái ơn cái nghĩa của người cho mình mượn lúc mình gặp hoàn cảnh khó khăn! Bởi đồng tiền làm ra là từ mồ hôi, xương máu của người ta. Người ta thức khuya dậy sớm, vất kiệt sức lực, trí tuệ, đánh đổi thời gian, hạnh phúc, sức khỏe, tuổi thọ, thậm chí là tính mạng để làm ra của lộc, nay vì tình nghĩa họ giúp mình thì mình không thể bội phản tráo trở được!

Chừng nào mình biết quý trọng đồng tiền của người khác thì mình mới có tiền và biết quý trọng đồng tiền của mình. Khi đó mình mới có lộc về! Còn mình cứ sống theo kiểu “sống chết mặc bay tao no cái đã” thì vĩnh viễn làm kẻ thất bại! Rồi đem hết sức khỏe, trí tuệ, tuổi thọ, gia đạo hạnh phúc... trả cho người ta hết, chứ có ăn được ngàn nào đâu!

Chân lý rõ ràng nhưng không phải ai cũng thấu rõ!

Khi bạn bị mất một số tiền thì hãy bình tĩnh! Đừng tuyệt vọng! Đọc hết bài viết này để biết lý do!

Những ai đang làm người thiện lương sống trung thực yêu thương sẽ ứng nghiệm với bài viết này.

Không hiệu quả với người gian dối tham lam...

Dù bạn có là người tài giỏi khôn khéo đến mức nào đi nữa cũng sẽ có lúc bạn bị lừa mất tiền, rồi tờ bạc nó bay đi một cách khiến bạn ngỡ ngàng, bạn không nghĩ nó lại mất vô lý như vậy, rồi bạn tin tưởng bạn bè và thương họ nên giúp đỡ họ rồi bạn bị họ quay lưng, bạn lại mất tiền... bạn dừng cái xe ghé vào quán tạp hóa mua ít đồ vừa bước ra thì đã không thấy xe đâu rồi...

Khi tiền bạc tài sản bị mất con người chúng ta thường buồn! Cho rằng mình đã gặp xui xẻo! Điều không may! Nhưng quả thật chúng ta đã làm...

Tất cả sự mất mát đều vô cùng hợp lý và có cơ duyên cả! Cuộc đời là sự san sẻ, lấy từ chỗ này để đắp qua chỗ kia... một người đang tu tập hướng thiện sẽ không sợ bị mất tiền, vì tiền mất đi chỗ này nó sẽ chạy phước sang chỗ khác.

Ví như: Bạn bị mất 100 triệu thì bạn không phải đi bệnh viện chữa mất 300 triệu. 100 triệu Phước mất từ vật chất bù qua sức khỏe của bạn.

Rồi mất 1 thì được 10. Trường hợp này hay ứng nghiệm với tôi: Ví dụ tôi bị mất 2 triệu thì tôi sẽ nhận được lộc 20 triệu sau đó ít ngày...

Thường thì sự mất đi của vật chất sẽ được đền bù ở một chỗ khác thuộc về bạn. Thế nên tôi thấy những người làm từ thiện từ tâm chân thực họ sẽ nhận được rất nhiều phúc lành! Do họ tổn tài của họ bằng trí tuệ và tình yêu thương nên Phước nhân lên rất nhiều!

Có những người mất tiền, mất hầu như mọi thứ mà họ vẫn sống tốt lắm! Tâm họ bao la lắm! Những người này Phước họ cực lớn! Người bình thường chúng ta không thể hiểu được.

Bởi thế, nhiều khi mất tiền cũng tiếc thật! Nhưng nếu không thể giữ được nó thì ít ra chúng ta cũng biết được nó không hề bị mất đi mà chỉ chuyển qua túi khác mà thôi. Sự trao đổi vô hình này không phải là sự mua bán ở các chợ đầu mối. Mà là trao đổi từ nhân quả.

Chúng ta sẽ hoan hỉ đón nhận một số thiệt hại về chúng ta và Tâm chúng ta không ngừng hướng Thiện, tu dưỡng Đức Hạnh. Chúng ta biết rằng chỉ có Đạo Đức và sự Bình Yên trong hiện tại mới là thước đo giá trị con người chúng ta!

Tiền bạc chỉ là phương tiện! Nó không phải là linh hồn chúng ta! Ta cần nó chứ không chết vì nó!

Nhà phong thủy gặp đất nặng âm khí, sát khí phải làm sao?

Vấn đề nhà cửa thật vô cùng quan trọng! Ai cũng mong muốn có một ngôi nhà tốt đẹp an lành. Nhưng thời buổi nay để có nhà ở đã khó khăn nói gì đến việc nhà yêu cầu chuẩn phong thủy, đô thị hóa với tốc độ chóng mặt đang thách thức ngành phong thủy học. Đất chật người đông, nhà cửa được xây dựng trên đất mồ mả ngày xưa, đất ruộng, đất lấp sông lấp hồ, đất chứa nhiều chất thải ô nhiễm... là điều khó mà tránh khỏi trong thời đại ngày nay.

Nếu đòi hỏi một căn nhà phong thủy tốt tuyệt đối là điều không bao giờ có. Tuy nhiên, chúng ta có thể xử lý một số lỗi phong thủy cơ bản để giảm thiểu sát khí gây hại. Phần việc này của phong thủy sư họ sẽ giúp chúng ta. Nhưng với điều kiện bạn may mắn, “*phước chủ may thầy*” còn lại hầu như bạn sẽ gặp thầy dởm, họ vẽ ra đủ thứ nhiều khê làm bạn tốn kém mà thậm chí lợi bất cập hại! Thầy phong thủy bây giờ mọc lên như nấm, chỉ cần mất 3 tuần ngồi nghiên cứu cuốn bát trạch thêm sẵn chút ít kỹ năng vẽ nhà bằng phần mềm là đã có thể ra làm thầy! Phân kim chỉ hướng.

Gặp được thầy giỏi có tâm đã khó mà việc chỉnh sửa ngôi nhà không phải là dễ dàng bởi điều kiện xây dựng sửa chữa vô cùng khó khăn. Có những ngôi nhà việc chỉnh sửa dường như bất khả thi.

Những ngôi nhà bị lỗi phong thủy đã làm bạn đau đầu, mà nhà có âm vong ma quái, đất có mộ cốt nữa thì càng rắc rối phức tạp! Thà nhà thuê trọ thì có thể chuyển đổi, chứ nhà ở của mình xưa giờ thì không biết phải xử lý ra sao!

Bấy giờ chỉ còn một cách mà thôi. Mọi người tự biến mình thành một lò phát năng lượng tốt lành để xua tan đi những khí hung dữ. Lấy nhân đức trí tuệ phúc lành để thay thế cho phong thủy.

Cùng là một ngôi nhà nhưng mỗi người ở sẽ khác nhau. Cũng là ngôi nhà đó nhưng anh A ở thì bị tai nạn, anh B ở thì không bị vấn đề gì. Đó là do Phúc Đức mỗi người khác nhau.

Bên cạnh việc tu tập hằng ngày để phát năng lượng khí cân bằng khí xấu trong nhà, thì cũng cần chăm sóc ngôi nhà trong tầm khả năng của mình. Nhà cửa gọn gàng, sạch sẽ, thơm tho, ấm áp, hương khói đầy đủ, đặt một số đá thạch anh để tạo năng lượng trừ tà khí, cây xanh

thì tránh chọn những cây âm khí nặng, màn che cũng chọn phối màu cho có dương khí tránh u ám... cố gắng tìm hiểu trang trí ngôi nhà tạo được cảm giác yên tâm, ấm áp! (Những vấn đề này có thể tham khảo một số phong thủy sư có chuyên môn- có tâm có tầm) xong luôn nhớ điều quan trọng nhất là tự bản thân phát ra khí trường năng lượng tốt nhờ tu tập để cải thiện môi trường sống! Tôi chia sẻ thêm: nếu bạn tu tập hướng thiện và tâm an mỗi ngày thì bạn sẽ có trí tuệ và tự biết cách bài trí ngôi nhà mình theo cảm nhận mà vẫn chuẩn phong thủy!

Bạn hãy rèn luyện trí tuệ để giác quan thứ sáu của bạn sẽ đưa ra cho bạn những quyết định đúng đắn. Tôi khẳng định người có Đức, có Phúc, có Trí không thể nào ở một nơi có phong thủy kém được, phong thủy sẽ tự biến đổi theo Tâm của người ở chứ không chỉ tác động lên con người một cách thụ động như chúng ta thường nghĩ. Tức là, nếu người Tốt thì phong thủy sẽ tốt lên theo và người xấu thì phong thủy cũng sẽ xấu đi! Đó là sự tương tác qua lại giữa Địa và Nhân.

Bài viết này tôi hy vọng mọi người sẽ bình tâm lại, tìm ra được cách xử lý khi phong thủy nhà mình kém! Đó là một cơ hội để bạn tu tập tinh tấn, rồi quan sát sự thay đổi trong môi trường sống! Bạn sẽ vô cùng ngạc nhiên đấy!

Nguyện cầu cho mọi nhà được ấm êm hạnh phúc!

Hôm nay, tôi trình bày với mọi người một pháp tu vô cùng hiệu quả giúp mọi người gia tăng thêm phước báu!

Đó là LỜI CẦU NGUYỆN!

Những lời cầu nguyện, đặc biệt là một đám đông cùng hiệp thông với nhau cầu nguyện những điều tốt lành đến với tha nhân! Nó thể hiện đạo đức nhân bản, là minh chứng của tình yêu thương! Bởi chỉ có những gì xuất phát từ con tim, sự chân thành, mong muốn những điều tốt đẹp cho người khác thì mới thốt ra được những lời cầu nguyện!

Ai cầu nguyện điều tốt lành cho người khác thì bản thân người đó được quả bình an!

Chính vì gieo hạt thiện tâm nên sinh ra vô vàn phước báu! Nhưng ít ra quan tâm đến điều này! Bạn đừng bao giờ chê bai hay xem thường những lời cầu nguyện của người khác, bởi nó xuất phát từ tình yêu thương cao cả, có giá trị rất lớn không thua kém gì tiền bạc vật chất không thể so sánh!

Nhiều người hỏi tôi rằng “Thúy Ngô, thầy làm cách gì để giúp người ta sau khi xem một quẻ kinh dịch không tốt?” Tôi đáp “tôi sẽ cầu nguyện cho họ” tại sao lại như vậy? Bởi tôi đã áp dụng rất nhiều và thấy rất hiệu quả! Những người hiếm muộn tìm đến tôi, tôi cầu nguyện cho họ! Những người đau bệnh tìm tới tôi, tôi cầu nguyện cho họ. Nhà cửa, công việc, tôi đều cầu nguyện cho họ! Họ tin thành và họ được điều tốt đẹp!

Không phải tôi có phép mà là bởi họ tin! Tôi luôn tâm niệm mình sống cố gắng tu tập tích lũy phúc đức, rồi tôi cầu nguyện hồi hướng cho người xem! Bởi thế nhiều người họ xem và được như ý nguyện! Từ đó tôi rất tin việc cầu nguyện có tác dụng!

Mọi người muốn tạo Phước trong đời hãy siêng năng cầu nguyện! Khi gặp những hoàn cảnh khó khăn đau khổ hãy cầu nguyện cho họ. Là mọi người đang gieo hạt giống tốt lành mỗi ngày cho chính tâm hồn mọi người. Và quả của những lời cầu nguyện là sự bình an cho bạn và gia đình bạn!

Ví dụ như một người nghèo khổ cần 100 đồng để chữa bệnh. Chúng ta mỗi người góp 1 đồng, thì 100 người sẽ có đủ 100 đồng. Mỗi người chúng ta chỉ cần ứng một chút Phước nhỏ nhưng với số lượng lớn nhiều người thì sẽ giúp đỡ được rất nhiều hoàn cảnh khó khăn!

Cũng vậy, khi chúng ta cầu nguyện sẽ góp phước giúp đỡ được nhiều người. Nhưng chúng ta không hề bị mất phước? Bởi khi chúng ta phát từ tâm, cộng thêm trí tuệ thì quả phước được nhân lên rất nhiều. Giống như bạn bỏ ra 1 đồng giúp người, nhưng liền đó trong công việc bạn nhận về 100 đồng do bạn có tâm từ bi nên phước bạn được nhân lên!

Cầu nguyện là một pháp tu hữu hiệu để nuôi dưỡng lòng từ bi, sự yêu thương đồng loại. Nếu ai nhìn ra được giá trị của những lời cầu nguyện họ sẽ không bao giờ tiếc những lời chúc tốt lành đến mọi người xung quanh! Chúng ta sẽ không bỏ qua những cơ hội tốt đẹp để tu tập!

Mạng xã hội nếu biết sử dụng sẽ là phương tiện tốt để kết nối năng lượng tích cực, cộng hưởng để phát sáng. Khi bạn gõ ra một câu chữ cầu nguyện thì lập tức tâm bạn đặt vào đó rồi nhập với năng lượng ánh sáng chung của nhiều tâm hồn tích cực. Nó phát ra và mang đến đời những điều tốt lành.

Mọi người hãy cảm nghiệm xem! Hãy thử thực hành cầu nguyện mỗi ngày, để nhận ra sự tinh tấn trong tu tập, sự thay đổi tích cực trong tâm hồn bạn! Tôi tin bạn sẽ có những biến chuyển tuyệt vời!

Nguyện cầu những điều tốt lành sẽ đến với những ai đang đọc bài viết này!

Cừu đen là ai?

Trên thế giới, trong một quốc gia luôn xuất hiện những thế lực ngầm, thế lực hắc ám, những kẻ nổi loạn gây ra đau thương cho cộng đồng, cho thế giới! Lịch sử đã cho thấy rất nhiều những nhân vật như thế, họ đến để gây ra chết chóc, đau thương, họ đại diện cho cái ác, nhiệm vụ của họ là hủy diệt văn minh. Họ không nghe những lời góp ý, cố chấp lì lợm, đi ngược với số đông theo cách tiêu cực, những con chiên đi lạc mà không có ngày quay về. Họ chính thực là những ác nhân lớn.

Trong gia đình cũng thế, thường một nhà nhiều đứa con sẽ có đứa quậy phá, không chịu nghe lời hay lễ phải, thường gây rắc rối cho gia đình cha mẹ, dạy bảo không thể được. Cha mẹ thì lại nuông chiều thương yêu những đứa con hư nhất nhà, bởi không biết từ đâu cha mẹ đều nhận ra rằng những con cừu trắng sẽ ổn và họ tập trung đi tìm con cừu đen bị thất lạc.

Cừu đen đến với nhân loại hay đến với gia đình đều do nhân quả duyên nợ tiền kiếp dính mắc với nhau, nên nó đến để trả báo! Còn theo như triết lý âm dương ngũ hành thì đó là qui luật nằm trong thái cực. Thái cực bao gồm: thái dương, thiếu âm, thiếu dương, thái âm gọi là tứ tượng. Mà trong thái dương sẽ sinh ra thiếu âm, chính nó là “*cừu đen*” trong bầy cừu trắng. Kẻ huỷ diệt!

Một qui luật như thế được hình thành trong vũ trụ không hề thay đổi. Trong âm có dương và trong dương có âm. Trong chính sẽ có tà và trong tà sẽ có chính. Trong trắng có đen. Trong đen có trắng! Dịch lý chỉ nói như thế không nói gì thêm.

Nếu trong nhà mà có cừu đen thì có ảnh hưởng tới các thành viên trong gia đình không? Hay chỉ bố mẹ là bị ảnh hưởng? Câu trả lời là tất cả đều bị cộng nghiệp, bị ảnh hưởng chung. Tùy mức độ nhưng thường bố mẹ là bị ảnh hưởng nhiều nhất. Ví dụ một nhà mà có đứa con nghiện ngập hay vay mượn bên ngoài rồi bị bắt đòi tiền chuộc, cha mẹ không có tiền chuộc thì đau khổ! Anh chị em không muốn cha mẹ đau khổ nên phải bỏ tiền ra chuộc về! Rồi không có tiền phải đi vay mượn, vừa thương mẹ cha vừa lo cho anh em, vì dù sao cừu đen cũng là anh em mình nên mình phải yêu thương lo lắng! Khổ là vậy! Mà nó quấy hết lần này tới lần khác thì gia đình riêng của mình cũng bị ảnh hưởng nặng nề. Không thể nói là không bị gì.

Bởi nó là qui luật để vạn vật biến hóa tồn tại nên chúng ta biết chấp nhận sự thật! Không nặng lòng oán hận mà khổ tâm khổ trí, để dành tâm trí cho sự tu tập! Cừu đen chính là những chướng duyên phải vượt qua của người tu, nói xấu thì cũng xấu nhưng không có nó sẽ không có trở ngại để tu tập. Tu mà không có trở ngại thì không thể tu. Màu trắng sẽ không thể tồn tại độc lập nếu không có màu đen làm nổi bậc nó lên, màu trắng được sinh ra từ màu đen và ngược lại! Khi bạn hiểu ra quy luật này bạn sẽ thấy sự tồn tại của họ là hợp với tạo hóa. Chúng ta cố gắng tu tập sống tốt lành để chuyển hóa dần họ, được thì tốt mà không được thì cũng vạn sự tùy duyên!

Nhiều bậc cha mẹ rất khổ sở trong việc muốn thay đổi cừu đen, nhưng oan nghiệt thác chạt họ không thể thay đổi được. Biết vậy mà mình vẫn đau khổ là bởi nợ duyên của mình với họ còn nặng nề! Cố gắng tu tập, chữa lành hằng ngày để tháo gỡ từ từ sợi dây oan nghiệt! Còn ai nhìn thấy được sự tồn tại của họ là lẽ thường tình của vũ trụ âm dương, thì người đó sẽ bớt đi những đau khổ nhọc nhằn khi nghĩ về họ!

Mỗi người trong chúng ta đừng phấn đấu làm con cừu đen gây hại cho xã hội và gia đình! Vì như thế là chúng ta đang sống với hình người mà tâm quỷ. Kết quả chúng ta sẽ khổ đau trầm luân không dứt! Chúng ta chỉ có thể chọn làm con cừu trắng trong bầy cừu đen, vì nó đưa ta tới ánh sáng, sự bất diệt và an định trong tâm hồn! Còn để nói sống không cừu trắng cũng chẳng cừu đen, vô niệm nhị kiến, thì chỉ đạt được trong Thiền Định. Khi Tâm “an trú” trong hư vô. Xong đường đi ấy chỉ là một giấc mơ, một trải nghiệm sau một giấc ngủ tỉnh thức, khi thức dậy trở về với đời sống thì cừu đen và cừu trắng vẫn còn đứng đó! Buộc chúng ta phải đối diện với thực tại và chấp nhận đứng về bên nào!

Không hợp tuổi lấy nhau có được không?

Đã rất nhiều trường hợp ly hôn, chia tay trước khi kết hôn, chỉ vì không hợp tuổi.

Đặc biệt là những cặp đôi bị tác động bởi phụ huynh về vấn đề khắc xung tuổi tác mà dẫn tới chia ly! Nhiều khi trong các mối quan hệ tình cảm việc mâu thuẫn, khắc khẩu là khó tránh khỏi, nhưng đa phần đều nghĩ đến nguyên do bị khắc tuổi chứ không hề nghĩ tới nguyên do từ chính bản thân mình!

Tất cả những người đến xem quẻ tôi hỏi về tuổi tác họ khắc nhau thì lấy nhau có được không? Tôi hỏi họ “*có yêu thương nhau chân thành không?*” Nếu có thì cứ thuận theo tự nhiên mà lấy, tuổi tác xung khắc nhau chưa nói lên được gì cả. Tại sao tôi lại khẳng định như thế?

Trong 12 địa chi thì các tuổi xung nhau bao gồm:

Tý xung Ngọ

Sửu xung Mùi

Dần xung Thân

Mão xung Dậu

Thìn xung Tuất

Tỵ xung Hợi

Hình khắc nhau thì bao gồm:

Mão với Tý

Dần Thân Tị

Tuất Sửu Mùi

Các cặp hại nhau bao gồm:

Tý và Mùi

Sửu và Ngọ

Dần và Tị

Mão và Thìn

Hợi và Thân

Tuất và Dậu

Chúng ta sẽ thấy rằng những cặp đôi xung khắc hình hại là rất nhiều. Nếu bạn muốn tránh những tuổi trên lấy nhau thì cơ hội đến hôn nhân với bạn dường như gần bằng không. Đây là do bạn không phải do duyên số! Bởi bạn tự giới hạn nhân duyên của bạn.

Và tôi chia sẻ thêm, trên thực tế, rất nhiều cặp đôi con giáp hợp nhau: Tam hợp, nhị hợp, vẫn chia tay âm ỉ... và cũng rất nhiều trường hợp xung khắc tuổi nhưng vẫn hạnh phúc bên nhau!

Ngoài khắc tuổi địa còn khắc tuổi về ngũ hành như:

Kim khắc Mộc

Mộc khắc Thổ

Thổ khắc Thủy

Thủy khắc Hỏa

Hỏa khắc Kim

Nên nhiều khi bạn hợp về tuổi nhưng mệnh ngũ hành lại khắc. Thế thì cũng chết dở!

Rồi còn khắc về cung mệnh bát quái: cần đoài ly chấn tốn khảm坎坎 khôn.

Thật là nhiều cái khắc các bạn à! Nên đừng bao giờ nghĩ tới chuyện hòa hợp tuyệt đối về tuổi tác, không có đâu! Thay vào đó hãy hướng tới sống tu tập, tạo phúc, có trách nhiệm trong hôn nhân, yêu thương nhau chân thành, cùng giúp nhau xây dựng hạnh phúc, tôn trọng lẫn nhau, biết tha thứ bao dung cho nhau, chung thủy, bảo vệ lẫn nhau... những điều này mới thực sự cần thiết để xây dựng hôn nhân hạnh phúc! Chứ không phải tuổi hợp hay không!

Tuổi cho dù có không hợp mà biết tu tập có đạo đức thì tự khắc nó cũng phải hợp bởi yếu tố nhân mệnh nhân quả gieo gặt! Và tôi chia sẻ thêm, trong cái khắc có cái sinh, luôn tồn tại mặt tích cực trong yếu tố xung khắc. Ví dụ: Hỏa khắc Kim, nhưng nhiều lúc Kim lại cần Hỏa để rèn nên hình tướng, giống như cục sắt phải qua lửa để rèn thành cây kiếm! Nên sự xung khắc lúc này lại là tốt chứ không phải xấu.

Ví như Thủy sinh cho Mộc là tốt nhưng nước nhiều quá thì cây sẽ chết, thế nên đừng tưởng hợp tuổi là tốt hoàn toàn. Hợp mà không phát huy được, không tu dưỡng thì cũng đổ vỡ như thường!

Thế nên, điều mấu chốt nằm ở chỗ cách sống của chúng ta. Không phải ở tuổi tác. Điều này tôi khuyên rất nhiều người, nhưng không phải ai cũng nghe ra được đâu. Tôi là dịch sư xem quẻ kiểm tiền thì tội gì tôi đi chia sẻ những kiến thức này để mọi người không tìm tới tôi xem tuổi nữa? Bởi vì tôi mong muốn mọi người có cách nhìn đúng đắn về tuổi. Không có gì là tốt hoàn toàn và không có gì là xấu hoàn toàn hết!

Nên cứ bình tâm mà sống mà yêu nhau trong tỉnh thức! Không phải yêu trong sự lựa chọn, mà sự lựa chọn đó lại hết sức mơ hồ... làm bạn đánh mất nhiều cơ hội để dẫn tới nhân duyên xấu!

Đôi điều tâm tình và biết ơn tình cảm của mọi người dành cho tôi!

Người ta thường nói “*thành công là khi ta biết đủ*” tôi cảm thấy hiện tại của tôi tôi đủ hài lòng với nó. Và điều đó là do mọi người mang lại cho tôi! Tình cảm yêu thương mà cộng đồng dành cho một dịch sư. Cái nghề mà xã hội nhìn chung còn nhiều ánh mắt hoài nghi và ít được chấp nhận. Một ông thầy bói thì không thể nào được truyền thông lăng xê, nhưng mọi người vẫn chia sẻ với nhau về tôi. Có cộng đồng fan cứng luôn theo tôi, chia sẻ những bài viết, sách vở của tôi trong dân gian. Để nó không bị lãng quên!

Một dịch sư nói thẳng ra thì không mấy ai hiểu đó là chức danh gì? Quá mới mẻ và xa lạ! Nhưng mọi người đã không bỏ quên tôi giữa dòng đời tấp nập! Một vinh dự rất lớn cho tôi với nghề nghiệp nghiên cứu kinh dịch. Điều đó nếu không nhờ Bề Trên gia hộ, không may mắn, thì tôi làm sao mà có được? Xin tri ân mọi người!

Vợ chồng hòa thuận hạnh phúc hơn nhờ đọc bài viết, anh em bạn bè đối xử với nhau chân thành hơn! Mỗi cá nhân lạc quan, tích cực, yêu đời, nhẹ nhàng hơn, kiểm soát được bản thân mình, làm chủ được cảm xúc, thành công về phúc lộc... mọi người được tất cả những điều đó là tôi vui lắm! Vì phúc đức mọi người có sẵn rồi, mọi người biết cách để khơi nó dậy! Xây dựng đời sống bớt những khổ đau dằn vặt! Đó là ý nghĩa những gì tôi quyết tâm làm mỗi ngày...

Tôi xuống núi đã được 3 năm! Và chưa biết ngày nào tôi sẽ trở về núi. Nhưng từ đây tới khi đó, tôi nguyện cống hiến hết sức cho cuộc sống tích cực đến anh chị em! Đến thế gian chơi cho thỏa rồi về... và chơi phải cho đáng cuộc lữ hành... chơi trong tỉnh thức!

Một lần nữa cảm ơn mọi người đã cùng đồng hành cùng Thúy Ngô. Theo dõi chia sẻ và đọc bài viết mỗi ngày!

Tôi chúc phúc lành bình an đến tất cả mọi người!

Mưa tới đâu mát mặt tới đó, lo buồn xa xôi chuốc thêm khổ sầu!

Cuộc sống với bộn bề lo toan, cơm áo gạo tiền, con cái sức khỏe, hôn nhân hạnh phúc, nạn tai rình rập... người ta không biết trước được tương lai, mà có biết được thì họ cũng không thể chứng thực nó đúng hay không cho đến khi xảy ra! Điều này làm cho con người ta thêm khổ sầu!

Nhiều khi chúng ta đang sống trong bình yên cũng lo sợ cho tương lai khi chứng kiến những cảnh vô thường đau thương xung quanh chúng ta. Lo ngày mai sẽ thất nghiệp không biết lấy gì mà ăn? Lo một mai kia con cái đau ốm? Lo một ngày vợ chồng sẽ ngoại tình? Lo một ngày bị mất việc, bị tai nạn, bị nghèo đói... ? Tất cả những điều này chỉ khiến bạn thêm mệt mỏi và ảnh hưởng đến chất lượng cuộc sống! Lo âu là một dạng năng lượng tiêu cực mà nếu bạn không hiểu mức độ ảnh hưởng xấu của nó thì bạn sẽ để nó hiện diện thường xuyên trong đời sống của bạn.

60 năm đời người là một hành trình không dài... bởi nếu cho con người lựa chọn họ sẽ mong sống dài hơn thế nhiều. Nó ngắn là vậy mà hầu hết thời gian chúng ta đã để nó chôn vùi trong những lo toan. Mệt mỏi. Đau đáu. Ghen ghét!...

Mọi sự đều có duyên cả rồi! Cái gì đến thì đến đi thì đi! Biết hôm nay mưa lạnh thì ở trong nhà đắp chăn, ra ngoài thì mang theo áo mưa, tối thì có lò sưởi chuẩn bị... biết hôm nay nắng ấm thì đem hạt cà phê ra phơi, đem áo ra giặt... thời gian còn lại dành cho những việc thật có ý nghĩa: dành để yêu thương, để cống hiến cho xã hội, để tu dưỡng đạo đức, để hướng về Bề Trên tín thác!

Thật sự, con ngựa nó mệt không phải vì chặng đường dài... nó mệt vì những hình ảnh mệt mỏi xâm chiếm cõi lòng nó. Con người cũng như con ngựa... mệt mỏi rồi bởi những ưu tư, suy nghĩ, lo lắng, dằn vặt...

Hãy sống tốt hôm nay thôi, ngày mai thế nào không bạn tâm. Hãy làm tốt công việc mỗi ngày bằng lòng nhiệt thành sốt sắng, rồi điều gì đến sẽ đến. Hãy chăm sóc cho gia đình tận tâm và cầu nguyện điều tốt lành đến với họ. Đừng lo lắng cho thời cuộc sẽ về đâu? Hiểm nạn gì đang chờ nhân loại phía trước? Đó là việc của Trời mình không cần phải tính thay! Phần việc của mình là tu tập để bình an và mang lại bình an cho người khác.

Mà bình an là phải chấp nhận buông bỏ, chấp nhận an trú với thực tại, “*pháp bất khứ lai*”.

Nếu bạn sống trong lo âu! Buồn bực. Bạn sẽ lây nhiễm điều này sang người khác và khiến họ cũng lo âu mệt mỏi. Bạn tích cực vui vẻ ung dung mỗi ngày thì nó cũng ảnh hưởng tới những người xung quanh làm cho cuộc sống họ trở nên chất lượng hơn. Đó là bạn đang gieo phúc mỗi ngày... chỉ cần bạn sống tích cực!

Trái hôm nay trên cây chỉ biết là hiện tại... rồi ngày mai nó như thế nào? Nếu nó vẫn trên cây thì nó sẽ rụng đưa trong gió. Nếu nó già đi thì nó thom hơn, chẳng may nó rụng xuống thì một cây nhỏ sẽ mọc lên, mà nó bị chim ăn thì sự hy sinh cũng giúp ích được cho đời... trái nó vẫn là trái với thực tại còn ta nghĩ ra những kịch bản, con người là những đạo diễn bi kịch tài ba.... Bởi cuộc sống nhiều biến động, mà bản chất con người thì yếu đuối.

Xong tất cả đều hợp lý! Điều hợp theo số phận. Tương lai dù có khó khăn thất bại hay vinh quang danh dự thì vẫn là phù hợp theo số phận đã an bày. Không tốt mà cũng không xấu. Tất cả đều do Tâm mình!

Hồi hướng phúc đức cho người thân yêu!

Một tổ chim mà chẳng may mất con nào thì biết bao đón đau nhớ thương! Một đàn ngựa không may một con nào chết trên chiến trường thì cả tàu bỏ cỏ. Tình yêu thương giữa con người với nhau cũng vậy. Thân cây nó đau đón khi cành lá bị gãy. Những ai mất đi người thân mới thấy cảm giác buồn đau thương nhớ khôn nguôi. Đôi lúc sự ra đi của họ bất ngờ, đột ngột, đau đón làm tim chúng ta thắt lại! Chúng ta không biết được họ trần trở điều gì? Họ còn ở dương thế hay là đã đi về đâu? Cuộc sống của những người thân yêu sẽ như thế nào sau cái chết? Chúng ta muốn làm điều gì đó tốt đẹp cho người thân đã mất đi trong cõi vô thường này!

Hồi hướng là một pháp tu để hỗ trợ san sẻ phúc đức cho người đã khuất. Bởi khi con người mất đi do nghiệp lực mà họ chưa được siêu thoát, chịu nhiều vương bận buồn đau, khổ ải... bạn cứ thử tưởng tượng, một ngày nào đó mình mất đi, mình biết mình đã chết, mình thấy được người thân mình nhưng không thể giao tiếp được, gọi mãi chẳng “ơ”, thấy người thân đau ốm hay gặp nạn cũng chỉ nhìn thôi! Không làm gì được. Rồi ví như một người vợ mất đi, cô ấy chưa siêu thoát, ngày ngày dõi theo chồng con, rồi chồng đi lấy người khác, con thì hư hỏng... thế thì người vợ đó sẽ như thế nào? Khi quan sát hằng ngày gia đình nhỏ của mình đang tan vỡ...

Đó là một sự khổ đau của linh hồn. Nếu chúng ta biết được như vậy chúng ta sẽ sống làm sao thật tốt đẹp! Sống để làm sao người đã khuất được an lòng thì họ mới siêu thoát được. Bởi chúng ta sống tẻ, chúng ta bị đọa khổ đau thì người thân đã mất của chúng ta cũng khổ đau mà không thể làm được gì. Chúng ta không muốn điều đó xảy ra. Phải là cái gì đó tốt đẹp cho họ!

Chỉ có Phúc Đức mới giải được nghiệp. Mà may mắn cho ta là phúc đức có thể san sẻ được nhờ sợi dây duyên nợ. Nên khi bạn phát tâm tu tập hành thiện tích đức tạo ra phúc lành thì có thể giúp cho người thân yêu được siêu thoát cõi lành! Hay ít ra đi nữa họ cũng cảm thấy bình an, yên tâm!

Tôi lấy ví dụ: Có người con gái cha mất đột ngột với bao tiếc thương! Cha chưa kịp trần trối điều gì, nhưng cô không biết cách phải làm gì cho cha. Rồi cô đi xem một người thầy, người thầy đã chỉ cho cô phát nguyện “*ăn chay hãm mình*” tạo ra phúc lành rồi xin chuyển cầu bình an hạnh phúc đến cha cô! Cô về làm theo, sau một năm cô thấy cuộc sống thoải mái hơn, an lòng hơn, và cô thấy nhẹ nhàng, cô tự biết rằng cha mình đã được siêu thoát. Bởi lẽ. Sinh

thời cha rất yêu thương cô! Nay cô thấy cuộc sống cô đã tốt hơn nhờ hướng tới tu tập! Cô thấy mình bình yên tinh tấn nên cha cô rất an lòng mà nở trên môi nụ cười... rồi một hôm, cô nằm mộng thấy cha đến bên giường, nét mặt sáng ngời, cha nói *“con ở lại bình an! Cha đi đây... cha yêu con!”* Cô tỉnh mộng, nhớ thương cha, nhưng lần này cô không đau khổ nữa mà thấy tâm hồn lắng đọng lại. Cô đã mỉm cười, vì cha cô giờ đây sẽ đến một nơi tốt đẹp hơn...

Cuộc sống này quá lắm là trăm năm. Bạn hỏi tôi làm sao để có sự sống đời đời? Tôi sẽ trả lời rằng *“bạn đã có rồi đó thôi! Thực ra, xưa giờ bạn đâu có chết đi!”* Linh hồn bạn sẽ chuyển từ thân xác này sang thân xác khác, bạn sống nhiều cuộc đời chứ linh hồn bạn vẫn bất tử, đó là cái cuộc sống đời đời bạn có rồi. Nhưng mục tiêu của bạn là muốn sống đời đời trong hạnh phúc không có sinh lão bệnh tử, đúng không nào?

Khi Tâm bạn cảm thấy được sự Bình An trong sinh lão bệnh tử ấy chính là cuộc sống đời đời trong thực tại chứ không thuộc về một cõi giới nào! Vì khi ta đã chấp nhận đau khổ như một điều thường hằng trong cuộc sống thì ở ta không còn ranh giới giữa thiên đàng và địa ngục.

TÂM AN VẠN SỰ AN!

Một sự nhịn bằng 9 sự lành!

Cơn gió thổi lên vút vút, đám cỏ lau nghiêng mình rạp xuống, mọi loài cây khác như từng bách có thể cười nhạo nó hèn hạ, những khi gió tới chúng, thì cành lá phát ra những tiếng “răn răn” rồi gãy đổ. Sau cơn gió đám lau trở lại trạng thái như lúc ban đầu, còn cành lá từng bách rơi đầy trên đường... Con người cũng vậy thôi, nếu không biết nhẫn nhịn sự hung hăng đến từ một người, một nhóm người, thì người đó sẽ bị làm hại. Nếu họ chỉ biết cương mà không biết nhu thì đại sự sẽ không thành!

Hai kỳ thủ đang chơi một ván cờ. Đang đến giai đoạn trung cuộc chuẩn bị qua bàn cờ tàn. Bằng một nước đi quyết định: Người nào nôn nóng người đó sẽ thất bại. Khi sức cờ hai bên ngang nhau thì tính cách sẽ quyết định thành bại! Nhịn một nước bằng cách đánh nước nhấp, hoặc thoái quân về giữ thế trận, để khai thác sơ hở của đối phương mà dành chiến thắng. Có thể thấy sự nhịn nhục thoái lui không phải là sự yếu đuối nhu nhược mà đó là sự hiểu biết sâu sắc toàn vẹn. Một người phi thường họ có thể hy sinh tính mạng để bảo vệ cộng đồng, bảo vệ dân tộc.... Nhưng đối diện với những khích bác của kẻ phàm phu, những thị phi đâm chọt của kẻ tiểu nhân... thì họ nhịn, họ không chấp! Không phải là vì họ sợ những kẻ này mà vì mức độ hiểu biết của họ xa hơn! Họ biết sự hy sinh của mình ở hoàn cảnh nào là thật có giá trị! Không bị những cảm xúc bất bình từ những việc nhỏ nhặt chi phối. Giống như trong một công ty, tổ chức, việc những nhân viên khác có thói quen bắt nạt đồng nghiệp, chèn ép, đập người ta xuống, vu khống, mĩa mai, là đủ trò để khích bác người khác! Nhưng người đó họ không quan tâm, họ chỉ tập trung vào công việc và hoàn thành nhiệm vụ, năng lực của họ không thể phủ nhận, vàng thì chẳng sợ lửa, họ vẫn thành công trong mớ thị phi. Thành công ấy một phần là nhờ những người ganh ghét đã tạo động lực cho họ. Giúp họ rèn được chữ Nhẫn. Khi sự tranh đấu của bạn không đem lại giá trị khả quan nào thì tốt nhất bạn đừng tham gia cuộc chiến để thỏa mãn cảm xúc! Điều này không lợi cho bạn.

Khi chúng ta điều khiển con xe, nhiều khi phải cài số lùi, lùi thì mới đi tiến được. Nếu cuộc sống cứ cương tới nơi chơi tới số thì kết quả là lưỡng bại câu thương rồi những kẻ cơ hội ở giữa sẽ trục lợi. Loại này trong đời sống rất nhiều. Kèn kèn đứng chờ kết quả của những cuộc chiến.

Trong đời sống hôn nhân gia đình, trong môi trường công ăn việc làm, trong quan hệ bạn bè anh em... chúng ta hãy luôn quán chiếu chữ Nhẫn. Rèn luyện nội tâm, làm chủ cảm xúc. Nhiều khi mình thấu hiểu rồi thì lúc Nhịn được một việc mình lại thấy nhẹ nhõm tự hào chứ không hậm hực như trước đây nữa.

VÌ BẠN ĐÃ CHIẾN THẮNG ĐƯỢC KẼ THÙ LỚN NHẤT ĐỜI MÌNH ĐÓ CHÍNH LÀ BẢN THÂN BẠN!

Người mẹ đơn thân và con đường phía trước!

Nếu có những trái ngon trên cành xanh tươi mơn mởn thì cũng xuất hiện những trái bị sâu ăn, bị chim rỉa... nếu như hôn nhân với những người phụ nữ được ấm êm hạnh phúc, được chồng yêu thương! Gia đình chồng tôn trọng thì cũng có những người phụ nữ sinh ra rồi kết hôn và kết thúc trong hai từ mà tôi xin lỗi phải nói thẳng ra là “**BẤT HẠNH**”.

Họ bất hạnh không phải ở kết cục chia ly mà bất hạnh bởi niềm tin bị sụp đổ... họ yêu chồng, thương con, hy sinh chịu đựng nhiều áp lực, và cái kết là họ nhận lại sự PHỤ BẠC- CÔ ĐƠN- THIẾU TÔN TRỌNG.

Không phải trên đời này cứ tốt là được đối xử lại tương tự. Nhiều khi cái duyên nợ sâu đậm từ tiền kiếp đã khiến cho lòng tốt của người phụ nữ trở thành chính thứ sẽ làm cho họ bị tổn thương nặng nhất. Đúng nghĩa, yêu thương càng nhiều thì đau khổ càng lớn, do quá hy vọng!

Họ chơ vơ, lạc lõng, không ai quan tâm, bạn bè dè bủ, không chỗ nương tựa về tinh thần, nỗi lo cơm áo gạo tiền và nuôi dạy con cái, những người mẹ đơn thân đúng là nghị lực phi thường! Họ đang tu trong chính đời sống hôn nhân nhiều khổ đau của họ!

Sự thiếu quan tâm của người chồng, sự khô khan của gia đình chồng, đã tạo nhiều áp lực tâm lý lên họ. Khiến họ như một dòng sông tươi mát bỗng ngưng khô cạn bởi nắng hạn! Đại dương trong mắt họ trở thành sa mạc hoang vu!

Giá như họ nhận ra được tất cả cũng bởi chữ “*nợ*” và họ sống không chờ đợi sự tử tế đến từ người khác, sống không hy vọng quá nhiều vào đối phương mà đặt lý trí ở đạo đức, trách nhiệm, còn tình yêu là cánh buồm thuận theo duyên phận! Nó đến hay đi không còn làm học phải khổ sầu nữa. Hay ít ra họ cũng có cái áo ấm khoác vào người trước cơn gió mùa đông!

Người phụ nữ đơn thân vẫn còn tương lai trong tình thức. Họ không mất niềm tin vào hiện tại và không để quá khứ đánh đổ niềm tin trong họ vào con đường phía trước. Giờ đây họ mạnh mẽ hơn bởi sức chịu đựng đã vượt qua giới hạn. Họ biết đâu là hạnh phúc chân thật! Đó là mục tiêu ý nghĩa của đời họ.

Một chân trời mới mở ra cho họ trong trải nghiệm và sự cô đơn trong tỉnh thức một lần nữa khơi dậy trong họ những phước lành thánh thiện. Chỉ khi họ thoát ra khỏi những vết thương không xứng đáng!

Bởi thất bại đã làm họ mạnh hơn tất cả. Họ thà như cái cây chết khô trên sa mạc còn hơn là cái cây bị người ta cắt tía, đóng đinh trong xiềng xích. Khi họ đã lựa chọn cách giải thoát thì họ đã chấp nhận một con người mới, một con đường mới, nơi họ được tự do quyết định hạnh phúc khổ đau của chính mình.

Lá số tử vi, bát tự, tử bình, tứ trụ... mà có một trong hai sao này thủ mệnh thì không còn ứng nghiệm nữa!

Tất cả các bộ môn mệnh số đều chỉ phản ánh được 30 phần trăm số mệnh, vì một người sinh cùng năm cùng tháng cùng ngày cùng giờ trên thế giới này có mà đầy ra. Và thực tế cho thấy dù cùng năm tháng ngày giờ sinh nhưng không phải ông nào cũng làm ty phú, không phải ông nào cũng vợ đẹp con ngoan, không phải ông nào cũng quyền cao chức trọng! Nhiều người lý giải rằng: “Do nơi ở của họ khác nhau, quốc gia khác nhau, cha mẹ khác nhau, Phước tổ tiên khác nhau, tướng mạo khác nhau...” vậy thì cái gì khiến họ khác nhau như vậy? Chẳng phải là Phước Nghiệp còn gì? Thế chẳng phải các môn mệnh số chỉ phản ánh được 30 phần trăm cuộc đời của một con người hay sao!

70 phần trăm còn lại nằm ở đâu? Nó nằm ở hai ngôi sao gọi là Phế Tinh và Dương Tinh. Không phải người nào sinh cùng ngày cùng tháng cùng năm thì có sao này mà do Duyên và Phước Nghiệp quyết định hai ngôi sao này sẽ đóng mệnh!

Phế tinh mà đóng mệnh thì dù người đó có một lá số tốt cũng biến thành xấu! Dương tinh mà đóng mệnh thì số xấu tận cùng mạt hạn cũng trở nên tốt đẹp!

Những người tu luyện sao Dương Tinh chiếu thời không cần quan tâm lá số ra sao mà số phận vẫn tốt đẹp theo một cách mâu nhiệm. Lá số của họ không còn đúng nữa. Vì nghiệp họ đã chuyển đổi rồi. Thậm chí tướng mạo của họ cũng không thể xem được. Vì nó biến đổi theo mỗi ngày như một đám mây vô định, như một con rồng không thể nắm bắt.

Sao Phế Tinh và Dương Tinh không nằm trong hệ thống lý số. Sao này trí tuệ thông thường không thể nắm bắt, chỉ những người có tầm Ngộ mới thấu hiểu! Vì thế bất kỳ ai cũng có thể thay đổi số phận nếu đọc được bài viết này! Vì bạn sẽ không còn tự ti hay lo sợ bởi lá số không tốt đẹp của bạn. Bạn không bị lệ thuộc số mệnh mà đang cải đổi số mệnh. Những ai đọc được bài viết này sẽ được sao Dương Tinh chiếu ở cung mệnh. Với sự tự tin! Lạc quan! Không lo lắng!

Bạn hãy nhắm mắt lại và cảm nhận một ánh sáng đang lóe lên giữa hai chân mày, giữa ngay ấn đường của bạn. Bạn sẽ thấy một cảm giác dễ chịu nhẹ nhàng! Lúc này mọi thứ đã được kích hoạt.

Con đường phía trước tốt tươi đang chờ đợi bạn...

*Bình minh đã lên rồi
Tôi gửi lời chúc phúc
Đến 12 con giáp
Tháng mới gặp bình an
Thương người lạnh bên đàng
Thương em thơ bệnh tật
Thương mẹ cha thân phận
Cò trắng dầm muối sương
Tình yêu khắp phố phường
Quên đi lòng thù hận
Nhường nhịn đừng căm phẫn
San sẻ chiếc bánh ngon
Cho đi là sẽ còn
Cầu nguyện tình Bác Ái!
Đức tu còn sống mãi
Quả chín thơm đầy đồng!*

*Thân ngựa chạy đường dài
Thân thể đã mệt nhoài
Nhiều lần muốn nằm lại...
Ngủ quên trên thành bại
Nước mắt nó tuôn rơi
Lửa nung nóng da trời
Nhưng ngựa không bỏ cuộc
Hý vọng lúc tàn hơi
Đến thế gian một lần
Chơi cho đến tận cùng
Bao đón đau, nghiệt ngã...
Vẫn luôn giữ Tin Mừng!*

*Về chú khỉ rừng xanh
Hứng nước Nhâm Canh uống
Say sưa nhìn đàn bướm
Trên đồng cỏ xanh xanh
Đen Vâu viết nhạc rừng
Mắt em thơ màu nắng
Chim về khe suối tắm
Thời chú khỉ lên tiên
Thúy Ngô nấu vè liền
Lộc về tay Giáp Mậu
Thương các cô các cậu
Duyên kiếp đã lênh đênh
Khỉ trở về rừng xanh
Xa xô bồ phố thị!*

*Cuộc đời có bao nhiêu
Sống làm điều ý nghĩa
Sửa lòng như cây tía
Mang tình đến tha nhân
Truyền Kinh Pháp ân cần
Gieo Nhân lành Phúc Thiện
Cuộc đời không bày biện
Những thói xấu tật hư
Không quấy nước kinh ngư
Đề đầu và cưới cổ
Người và Ta một chỗ
Từ Thái Cực đi ra
Kim Mộc Thủy chẳng qua
Ngũ hành đi về Thổ
Hỏa thiêu hay xuống lỗ
Khôn Cẩn cửa Thường Vô!*

*Khỉ trèo cây
Gió ru say...
Gà vỗ cánh
Mèo trúng mánh*

*Hơn thua giành giật để được chi?
Nước mắt tuôn rơi cũng bởi vì
Tham lam đổ kị lòng ghen ghét!
Không chiến không tranh, dưỡng TỪ BI!*

*Nghe vè nghe vè
Nghe vè tuổi Dậu
Chọn sai cành đậu
Lộn cổ xuống ao
Vớ được trái đào
Được phen hú vía
Việc gì cũng thế
Theo Bụt cà sa
Theo ma áo giấy!*

*Con trâu cày cấy
Được một hũ vàng
Sẵn túi ba gang
Lấy ra mà đựng
Người ta giàn dựng
Câu like kiếm tiền
Vàng mạ cho ghiền
Tâm ta vàng sáng!
Tình yêu lênh láng
Biết đủ là vui!*

*Con rắn tươi cười
Năm êm cỏ nội
Hoa dại có tội
Không chịu mọc vườn
Thích ở ven đường
Tự do tự tại*

*Điều lành sự hại
Ai biết được đâu?
Cô Thuý có râu
Làm vè cho hóng
Cô chẳng là bóng
Một đồng HÌNH theo!
Cầm tinh con mèo
Truyền Kinh, cầm Ấn!*

*Dần Thân Ty Hợi
Hết thời ngồi đợi
Có làm có ăn
Trời Đất công bằng
Khôn gì khôn lỏi
Tưởng đầu nhiều sỏi
Kế bần mưu hèn
Hại người sao yên?
Tham lam to bụng
Bia hơi mà cụng
Cướp ngày cướp đêm
Chờ lúc qui tiên...
Ai ngay ai thẳng?
Sách Trời ghi hẩn
Sống hiền gặp hiền
Đường đi lên thẳng!
Về đây! Về đây!
Chia sẻ về ngay!*

*Nghe vể nghe ve
Thìn bao năm khổ
Công danh chưa đỗ
Đã đổ niềm tin
Tuất ơi! Bực mình
Thối đời lật lọng
Tâm hồn bao rộng
Tiền bạc quay lưng
Sửu nhi đường cùng
Bạn bè khinh rẻ
Bán đồ giá rẻ
Mà chẳng ai mua
Họ thích của Chùa
Nhận không mới sướng
Mùi ta ngang bước
Thối đời ép cung
Dồn vào đường cùng
Đôi sừng húc đậu
4 con hậu đậu
Cô Thúy cho về
Số đổi rồi nè
Từ nay hưởng Phúc
Trước tu sửa Đức
Bố thí, phóng sinh
Ăn chay hãm mình
Hoa tươi hậu vận!*

*Nghe vẽ nghe ve
Tý vui tý chạy
Gốc to nhờ cậy
Có nước có tiền
Có muợn có phiền
Thong dong mà sống
Chuột nhắt, chuột cống
Chuột chù, chuột đồng
Hơn chuột trong lồng
Đem làm thí nghiệm!
Ngộ đầu giật điện
Chao đảo vì tiền
Muốn được làm tiên
Một lần hưởng Phúc
Ước vọng đúng lúc
Lực bất tòng tâm
Ngựa bị giam cầm
Trói chân trói cẳng
Mão nghe tiếng đạn
Thế giới chạy đua
Bắn giết chưa chừa
Ngồi lo thế sự
Lộc về túi bụi
Cho đã cái nư
Mặc kệ đui mù
Họ tranh ta nhẩn
Dậu xưa lặn đận*

*Thay áo nhiều phen
Cái bận tình duyên
Truân chuyên đã lắm
Cái khổ đã thấm
Vui thấm lại rồi!
Đào được con mồi
Cục ta cục tác...
Bầy gà nháo nhác
Bóng đại bàng bay!
Ừ sẽ có ngày
Gà đây thành Phượng!
Không ưa thì lượn
Moi móc làm chi
Ghét ta bởi vì
Tính ta sống thẳng
Chê ta hạ đẳng
Người nâng ta lên
Cô Thúy cho hên!
Tội chi không nhận!
Tý Ngọ Mão Dậu
Đón Lộc sum vầy!*

Ve vè vè vè
Dần Thân Tị Hợi
Tháng 2 nắng rọi
Ấm áp tình thương!
Xót kẻ cùng đường
Miếng cơm manh áo
Hổ ta đi dạo
Tìm bé nai tơ
Sổ hổ xưa giờ
Sơn lâm chúa tể
Vận thời nó tẻ
Hổ lạc đồng bằng
Đời cứ tàn tàn
Biết bao giờ sướng?

Khỉ vàng luống cuống
Cầm trái đào tiên
Bị người chủi điên
Canh cô Mậu quả
Thèm ăn trái vả
Đời mới éo le
Yếu thì nó đề
Mạnh thì nó ghét!
Thôi đừng bốc phét

Bọn rắn nó cười
Rắn nằm cỏ tươi

*Thay da lột xác
Rắn hiền không ác
Độc để phòng thân
Số kiếp gian truân
Đã qua già nửa
Không nơi nương tựa
Không chốn bình yên
Giờ thăm lại duyên
Đi thêm bước nữa...*

*Heo nàng có chữa
Lũ mít heo con
Đứa mô cũng tròn
Ăn ngon mặc đẹp!
Như con cá chép
Cá vượt vũ môn
Cá hoá thành rồng
Heo qua thời đói*

*4 con hình xung
Bế tắc sắp khùng
Kiên trì nhẫn nại
Quyết định thành bại
Gieo hạt thiện lành
Cây mọc tươi xanh*

*Nghe vẻ nghe ve
Mặt trời thức trước
Tý Ngọ còn nướng
Chiếc bánh bông lan
Mão Dậu trùm chăn
Thị phi đi trốn
Thói đời cà chớn
Thất bại nó khinh
Thành công nó dìm
Mì tôm nhúng lẩu
Rũ nhau cào cấu
Cho thỏa đam mê
Thấy giỏi nó chê!
Thấy tài nó ghét!
Nói mày bốc phét
Để tao dạy cho
Mình như con cò
Nó ngồi nó sửa
Cơm ăn từng bữa
Nó có cho đâu
Miệng thích nhai trầu
Cho môi móm mém
Đời mà gói ghém
Thì kệ người ta
Cứ sống thật thà
Ai sao mặc kệ!
Không phải kể lễ*

*Đóng vai siêu nhân
Khai sáng kẻ đần
Mình khôn người dại
Cái này nói mãi
Ai cũng như ai
Sinh tử ai tài?
Đều mang mối nghiệp
Tội thì trùng điệp
Ném đá được ai?
Một vở bi hài
Cộng đồng dân mạng
Thua gì làn đạn
Giết người từ Tâm
Nhạc có hợp âm
Sao toàn âm 7?*

*Rắn ra khỏi hang
Bắt được chuột vàng
Rồng bay mỗi cánh
Rầy bông cải trắng
Nước chảy ngọt khe
Thấm tận hòng dê
Có Gieo có Gặt
Có Phước có Lộc*

*Chim bay về đâu?
Chân trời đỏ ngầu
Hoàng hôn sẽ tắt
Bỏ lại đêm thâu*

*Gà rừng đi ngủ
Samurai vô chủ
Bóng tối an toàn
Hơn những mưu toan !*

*Mặt trời đã lên giữa
Cỏ khô vàng thêm nữa
Đời cũng khô như cỏ
Nhưng sao lòng ta vui?*

*Hoa quân tử đang cười
Dần thay lông vàng tươi
Thân được mặc áo mới
Xe cộ, diện đi chơi*

*Sửu được lá ngải cứu
Hết thời máu cam rơi...
Mùi như cá mắc lưới
May được gặp ơn Trời!*

*Tiếng chim vườn gió mát
Giọng thanh và ngọt môi
Đào lộn hột tới thời
Vàng đỏ hươm trên đất!*

*Ta muốn làm nai tơ
Không muốn làm nai khô
Mơ được là em bé
Mượn tay Mẹ ngủ nhờ*

*Đời cho ta muối mặt
Ta cho đời đại dương
Tận sâu trong đáy mắt
Buồn như nhạc Trúc Phương*

*Con nào cũng cần ăn
Con nào cũng cần mặc
Con nào và con nào
Cũng sân si đơm đặt*

*Nhưng ta biết quay đầu
Nhìn vào trời đêm sâu
Những ánh sao lấp lánh
Thăm thăm mắt em nâu!*

*Ta học được bao dung
Giữa những lúc khốn cùng
Nếu mệt thì ta nghỉ
Như con gấu ngủ đông*

*Bọn nó chế giễu ta
Đàn ông mặc quần hoa*

*Ta vẫn vui như tết
Tiếng pháo giữa trời xa*

*Ta thích đi Cao Ly
Ăn thử miếng Kim Chi
Thìn Tuất Sửu Mùi đủ
Ở nhà miết làm gì*

*Mặt trời mười hai tuổi
Thêm thẳng em mặt trời
Bút bi ta sấm đủ
Đốt lửa đất mà chơi!*

*Rồng tới khi thổi lửa
Rắn chạy trốn mịt mù
Ngựa xương còn da bọc
Đê tìm tới cửa Chùa!*

*Nghe vẽ nghe ve
Lửa ganh cháy rực
Lồng ngực hừng hực
Như bếp than hồng
Tý ra ngoài đồng
Mão nằm tro ấm
Ngọ vào vùng cấm!
Dậu gáy thất thanh
Thế giới tan tành
Bởi lòng đổ kị!*

*Nghe vẽ nghe ve
Dần Thân Ty Hợi
Con hổ mặt tội
Bụng đói meo râu
Con khỉ cúi đầu
Tủi thân buồn bã!
Con rắn hối hả
Chạy ngược, chạy xuôi
Con heo than trời
Bao giờ hết khổ?
Cô Thúy nấu phở
Ăn chẳng tốn tiền!
Gặp vè xóa phiền
Tự nhiên hưởng phúc?
Có Nhân có Đức
Do mình chịu tu
Mấy kiếp phiêu du
Chờ lời cô phán!
Thiện duyên giải hạn
Ai tín thì may!*

*Nghe vẽ nghe ve
Nghe vẽ xin vía!
Đời ngọt như mía
Phúc lộc bình an
Chuột con đầu đàn
Năm này no bụng
Trâu được chúc tụng
Công việc hanh thông
Hổ thoát khỏi đồng
Trở về rừng rậm
Mèo mở thế trận
Chiến thắng vinh quang!
Rồng qua sổ tàng
Thăng thiên rục rỡ
Rắn thôi dang dở
Cát vận mở ra
Ngựa đã khổ già
Thành công mã đáo
Dê được bát cháo
Khi bụng đói meo
Khỉ vốn leo trèo
Đào tiên trữu quả
Gà thôi vay trả
Lót ổ nằm êm
Chó được vững bền
Công danh thành toại
Heo đủ thất bại*

Đến lúc huy hoàng!

Đọc về được vàng

Tùy duyên mà nhận

Tu hành cẩn thận

Tâm Thiện lợi nhân

Sửa Trí dần dần

Phước lành hái gặt!

Một ngày chia bốn xẻ năm

Một cho gió mát đưa buồn đau đi!

Một cho nắng ấm xuân thì

Nhuộm cho vàng lá xanh rì tốt tươi

Một cho chim rộn tiếng vui!

Dem nguồn Ôn Phước thấm đầy đất khô

Một cho xem cảnh xô bồ

Giữ lòng Thanh Tịnh “ngu khờ” chẳng sao!

Đời này ai thấp ai cao

Ai lên ai xuống ai nào như ai.

Ve vè vè vè
Chia đôi vàng nguyệt
Tháng mao thêu dệt
Những mối thị phi...
Con rồng lâm ly
Tiểu nhân hãm hại
Con chuột tranh cãi
Giá vàng xuống lên
Con gà ưu phiền
Chồng nghe lời mẹ
Con mèo bắt bẻ
Những chuyện không đâu
Những chẳng u sầu
Gặp ngay thuốc giải
Được về phước lại
Tắm mát đời khô
Cô Thúy râu ngô
Dệt cho người mặc
Ai tin thì đạt!
Ve vè vè vè!

*Nghe vè nghe vè
Nghe vè được Lộc
Vàng gói trong bọc
Tiền ở trong kho
Đời thôi âu lo
Cái ăn, cái mặc
Phước tu có thật
Trí tu sáng bừng
Đức tu vui mừng!
Làm nên công quả
Đời đời vay trả
Dần Ngộ Canh Đình
Tý Sứ linh đình
Ất Tân Thìn Tỵ
Tìm Chân, Thiện, Mĩ
Vè lộc về tay
Đón nhận đi này
Niềm tin có cả!*

*Nghe vể nghe ve
Tam tai, thái tuế
Sợ gì lắm thế
Là Thân, Tý, Thìn
Mão, Tuất giết mình!
Tìm phù, thỉnh chú
Dâng sao, giải đủ
Thứ hạn trên đời*

*Con ong chăm thời
Có hoa có mật
Con rắn có độc
Người ghét kẻ xa
Nuôi khỉ dòm nhà
Nuôi ong tay áo!*

*Đời không cơm cháo
Siêng ăn nhất làm
Tâm giữ lòng tham
Mấy ai thành đạo?
Hôn quân tàn bạo
Trụ được mấy lâu
Nhân quả muôn màu
Có gieo có gặt
Sợ là dâm dật
Sợ là sân, si
Sợ là hoài nghi*

*Ghen tuông đổ kỵ
Không sợ vận Bĩ
Cực thịnh sẽ suy
Lương thiện khắc ghi
Hiểm cay từ bỏ
Thương yêu bé nhỏ
Tận hiếu mẹ cha
Sống phải thật thà
Trời cho hưởng Quả*

*Đi vay phải trả
Uống nước nhớ nguồn
Trọng Thầy mình luôn
Công ơn dưỡng dục*

*Dù trong dù đục
Cá lội một dòng
Nước dâng, thuyền dâng...
Còn dân còn nước
Mưu cầu điều trước
Bách tính an vui
Trộm cướp thoái lui
Gian tà rời ghế*

*Thế thời thời thế
Nước xuống cây lên
Vè trôi bông bênh*

Như mây trời sớm

Ước nguyện gửi gắm

Ai đọc bình an!

Hạnh phúc, vẻ vang

Lộc Tài hội tụ

Trồng cây đu đủ

Vàng thơm Phúc Lành!

DÒNG SÔNG KHÔNG ĐỢI

Sóng sẽ dâng lên cuốn phăng tất cả những gì kiên cố nhất.
Tượng đài của niềm hạnh phúc vui vẻ bị những xô bồ biến cố của cuộc sống cuốn đi!

Chỉ có sự cô đơn là ở lại bất chấp thời gian. Như những viên đá cuội lạnh lùng! Nước cứ bào mòn và hình thù của nó trở nên đẹp đẽ!

Con người cũng được rèn luyện qua biến cố để chiến thắng sự cô đơn.

Khi một ai đó đang buồn vì không nhận được sự quan tâm đến từ bên ngoài nghĩa là họ đang sống với hình ảnh của họ trong gương mà không phải chính họ.

Những tình cảm quan tâm đó khiến họ vui buồn và họ lệ thuộc vào nó. Trong mỗi tâm hồn đều có một hạt giống thỏa mãn, biết đủ, hạnh phúc, nhưng nó bị lãng quên! Nó bị bỏ rơi vì nó quá gần gũi. Nó mặc nhiên bị xem là rẻ rúng bởi vì nó cho đi quá nhiều! Cho đi vô điều kiện. Giống như người cha người mẹ quan tâm hy sinh cho đứa con và nó mặc định đó là việc đương nhiên! Giống như người vợ yêu thương chồng, chăm lo từng bữa ăn, giấc ngủ, để rồi người chồng xem đó là bổn phận của vợ phải thế! Còn anh ta thì tìm thú vui khác bên ngoài.

Đó là cái gần thì xem thường
Cái xa thì giá trị!

Biến cố sẽ giúp những đứa trẻ trưởng thành. Nhưng có những đứa trẻ mãi không chịu lớn!

Tìm kiếm hạnh phúc bên ngoài. Hạnh phúc vui sướng từ sự hài lòng yêu thương của người khác dành cho mình, đến một ngày bạn không nhận được nữa bạn sẽ đau khổ!

Nếu ngày từ đầu dòng sông không chờ đợi một dòng sông khác hòa với nó thì dòng chảy của nó cứ thuận theo tự nhiên thôi.

Không kỳ vọng. Không chờ đợi.
Không lệ thuộc.
Sẽ không lo sợ! Không buồn phiền!

Từ đó họ học cách yêu thương chính mình, làm đẹp tâm hồn mình bằng đạo đức, trí tuệ, không tìm kiếm sự thừa nhận. Không chờ đợi tình yêu thương đáp trả của người khác nữa. Giờ đây sự quan tâm dành cho họ, họ trân trọng nhưng không bị lệ thuộc. Họ quan tâm người khác không phải chờ để được đáp lại mà quan tâm với những gì rất sâu thẳm bên trong họ.

Tình yêu cao vội không ngôn ngữ nào diễn tả được...

Họ cũng biết có gì đó liên quan tới hai từ ***DUYÊN NỢ!***

THĂM THĂM LÒNG SÂU!

Nước tìm đến với hố sâu là để có chỗ cho nó nương nhờ. Phong lan tìm cây khô để bám rễ vào là bởi cây đó có giá trị để nó mượn làm nhà.

Con người tìm đến nhau đôi lúc chỉ để tìm được chỗ tựa giúp họ thỏa mãn cái họ đang thiếu thốn. Tâm hồn họ có nhiều hố sâu và họ cần tìm ai đó, câu nói nào đó, tư tưởng nào đó... để lấp đầy những hố sâu của họ. Nhưng số lượng hố rất nhiều... rất nhiều! Và rất sâu... sâu thăm thẳm...

Chúng ta không học cách thỏa mãn sự đòi hỏi của người khác bởi có những chuẩn mực về lòng tự trọng và nguyên tắc sống ngay thẳng. Rõ ràng. Nhưng nhiều người họ muốn sống theo kiểu muốn được người ta thỏa mãn đòi hỏi về mặt tinh thần. Người thì tìm kiếm sự lấp đầy, người thì không thể cho đi những thứ trái với lương tri. Việc đó sinh ra mâu thuẫn...

Giống một người đi xem bói, không phải tìm một kết quả cát hung, tìm một sự chữa lành, hay tìm một phương pháp tu tập... mà họ tìm người thầy nói đúng cái họ cần nghe! Đó là bản ngã của họ, sự quan trọng của họ, và họ muốn thầy bói lấp đầy chỗ đó cho họ. Nên thầy nào khéo nịnh khéo tâng bốc biến một thân phận yếu đuối thành siêu nhân thì thầy đó rất đông khách! Bạn biết điều gì tốt cho người kia, nhưng họ không thấy nó là tốt, cái họ cần là sự thỏa mãn, nước để lấp đầy những cái hố sâu trong họ, còn bạn cố chấp với suy nghĩ về cái tốt.

Khi cái cho đi không phù hợp với cái người khác muốn nhận thì điều tốt cũng trở thành sự đáng ghét!

Bạn hãy dừng câu chuyện! Không tranh cãi! Không hơn thua. Vì bạn càng giải thích phân bua thì những cái hố sâu càng rộng...

Lúc này hãy uống ngụm nước và ngậm nó trong miệng. Hãy dặn lòng: **NHẮN NẠI, BAO DUNG!**

MỘT CON MẮT HAI GÓC NHÌN

Cũng là một mặt trăng nhưng khi khuyết khi tròn.

Cũng là một mặt trời nhưng khi vàng khi đỏ.

Cũng là một con người nhưng khi tốt khi xấu.

Muôn vật trên đời đều không nằm ngoài âm dương. Có mặt sáng thì có mặt tối. Cùng trong một vấn đề đã có hai mặt, cùng trong một câu nói đã có nhiều cách hiểu quy về tích cực và tiêu cực.

Tất cả những gì chúng ta đang làm đều có hai mặt tốt và xấu! Nhìn hướng này thì tốt, nhìn hướng kia thì xấu.

Bởi vậy những việc bạn làm, những điều bạn nói, cũng luôn tồn tại hai mặt như một đồng xu. Vì thế, bạn đừng thấy ngạc nhiên khi bạn đang sống tốt, gieo hạt thiện lành mà vẫn có người cho bạn là xấu. Đừng ngỡ ngàng khi bạn có nhiều thị phi. Bởi đó là điều tất nhiên!

Chúng ta thường chỉ nhìn thấy một mặt của đồng xu. Cũng như khi mình đánh giá một ai đó, thường kéo theo sự thiên kiến. Định kiến. Điều này bắt nguồn từ cái nhìn phiến diện. Khắt khe. Đố kỵ.

Bàn tay có hai mặt trong ngoài.

Chiếc lá có hai mặt úp ngửa.

Nhân tâm có hai mặt tốt xấu.

Và nỗi khổ cũng vậy! Khổ có hai chiều hướng tích cực và tiêu cực. Khổ nhìn ở một góc độ lạc quan là sự thanh lọc, tẩy nghiệp, rèn luyện, trưởng thành.

Bởi vậy, không có lý do gì để không **SỐNG LẠC QUAN VUI VẺ!**

BÓNG HÌNH ĐEO ĐẰNG

Ta xem người là hình nhưng người không xem ta là bóng. Ta thương người quan tâm chăm sóc, người xem ta như con đĩa đeo đàng.

Bởi cuộc đời bạn đã thiếu thốn rất nhiều tình thương từ quá khứ. Khi một người đến lấp đầy chỗ trống trong tâm hồn nhiều vết nứt của bạn thì bạn như một cây khô được nước tưới mát hồi sinh. Cây phát triển và chuẩn bị ra hoa thì nước không còn nữa, cây khô chết trong tiêu tụy đau khổ!

Người cũng vậy, khi xem ai đó là ý nghĩa đời mình thì mọi sự quan tâm của họ trở nên vô giá, vô giá đến mức họ còn quan trọng hơn chính bản thân mình. Khi họ rời bỏ mình, đối xử tệ với mình thì mình hoảng loạn, sợ hãi, sợ mất họ, mất cảm giác được yêu thương! Thế là mình tỏ thái độ quan tâm người đó hơn bình thường còn họ không xem trọng điều đó lắm! Bởi họ cũng như mình, họ cũng có những vết nứt nẻ trong tâm hồn, họ không thấy điều đó ở mình mà thấy nó ở một người khác. Rạn nứt từ đây...

Cái gì ta không có được thì ta mong muốn, xem nó có giá trị và cố gắng nỗ lực để có được. Cái gì ta có được ta sẽ coi thường giá trị của nó và tìm cách đẩy nó đi chỗ khác để tìm cái thế chỗ.

Và chúng ta lựa chọn cách níu kéo.

Bạn nắm sợi chỉ điều thật chặt, gió rất mạnh thổi lên! Bạn sợ mất con điều! Rất sợ! Bạn sợ cảm giác luyến tiếc! Nhưng việc giữ con điều làm sợi chỉ cứ đứt lòng bàn tay bạn, bạn đau không? Rất đau! Nhưng thà đau còn hơn là mất. Chúng ta thường sống với ý niệm này.

Rất ít người sẵn sàng thả sợi dây ra bởi họ tin rằng chịu đựng chút nữa thôi khi gió yên biển lặng mọi thứ sẽ ổn. Điều này là hy hữu nhưng có xảy ra! Họ không thường xuyên mua vé số nhưng vẫn tin mình sẽ trúng thưởng một ngày nào đó đẹp trời.

Khi tâm chúng ta chấp niệm, níu kéo một thứ gì đó chúng ta sẽ đau khổ! Việc này làm tổn hại đến mình và cả những người xung quanh. Bởi ta biết có nhân quả, có duyên số nhưng chúng ta không thuận theo duyên, không theo tự nhiên, người ta dạy chúng ta sự cố gắng kiên trì chứ họ không dạy chúng ta cần buông bỏ chấp nhận thực tại. Có những thực tại phải chấp nhận để cõi trời cho tâm hồn.

Từ đó ta học được ***SỰ PHÓ THÁC!***

MỖI TÂM HỒN LÀ MỘT BÔNG HOA KHÁC BIỆT

Trong một đàn ngựa chúng có vẻ trong rất giống nhau. Đầu, thân và bốn chân, nhưng mỗi con đều có sự khác biệt ở những chi tiết không thể sao chép. Tiếng hí của chúng có sự khác biệt thể hiện nội lực của mỗi cá thể. Nước chạy của nó thể hiện một đẳng cấp khác biệt và... tâm hồn nó cũng không sao chép được, mỗi tâm hồn thể hiện một sự rèn luyện, tu tập... với con người thì đó là phúc nghiệp. Phúc nghiệp sẽ khiến con người có sự cách biệt với nhau về năng lực trình độ.

Bạn thấy một bông hoa đẹp bạn đừng cố hóa thân thành nó.

Bạn thấy một đám mây bay bạn đừng cố biến thành mây để bay theo nó.

Con khỉ bắt chước con người nhiều thứ nhưng không thể là người. Cũng giống như một người thiếu sự khôn ngoan có giả vờ điệu bộ giống như một người thông thái cũng không thể che đậy bản chất ngu ngốc. Việc chúng ta cần làm là sự cố gắng nỗ lực để phát triển bản chất và hình thức của riêng mình.

Người ta dạy chúng ta học theo những người thành công nhưng họ quên dạy chúng ta hãy là chính mình. Bởi hoàn cảnh nhân duyên của người thành công không giống như nhân duyên hoàn cảnh của mình, nên kết quả sẽ khác nhau.

Chúng ta học theo chân Tâm chứ không phải cái hình thức. Chúng ta kế thừa: Ý chí, nghị lực, quyết tâm, chăm chỉ, tập trung, quán chiếu bản thân, không ngừng tu tập cố gắng... chứ không phải sự bắt chước bên ngoài. Cái bạn cần là sự thay đổi bên trong.

Việc bạn ăn nói giống người nổi tiếng cũng không khiến bạn trở nên nổi tiếng, bởi bạn không có cái định nghiệp của sự nổi tiếng. Định nghiệp của bạn nằm ở một vì sao xa xôi khác. Nơi đó cần một bản sắc riêng biệt để bạn là chính bạn không phải là cái bóng của người khác, hay bản phô tô copy. Nó không phải là sự nuông chiều bản ngã mà là sự vận động tự nhiên về với bản thể của chính mình.

Mỗi tâm hồn là một bông hoa khác biệt.

Họ có cuộc sống và phong thái của họ. Bạn có cuộc sống và phong thái của mình. Thậm chí là tư tưởng, cảm nhận, cái đẹp, tình yêu, trí tuệ. Nó thuộc về cá nhân bạn, nó tỏa sáng theo cách riêng và không giống với bất kỳ ngôi sao nào.

Mỗi linh hồn là một ngôi sao. Bạn hãy tự tin, thoải mái, để sống cuộc đời của bạn. Một cuộc đời mang ***SẮC THÁI RIÊNG BIỆT!***

TIẾNG CHIM HÓT TRONG RỪNG DƯƠNG

Chim cũng có con hót hay, con hót dở, con thòi tiếng nghe êm ái dịu dàng, con thòi hót tiếng chói tai khó chịu. Người đời cũng vậy, có người nói ra lời vàng ngọc yêu thương, năng lượng tích cực. Có người thốt ra toàn những lời đao thương, oán hận, năng lượng tiêu cực.

Lời nói chẳng mất tiền mua nhưng họ không tìm lời từ ái bao dung để nói, họ tìm lời cay nghiệt! Lời như con sóng dữ muốn vỗ lấy người khác, nhấn chìm người khác vào đại dương thị phi.

Khẩu nghiệp của nhiều con sóng nhỏ kết nối lại để chôn vùi chính họ và từ đó những con sóng thần trên thực tế sẽ xuất hiện... đó là tâm ta ác cộng nghiệp thành quả độc. Nói lời yêu thương mỗi ngày chính là phép tu để góp phần hạn chế thiên tai dịch bệnh cho toàn nhân loại. Bởi từ lời nói mang năng lượng khi kết hợp lại sẽ cộng hưởng tác động lên năng lượng vũ trụ.

Thời đại này rất nhiều nguy cơ để hội nhóm với nhau cộng hưởng năng lượng xấu từ lời nói, tin nhắn... và cũng là cơ hội cộng hưởng điều tốt đẹp mỗi ngày...

Gió làm cây được mát mẻ nhưng nó cũng làm cây rụng lá. Lá rụng thì chồi sẽ mọc ra cây thay áo mới. Những thị phi ở đời không đánh ngã được con người giàu lòng từ ái, kiên nhẫn. Điều đó giúp họ trưởng thành về mặt tâm thức. Đến một lúc họ thấy những con sóng đẹp, những tiếng chim đa dạng, cuộc đời thật nhiều màu sắc... họ tự hoàn thiện bản thân và cảm thấy sự khen chê là một ngoại cảnh. Còn tâm họ là mặt nước tĩnh lặng!

Chiếc lá khẽ chạm mặt hồ cũng tạo ra làn sóng, nhưng nó sẽ chóng tan đi... còn nếu bạn xem thị phi là một tảng đá thì khi nó rơi xuống mặt hồ nước sẽ bắn lên tung tóe! Tâm hồn bạn bị tổn thương! Bởi bạn xem lời miệt thị là tảng đá, hãy xem nó là chiếc lá, là sợi tơ.

Tiếng chim hót trong rừng dương bản chất không hay cũng không dở! Hay dở là bởi tai người nghe! Nghe như thế nào là Tâm người cảm...

CÁI GÌ CỦA MÌNH SẼ VỀ VỚI MÌNH

Và cái gì không thuộc về mình thì dù cố gắng dành lấy nó cũng không được như mình mong muốn!

Chúng ta có rất nhiều mong muốn:

Công việc, tiền bạc, sự nổi tiếng, chức vụ, người yêu... bạn cố gắng để có được! Điều này không sai! Cuộc sống phải luôn cố gắng! Nhưng chỉ dừng ở sự cố gắng không được đi xa hơn sẽ trở thành sự cố chấp!

Có những thứ bạn mong cầu nhưng không bao giờ đạt được và nó khiến cho bạn đau khổ! Khổ vì sở cầu bất đắc mà nhà Phật đã đề cập tới.

Có những thứ đến và đi là do duyên. Người biết vạn sự tùy duyên sẽ giải phóng rất nhiều năng lượng tù hãm. Giúp cho thân tâm thanh tịnh không phải khổ sở nữa. Muốn được như vậy bạn hãy học cách buông! Buông ở đây không phải là buông thả tiêu cực, buông xuôi... mà sự buông là cởi bỏ dây trói tự mình trói buộc. Nó đến từ ý niệm và ham muốn! Đến từ sự không thỏa mãn ước mơ và cố gắng!

Bạn hãy sống hết mình! Làm hết mình rồi điều gì đến sẽ đến!

Nó đến hay đi cũng do duyên mà thôi! Bởi vậy, sự bận tâm phiền lòng chỉ khiến mình thêm mệt mỏi, ưu phiền!

Đã đến lúc mình phải hiểu sâu vào chân lý:

“Cái gì của mình sẽ về với mình. Cái gì không phải của mình cưỡng cầu vô ích!”

Bất cứ việc gì chỉ cần làm hết sức bằng tình yêu và trí tuệ, không vọng tưởng tham cầu níu kéo.

Đó là con đường an nhiên!

MÓN NỢ NẶNG NHẤT LÀ TÌNH NGHĨA

Biết bao lần chúng ta tự nhủ *“lần này ta sẽ không ra tay giúp họ nữa... hứa là như thế!”* Nhưng rồi họ xảy ra chuyện ta giận lắm nhưng vẫn giúp...

Chúng ta không muốn thấy người khác buồn khi họ bị từ chối! Chúng ta không vui khi mình bỏ rơi họ đang kêu cầu sự giúp đỡ... và ta bị hết người này tới người kia *“lừa”*, ta biết mình nhẹ dạ bị lừa dối tình cảm nhưng vẫn không thể thoát ra được. Kinh nghiệm không có ích gì trong trường hợp này!

Không phải bạn đại khờ đâu!

Đó là những món nợ tiền kiếp! Bạn bị nợ cái tình cái nghĩa! Bạn thà bị lừa chứ không sống vô tình vô nghĩa.

Chữ tình càng nặng thì sự rắc rối và khổ đau cũng lớn theo! Cái lắc đầu từ chối là điều vô cùng khó khăn với bạn. Ở bạn là sự cho đi bất chấp. Giống như nước giếng, ai cũng có thể tới mức nước để dùng, giếng không từ chối người, nhưng ít người nhớ tới giếng lắm!

Một là nợ tình phải trả! Hai là gieo tình xuống thế gian để người phải trả. Họ không tránh được món nợ ân tình cũng như bạn không tránh được nghĩa yêu thương!

Tôi không khuyên bạn sống vô tình vô cảm. Cũng không khuyên bạn sống quá nặng tình để chịu thiệt thòi. Khi bạn ngộ được thì tâm bạn không bị ràng buộc nữa. Bạn không sống trong bờ vực của sự vô cảm cũng như sống trong bể tình dạt dào! Ở trong bạn không có sự phân biệt này. Tình của bạn không nằm trong cá thể nữa mà thuộc về đa thể. Trong nhiệm màu của Trời Đất.

TÌNH YÊU VỮ TRỤ BAO LẠI!

QUÝ NHÂN CỦA BẠN LÀ CHÍNH BẠN

Chúng ta sống và trông cậy ở người khác, bởi chúng ta không có khả năng thực hiện những ước mơ của mình một cách độc lập.

Những khoản tiền, những hợp đồng béo bở, những vị trí với nhiều quyền lực, những chữ ký giúp ta thoát nạn... vô vàn những thứ người ta có thể làm giúp ta mà bản thân ta không thể thực hiện được. Từ đó ta trở nên tôn quý họ và gọi họ là “*quý nhân*”.

Người mang lại lợi danh, sức khỏe, kiến thức cho ta là quý nhân còn người gây tổn hại cho ta, ta gọi họ là “*tiểu nhân*” ta thường mặc định như thế!

Những quý nhân của ta cũng vậy, họ có cái ta cần nhưng bản thân họ không có cái họ cần và cái đó nằm ở một người khác. Vậy thì họ cũng mong chờ quý nhân ở tầm của họ.

Quý nhân là một duyên lành trong đời sống con người. Một người bị té xuống giếng may mắn được một người đi ngang cứu được thì phước lớn lắm đấy! Phước còn nên được cứu thoát cửa tử!

Xong quý nhân là nhân duyên tiền định và nhân duyên phúc đức bởi hiện kiếp mình gieo trồng chứ không phải bởi mình cố gắng xây dựng những mối quan hệ để lợi dụng lẫn nhau. Quý nhân không đến với mình từ những xây dựng có mục đích riêng tư ban đầu. Nếu lừa được họ thì cũng không nhận được phúc phần gì.

Thậm chí còn mang nghiệp! Lúc đó mình đắc ý nhưng về sau quả đắng sẽ trở mình không tránh được!

Với những người sống biết tu tập, tốt lành, thiện tâm thì họ đã xây dựng tích hoạt một mạng lưới nhân duyên tốt đẹp! Quý nhân thực sự sẽ xuất hiện khắp quanh họ. Và những người giác ngộ như vậy họ có ý niệm...

“Bản thân mình chính là quý nhân của mình”.

Bởi vậy không ngừng cố gắng gieo trồng hạt phúc đức. Không ngừng phát triển ý chí nghị lực tự cường. Không ngừng học tập tiến bộ. Và...

KHÔNG THÔI LẠC QUAN, YÊU THƯƠNG TẤT CẢ!

CHƯA TỚI THỜI HAY CHƯA NGỘ ?

Khi không thực hiện được một lời hứa, một mục tiêu, một cuộc hẹn... chúng ta tìm kiếm lý do để giải thích cho điều đó. Ví dụ: *“trời hôm đó mưa quá! Tôi không tới tham dự được”* hay *“tôi thất bại phi vụ lần này là do cấp dưới làm sai chỉ đạo”*, *“đúng ra tôi đã thành công nếu...”*

Bạn có rất nhiều lý do để biện minh cho sự thất bại hay lỗi phạm của mình.

Dường như bạn luôn tuyệt hảo trong con mắt của bạn nên tất cả sai lầm đều nằm ở người khác, ở những yếu tố khách quan.

Có những việc bạn thất bại nằm ở cái thời. Điều này không sai!

Nhưng bạn chỉ có quyền nói ra điều đó khi bạn biết nhìn nhận những sai lầm của chính mình và từ bỏ thói đổ lỗi, thói trốn tránh trách nhiệm!

Người thành công thực sự biết nhận lỗi, đứng trước mỗi thất bại đều tự soi xét bản thân mình trước khi soi xét người khác. Tìm nguyên nhân ở mình trước khi đổ lỗi cho hoàn cảnh.

Thực ra, cái thời luôn xuất hiện nhiều lần trong đời mình nhưng đa số chúng ta không biết nắm bắt và chúng ta đổ lỗi cho sự thất bại tại do số phận. Nhưng cơ bản là do ta...

Nếu ta biết soi xét và sửa đổi mình sau những lần thất bại, phạm lỗi để tránh tái phạm thì chắc chắn bạn sẽ thành công!

Đừng bao giờ đổ lỗi cho bất kỳ ai hoặc là hoàn cảnh. Hãy để con cái bạn nhìn thấy tấm gương chịu nhận trách nhiệm này ở bạn. Nếu bạn muốn hủy hoại thành công trong tương lai của con bạn thì hãy làm gương để chúng trở thành người trốn tránh trách nhiệm. Tai hại vô cùng!

Tôi rất thích những người dám nghĩ dám làm. Có chơi có chịu. Bản lĩnh nhận lỗi về mình và khắc phục sự cố chứ không phải tìm cách bỏ chạy hay biện minh cho những sai lầm của mình.

Kẻ thù lớn nhất của mình là chính bản thân mình. Chừng nào mình chiến thắng được bản ngã tiêu cực của mình thì...

Chiến thắng vinh quang thực sự sẽ về với bạn!

HÃY LUÔN TIN TƯỞNG ĐIỀU NÀY!

CÓ ĐỨC MẶC SỨC MÀ ĂN

Nhiều khi ta nghĩ một chút khôn lỏi sẽ giúp ta thành công!

Ngồi ở vị trí cao ta sẽ có nhiều lợi ích, nhưng không phải vậy! Cây cao thì gió lớn. Đôi khi biết đủ và hài lòng với thực tại trung bình đã là hạnh phúc.

Ánh đuốc nó cháy rừng rực rồi nó tắt lịm đi. Trong khi đó ánh đom đóm lập lòe thì lại tồn tại hết từ ngày này qua ngày khác.

Giống như con diều càng lên cao thì gió càng mạnh, diều không phải khổ sở và lên rất nhanh nhưng áp lực lên sợi chỉ rất nặng, kéo theo nguy cơ diều sẽ đứt chỉ và rơi xuống không biết về đâu

Đã nhiều công ty, nhiều vị trí quyền lực sụp đổ trong tích tắc bởi sự lên cao của nó. Khi nó phình ra và cao lên cũng là lúc nó gặp nguy cơ nhiều nhất!

Chỉ có một cách giữ được thành quả là PHÚC ĐỨC, không có nó mọi cố gắng đều là công cốc. Người ta không hiểu được nguyên nhân thất bại nằm ở đâu? Họ tập trung ở cái thuật và trí xảo cho rằng mình chưa đủ thông minh và tàn ác hơn đối thủ nên họ thất bại. Hiếm ai nhìn vào nhân quả, gốc rễ để thấu hiểu đức năng thắng số, đức không chiến tự nhiên thành.

Công ty A, theo cách thức làm ăn khuôn phép! Cơ hội! Đang trên đà phát triển mạnh. Những tưởng mọi thứ đã vào thế chẻ tre. Thì cơn đại dịch ập tới. Công ty A lấy cơ hội đó ghim hàng bán giá cao. Kiếm được một khoản hời lớn, phương pháp kinh doanh theo kiểu thạch sùng. Kiếm lợi được trong mùa dịch nhờ bán nhu yếu phẩm nhưng sau khi hết dịch lại gặp sự cố về bất động sản.

Hàng loạt công ty bất động sản phá sản trong đó có công ty A. Lấy tiền từ chủ nghĩa cơ hội để đắp vào đất rồi chết bởi đất. Người tính không bằng trời cao. Rồi người lấy tiền lợi từ cơ hội đất để ép người ta bán đất giá thấp thì chết bởi đầu đá quyền lực. Đó là cán cân vay trả. Một thế lực vô hình để đảm bảo vũ trụ vận hành theo quy luật!

Làm ăn điều trên hết là phải tích lũy phúc đức, đặt lợi ích của tha nhân lên hàng đầu.

Nếu mình lỡ tạo nghiệp thì phải làm nhiều điều thiện lành mà chuyển hóa đi! Nếu không cơ ngơi mình cố tạo dựng cũng một giờ sụp đổ. Lừa dối con người được chứ không lừa dối Trời được.

Chắc chắn một điều:

CÓ ĐỨC MẶC SỨC MÀ ĂN!

**CÓ NHỮNG SỰ BẤT NHƯ Ý
VÀ BÀI HỌC LÀ KIÊN NHẪN VỚI SỐ PHẬN**

Khi đứa trẻ khao khát một món đồ chơi, nó sẽ đòi bố mẹ nó mua bằng được cho nó, bạn không mua thì nó khóc gào lên! Nó giãy giụa...

Một người đàn ông đang theo đuổi một cô gái, nhưng cô ấy không đáp lại lòng khao khát của người đàn ông, anh ta tức bực và có những hành động thiếu tế nhị.

Từ nhỏ đến lớn, ta đã quen với sự đòi hỏi và được đáp ứng ngay.

Ta mong muốn có nhà, xe, tiền, quyền... ta muốn và ta cần có ngay!

Nhưng đời sống vận hành theo cách của nó không theo cách của ta.

Ta càng muốn, càng không được toàn vẹn, không được toại nguyện... cuộc chơi ấy thắng lợi chỉ nằm trong tay những người kiên nhẫn.

Bạn muốn thì bạn phải thực hiện điều bạn muốn, khi khó khăn xuất hiện bạn chưa có ngay cái bạn muốn được thì bạn phải bình tĩnh ngồi lại! Giữa trạng thái gao nhào chuyển sang còm lún có một khoảng thời gian. Cũng như giữa sâu và bướm cũng như thế! Điều bạn cần là sự nhẫn nại.

Nhẫn với chính số phận của bạn, vì sao?

Vận mệnh của mỗi người đều có những giai đoạn thăng trầm, muốn thăng phải đi qua trầm...

Nhưng đa số chỉ muốn thăng và bước vội qua trầm. Oái ăm thay! Chân lý giác ngộ lại thường nằm ở nốt trầm. Vì chỉ khi có khổ người ta mới biết nhìn lại bản thân mà tu tập!

Người ta tìm đến với Bề Trên cũng là lúc họ khó khăn nhất. Và Ngôi Cao cũng đang tay với những đứa con đang than khóc khổ sở!

Những đứa trẻ, chúng cần một tấm gương của lòng kiên nhẫn. Sự bất toàn và không vừa ý! Nó cần biết ngồi lại để chờ đợi món đồ chơi sẽ thuộc về mình bằng sự cố gắng của nó.

Bạn sẽ biến một đứa trẻ trở nên sống vội, chỉ biết thoả mãn cho mau cái sở thích của mình, đó là bạn đang hại chính nó!

Bề Trên của chúng ta cũng vậy, các Ngài mong chúng ta cố gắng phấn đấu tu dưỡng, không cho chúng ta ngay những thứ ta thỉnh cầu. Bởi vì đó là:

TÌNH YÊU THƯƠNG VÔ BỜ!

THƯƠNG NGƯỜI CHƯA CHẮC NGƯỜI THƯƠNG NHƯNG TRỜI THƯƠNG!

Ta yêu thương người, hy sinh cho người rất nhiều, thậm chí đến bản thân ta còn bị tổn hại, chúng ta hy sinh chịu thiệt hại về kinh tế, sức khỏe, tinh thần, thậm chí tính mạng cho họ nhưng đổi lại là sự vô tâm hững hờ...

Nó giống như bạn quan tâm một người, bạn nấu cho họ chén thuốc bổ bụng đến tận giường họ, bạn ân cần nói “*người uống đi cho khỏe*”, họ lạnh lùng nhận lấy uống hết chén thuốc, họ chê đắng, chê chưa đủ lửa, rồi họ uống, đến lúc gần hết thì họ hất luôn chén thuốc vào mặt bạn.

Bạn đau khổ! Không phải vì bạn tiếc chén thuốc hay bạn bị bỏng mà bạn đau trong tâm hồn, sự vô ơn và bội phản khiến bạn ngỡ ngàng!

Nhưng bạn không thể bỏ rơi họ. Bạn biết họ đang làm điều không tốt! Họ ích kỷ và xem sự quan tâm của bạn là trách nhiệm bạn phải thực hiện cho họ. Đối xử với bạn không khác gì món đồ. Khi còn giá trị thì lợi dụng, khi không cần thì bán phế liệu kiếm ít tiền. Bạn biết! Nhưng bạn vẫn chấp nhận, không thể bỏ họ... đây gọi là NỢ!

Nợ này có từ tiền kiếp và bạn phải trả trong hoàn cảnh không thể ngờ. Có những món nợ chỉ trả một lần, có những món phải trả rất nhiều lần. Chỉ biết là không thể trốn tránh...

Bởi đó là nợ nên chúng ta sẽ “*vui vẻ*” trả. Tôi hy vọng điều này làm giảm đi nỗi đau khổ trong bạn khi tình yêu thương của bạn bị vùi dập không thương tiếc!

Bạn hãy đối diện. Bởi khi nghiệp lực tan đi thì bạn và họ sẽ không còn người cho kẻ phải. Chúng ta nhìn nhau bằng ánh mắt xóa bỏ những oan trái!

Mỗi người đều sống biết cho đi không ai sống và bắt người khác phải tận tụy phục vụ mình. Sống đề cao ơn nghĩa.

Còn người thì sống biết yêu thương! Biết đem tình yêu ấy đặt đúng chỗ. Nếu bạn ngộ được điều này bạn sẽ giảm được rất nhiều duyên nghiệp gây đau khổ cho mình.

Khi tình yêu xuất phát từ chỗ không kỳ vọng những yêu thương đáp lại thì tình yêu đó trở nên THÁNH HOÁ!

CÓ NHỮNG CHUYỆN NGƯỢC ĐỜI

Nhẫn nhịn không phải là yếu mềm mà là đại dũng. Bởi vì chiến thắng kẻ khác không bằng chiến thắng chính mình. Người đại trí mà nhẫn được kẻ phàm phu là bởi trí tuệ họ đã vượt qua những tiểu mọn tầm thường! Họ lấy thành công của mình để chứng minh cho sự sáng suốt không phải là đố kỵ. Mà thành công lớn nhất chính là bình an trong tâm hồn.

Người sống lương thiện nhưng hay gặp kiếp nạn! Họ dường như bị đời đập cho tơi tả bầm dập! Có vẻ như họ sinh ra để làm trò cười trong con mắt người khác. Sự tồn tại của họ để bác bỏ câu nói “ở hiền gặp lành!” Nhưng có một nghịch lý khác. Người càng lương thiện, càng bị khổ nạn thì nước Trời mở rộng cửa Thiên Đàng đón họ. Và chỉ ít... họ sẽ đi đến chỗ “hài lòng” với chính sự khó khăn gian khổ! Nó giúp họ thấm sự đời và giác ngộ chân lý!

Tưởng sướng được Phước mà nào ngờ khổ cũng là một dạng Phước. Khổ để Thánh Hóa đời sống!

Tưởng rằng nhiều tiền nhiều của, ăn tiêu xả láng là sướng vì hưởng phúc còn nghèo khó tiết kiệm là khổ nhưng ai ngờ... hưởng là đang tiêu phước gây thêm nghiệp, khó là đang trả nghiệp tích phúc! Phúc sài nhiều thì hết, tiết kiệm thì còn. Nghèo khó tạm thời chớ buồn phiền! Sung sướng tạm thời chớ đắc ý!

Trộm cướp thì sợ bạo quyền, bạo quyền thì sợ trí thức mà trí thức thì hay bị đầu trộm đuôi cướp làm khó!

Thương người lắm thì họ coi thường, phũ phàng họ thì họ cố theo! Có Phước không biết hưởng, thích bỏ hình bắt bóng!

AI TIN SAO SẼ VẬY

Cuộc đời ngoài phước nghiệp nhân quả dẫn tới số phận sướng khổ thì sự sướng khổ còn nằm ở Tâm ta. Khi ta Ngộ thì ta sống thuận theo tự nhiên! Vạn sự tùy duyên.

Mọi thứ chưa xảy đến với bạn, hay đã xảy đến rồi nhưng chưa thật sự nghiêm trọng như bạn nghĩ... nhưng những ý nghĩ tiêu cực cứ ập tới, nó làm bạn sợ hãi về tương lai, sợ cái xấu sẽ đến với bạn, bạn mất niềm tin với chính mình, mất chỗ bầu vú và bạn dành chỗ cho những ý nghĩa thất bại, đau khổ, tự ti...

Những chiếc lá già rụng xuống... bạn hết hoảng lo cho thân cây nhưng đó là việc hoàn toàn tự nhiên. Bởi ta không thấy tương lai những chiếc lá xanh non sẽ phủ kín thân cây. Ta chỉ tin ở những điều tiêu cực! Đây là điểm khiến bạn đau khổ!

Khi nào ta thấy được sự biến đổi của âm dương ngũ hành. Thịnh suy của thời cuộc và lên xuống của số phận thì ta sẽ cố gắng bằng trí tuệ không phải bằng tham vọng và sợ hãi!

Bạn tin đời bạn màu hồng thì nó sẽ đi tới màu hồng! bạn tin đời màu xám thì nó sẽ đi tới màu xám!

Bạn tin tam tai, thái tuế làm bạn xấu đi nó sẽ ứng nghiệm! Bạn tin vào đức năng thắng số thì phúc đức sẽ tô đẹp đời bạn. Nó nằm ở chỗ bạn tin vào điều gì mà thôi!

Khi Tâm một người được tắm trong ánh sáng thì cảnh vật sẽ trở nên tươi đẹp! Còn Tâm sầu bi buồn bã thì cảnh vật chẳng vui bao giờ! cảnh thì vẫn vậy thôi nhưng Tâm quyết định nó vui hay buồn, đẹp hay xấu!

Vì vậy bạn hãy lạc quan trong mọi hoàn cảnh. Tôi biết bạn còn nghiệp quả nên bạn biết nhưng vẫn không làm được. Nhưng hãy kiên nhẫn... hãy tắm trong ngôn từ mang năng lượng chữa lành... nó sẽ chữa cho bạn... bạn chỉ cần nhắm mắt lại theo dõi hơi thở và thư giãn cơ mặt... một nét bình yên đã xuất hiện!

Tâm thiện lành gặp điều thiện lành

Tâm vui vẻ kết duyên chan hòa

Tâm an nhiên... hoa sen nở rộ

Tâm chuyển cảnh ngộ Phật Đà!

BIỂN HẬN VỀ ĐÂU?

Chiến tranh đánh giết nhau ấy do thù hận mà ra.

Nói xấu, nhục mạ, phỉ báng nhau ấy cũng thù hận mà ra.

Căm ghét một người bởi sự bất đồng tư tưởng, sự mâu thuẫn lợi ích, sự tổn thương nhau... sâu xa là từ cái tôi, từ tâm phân biệt.

Một người tự ti hay tự tin thái quá mà họ không thành công hay gặp người khác thành công hơn họ, cái tôi họ sẽ dẫn họ tới con đường sân hận. Họ thể hiện điều đó qua suy nghĩ, lời nói và hành động.

Khi Tâm ta thù hận, oán giận lập tức một ngọn lửa sẽ bùng cháy bên trong. Ngọn lửa này sẽ thiêu đốt phước đức của bạn trước khi nó thiêu đốt người mà bạn ghét!

Lòng bạn sẽ không được mát dịu, an bình, nó luôn nóng bức!

Điều này ảnh hưởng nghiêm trọng tới sức khỏe, hạnh phúc và trí tuệ, phước lành!

Một người đang hướng tới tu tập, chữa lành cần vượt thoát khỏi tâm ma này. Đừng để sự thù hận được nuôi dưỡng rồi chính nó dìm chúng ta xuống bể đau khổ!

Chúng ta hãy ngược lên bầu trời

Và bạn hãy nhìn xuống mặt đất

Để thấy trời cao ngất

Mà đất rộng thênh thang!

Để ta loại bỏ hận thù mà sống với nhau bằng tình thương

Xóa bỏ hận thù căm ghét đố kỵ là con người đi tới cõi giới an nhiên.

Mỗi lúc nào cũng sẵn nụ cười nhẹ nhàng triêu mến!

Lời nói không phải những mũi thương sắc nhọn. Lời nói là dòng nước tưới cho những cánh hoa tươi!

BUÔNG BỎ THÙ HẬN

LÀ THA THỨ CHO CHÍNH MÌNH

MỘT ĐỜI BÌNH LẶNG

Biển sóng vỗ bờ nhưng ta vẫn thấy sự bình lặng... đó là Tâm ta tĩnh rồi!

Cuộc sống có quá nhiều những con sóng tranh đấu, những tham vọng lên cao... mấy ai được thanh thoi mà ngắm cảnh mây trời, những cánh chim bay trong làn gió mát... khói lam chiều một cảnh bình yên! Cuộc sống đó đến khi ta biết từ bỏ những vọng tưởng, khi ta đã thoát ra được sự nô lệ của bản ngã... khi ta lựa chọn sự bình dị và thấy đó là một niềm hạnh phúc sâu kín!

Một người đầu bếp nấu một món ăn chỉ với một khao khát kiếm thật nhiều tiền sẽ khác rất nhiều người đầu bếp nấu một món ăn bởi khao khát mọi người được ngon miệng, sức khỏe, hạnh phúc qua từng hương vị. Bởi đồng tiền, danh vọng khi trở thành khát vọng ý nghĩa duy nhất của đời người thì nó trở thành sợi dây trói buộc. Còn khi bạn xem nó là phương tiện thì nó sẽ cởi trói cho bạn khỏi những đau khổ!

Sự bình lặng không có nghĩa là tầm thường, vô vị, hay là thiếu cố gắng, không cầu tiến. Không phải vậy! Sự bình lặng là cái Tâm biết tinh tấn tu tập, biết mục tiêu ý nghĩa đời mình hướng tới giá trị chân thiện mỹ, hướng tới lợi ích tha nhân mà bản thân không lụy trong tham vọng! Không cầu vị trí tối thượng có thể đè đầu cưỡi cổ người khác, hay sự tung hô bản ngã được làm trung tâm vũ trụ. Mà giá trị thực sự nằm ở chỗ mình đã gieo trồng được phúc đức vào đời, chính mỗi việc làm hằng ngày của mình đã tạo ra những giá trị vĩnh hằng mà sự thành công không nhất thiết phải luôn được thừa nhận.

Bạn hài lòng với sự bình thường là một cảnh giới thiền định.

Hãy xếp những tham vọng, tranh đấu, hơn thua... hãy xếp chúng lại ngăn nắp rồi thả chúng trôi theo dòng sông... còn chỗ trống hãy để những giai điệu du dương lấp vào. Ở đó không có vọng tưởng khổ đau mà chỉ có sự buông xả an lạc!

SAU TỔN THẤT SẼ LÀ ÍCH LỢI

Rất nhiều người bị tổn hại bởi lòng tin và tình yêu thương! Bởi muốn giúp đỡ họ mà bị họ trả cho trái đắng! Tiền mất tật mang, tình cảm cũng theo gió bay đi!

Đã không ít lần bạn làm ơn bị mắc oán!

Cũng có những sự tổn hại mà bạn trở thành nạn nhân của những sự lừa đảo. Bạn vì gia đình mà cố gắng, họ lợi dụng điều đó để gài bẫy bạn.

Không chỉ thất bại trong làm ăn, hạnh phúc gia đạo, bạn bè... mà còn sự tổn hại về sức khỏe, nạn tai... những điều này luôn rình rập và chúng ta chỉ hạn chế chứ không thể nào tránh được hoàn toàn. Nhưng có tin vui cho bạn đây...

Theo qui luật của vũ trụ, sau một sự tổn hại sẽ là một ích lợi đang chờ bạn. Điều này không mấy may sai trật. Ví như bạn bị lừa mất 10 đồng bởi lòng tốt thì bạn sẽ nhận về 100 đồng. Tại sao có sự chênh lệch này? Bởi Phước tạo ra từ lòng tốt! Nhưng không phải lúc nào cũng hưởng đúng 100 đồng. Có khi nó gia tăng vào sức khỏe và tuổi thọ cho bạn, có khi sẽ dành cho những đứa con mà bạn yêu thương!

Nên chắc chắn một điều bị tổn hại bởi đức công chính thì không bao giờ mất đi. Trời rất công bằng!

Nhiều người sống tốt nhưng tuổi trẻ rất vất vả khổ sở, đoạn nửa đời sau lại phát lên. Được viên mãn về cuối. Người ta gọi là có hậu vận. Trước khổ sau sướng! Và ngược lại rất nhiều trường hợp sướng trước sau khổ. Dấu hiệu của khổ trước sướng sau là người có Phước nên duy trì sự tu tập mỗi ngày. Đừng ngồi hưởng không.

Ngày hôm nay bạn bị mất tiền bạn đừng quá buồn!

Bạn bị người yêu bỏ rơi cũng đừng quá buồn!

Bạn bị tai nạn hay bệnh tật cũng đừng quá bi quan!

Bạn đang lâm nợ, đang bế tắc trong công việc, đang hiểm muộn, đang đối diện với pháp lý... đừng buông tay và tiêu cực!

Hãy đứng lên với niềm tin bất diệt “sau sự tổn hại sẽ là lợi ích”.

HÃY TIN VÀ HÃY TU TẬP ĐỂ TRỞ THÀNH NGƯỜI THIỆN TÂM!

NHƯ NHÁNH PHONG LAN

Chúng là loài dầm sương... hứng gió... nhưng nếu thiếu gió và sương thì loài phong lan không thể tồn tại được để cho đời những cánh hoa rực rỡ sắc màu...

Cuộc sống của ta cũng vậy! Luôn xuất hiện những biến cố, mất mát, đau khổ... những cơn gió đời và những mảng sương muối mặn cứ lùa về phía ta... Nhưng bạn vẫn đứng đó, đôi lúc bạn muốn nằm xuống nghỉ ngơi... nhưng không được! Bởi bạn phải đứng lên và đi tiếp hành trình số phận.

Những khó khăn chính là những trải nghiệm cần có để con người đánh thức và nuôi dưỡng phần Tâm Linh. Một số Nghiệp cần được thay tẩy để đoá hoa lòng nở ra. Nó chờ đợi đủ phong sương để trở mình... ý nghĩa của cuộc đời là như thế. Bạn thấm mệt, khổ, đau, nước mắt... để bạn giác ngộ và biến đổi con người mình. Trong bạn có ngọn nến đã tắt và cần bạn thắp sáng trở lại!

Một vẻ ngoài bình dị

Một ánh mắt sâu thẳm tâm hồn

Đóa hoa nở giữa muôn trùng núi

Tô đẹp cho đời... tia nắng ban mai!

Không khổ làm sao biết quý hạnh phúc?

Không biết đau sao biết yêu thương?

Đời người lắm cảnh tơ vương

Nốt trầm, nốt bổng... vô thường mà thôi!

Phong lan sương gió một thời...

Có cam có chịu có đời vàng hoa!

MẶT TÍCH CỰC CỦA XUI XẼO

Tất nhiên không ai muốn gặp xui xẻo, ai cũng muốn tránh sự khó khăn, bất lợi như tránh ma quỷ! Đó là lẽ thường tình, bởi chúng ta tự nhiên tránh sự đau đớn khó chịu để tìm tới sự suôn sẻ dễ chịu!

Nhưng quy luật vũ trụ lại vận hành theo âm dương thái cực, sướng khổ luân phiên, hết sướng thì khổ, hết khổ lại sướng! Không tránh được điều này khi làm con người.

Xui xẻo nói theo một cách khác là sự trả nghiệp! Nghiệp là cái ác, cái tội lỗi mà mình đã gây ra trong quá khứ! Bây giờ mình phải trả thì Phước mới thay thế để mang lại sung sướng cho mình. Cũng giống bạn cố gắng hy sinh mồ hôi xương máu tuổi trẻ để làm việc và sau khi trả đủ những khó khăn ấy thì bạn nhận về thành quả.

Có một sự thật mà ta phải đối diện, đó là: phúc mọc trên đất họa và họa cũng mọc trên đất phúc. Hai mặt nương tựa vào nhau và chuyển hóa lẫn nhau.

Ví dụ: Bị ốm đau bệnh tật là họa, nhưng từ đó ngộ ra đạo, bỏ đi tham vọng, hướng tới tu tập thì trong cái họa đó lại sinh ra phúc.

Còn trường hợp trúng số có tiền là phúc rồi lấy tiền đó ăn chơi hút sách, siêng ăn nhát làm thì đó lại là họa.

Thế nên, trường hợp xui xẻo bên trong nó luôn ẩn chứa cái phúc lành, quan trọng là mình biết tự nhiên đón nhận, không dằn vặt đau khổ tinh thần vì nó. Mình vững tin tương lai tươi sáng thì mình sẽ hưởng hạnh phúc.

Sự tốt lành đến với bạn không sớm cũng không muộn mà đúng lúc!

Có một cách giúp bạn giữ được hạnh phúc suôn sẻ được lâu dài là không ngừng tu tập gieo phúc. Có nạn cũng dễ qua nạn. Có khổ cũng không quá nặng nề. Thế nhưng phải kiên

nhấn với việc hành Thiện, Tích Đức. Đừng vì một chút khó khăn mà từ bỏ kéo giống người đào vàng sắp đến mỏ vàng rồi chỉ cần một nhát cuốc nữa thôi... thì dừng lại! Bỏ cuộc!

Bạn đừng mất công đi tìm kiếm phép thuật để giải xui vì không ích gì cả. Chỉ làm nghiệp mình nhiều hơn và khi nó tới sẽ rất khủng khiếp!

Có người nọ, biết số mình hay xui nên tìm tới phù thủy nhờ ông ta giúp cho qua nạn, ông phù phép làm nó biến mất tạm thời nhưng đến một thời điểm họa ập tới pháp lực phù thủy cũng không còn tác dụng gì nữa... lúc này người nọ bị họa rất nặng do cộng dồn nhiều đợt né tránh... đó gọi là Nhân Quả không thể tránh!

Thế nên, đừng cố gắng trốn tránh

Vạn sự tùy duyên

Thuận theo tự nhiên

Quyết tâm tu tập

Tâm định cảnh thiền!

XUI XẼO CŨNG CÓ MẶT TÍCH CỰC! LUÔN VUI VẼ!

NỤ HOA HÀM TIỂU

Gió thổi mạnh làm những chiếc lá lao xao...

Sóng nước lớn làm bờ biển thấp thỏm...

Những nơi yên tĩnh giống như một tịnh thất trong rừng trúc khiến chúng ta thấy bình an. Khi cảnh vật tĩnh lặng thì từng chuyển động nho nhỏ của loài côn trùng ta cũng thấy được!

Tâm hồn chúng ta cũng giống như cảnh vật, khi có quá nhiều tác động và sự phản kháng thì lòng chúng ta chẳng được an! Cảm giác mệt mỏi ưu phiền sẽ xâm chiếm bạn và cơ thể bạn sẽ phản ứng lại để hình thành nên một cuộc chiến bên trong! Đừng để điều đó xảy ra...

Chúng ta có thể hạn chế được những xáo động trong Tâm gây ảnh hưởng tiêu cực lên Hạnh Phúc, bằng sự im lặng và thấu hiểu.

Trước những lời chửi bới, sỉ nhục của người ta nhắm vào mình ta lựa chọn sự im lặng!

Trước những cuộc tranh đấu hơn thua vô nghĩa ta lựa chọn sự im lặng!

Trước những sự vô minh, bất hối của họ, sự vô ơn phản bội... ta đã lựa chọn sự im lặng!

Trước những danh đá và trò hề của thế giới vật chất thực dụng ta cũng chọn sự im lặng!

Bạn im lặng bởi vì bạn thấu hiểu không phải vì sợ hãi, yếu mềm. Bạn hiểu những tranh đấu hơn thua, xoi mói không giúp cho tâm hồn bạn trở nên thánh thiện và bình an được!

Bạn hiểu những việc đúng sai ở đời đã có nhân quả định đoạt rồi nên bạn không tự đưa mình vào hố nghiệp nữa.

Bạn thấu hiểu những người xung quanh khi họ đang đánh mất phước báu của mình mỗi ngày mà họ không biết. Không thể giải thích và không thay đổi được họ khi chưa đủ duyên lành.

Bạn tìm về rừng trúc và tịnh thất trong Tâm, bỏ lại những chì chiết, phán xét, soi mói... thù hằn.

NỖ NỤ CƯỜI HÀM TIẾU BAO DUNG!

VĂN KHẤN GIAO THỪA

Nhiều bạn nhắn tin hỏi tôi về “lau dọn ban thờ chuẩn bị đón tết”, “văn khấn cúng giao thừa” sao cho đúng?

Mỗi thầy một ý! Ở đây tôi chia sẻ quan điểm của mình mọi người tham khảo nếu thấy phù hợp với mình thì áp dụng.

Theo quan điểm cá nhân tôi cúng tế là thể hiện sự thành kính của mình với thần linh, với ông bà tổ tiên, uống nước nhớ nguồn, nơi mình gửi gắm những ước mơ, nguyện vọng và nhắc nhở mình luôn cố gắng tu Tâm tích Đức, để mình biết kiêng dè việc ác. Tôi không bao giờ nghĩ cúng tế để được tiền thật nhiều, hay cầu hên xui, cúng ngày này thì gặp may, cúng ngày kia thì gặp họa.

Bởi tất cả việc thế gian tốt xấu đều nằm ở nhân quả, phúc nghiệp của mỗi người quyết định. Các vị thần không thể cho bạn cái này cái nọ khi bạn không có phước đức. Bởi các cõi đều có quy định riêng! Có đức công bằng, thưởng phạt phân minh chứ không thể cho các bạn tất cả những thỉnh cầu khi bạn sống vô đạo.

Nên theo tôi, cái thực Tâm mới quan trọng chứ không phải hình thức. Ai được cả hai thì càng tốt. Nhưng nếu không biết cách làm đẹp hình thức thì phải có nội dung tốt! Đó là tấm lòng thành tín!

Việc văn khấn bạn không cần phải kiểm bài nào cúng cho linh ứng, vì chẳng có bài nào như thế! Bạn hãy đặt tâm nguyện vào, khấn theo lòng bạn, thậm chí bạn không biết khấn thì chỉ cần ý niệm rồi thắp hương thì đã kết nối được với thần minh.

Còn việc dọn dẹp bàn thờ bạn cũng không phải sợ xê dịch chân nhang. Lòng bạn muốn một bàn thờ sạch sẽ bạn dọn dẹp đó là đã gieo phúc lành rồi! Vẫn dọn dẹp với cái Tâm thành kính không có vấn đề gì cả.

Có một thứ mà chúng ta cần phải dọn dẹp trước khi dọn bàn thờ hay cúng giao thừa đón năm mới. Đó là sự u tối ô uế trong Tâm mình. Những ý niệm ác, những thù oán... những suy nghĩ nhỏ nhen... hãy dọn rác này trước những điều khác. Hãy cúng dâng lên thần linh và tổ tiên những hạt giống Thiện Tâm, những việc thiện đã làm được trong năm, những thói hư tật xấu đã sửa, những thành công để biết ơn thần linh đã phù hộ và cố gắng làm tốt hơn năm nay!

Đây là những chia sẻ chân tình tôi dành cho mọi người. Tôi cầu chúc năm mới mọi người được tràn đầy ân phúc! Sáng suốt, bình an!

VÌ SAO BẠN BỊ MẤT TIỀN MÀ HẠN THÌ VẪN CÒN?

Cuộc sống của chúng ta có quá nhiều những nỗi lo... bạn lo: Sức khỏe, con cái, tình cảm vợ chồng, tiền bạc nợ nần, công việc làm ăn, tai nạn, pháp luật, cướp bóc...

Những nỗi sợ được gia tăng trước những thông tin về thái tuế, tam tai, hung tinh chiếu mệnh... vong ma theo ám. Bạn nghe được, rồi nhiều người loan truyền khiến bạn sợ, rồi “*may mắn*” bạn gặp được phương thuốc hóa giải, phương thuốc được mua bằng tiền. Bạn cảm thấy mình là người may mắn!

Nhưng chúng ta đã quên đi rằng: *“Những cát, hung tốt xấu nguồn gốc chúng từ đâu? Do ai ban phát? Nằm ở trong hay ở ngoài? Làm sao để hóa giải?”*

Giống như con sông phải có nguồn, việc nhận sai nguồn sẽ đưa chúng ra đi lạc trên đường về nhà. Nó không mang đến bình an cho bạn. Bởi con đường bạn lựa chọn rất nhiều màn nhện và rắn độc, những hố sâu nguy hiểm... nó đưa bạn đi xa khỏi nguồn gốc của dòng sông.

Rất nhiều lần tôi chia sẻ, vũ trụ vận hành theo âm dương, tất cả những thành công hạnh phúc vui sướng ở thế gian này đều phải bước qua khổ đau và khó khăn thất bại! Những khó khăn trên con đường bạn đang đi chính là nguồn nguyên liệu cần thiết để bạn chế biến món ăn ngon! Bạn phải thấm khổ bạn mới biết quay đầu và hướng tới ánh sáng!

Nghiệp, hay Tội Lỗi chính là những điều đã đưa chúng ta chuyển sinh vào cõi Âm Dương nơi chúng ta phải chấp nhận quy luật sinh lão bệnh tử, thịnh suy để thanh tẩy ô uế trong Linh Hồn chúng ta. Chúng ta phải chấp nhận không có một sự toàn vẹn, hay cuộc đời chỉ trải toàn thảm hồng. Và...

Không có một thế lực nào, một phép thuật nào có thể thay đổi được quy luật ấy. Nghĩa là bạn đã mang lấy nghiệp và tội thì bạn phải trải điều đó. Bạn nhận về một sự sung sướng bạn phải đánh đổi bằng một niềm đau. Nó giống như việc bạn muốn có kiến thức sâu rộng thì bạn phải đánh đổi thời gian, những đêm thức khuya đọc sách, những tế bào mất đi từ sự bào mòn sức khỏe. Còn người họ thích nằm ngủ thích lười biếng thì tất nhiên họ sung sướng nhưng họ phải chấp nhận bị thiếu tiền, không thành công.

Chính ở chỗ không nhận ra được cát hung là bởi chính mình, không hiểu nghiệp báo và tội lỗi, nên bạn lo sợ nghĩ rằng tất cả điều đó là được ban phát từ một thế lực vô hình. Bạn sợ và nghĩ rằng có thể thay đổi được bằng cách mua chuộc thần linh.

Nhiều người thậm chí còn nghĩ rằng ông bà tổ tiên có thể ban phước lộc cho họ. Trong khi ông bà mình cũng chỉ là người như mình, khi mất đi thì hoặc là luân hồi về các cõi hoặc làm người âm, nếu bị tội nặng còn chịu hình phạt dưới địa ngục, thì làm sao mà có quyền năng ban cho mình mọi thứ thỉnh cầu?

Bạn muốn hưởng ấm no hạnh phúc thì bạn phải tu tâm sửa đức, làm những việc thiện, tránh những điều ác, bạn tạo lập phúc lành từ đó mà được hưởng sự thành công! Bên cạnh đó quá trình bạn tu tập bạn phải chịu khổ nạn để trả nghiệp, rửa tội, thanh luyện tâm hồn, làm sạch sẽ tâm hồn...

Thế nên, việc bạn nghĩ lấy tiền ra để mua sự bình an là không thể. Phương án không khả thi! Thay vì tin vào phù phép để biến mất hạn tai thì bạn hãy tin vào chính mình. Hãy tự mình cứu lấy mình.

Nhiều người giao kết với những pháp thuật hắc ám để được bình an! Họ cũng được hưởng thật đấy! Nhưng họ phải đánh đổi một thứ gì đó thuộc về họ. Thứ đánh đổi đó vô cùng đắt giá. Giống như đổi sức khỏe lấy tiền. Đổi bình an của con cái lấy công việc làm ăn suôn sẻ! Tất cả đều là sự hoán đổi.

Hãy hướng vào bên trong để thắp lên ngọn lửa của trí tuệ! Ngọn lửa ấy sẽ soi sáng dẫn đường và làm ấm tâm hồn bạn!

KHỔ QUÁ MÀ KHÔNG BIẾT BẮT ĐẦU TỪ ĐÂU

Cơm áo gạo tiền mỗi ngày là gánh nặng của bạn.

Tình cảm hôn nhân tan vỡ là nỗi đau day dứt của bạn.

Sức khỏe suy sụp là sự bất an lo lắng của bạn.

Mọi sự tính toán của bạn đều không suôn sẻ và luôn có cảm giác bị cản trở!

Điều sẽ đến với bạn trong những giai đoạn suy vi của vận mệnh. Bạn muốn mau chóng thoát ra khỏi cảnh ngộ đó nhưng bạn không biết phải làm sao?

Tôi cũng đã từng như thế và rất nhiều người giống như tôi họ đã từng... tôi có được kinh nghiệm và chia sẻ bí quyết lại cho mọi người cách thoát khổ.

Vào những giai đoạn khó khăn nhất của cuộc đời là vũ trụ đang gửi đến bạn những tính hiệu và thông điệp khuyên nhủ bạn “*đã đến lúc phải hướng vào bên trong*” thời điểm bạn cần phải tập luyện để chuẩn bị cho giai đoạn phát triển tiếp theo! Nếu bạn không nhận ra được điều này đồng nghĩa với việc bạn đánh mất cơ hội thay đổi cuộc đời.

Hướng vào bên trong nghĩa là nhìn nhận lại bản thân mình, những tính nết hư hỏng cần sửa đổi và kho phúc sử dụng trong đời bạn đã tạm đóng lại để kho nghiệp trở ra hoa quả. Nếu bạn không hướng vào trong để tạo ra công lực nhằm cân bằng trạng thái trở nghiệp, giống như kiểu ngăn chặn tế bào ung thư phát tán thì vô cùng nguy hiểm cho bạn đấy!

Song hành với tu dưỡng tính nết đức hạnh, bạn cần tu thêm trí tuệ hiểu biết, đồng thời thực hiện những hạnh bố thí, phóng sinh, thiền định, cầu nguyện hòa kết với Đấng Sáng Thế... thì con đường khó khăn của bạn sẽ rút ngắn lại!

Nhiều người chưa tin! Nhưng họ thực hành để xem kết quả. Chưa đầy ba tháng mọi thứ đã chuyển biến trong thấy rõ rệt. Có người thì tu ba năm đã có kết quả tốt lành chuyển đổi từ kẻ thất bại toàn tập trở thành người thành công và đầy ơn Phước. Điều kỳ diệu này đến từ đâu?

Tất nhiên, từ trí tuệ, giác ngộ và hành động để giải cứu chính mình. Những người tu càng lâu mà chưa thấy kết quả thì có hai trường hợp: một là, tu sai đường. Hai là, kết quả muộn nhưng đặng quả đạo lớn lắm! Nên suy cho cùng đã tu đúng pháp là không sợ tắc nghẽn, hiển nhiên sẽ có một ngày bùng nổ!

Những ai biết tự soi xét bản thân mình mỗi ngày và Tâm luôn hướng tới điều tốt đẹp, cố gắng xây dựng tâm hồn lương thiện thì người đó sẽ được đền đáp xứng đáng! Còn những ai sống ác mà đang đắc ý sẽ đối diện với ba tòa: Một là, tòa án thế tục. Hai là, tòa án lương tâm. Ba là, tòa phán xét tối cao nhân quả.

Có những thứ đơn giản nhưng cần nhiều kinh nghiệm và sự thấu hiểu! Cũng có những thứ đơn giản dễ làm mà hời hợt vô minh. Chúng ở rất gần nhau và cần chúng ta sáng suốt phân định! Hãy bắt đầu ngay khi đã **NGỘ RA CHÂN LÝ!**

CHƯƠNG DUYÊN VÀ NHỮNG ĐIỀU MAY MẮN SAU ĐÓ

Nhiều người gặp thất bại khó khăn hay buồn chán, thất vọng!

Họ nghĩ do bản thân họ kém cỏi mà họ đã không đạt được kết quả như mong muốn. Họ ngu xuẩn nên mới sinh ra cơ sự đổ vỡ, nhưng cái thật sự họ không ngờ đó là sự “kém cỏi”, “sai lầm” của họ là là sự đúng đắn của tạo hoá.

Có anh chàng nọ không khéo tán tỉnh phụ nữ, anh ta thật thà ngây thơ, chính vì lẽ đó mà anh ta không được thành công trong đường tình duyên hôn nhân. Mãi về sau khi đã lớn tuổi anh mới kết hôn và sống hạnh phúc bên cô vợ trẻ. Anh bỗng nghĩ lại ngày xưa “*nếu anh thành công sớm và kết hôn sớm thì giờ đây chưa chắc anh đã gặp được người vợ tuyệt vời hiện tại*” anh ta đã biết ơn những thất bại trong quá khứ và chương duyên của mình.

Không chỉ trong tình yêu mà bất cứ lĩnh vực nào cũng vậy. Những sự sai lầm thất bại và chương ngại chưa chắc nó đã hoàn toàn xấu đâu! Nên bạn đừng bao giờ bi quan! Hãy luôn tin tưởng vào một điều đúng đắn tốt đẹp trong tương lai đang nằm ở chương duyên trong hiện tại.

Cái câu thất bại là mẹ thành công nó là như thế đó.

Với điều kiện bạn sống tử tế lương thiện tràn đầy tình yêu thương thì mọi chương ngại của bạn tôi khẳng định đó là một món quà.

Thật là trớ trêu! Hầu hết chúng ta đều từ bỏ món quà ấy để đón nhận sự tự ti, mặc cảm.

Chúng ta hãy làm mới lại tinh thần. Hãy để ánh sáng tràn ngập cõi lòng! Đón nhận những ngang trái như một con đường để đi tới hạnh phúc!

NHỮNG NỖI HÀM OAN

Không phải sống tốt đẹp là không bị người khác hiểu lầm và giá hoạ.

Bạn sống trung thực xưa nay rồi đến một ngày bạn bị người khác nghi ngờ là kẻ ăn cắp.

Bạn luôn mong muốn xã hội con người tốt đẹp và cố gắng hướng đạo mỗi ngày thì bị quy chụp đạo đức giả. Kẻ chần dốt!

Bạn yêu thương quan tâm gia đình cha mẹ thì bị người ta thù dệt âm mưu cướp tài sản.

Bạn không hại người nhưng bị người hại cho những tội danh và bị tống vào tù.

Những nỗi oan xưa nay không hề mất. Nó vẫn đứng đó để minh chứng cho nghiệp quả và sự nhẫn nại để Thánh Hoá đời sống.

Người thì chuộng sự áp chế và bất công đè nén. Trời thì chuộng Đức Công Bằng. Nên những ai bị oan mà lòng trung chính thì Trời thương người đó lắm! Trời thử thách họ và ban tặng cho họ một chỗ tốt đẹp! Sự tốt đẹp không thể miêu tả bằng từ ngữ thế gian.

Bởi cuộc sống bạn chắc chắn sẽ không tránh được oan ức... nên bạn có quyền khóc cho khuây khỏa, tôi không chỉ bạn sự kìm nén... cũng chỉ bạn sự đấu tranh để minh oan và khi không thể minh oan được thì bạn hãy cười vui với chính nỗi oan đó để ơn phúc Đất Trời rót đầy đời sống Thánh Thiện của bạn.

Cây kim trong bọc có ngày lòi ra!

Kẻ gian người ngay có ngày sáng tỏ!

Người Đạo Đức không bao giờ bị thiệt!

NGUỒN NĂNG LƯỢNG HẮC ÁM MỖI NGÀY CẦN LOẠI BỎ

Nếu bạn để ý kỹ bạn sẽ thấy một sự trùng lặp ở những người bạn thấy, những người nét mặt luôn cau có, dễ bức bối, nóng nảy sân hận, cái tôi lớn rất nhạy cảm, hay than khổ than thở tự ti, hay chê bai miệt thị người khác... những người mang năng lượng tiêu cực này cuộc sống của họ thường không thành công, kém chất lượng và thậm chí còn kéo theo bệnh tật xấu!

Đơn giản là vì họ để Tâm ma dẫn họ đi đến bờ vực. Người ta hay nói về những khoá học thành công và để thành công thì điều kiện đầu tiên là phải làm chủ được những cảm xúc tiêu cực của mình, đừng để nó lớn thành thói quen rồi thì rất khó khăn để sửa đổi.

Trong mỗi người chúng ta đều có một thiên thần và một con quỷ, nếu những năng lượng tích cực đến từ lòng bác ái, bao dung, tự tin, tốt bụng, tư duy tích cực... thì những năng lượng tiêu cực sẽ đến từ sự đố kỵ, ghen tuông, bức bối, sân hận, gây sự... nó là lửa Tâm ma. Nó bùng cháy ở những người bị thất bại trong cuộc sống mà chính bản thân người đó lại không hiểu nguyên nhân thất bại của mình.

Bất kỳ sự vật sự việc nào cũng tồn tại hai mặt âm dương. Nếu chúng ta để phần âm mạnh lên thì nó sẽ kéo chúng ta xuống địa ngục. Phần ấy là những suy nghĩ và hành động tiêu cực của chúng ta mỗi ngày.

Thay vì cãi nhau thì bạn hãy nhường nhịn.

Thay vì bạn tức tối thì bạn hãy cười lên.

Thay vì bạn bi quan chán nản thì hãy lạc quan vui vẻ!

Bạn hãy thoát ra những suy nghĩ hắc ám để nó không lôi kéo bạn đi xa hơn. Bởi điều gì không như ý trong cuộc sống thì nó cũng đã xảy ra rồi! Giờ bạn vì nó mà làm khổ chính tâm hồn mình thì chẳng đáng chút nào!

Người luôn lạc quan tin tưởng vào điều tốt đẹp sẽ gặt quả ngọt!

Người luôn bi quan mất lòng tin vào cuộc sống sẽ chìm trong bóng đêm và không thoát ra được!

Đứng giữa ánh sáng và bóng tối mỗi người chúng ta đều có quyền lựa chọn.

Bạn hãy mang những điều tốt đẹp này đến những người xung quanh. Người nào gieo điều tốt đẹp vào đời thì Phước Lộc đến với người đó!

THAY ĐỔI SỐ PHẬN BỞI THAY ĐỔI TƯ DUY

Rất rất nhiều con giáp đã nhắn tin cho tôi để nhờ tôi tư vấn cho một con đường thoát khổ! Bản thân tôi không thể làm phép thuật để mọi người hết khổ được! Tuy nhiên, tôi có những bí quyết muốn chia sẻ với mọi người trong năm 2024 này... những ai còn khó khăn thất bại khổ sở về công việc, tài lộc, sức khỏe, vợ chồng, con cái... hãy theo dõi!

Tất cả những nỗi khổ của bạn đến từ Nghiệp Quả và nó khiến bạn chìm ngập trong những tư duy tiêu cực chán đời muốn bỏ cuộc. Bạn muốn thay đổi hoàn cảnh nên cố gắng tác động, nhưng bạn càng cố gắng thì mọi thứ trở nên rối hơn và rơi vào bế tắc thật sự! Nguyên nhân chính là bạn chưa đi đúng đường, bạn hành động sửa đổi với cái Tâm hoàn toàn cũ rích, cái Tâm tiêu cực bạn chưa buông bỏ được, chưa nhận ra được sai lầm từ bên trong nội tâm bạn thì làm sao bạn có thể thay đổi được hoàn cảnh số phận.

Tôi biết rất nhiều người, họ thất bại từ việc này đến việc khác, rồi họ hỏi tôi bây giờ họ đã thay đổi nghề, bắt đầu cuộc hôn nhân mới, họ đã mặc áo mới rồi thì họ sẽ tốt đẹp? Nhưng tôi đã nói thẳng *“anh/chị vẫn thất bại!”* Và kết quả đã xảy ra đúng như vậy. vì sao tôi có thể khẳng định điều này? Bởi tôi thấy họ chưa hề thay đổi bên trong, cái bên trong của họ vẫn cũ kỹ thậm chí là suy thoái.

Bạn hãy cẩn thận! Những gì bên trong bạn mới quyết định hạnh phúc của bạn chứ không phải những thay đổi từ bên ngoài. Khi bạn thấy mình hay thất bại thì việc đầu tiên đó là:

Thứ nhất, không đổ thừa cho hoàn cảnh số phận, điều này là tuyệt đối tránh xa.

Thứ hai, tìm nguyên nhân thất bại từ bên trong mình và dẹp bỏ cái tôi của mình qua một bên.

Thứ ba, quyết tâm sửa đổi từ bên trong để trở thành con người mới.

Tư duy tích cực là cái cần xem xét và rèn luyện. Tôi lấy ví dụ: Ông A luôn lo sợ thái tuế, tam tai, năm tuổi, nên mỗi năm đều bất an! Mỗi khi làm việc gì đều e dè thiếu tự tin. Đến khi bị sự cố khó khăn thì không xem lại nguyên nhân thất bại mà cứ đổ lỗi cho năm xui tháng hạn.

Còn ông B chỉ tin nhân quả phúc nghiệp, vận hạn là do nhân duyên mình tác tạo, nên ông không sợ, vạn sự tùy duyên, cứ làm nhiều việc tốt đẹp bác ái, tối về ngủ ngon! Thất bại thì rút kinh nghiệm rồi tu sửa từ bên trong. Không đi tìm cách tránh họa mà tìm cách tu hành để giảm nhẹ... chuyển hoá...

Với hai lối tư duy khác nhau nhưng ở một bên là sự lo lắng, một bên là sự an nhiên. vậy bên B tất nhiên tư duy lạc quan tích cực và đưa đến thành công!

Tôi khẳng định cuộc đời bạn thành bại nằm ở góc nhìn. Nếu bạn thay đổi tư duy tích cực lên thì những khó khăn của bạn sẽ bị đánh đổ. Vì khó khăn là bởi duyên dữ tác tạo, duyên này đến từ tư duy tiêu cực. Giống như bạn thấy một đám tang thì bạn không thể vui được và quan cảnh xung quanh bạn cũng thấy thê lương, đó là cái Tâm bạn bị tác động bởi cái ý niệm sinh tử.

Bạn thấy hoa đào ngày Tết đẹp là bởi Tâm bạn đang vui! Còn bản chất hoa đào chẳng đẹp cũng chẳng xấu. Hãy thoát ra những tư duy tiêu cực để thay đổi cuộc đời mình! Ngộ sớm thì thoát sớm cảnh khổ!

Thúy Ngô chúc Tết nhà nhà bình yên hạnh phúc!

Chỉ cần bạn tin vào điều tốt lành, bạn sẽ bình an!

Bài viết rất đáng đọc và chia sẻ cho bạn bè người thân!

Năm mới là thời điểm để chúng ta sum vầy bên nhau vui vẻ chúc Tết nhau những điều tốt lành! Nhưng bên cạnh đó cũng có rất nhiều những nỗi âu lo! Cái lo cơm áo gạo tiền tạm thời gác lại để nhường chỗ cho một nỗi lo khác. Đó là lo ĐIỀM DỮ!

Con chim bay vào nhà ngày mấy ngày tết cũng lo!

Chiếc xe bị thủng lốp ngày mừng một cũng lo!

Hoa cúng bị héo úa cũng lo!

Chó bị mất cũng lo!

Rồi ai đó nói gỡ miệng một câu cũng lo!

Vân vân và vân vân hiện tượng được quy về điềm dữ.

Bạn hãy dừng ngay những lo lắng đó lại. Vì sao? Thực ra, sự lo lắng đó là thừa. Đã là hoạ thì muốn tránh tránh cũng không được. Đã là phúc thì không muốn cũng tới! Tất cả đều nằm trong chữ Nghiệp và chữ Duyên. Còn Tâm ta mới quyết định sự sướng khổ! Nếu bạn lo lắng thì sự việc dù chưa xảy ra bạn đã khổ rồi! Khổ sẽ kéo theo nhiều hệ lụy để đưa tới kết quả bi kịch như đầu óc chúng ta đã ám ảnh mặc định.

Cái xấu nó thường tìm tới với những người nào phát ra tần số bi quan lo sợ! Và nó sẽ tránh những người suy nghĩ lạc quan tích cực!

Khi bạn xem một điềm là điều bình thường như những thứ bình thường trong đời sống thì nó sẽ trở nên vô hại! Bạn loại bỏ nó ra được đời sống của mình và tin vào sự sắp đặt công bằng của tạo hoá thì bạn sẽ bình an! Bình an này nằm ở bên trong chứ không phải bên ngoài hoàn cảnh.

Bạn tin thì bạn sẽ được!

Bạn tin điều tốt lành bạn sẽ được tốt lành!

Bạn tin vào điều xấu nó sẽ đi tìm bạn!

Quy luật hấp dẫn này tồn tại trong vũ trụ. Nên để đời sống của mình có chất lượng hơn thì mình phải loại bỏ dần những tác động tiêu cực. Thay vì sợ điềm dữ thì mình cứ suy nghĩ đơn giản: *“Điều gì đến sẽ đến! Bây giờ cứ vui vẻ lo hướng thiện tu tập, làm lành tránh dữ, tin đức năng thắng số, tin và cầu nguyện mỗi ngày. Thờ những người biết suy nghĩ như vậy sẽ luôn bằng an, không sợ hãi, lại thêm nhiều sức mạnh sự can đảm để đối mặt với mọi sóng gió!”*

TÁN MẠN NGÀY VÍA THẦN TÀI

Một số bạn nhắn tin hỏi tôi sắp tới ngày vía Thần Tài thì mình nên mua vàng hay không?

Chủ đề này mỗi năm tôi đều nhắc lại, chia sẻ với mọi người về quan điểm ngày vía Thần Tài của một dịch sư. Bài viết tôn trọng niềm tin của mỗi người không hề bài xích chê bai! Mọi người đọc và chia sẻ cho bạn bè người thân cùng đọc.

Trước tiên, chúng ta cần hiểu về thần linh, thần là một cõi giới, những người sinh thời có phước đức lớn sẽ chuyển sinh vào cõi thần, được người đời tôn thờ, cúng lễ, có thần thông, ban phát cho con người những gì nằm trong quyền hạn của thần. Tài lộc cũng nằm trong số đó. Nhưng mọi người ghi nhớ! Mình cầu được cũng phải đủ duyên và phước chứ không phải cầu là được và thần có thể ban được. Ví dụ một người phước không đủ, nghiệp phải trả thì không thể ban cho được gì cả. Bởi người đó không tu phúc hết rồi không thể ban nữa.

Thần Tài là vị thần ban tài lộc cho con người, là những người có mong muốn tốt lành chính đáng! Có tôn kính thần linh và có tu phước... lập lại sự tu này! Vì vai trò của thần linh là để hướng con người tới cái chỗ tu phước mà thăng tiến trong luân hồi! Bởi thần linh cho đi nên chúng ta cũng học đức này!

Ngày Vía Thần Tài không phải ngày để mua vàng cầu hên! Đó là ngày chúng ta hướng tới sự chăm chỉ làm việc để có tiền bạc ấm no, tôn kính thần linh, tu tập đạo đức trung thực kiếm tiền chính đáng... và ngày này nhắc nhở ta sự CHO ĐI giống như Thần Tài.

Nếu ngày này bạn nào cho người đói ăn, cho kẻ khát uống thì người đó sẽ nhận được phúc lộc của Thần Tài khi nguyện cầu.

Không phải là ngày sát sanh, xiêng hòng cá lóc, đổ xô đi mua vàng...

Ngày mà chúng ta quay về bên trong để nhìn nhận lại phước nghiệp đồng tiền mình đang làm ra mỗi ngày. Ngày của chăm chỉ cần mẫn lao động phấn đấu! Ngày để gieo trồng phước lành!

Chúng ta hãy tỉnh thức
Nhìn nhận lại niềm tin của mình
Nắng ấm đã lên rồi!
Tấm màn sương mù đã vén lên
Hoa xuân đang nở
Lộc trữu càn, én lượn giữa trời bình minh...

GIÁO DỤC CON CÁI
ĐIỀU GÌ LÀ QUAN TRỌNG NHẤT?

Tôi không phải là một chuyên gia trong lĩnh vực giáo dục, tôi là dịch sư nghiên cứu kinh dịch và từ đó tôi rút ra được một số tinh hoa để chia sẻ với mọi người về chủ đề giáo dục trẻ thơ!

Rất nhiều người đã lầm tưởng việc dạy con nên người chỉ việc nuôi cho ăn mập mạp trắng trẻo, cho đi học để có bằng cấp, hướng con tới chỗ hơn thua thành tích, tôn sùng tiền bạc và hưởng thụ... hướng con làm người số một, là kẻ ăn trên ngồi trước... đó là tư duy giáo dục hướng tới cái tôi và sự tranh đấu, sự hưởng thụ và phương pháp này hết sức nguy hại cho đứa con của bạn. Có thể hiện tại bạn chưa nhận ra điều này nhưng cứ bình tĩnh gieo hạt giống này vào tâm trí!

Bạn hãy hình dung, một cái cây đang lớn lên! Từ nhỏ bạn đã uốn nắn, trang trí cho cành lá nó đẹp hơn so với những cây khác, nhưng bạn lại bỏ bê việc chăm sóc cái bộ rễ thì cái cây đó liệu có tồn tại được bao lâu?

Con người cũng vậy, trẻ thơ quan trọng nhất là nhân cách được giáo dục. Đạo đức được rèn giũa như mài viên ngọc. Một đứa trẻ được thấm về: lòng từ bi, bác ái, bao dung, có trách nhiệm, can đảm nhận lỗi, yêu thương con người và loài vật, có tính nhẫn nại, chăm chỉ phấn đấu... thì đứa trẻ đó mai này sẽ thành công lớn! Bởi vì nó đã có một nội tâm trong sáng lương thiện thì đời nó sẽ đi về hướng có ánh sáng khi không còn ba mẹ dẫn dắt nữa. Công việc của cha mẹ là giáo dục con cái thành NHÂN trước khi thành TÀI. Thành người Thiện trước khi thành người Giỏi.

Muốn được như vậy phận làm cha mẹ phải tu tập, mình phải giác ngộ chân lý, phải thực hành để làm gương. Có thể nói, TU chính mình là con đường giáo dục con cái tốt nhất!

Hạnh phúc nào hơn khi cha mẹ dẫn dắt được một đứa con nên người Thiện Tâm. Khi con bạn gieo phúc lành xuống ruộng vườn thế gian đó cũng chính là thành công lớn của bạn!

Hãy bắt đầu từ hôm nay

Gieo hạt giống tốt vào lòng con trẻ

Để những tâm hồn trở nên mới mẻ
Biết yêu thương và biết hy sinh
Cho nhân loại đời sống hoà bình
Bồ câu trắng Thánh Thần ban xuống!

DÂNG SAO GIẢI HẠN

Bài viết này cũng đáng đọc và chia sẻ! Nó không đụng chạm áp đặt niềm tin của người khác, tác giả chỉ trình bày quan điểm cá nhân mà tác giả ngộ được!

Năm mới, Tết sang nhà nhà hướng tới điều bình an phúc lộc, mong muốn một năm mưa thuận gió hoà, nạn tai không tìm tới gia đình người thân... từ xa xưa đã truyền lại những hạn: Tam Tai, Thái Tuế, Kế Đô, La Hầu, Huỳnh Tiền, Sát Tận, Ngũ Mộ, Tam Kheo. Thế nghĩa là năm nào cũng có hạn. Người ta tin rằng vận hạn con người được các vị thần đại diện các vì sao cai quản, nên người ta cúng lễ để xin được giải hạn.

Với quan điểm của người học Phật thì cát hung hoạ phúc đều nằm ở nhân quả, tội lỗi con người gây ra từ vô lượng kiếp, nên khi nghiệp tới thì không thể tránh được, chỉ có tu tập tập tạo phước mới giải được ác nghiệp. Còn theo Chúa thì tội lỗi con người gây ra bởi lối sống phản phúc, ác độc, không theo đường lối công chính nên bị phạt! Theo như Kinh Dịch thì hoạ phúc vốn dĩ luân chuyển, cái này ẩn tàng cái kia thâm hiểm trong thái cực. Nên trong hoạ có phúc trong phúc có hoạ. Dịch khuyên người sống tốt, quân tử, trung chính, biết thời thế mà xoay chuyển theo thì có được cuộc sống tốt lành!

Dâng sao giải hạn là một hình thức cầu an của những người muốn an mà không hiểu bản chất hoạ phúc từ đâu ra! Do ai quyết định? Họ hoàn toàn mù mờ. Giả như, thần linh cai quản các vì sao là có thật thì các ngài chẳng thể nhận lễ của mình mà làm trái nhân quả, trái thiên ý được! Không thể!

Bởi nếu bạn mang nghiệp bạn phải trả trong giờ phút ấy mà bạn cúng rồi xin cho sướng cho bình an mà bạn không tu tập không sám hối tội lỗi, không tác động gì tới cái Nghiệp bên trong thì làm sao thần nào dám cho bạn hưởng phúc vì bạn đã cúng vái xin với thần. Điều này theo tôi là không xảy ra đâu!

Nói một cách nghiêm túc thì dâng sao giải hạn chỉ là cách cầu an, xoa dịu tâm lý, dành cho những người vốn nhiều bất an sợ hãi mà chưa giác ngộ chân lý nhân quả.

Người giác ngộ sẽ không lệ thuộc mà cố gắng sửa đổi từ bên trong. Họ biết tu sao cho thực tế, chính trực, họ biết chấp nhận, biết buông những chấp niệm... thậm chí là biết xem

những khó khăn là bàn đạp để đi tới thành công! Họ không sợ những thứ mơ hồ và chỉ sợ mình sống không tốt không thiện mà thôi!

HÀI LÒNG VỚI THỰC TẠI

Một trong những nguyên nhân khiến bạn đau khổ là bởi bạn không chấp nhận thực tại.

Lòng ước muốn của con người sẽ không bao giờ là đủ. Có cái này thì sẽ muốn cái kia. Có cái cao rồi lại muốn cái cao hơn. Chính cái MUỐN đó là chúng ta khổ đau. Vì không một định mức nào có thể làm thoả mãn tính dục của con người. Không một thành công nào khiến họ hài lòng và sẵn sàng dừng lại!

Thậm chí chúng ta còn không trân trọng hạnh phúc đang có, bạn cầu toàn, khát vọng, tìm kiếm một thứ hạnh phúc cao hơn để phủ nhận hạnh phúc hiện tại. Bạn hướng ra ngoài xã hội để tìm kiếm cho mình một mục tiêu trông có vẻ thành công hạnh phúc mà một ai đó đang thể hiện ra bên ngoài.

Tất cả chỉ là hạnh phúc ảo! Thứ chỉ biểu hiện ra bên ngoài! Còn nội tâm rỗng tuếch như những cái chai phế liệu.

Có những khi chúng ta phải chấp nhận thực tại sự bất toàn và buông bỏ tham vọng ham muốn để tìm cuộc sống bình yên! Khi chúng ta nhận ra tất cả hạnh phúc chỉ là giả tạo chúng ta quay trở về với hiện tại. Ở nơi đó chúng ta tới như một hạt bụi rồi về lại với cát bụi vô thường! Những đau khổ mà chúng ta đã mang theo bởi tham vọng ước muốn cũng sẽ kết thúc như đám bụi li ti trong dải ngân hà...

Biết dừng lại!

Biết buông

Biết chấp nhận thực tại

Ấy là con đường thoát khổ trong muôn vàn nỗi thống khổ của thế gian

SỐ PHẬN

Số phận đã được ấn định nhưng cũng ấn định sự thay đổi của số phận

Đã đến lúc bạn không phải sợ hãi định số nữa... điều đó không giúp bạn tốt hơn mà càng đưa bạn vào sự ấn định những kết quả tiêu cực.

Khi bạn mang nghiệp từ quá khứ, nó sẽ đi theo bạn đến tương lai. Hỏa quả của nó sẽ trở ra một cách bất ngờ. Bạn phải chấp nhận? Đúng vậy! Nhưng bạn vẫn có một quyền TỪ CHỐI!

Nhiều người xem quẻ khi thấy số xấu họ đã rất bi quan.

Nhưng tôi luôn khuyên họ hãy cố gắng đừng bỏ cuộc. Bởi vì họ còn gặp may khi biết trước định nghiệp để có sự chuẩn bị. Sự thay đổi của số phận là có thật!

Nghĩa là số xấu có thể chuyển thành tốt, hoặc giảm nhẹ cái xấu đi. Tất cả nằm ở chỗ tu PHƯỚC, sửa ĐỨC.

Phước có được từ chỗ suy nghĩ và hành động. Suy nghĩ tích cực, suy nghĩ thiện lương thì tự bản thân đó đã là một phước lành. Vì nguồn gốc những hành vi ác nghiệp đều nằm ở suy nghĩ trong vô minh. Một đầu óc sáng suốt sẽ tạo ra muôn vàn phước báu. Từ chỗ bạn ý thức được tầm quan trọng của đạo đức thì bạn sẽ hành động gieo điều thiện! Ví dụ: bạn có đức bác ái, suy nghĩ tới điều bác ái, khi gặp người khổ đau bạn sẽ hành động để giúp đỡ họ. Tấm lòng của bạn được thể hiện bằng hành động lúc này phước lập tức sinh ra!

Phước sẽ cứu chúng ta khỏi nạn tai.

Sẽ chuyển đổi số phận của chúng ta.

Với những người tu Phước thì không còn sợ hãi lá số, bói toán, chiêm, hay bất cứ điều gì khiến họ lo sợ về tương lai. Ánh sáng của nó đủ làm rung chuyển các cõi giới hắc ám!

Những ai muốn thay đổi số phận hãy lập tức TU lấy Phước Đức khi còn ở thế gian! Còn sự sáng suốt. Chứ đến khi chuyển sinh vào các cõi u tối thì sự giác ngộ dường như không thể lĩnh hội. Hãy nắm bắt cơ hội trong kiếp này!

BÓNG MA ĐIỀM BÁO LÙI XA

Điềm báo là những sự vật, hiện tượng xuất hiện quanh cuộc sống chúng ta khiến chúng ta phải lo sợ!

- Tiếng chim quạ kêu...
- Cú mèo đậu trước cửa
- Kim đâm vào tay chảy máu
- Chim sa, cá nhảy
- Rớt ly chén bể vào những dịp lễ quan trọng như hôn nhân
- Bát nhang bị cháy bị rơi vỡ
- ...
- ...

Còn rất rất nhiều điềm báo hiệu trước những tai ương sẽ ập đến trong tương lai.

Đã từ rất lâu con người mang nỗi sợ điềm từ phim ảnh, từ những người xung quanh kể lại...

Nỗi sợ ấy luôn đeo bám chúng ta mà chúng ta không biết cách để tháo gỡ nó. Thực ra, nếu chúng ta suy nghĩ kỹ hơn một chút thì số phận của chúng ta đã được định hình từ những tiền duyên:

1/ Từ phước nghiệp tiền kiếp

2/ Từ suy nghĩ và hành vi trong hiện tại

Nếu điềm báo trước sự việc thì cũng không thay đổi được gì nhân quả nếu bản thân mình không có hành động sửa đổi nhân quả.

Việc lo lắng những thứ chưa xảy ra như vậy không có ích lợi gì, vì vốn dĩ mình không biết thì nó cũng xảy ra, mình biết thì nó cũng xảy ra mà còn kèm theo đau khổ bất an! Vậy thì

chi bằng đừng biết sẽ hay hơn... đừng biết và thay vào đó có những tư duy hành động tích cực như:

- Tu tập làm lành tránh dữ
- Luôn suy nghĩ hướng lạc quan
- Điều gì đến thì đến vạn sự tùy duyên
- Phó thác cầu nguyện với Đấng Bề Trên

Chúng ta tin tưởng rằng bất cứ sự khó khăn, thất bại, đau khổ, mất mát nào cũng đều có lý do hợp lý, cũng đều thuận theo tự nhiên để mọi thứ tồn tại và chúng ta là một mắc xích trong đó.

Người sống hướng Đạo là người biết thuận theo Thiên Ý! Biết đón nhận sự bất như ý! Biết lạc quan và thông dong, biết mặc kệ, điều gì tới sẽ tới!

Lương duyên tốt đẹp nhờ, tu tập tạo phước

Hằng ngày tôi đều gặp những câu hỏi liên quan tới tình cảm hôn nhân. Những câu chuyện phụ bạc, những yêu thương không được tôn trọng! Những sự chì chiết... bạo hành... sự lén lút, vô tâm... người ta chỉ biết thốt lên lời của con tim đau đớn!

Có những người hôn nhân hiện tại không được may mắn, có người đã trải qua mấy lần đồ vẫn là nếm trái đắng, có người tình duyên lận đận chỉ rối tơ vò không biết đường nào tháo gỡ, những chỉ mong một bến đỗ bình yên mà sao KHÓ QUÁ!

Nguyên nhân sâu xa của sự truân chuyên trong hôn nhân tình cảm ấy là bởi Duyên Nợ. Mà nói rõ hơn nữa là Nghiệt Duyên mà một người phải trả cho quá khứ tiền kiếp! Cho tội lỗi và nợ nần ân nghĩa mà mình đã gây ra và hứa hẹn với họ. Nói về thực tại sự khổ tình cảm ấy là một thập giá đau đớn mà con người phải mang theo trong suốt cuộc đời, để tôi luyện bản thân trong đau khổ mà Thánh Hóa đời sống! Có người vượt qua được nỗi đau ấy có người lụy tàn cùng với đó!

Những người ấy họ đã hỏi tôi có cách nào giúp họ cải thiện chuyện tình cảm truân chuyên trong hiện tại và tiến tới tương lai gặp được lương duyên tốt hay không?

Tôi thẳng thắn bảo “*có cách*”

Dây duyên khi đã trói lại thì cần được mở ra! Nếu Nghiệt Duyên đến từ nợ nần, nghiệp báo, tội lỗi... thì Lương Duyên đến từ cho đi, hy sinh, thiện đức. Một người đang ở duyên nghiệt có thể chuyển đổi nhờ vào tu tập phúc đức mỗi ngày. Họ sẵn sàng thay đổi bản thân họ từ giai điệu buồn sang giai điệu vui! Họ suy nghĩ lạc quan tích cực về đời sống, vui vẻ với mọi người, họ tự tin, hoàn thiện nội tâm tươi sáng! Họ coi trọng những tiêu chuẩn đạo đức để giữ sự ổn định trong hôn nhân tình cảm.

Có thể nói việc sửa mình từ bên trong là con đường sáng sủa nhất để đón nhận lương duyên tốt đẹp trong tương lai! Giống như đóa hoa hướng dương bị thiếu nước khô cằn bỗng được tưới nước giếng ngọt liền trở mình hồi sinh. Cũng như người đang đau khổ héo tàn trong tình cảm hôn nhân họ được tưới ánh sáng, nước giếng từ suối nguồn tỉnh thức. Họ sẽ tươi tắn trở lại! Tâm hồn họ sẽ ngập tràn ánh sáng!

Điều này tôi đã chứng nghiệm! Mọi người hãy tin tưởng áp dụng!

Tôi gửi đến mọi người một đóa hoa tươi sáng của ngày hôm nay!

KHÁC BIỆT TÔN GIÁO

Xóa bỏ khác biệt về tôn giáo, luyện ngục nằm trong luân hồi

Gần đây, tôi có xem trên nhiều diễn đàn tôn giáo, nhận ra mọi người có sự khác biệt, bài xích, chia rẽ lẫn nhau. Thậm chí họ đã đưa ra những lời chì chiết, miệt thị, phỉ báng niềm tin tín ngưỡng của nhau. Điều này rất đáng buồn! Và đều là biểu hiện của sự vô minh.

Thực ra, mọi tôn giáo chính thống bản chất không hề mâu thuẫn với nhau, nếu có sự khác biệt đó là do suy nghĩ của con người tự thù địch, tự huyễn hoặc chính mình và tín đồ của mình. Còn Đấng Bề Trên không có những phân biệt đó. Bởi để cứu độ loài người thì phải sinh ra nhiều pháp môn (tôn giáo) hướng dẫn tu tập. Khi nhân loại có rất nhiều nền văn hóa khác nhau cần một sự tương thích, chưa kể đến mỗi người tần số rung động sẽ khác nhau nên không thể có chuyện một Đạo dẫn hết toàn thể nhân loại. Cũng giống như không thể chỉ có một con sông trên thế giới là đổ ra biển.

Phải nhiều con sông, con suối mới dẫn nước ra biển được. Và cũng vậy, xuất hiện nhiều niềm tin tín ngưỡng không có gì là lạ. Bởi bản chất pháp ở thế gian là rất nhiều không dừng lại ở một nhánh cây nên chúng ta xem đó là điều bình thường, chúng ta xem những người ngoại đạo đều là anh em của chúng ta. Tránh đá kích chê bai làm nhục anh em mình.

Loài chim sẽ cần bầu trời.

Loài cá sẽ cần nước sông.

Loài người cần những niềm tin tín ngưỡng phù hợp với họ.

Chính vì điều này tất cả tôn giáo bản chất qui về một gốc!

Nếu chúng ta để ý sẽ thấy các tôn giáo đều có những sự giống nhau về Đạo nhưng đã bị thành kiến và cố chấp làm nó khác biệt. Tôi xin lấy một ví dụ để phân tích.

Hãy nói về khái niệm luân hồi và luyện ngục.

Luân hồi là tư tưởng của nhà Phật, nói đến linh hồn một người sau khi chết đi sẽ đầu thai vào các cõi. Có thể trở lại làm người. Hay phải làm súc vật. Làm ma quỷ. Việc đầu thai vào cõi tốt hay xấu phụ thuộc vào phúc nghiệp mà một linh hồn đã tạo ra trong quá khứ.

Còn luyện ngục là tư tưởng thần học Ki Tô Giáo, nói đến việc sau khi mất đi, linh hồn chưa về Thiên Đàng được bởi những tội lỗi người đó vẫn chưa thanh luyện nên phải đưa vào nơi luyện ngục, để lửa luyện ngục thanh tẩy linh hồn người đó rồi mới về được Thiên Đàng.

Thay vì chúng ta đặt ra một chủ đề để tranh luận *“không có sự luân hồi” “không có luyện ngục, không có nước Thiên Đàng”* thì hãy nhìn thấy một góc nhìn khác.

Tôi thấy luân hồi và luyện ngục chỉ là một. Thay vì một linh hồn được đưa xuống lò luyện thì tại sao linh hồn đó lại không luân hồi về lại các cõi giới để trả nghiệp (thanh tẩy). Tôi thấy chỉ là một. Chẳng qua là cách giải thích khác nhau nhưng nhiều người vẫn cứ bám chấp.

Qua ví dụ trên cho thấy mỗi tôn giáo đều có điểm chung và chúng ta cần xoá bỏ những bất đồng để tìm kiếm chân lý từ sự giao thoa đó. Để chúng ta bao dung với nhau trong niềm tin!

Thực tế cho thấy một người cuồng tín nguy hiểm hơn một tên giặc ngoại xâm rất nhiều! Cuồng tín sẽ kéo theo sự căm phẫn rất lớn từ bên trong! Tăng cường ngã mạn. Tự trối mình vào vọng niệm. Gây ra chia rẽ xã hội. Đó cũng là ma tính mà mỗi tín đồ dễ mắc phải.

Đã đến lúc chúng ta phải thoát ra vũng lầy...

CHẤP NHẬN KHỔ ĐAU

Hãy học cách chấp nhận khổ đau như một thứ không thể thiếu của đời sống

Khi loài loài bướm lột xác, chúng sẽ trải qua một quá trình đau đớn! Để có được sự thăng hoa!

Tất cả những thành công đẹp mắt trên đời đều phải trải qua đau khổ. Giống như khi bạn quyết định làm đẹp cái mũi, cái cằm, cái ngực... bạn cũng phải chịu những mũi dao, thuốc thang vào người...

Trong vũ trụ âm - dương luôn tồn tại hòa quyện với nhau không tách rời! Cũng giống sự sung sướng hạnh phúc sẽ không bao giờ đứng độc lập. Ai cũng có những giai đoạn khổ đau thất bại rồi giai đoạn thành công hạnh phúc. Xong có những thứ thất bại khổ đau chiếm cả đời người mà cũng có người thì ngược lại, hạnh phúc viên mãn đến cuối đời.

Chúng ta có thể nói đó là phước phận của mỗi người. Vậy thì tại sao chúng ta không tạo phước để thay đổi?

Bài viết này tôi không đi sâu vào phước mà đi vào sự chấp nhận, cách đón nhận khổ đau để làm mới đời sống.

Khi bạn nhìn nhận tiếng cười là hạnh phúc thì bạn phải chấp nhận từ nó sinh ra khổ đau! Lấy ví dụ: bạn sinh một đứa con đó là hạnh phúc nhưng khi nó ốm đau thì từ hạnh phúc đó lại sinh ra khổ!

Và ngược lại, khi một người đang nếm trải khổ đau thất bại thì từ đó đã sinh ra những hạt mầm hạnh phúc thành công trong tương lai.

Thế nhưng, đa số chúng ta không thấy được điều này. Chúng ta chỉ thấy khổ, thất bại và than thân trách phận. Chúng ta không chấp nhận được, muốn vượt qua nhưng không biết cách nào cả. Bạn không thấy được bản chất âm dương họa phúc song hành của vũ trụ.

Nên lúc đang đắc chí cũng không tự mãn khoe khoang. lúc đang bế tắc tù hãm cũng không tràn trề thất vọng, chán nản, buông xuôi!

Hãy đón nhận những khổ đau như cách ta trả nợ tiền duyên. Như cách đó là bài học để ta phát triển nội tâm. Để ta thanh luyện linh hồn. Đạt được sự an nhiên trong đời sống.

Thật sự thay đổi góc nhìn thì cuộc đời mình đã thay đổi tích cực. Học cách chấp nhận khổ đau trong tỉnh thức cũng chính là một con đường diệt khổ!

*Nghe vè nghe vè
Nghe vè tháng Hợi
Mấy người xởi lởi
Tâm địa rắn già
Con chuột bắt gà
Con trâu chạy mỗi
Con hổ ăn giỏi
Con mèo kiếm tiền
Có rồng đảo điên
Con rắn nằm ngủ
Con ngựa lĩnh đủ
Con dê mở hàng
Con khỉ ngang tàn
Con gà lột ổ
Con chó la khố
Còn heo la cà...
Đừng dìm người ta
Như rau nhúng lẩu
Đừng chơi như cầu
Hễ tý cần cần
Đừng có bày đàn
Bồ chao nhức óc
Đạp người xuống dốc
Ngóc cao cổ cò
Đừng có tò mò
Đời tư người khác*

*Đừng có nhớ khắc
Vào mặt người ta
Sống cho nó ra
Một đường thẳng tắp
Như cái đường bay
Gọn gàng ngăn nắp*

*Nghe vè nghe vè
Nghe vè tuổi Dậu
Nhổ cây đập chấu
Vè vè vè vè
Nấu nồi cơm khê
Bụng sôi òng ọc
Đười ươi ngồi khóc
Duyên phận hẩm hiu
Nằm dưới gốc điều
Trồng tiêu chẳng trái
Ai khôn ai dại
Đào củ khoai từ
Ăn đủ chẳng dư
Tâm An Trời Sáng!*

*Lẳng lẳng mà nghe
Nghe về cô Thúy
Tuổi Thìn hay nghĩ...
Chẳng được thanh thoi
Muốn làm người dơi
Cứu nhân độ thế
Nhưng đời chẳng dễ
Vận số như rùa
Siêng đi đền chùa
Tu Tâm sửa Đức
Một đêm còn thức
Cơm áo còn lo
Tính chẳng bo bo
Một đời phóng khoáng!*

Ve vè vè vè
Nghe vè tuổi Ngọ
Ôi chao! Số nhỏ
Mậu quả canh cô
Gian khó nhấp nhô
Ngày vui khang hiếm!
Lòng đầy cung kiếm
Muốn làm batman
Nhưng mộng vỡ tan
Tình như củ lạc
Thân như tấm bạc
Cho người chà chân
Khổ quá bất cần
Quay đầu chuyển hướng
Tính còn ngang bướng
Chẳng chịu buông tay!
Số ngựa đi đày
Có ngày mã đáo!

Ve vè vè vè
Nghe vè tuổi hổ
Làm ăn thua lỗ
Xe chạy lộn đường
Vòng vòng quanh nương
Đám mây vô định
Chỉ thích ra lệnh
Không thích làm theo
Chân muốn leo trèo
Bực mình con khỉ
Thái đi quá Bĩ
Thương người, người thương
Du hành muôn phương
Tâm linh giác ngộ!

*Nghe vể nghe ve
Nghe vể tuổi Tuất
Trèo lên cây quất
Hái trái mà ăn
Đời cứ bằng bằng
Bỗng nhiên lồi lõm
Bì bà bì bõm
Như con hạc già
Thường vui quá đà
Thường buồn quá trốn
Phải làm người lớn
Muốn làm trẻ con
Chớ hay dối hờn
Một lòng trung tín
Khổ qua đời lính
Thì tới đời bình
Súng đạn vô tình
Bình yên hậu vận!*

*Nghe vè nghe vè
Nghe vè tuổi Hợi
Cái cây có cội
Sông suối có nguồn
Con heo ngồi buồn
Thương cha nhớ mẹ
Sổ trồng cây khế
Chim đến nó ăn
Ăn xong bụng căng
Ba gang cổ tích
Nó trả mùa mít
Heo ngậm bồ hòn
Đòi cho thì còn
Lấy đi thì mất!*

*Nghe vè nghe vè
Nghe vè Cô Thúy
Tuổi Mùi đạo lý
Người ghét, kẻ chê!
Mình như thằng hề
Họ như đại đế
Làm ơn không kể
Cho bạn mượn tiền
Bạn sống như tiên
Con dê mắc nợ !
Cái số ở đợ
Có ngày vinh quy
Bĩ cực qua thì
Gương xưa lại sáng!*

*Nghe vẽ nghe ve
Nghe vè Quý Dậu
Quý cô quý cậu
Lang bạt kỳ hồ
Đồi núi nhấp nhô
Đường hai ngã rẽ
Người ta bắt bẻ
Cơm áo gạo tiền
Tình cảm ưu phiền
Con gà tìm thóc
Gặp ngay hạt móc
Tâm trí cuồng quay
Căng thẳng mỗi ngày
Thương ôi! Số phận
Nửa đời lận đận
Tàn cuộc cờ vây
Theo tỉnh bỏ say
Quay đầu tu tập
Đời thôi bầm dập!
An nhàn thanh thoi
Hậu vận tiếng cười
Xuân Sơn- Đá Bạc!*

*Nghe về nghe về
Nghe về Thìn Tuất
Sửu Mùi cùng lúc
Uất hận bỏ qua
Lương thiện thật thà
Yêu thương người khác
Đến bờ chánh giác
Buông bỏ sân si
Thì chẳng ngại gì
Tam tai, thái tuế
Gặp được vui vẻ
Ai thấy về này!
Chia sẻ về ngay!
Thành Tâm Ứng Nghiệm!*

*Nghe vẽ nghe ve
12 con giáp
Tý Sửu Dần Mão
Thìn Tuất Sửu Mùi
Siêng năng mài dùi
Dần Thân Tỵ Hợi
Phúc sang ngồi đợi
Mấy đứa tiểu nhân
Kiếm chuyện nổi sân...
Tý Ngọ Mão Dậu
Số cô, số cậu
Thương vật thương người!
Từ ái với đời
Làm lành tránh dữ
Hạn qua... tiền giữ
Tu tập mau thôi!
Thời thế đến rồi
Bàì về chia sẻ!
Nhân lành vui vẻ!
Cô Thúy Có Râu.*

*Nghe về nghe về
Dần Thân Ty Hợi
Làm cây có cội
Hiếu thảo mẹ cha
Sống luôn thật thà
Toàn bị bắt nạt
Người ta nhổ khạc
Như cây cao su
Hiến máu thiên thu
Đời cần bản nhạc
Vui tươi, thành đạt!
Sống cho hết mình
Một kiếp chân tình
Một tấn hài kịch
Không còn mù mịch
Sắp đến năm rồng
Đời thành màu hồng
Nghe về cô Thúy
Thấu tình đạt lý
Chia sẻ thành tâm!*

*Nghe vè nghe vè
Nghe vè tháng mới
Tu trì giữ giới
Nhường nhịn yêu thương
Tâm sáng ra đường
Bỏ đi thù hận
Nhẹ lòng đừng giận
Tranh cãi đừng mê
Mặc kệ khen chê
Sống luôn chân thiện
Đừng hay đạo diễn
Cuộc đời người ta
Đừng có kêu ca
Như con chim quạ
Đừng có vâng dạ
Trước nịnh sau chê!
Như con cá trê
Cái vây nó độc!
Đừng như cá nóc
Tham quá bụng to
Bày vẽ đủ trò
Gian dâm trộm vặt
Sống ngay sống thật
Phúc lộc tràn tay!
Chăm chỉ có ngày
Sau mưa trời sáng ...
Nghe vè nghe vè*

Nghe về cô Thúy!

*Giờ đã khác
Nói người nghe!
Ăn cơm tấm
Cấm được chê!
Mười năm khổ
Lắm ê chề
Mười năm sương
Cười hả hê...
Tu đối vận
Mấy ai nghe ?
Cờ lạc nước
Mất con xe
Cho mới nhận
Búa vào đe
Gỏi cá trích
Nước mắt me
Chua cho lắm!
Ngọt mới về
Mặn như muối
Biển thỏa thuê...*

*Người đi tìm màu hồng
Suốt đời ghét mùa đông
Người đi tìm mùa hạ
Cả đời ghét mưa đông
Về này chẳng hù dọa
Như những kẻ đánh bom
Nó là tấm biển báo
Cho người học tu thân
Như đứa trẻ mới lớn
Có sợ mới biết khôn
Như xe gặp đèn đỏ
Dừng lại ngay và luôn!
Về này không phải để
Nói những chuyện thói phồn
Tìm cái hang mà trú
Như con gấu ngủ đông...*

*Lẳng lẳng mà nghe
Ông thầy dạy học
Con xe ngang dọc
Con chốt qua sông
Ép ngựa vào chuồng
Nhập cung dọa tướng
Thiếu thời ngang bướng
Nhân Đức chẳng tu
Có mắt như mù
Đừng quên ân nghĩa!
Đừng dai như đĩa!
Cân đo đồng tiền
Ân thầy vô biên
Tôn sư trọng đạo!*

*Nghe vẽ nghe ve
Con gà bới móc
Tìm ra hạt thóc
Cục tác cục ta
Chuyện ông chuyện bà
Cứ ưa bắt lỗi
Thân mình quả ối
Thúi quắc trên cành
Chuyện người tài lanh
Vắt chanh vào mắt
Thối đời đơm đặt
Sân hận hơn thua
Con sáo vào Chùa
Nghe Kinh, niệm Phật!*

*Nghe vể nghe ve
Nghe vể con cá
Cá vàng ngậm đá
Quý hơn cục vàng
Ông câu được nàng
Đem cho bà béo
Bán thịt teo réo
Được cái dẻo mềm
Bà dụ ông luôn
Cá vàng đem bán
Cho hàng bánh cuốn
Chiều về chiêm xù
Rượu vô gặt gù
Anh chồng sợ vợ
Bán cá đi đỡ
Cho chị nướng gà
Tắm bố mẹ già
Hôm nay gà ế
Trề mỏ cá chê!
Vợ ông câu thấy
Cá vàng hiếm đấy
Mua về cho chồng
Khỏi phải đi rong
Ông câu được cá
Vấp phải cục đá
Cá lội xuống sông...*

*Nghe vẽ nghe ve
Nghe về tuổi Tý
Đi trồng vườn bí
Đời nếm khổ qua
Thèm ngọt cam già
Chuột đồng gặm lúa
Thà làm hai lúa
Thật thà người chê
Chẳng làm thằng hề
Cười vui ngoài mặt*

*Lặng lặng mà nghe
Nghe về dự báo
Giáp thời lên chảo
Rồng bay khỏi thềm
Ăn chắc mặc bền
Đuổi nhau ngoài chợ
Thằng anh tráo trở
Thằng em mon men
Nhà tắt hết đèn
Trâu điên ngoài ngõ
Cơm xôi bỏ giỏ
Kẻ ngó người soi!
Chiến trường bom rơi
Hội trường toang toác
Đại bàng đọc rập
Bạo Tần lên ngôi!
Sông nước ngập trôi
Ngồi nghe tiếng gõ!*

*Nghe vẽ nghe ve
Tâm thành linh ứng!
Phúc Lộc cân xứng
Nghịch nặng cân nghiêng
Vẽ xóa ưu phiền
Mười 12 con giáp
Con nào ngủ ngáp
Siêng ăn biếng làm
Suốt ngày làm ràm
Nhất tâm xả bỏ
Tâm tà mọc cỏ
Nhổ sạch trồng cây*

*Tý Sửu Dần Mão
Thìn Ty Ngọ Mùi
Thân Dậu Tuất Hợi
Thân cò lặn lội*

*Phúc đáo thành công!
Đèn sáng năm rồng
Thiện Tâm mà sống*

*Cô Thúy cho vẽ
Vẽ vẽ vẽ vẽ
Dán trong hàng quán
Lộc duyên buôn bán
Dán ở trong nhà*

Gia đạo thuận hòa

Về hay chia sẻ!

Trăm người vạn kẻ

Duyên lành duyên lành!

Xin ơn Thánh Thần...

Tâm thành hiển ứng!

*Nghe vẽ nghe ve
Nghe về Thái Tuế
Sợ chi lắm thế
Thìn Tuất Sửu Mùi
Tam tai gieo sầu!
Là Thìn Thân Tý
Cứ nguyên đạo lý
Mặc sức mà ăn
Đức dày họa tan
Gieo duyên hành thiện
Lòng đừng phẫn diện
Nhân hậu từ bi
Thoát cảnh lâm ly
Nhớ về cô Thúy
Qua thời cực Bĩ*

Lẳng lẳng mà nghe
Nghe về buổi sáng
Nước nổi lênh lảng
Tiền bạc đầy kho
Đời chẳng âu lo!
Thương yêu lẽ sống
Như con gà trống
Tiếng gáy bình minh
Yến tiệc linh đình
Tu nên số hưởng
Đời hay ban thưởng
Cho những người siêng
Thiện Tâm làm liền
Không cần lo nghĩ...

Mười hai con giáp
Con trâu đi cày
Nhân quả ngày ngày
Chạy quanh chú chuột
Lùi để mà bước
Con hổ gầm gừ...
Tu trí khỏi mù
Con mèo thốn thức
Thương người đau nhức
Thương kẻ không nhà
Con rồng thật thà
Là cha thẳng đại?

Con rắn xúi dại
Chọn bạn mà chơi
Con ngựa nợ đời
Khóc ra máu mắt
Con dê chơi chắc
Ma Kết chòm sao
Con khỉ ghen ngào!
Có ngày vui về!
Dung dăng dung dẻ
Dắt trẻ đi chơi
Con gà à ơi...
Đọc văn chị Dậu
Con chó hạt đậu
Trung thành đất khô
Heo vàng lô nhô
Bụng to tiền thóc
Cô Thúy bới móc
Những thói tật hư
Đời bánh trung thu
Ăn vô ngọt xót
Chữ không thêm bớt
Thuốc đắng mời ai
Thích kẻ râu dài
Hàn huyền đạo lý
Gieo được quẻ Bí

Cuốc đất mà trồng

Đời như đuôi công

Văn minh nhờ Đức

Bà con hưởng Phúc

Năm mới An Khang!

Nghe vè nghe vè

Nghe vè chúc tết

Ai gặp vè này

Điềm xui tan hết

Tam tai, Thái Tuế

Thái Bạch, La Hầu

Kế Đô chẳng sầu...

Năm ba, bốn chín

Số đen làm lính

Số đỏ làm quan

Tiểu nhân cần cù

Thắng ngay quân tử

Ai sợ điều dữ?

Cô tặng cho Bùa

Không phải của Chùa

Là râu cô Thúy

Bình An! Hoan Hỷ!

Thảo Kính Mẹ Cha

Nhân Ái Bao La

Đức năng thắng số!

Ve vè vè vè
Nghe vè số khổ
Làm ăn thua lỗ
Nợ nần trả vay
Cố gắng ngày ngày
Con ong chăm chỉ
Leo trèo con khỉ
Con dế trong hang
Tiếng gáy vội vàng
Số sao trật cánh
Ưu tư nặng gánh
Âm dương thịnh suy
Vận Bĩ qua thì
Thái hòa vận tới!
Cần Khôn bát quái
Lên xuống chuyện thường!
Tu tập luôn luôn
Một đường hướng thiện
Lòng hay ước nguyện
Gian khó sẽ qua
Tiền bạc bao la
Thành công, danh tiếng
Có tiếng, có miếng
Có trả có vay
Có tỉnh có say
Chữ TU luôn bọc
Chữ Trí luôn học

Cô Thúy có râu
Chia sẻ về này
Ai hên đọc được!

*Nghe về nghe về
Nghe về Thân, Tý
Tuổi Thìn đạo lý
Đại hiệp thời nay
Ước vọng cấy cà
Cây không nảy lộc
Giang hồ ngang dọc
Tình nghĩa bao la
Nó thích la cà
Tam tai mặc kệ!
Không cần kể lễ
Cô Thúy có râu
Nghe nhạc Đen Vâu
Mười năm mấy bận?
Buồn được gì đâu?
Mua một tính hai
Trả hai được một
Khôn ngoan, đại dột
Thoáng một làn mây...
Lẳng lẳng mà nghe
Ưu phiền góp nhặt
Cánh đồng lúa gặt
Bình Giã về đây
Chinh chiến những ngày
Ngựa vàng chùng gối
Lửa bom tắm tối
Thế giới đang say*

*Cô Thúy chơi lầy
Nghe ve nghe vể
Con gà đi đẻ
Con chó nằm ngoan
Con heo hai đàng
Bâng khuâng dòng nước
Việc gì đoán trước
Gọi là tiên tri
Vốn chẳng so bì
Nhân nhân quả quả
Có vay có trả
Đoạn buồn Trúc Phương
Mơ cảnh thiên đường
Chòm sao song tử
Con hổ la dữ
Con dê ngậm ngùi...
Con chuột lui cui
Con trâu than thở
Con mèo chê mỡ
Núi này núi nọ
Con rồng đâu sai
Con rắn rết dài
Hết thời đại đế!
Hạt lành thừa kế
Quả ác tàn tro
Dẹp hết âu lo
Con nào cũng sướng!*

*Nghe vè nghe vè
Nghe vè Mùi Mảo
Tuổi Hợi lão đảo
Ép như mía xay
Con trâu bỏ cày
Thở than đời thắm
Về thăm Núi Cấm
Có Hồ Thủy Liêm
Ngũ sắc mây diềm
Thái Bình Thịnh Trị
Sống thời nhớ kỹ
Đất Trời ơn thiêng!
Mẹ Cha thương liền!
Anh em hòa thuận
Trọng Thầy kính cẩn!
Yêu nước thương dân
Dẫu sống kham bần
Từ bi, trung thực
Kiềm đi tính bực
Đức Nhẫn tu ngay!
Chẳng sợ đọa đầy!
Bình Tâm đón nhận
Tùy duyên tùy phận
Muôn kiếp an nhiên!*

Ve vè vè vè
Đứng đầu vòng Giáp
Bỏ ông trong tráp
Người đến kẻ đi
Sinh tử bởi vì...

Âm dương thái cực
Quẻ Khôn vuông vức
Quẻ Cấn núi nhô

Ông chán xô bồ
Đưa ông về đất
Gần vua ông mất
Nghe vè nghe vè

Cô Thúy dệt vè
Thoi đưa khung cử
Mười hai con tuổi
Con chó gặp thời

Con rắn tơ bờ
À ê con ngựa
Con rồng nó bựa
Con khỉ dòm nhà

Con dê đi xa
Con gà vỗ cánh

Đời được miếng bánh

Con mèo nó ăn

Con trâu đất cần

Kéo cày rách cổ

Đời mà biết khổ

Thì sướng mới sang

Chim giọng nó khàn

Tới giờ trong trẻo

Né con chèo bẻo

Tìm cây trúc già

Từ bi, thật thà

Có ngày quả chín

12 tuổi lính

Làm sếp mấy người?

Đời ươi biết cười

Thúy Ngô biết chữ

Biết sống, biết đủ

Con nào cũng vui!

Thế mới là đời

Xuân về phát Lộc!

*Nghe vể nghe ve
Cô về Phan Thiết
Biển buồn da diết !
Nghĩa cũ tình xưa
Bao nhiêu cho vừa
Lòng tham nhân thế
Trùng dương sóng bể
Chúng chèn ép nhau
Kẻ nghèo, kẻ giàu*

*Cá lớn cá bé
Tôn con nào khỏe!*

*Mấy tuổi xây đời
Yêu thương ngập trời?
Hận hận và hận...
Đuổi cùng diệt tận
Vì sao? Vì sao???*

*Cá lớn trong ao
Đại bàng hẹp cánh
Thế thời sao tránh?*

*Tý Ngọ đơn cô!
Thìn Tuất rồi bờ!
Sửu Mùi tìm gió
Thuyền qua khốn khó*

*Con dế mất giò
Vẫn chiến ra trò
Đời cần nghị lực!
Không cần buồn bực!*

*Thấy bóng Chiêm Thành
Tháp treo đầu cành
Ngàn năm giấc mộng
Thanh kiếm vua Chăm...*

Lặng lặng mà nghe

Điều buồn tan mất

Không phải tất bật

Đời nhiều âu lo!

Sương trắng thân cò

Cơm ăn áo mặc

Đồng tiền phụ bạc

Bán đứng anh em

Rắc lục lên thềm

Ngụy trang màu cỏ

Mão Dậu Tý Ngọ

Hưởng Lộc Trời ban

Chiếc xe dream tàng

Giấc mơ bốn bánh

Xe tăng mọc cánh

Máy cày chữ V

Tết đến xuân về

Dần Thân Tị Hợi

Bao năm chờ đợi

Đến lúc sum vầy

Cô cho về này

Một năm Phúc Lộc!

Ve vè vè vè
Đời thôi chèn ép
Xe lu bọc thép
Thân đá làm đường
Có khổ đủ phương
Chờ ngày gặt quả
Trái chín tu hành
Muru mô tan tành
Khôn gì vật vãnh?
Nghe vè nghe vè
Búa nện vào đe
Cái bằng xử án
Đồng tiền cân cán
Xê da quyền càng
Mượn danh chính nghĩa
Cái đời con đĩ
Hút máu không thôi
Nhân quả đời đời
Trời xanh thấu rõ

Cái gì mà bỏ
Thì đó là tham
Sân si bạo tàn
Cho vào hỏa ngục
Tuổi nào cùng cực

Thoát cảnh tai ương

Mở lối Thiên Đường

Vòng tay Đức Mẹ!

Ôm con nhẹ nhẹ...

Che chở đời con

*Lẳng lẳng mà nghe
Nghe về Thân Ty
Dần Hợi qua Bĩ
Đón cảnh Thái lai
Trấn Thành tấu hài
Ai chê Đinh Mão?
Táo quân lão đảo
Mấy chuyện thầy tu
Thế giới ô dù
Có gì mà lạ?
Bốn con vất vĩa
Sửa Đức, tu Thân
Thấy việc gì cần
Ra tay Bác Ái
Cái thời làm mãi
Tiền bạc chẳng dư
Thương mình thương đời
Trồng cây lựu đỏ
Cây xinh trổ quả
Phước lành về ta
Đèn sáng hăm ba
Ba mươi ngày tết
Tặng cây bồ kết
Cô Thúy có râu!
Con nào khổ sầu...
Niềm vui đã tới!*

*Nghe vẽ nghe ve
Nghe vè Thân Tý
Thêm Thìn hoan hỷ
Xuân đến thay đời
Sang trang hồng rồi
Đọc vè cô Thúy
Thấm giọng đạo lý
Nếm canh khổ qua
Đời dập như cà
Bước qua màu tím
Chùm nho đã chín
Khốn hết Dục vui!
Tam tai ta cười
Đức năng thắng số
Việc gì phải cố
Mua chuộc Thần Linh
Tâm Thiện bình minh
Tâm Tà đen tối
Chẳng làm con rối
Để người mưu mô
Chẳng làm quân cờ
Đi theo sắp xếp
Sáu mươi là hết
Vừa một kiếp người
Sống đáng một đời
Rồng bay khỏi vực!*

Ve vè vè vè
Nghe vè Ty Dậu
Và Sửu hậu đậu
Có chậu có cây
Có trả có vay
Huyền môn lăm phái
Lăm phường hay cãi
Vẽ rắn thêm chân
Người khôn kẻ đần
Ai ai mà biết
Chăm chỉ làm việc
Sống vì tha nhân
Trọng phú, giúp bần
Tết nay quả ngọt!

*Nghe vẽ nghe ve
Nghe Dàn Ngộ Tuất
Xuân về vườn quất
Thấy cảnh xinh tươi
Chim múa vui cười
Lộc đầy trĩu quả
Biết là dư giả
Cho kẻ đói nghèo
Tiền bạc bao nhiêu
So nào tình nghĩa
Lông nhím chia chẻ
Thầy bà thị phi
Miệng lưỡi tu đi
Hơn thua chuốc vạ
Đại bàng anh cả
Tung cánh trời xanh
Sáng suốt, khôn lanh
Khác nhau nhiều lắm!
Tuổi này may mắn
Giao thừa ba mươi
Đèn thấp sáng tươi
Tết mai áo đỏ!*

Ve vè vè ve
Dần Thân Ty Hợi
Ăn uống chờ đợi!
Tiếng pháo giao thừa
Số khổ thôi chừa
Chừ sang hưởng phúc
Cái thân chuột rúc
Giờ ăn thóc vàng
Cái thân khỉ rùng
Leo cây gập rần
Cái thân heo trắng
Nằm có cá ăn
Ai tu Thiện căn
Có ngày thành quả!

Lặng lặng mà nghe

Tý Ngọ Mão Dậu

Tới thời cô cậu

Áo mới xênh xang

Địa ngục, Thiên đàng

Ở Tâm ta cả

Sống thật không giả

Từ ái bao dung

Giúp kẻ khốn cùng

Lộc về thụ hưởng!

(Cầu may mắn cho Tý Ngọ Mão Dậu)

*Nghe vẽ nghe ve
Thìn Tuất Sửu Mùi
Số xịn, số cùi
Định sao Phúc Nghiệp
Con tội trùng điệp
Cười nói nhớn nhơ
Con thật như khờ
Bao Công nhận bạc
Thìn ăn mù tạt
Sống mũi cay nồng
Tết này áo hồng
Chị anh tuổi Mậu
Chó nhìn bướm đậu
Trên lá diêu bông*

*Thất bại thành công
Sang hèn sướng khổ
Chẳng qua đổi chỗ
Con trước con sau
Nghĩa suy đau đầu
Thong dong mà sống!*

*Nghe về nghe về
Nghe về xem tuổi
Xông nhà xông cửa
Con nào hên xui?
Thìn Tuất Sửu Mùi
Dần Thân Tị Hợi
Tý Ngọ Mão Dậu
Con nào con nào?
Đức Nhân đồ Đào
Tu bồi Đức Nghĩa
Chang hoà Đức Lễ
Trí Tín đẹp đôi!
Cô gửi đôi lời
Vì mình sướng khổ!
Chẳng do tuổi dở
Chẳng ngại xông nhà
Ba mươi, mừng một
Tâm mình không buộc
Hoạ Phúc tùy duyên
Tan biến ưu phiền
Nghe về Cô Thuý!*

*Nghe vể nghe vể
Giáp Thìn năm mới
Lộc về phơi phới
Buồn khổ qua đi
Pháo nổ pháo xì
Những em năm tuổi
Đời trôi rong ruổi
Về chốn bình an
Những em tam tai
Rồi thêm thái tuế
Thầy bà trồng khế
Chờ quạ tới ăn
Tâm Thiện Bình An
Tâm Tham gặp Ác
Ba mươi nháo nhác
Không cúng giao thừa
Tâm linh về chùa
Điện vàng đèn ngọc
Sư nhiều nắm mọc
Ve vể vể vể
Cô Thuý tặng vể
Mười hai con giáp
Đời nay ngăn nắp
Tắm gội nhọc nhằn
Xuân chín mai vàng
Hoa đào tươi sắc
Cô dì chú bác*

*Năm mới an vui!
Khổ mới là đời
Tu chưa trời sáng
Điềm xui theo tháng
Bà Chúa mang đi
Lo lắng làm gì
Cậy Trời Tín Thác
Hương nồng xuân ngát
Tin Mừng Phúc Âm!*

Lẳng lẳng mà nghe

Nghe về may mắn!

Cà phê ngọt đắng

Đời tối lại vui!

Nhâm Thân khỉ cười

Được vàng Quý Dậu

Hoa lan trong chậu

Là em Mậu Dần

Cái thói bất cần

Có ngay Đinh Mão

Rồi nên còm cháo

Mậu Thìn lênh đênh

Bèo trôi bồng bênh

Heo no Ất Hợi

Muốn đi phải đợi

Tân Mùi ngồi yên

Xoá bỏ ưu phiền

Khổ thân Canh Ngọ

Bao năm lọ mọ

Hết nửa đời người

Thằng hề nó cười

Batman cô độc

Lòng dạ hiểm độc

Người chẳng chịu tu

Khổ quá sướng bù

Cho đi là nhận!

*Nghe vẻ nghe ve
Tý Ngọ Mão Dậu
Ngọt ngào kiến đậu
Đường mật ruồi bu
Tâm thật thì dù
Thẳng ngay người ghét!
Phương trình sai bét
Nổi khổ bình phương
Sống phải khiêm nhường
Không khoe công đức
Bọn chim nhiều lúc
Cho thóc chẳng ăn
Tự kiếm mặt bằng
Tự do là nhất!
Đàn căng dây đứt
Số khổ thay dây
Sung sướng từ ngày
Hồi Tâm chuyển hướng
Bỏ lòng ngang bướng
Sửa Đức tu Thân
Yêu nước thương dân
A Di Đà Phật!*

*Nghe về nghe về
Nghe về cô Thuý
Thần Tài ngày vía!
Lộc về người nghe
Chẳng phải theo bè
Cá mè một lứa
Chẳng xiêng cá lóc
Chẳng thịt heo quay
Chỉ cúng đồ chay
Siêng làm từ thiện
Vàng vòng bày biện
Lòng muốn cho đi
Thà ăn tô mì
Mà đời thoải mái
Bào ngư vi cá
Thấp thỏm lo âu
Có cung có cầu
Lạc quan vui vẻ!
Lộc về tươi trẻ
Ai đọc về này?*

*Không phải sợ tam tai, thái tuế
Không phải sợ bốn chín, năm ba
Không phải sợ địa vông, thiên la
Không phải sợ la hầu, thái bạch
Chỉ nên sợ tâm hồn không sạch
Chỉ nên sợ dối trá, tham lam
Chỉ nên sợ siêng ăn, nhát làm
Chỉ nên sợ bóng banh, đề đóm
Đời ta Tu có gì phải hoảng?
Đời ta Hành những việc Thiện Tâm
Đời ta Vui với những lúc thắng trầm
Đời ta Khoẻ với tâm hồn tươi trẻ!*

*Hãy cố gắng dù đời mệt mỏi
Ngựa chùn chân... tuyết lạnh, phong sương
Dù địa ngục trần thế, thiên đường
Hãy cố gắng! Và luôn cố gắng
Thuốc chữa bệnh cần thêm vị đắng
Ngày bình yên bão tố qua đi...
Dẫu thất bại vẫn cứ kiên trì
Khổ thấm rồi mới hay vui sướng!*

*Đời ta thà làm ngựa ngang bước
Còn hơn làm vị tướng bỏ thành
Sống nhẫn nại với đức không tranh
Con tốt thí có ngày toả sáng!*

*Hãy tôn trọng những người mới gặp
Sự chân thành không tốn tiền mua
Hãy tôn trọng tiền bối người xưa
Hạ xuống đi cái lòng tự mãn
Hãy tôn trọng mặc lời nông cạn
Kệ người ta nhân quả xét soi
Hãy tôn trọng phận lính, thầy đời
Ai đi nữa cũng yêu thương từ ái
Hãy tôn trọng yếu mềm phận gái
Chín tháng mười ngày mang nặng đẻ đau!
Hãy tôn trọng nghĩa cũ tình đầu
Người tu tập có chung có thủy!*

*Nếu ta tin vào điều công chính
Dẫu gian nguy cũng gặp quý nhân
Nếu ta tin nhân quả muôn lần
Sống lương thiện chẳng cần suy nghĩ
Một lần khổ qua dần vận bĩ
Mà đón đau vẫn cứ lạc quan
Ai biết đâu ánh sáng huy hoàng
Được xây trên thập hình lạnh giá!
Có Thiện Tâm là có già tất cả
Sống bao dung, chan chứa yêu thương!
Nguyện lành phúc lộc bình an!*

Buông tay không có nghĩa là rơi xuống vực thẳm!

Tình cảm là món nợ khó trả, day dứt, nuối tiếc! Giống như bạn thả một con diều, gió mạnh thổi lên, sợi chỉ diều căng bèn cứa vào tay bạn, bạn đau đớn nhưng vẫn cố gắng giữ con diều vì bạn tiếc! Bạn không muốn thấy nó rơi xuống vực sâu...

Rất nhiều người có suy nghĩ này, vì thế mà họ cố gắng níu kéo một người, họ biết người kia làm tổn thương họ, lợi dụng họ, bội phản họ, nhưng họ không thể buông tay mà cố gắng xây dựng. Họ giống như cánh gián bị chà đạp không thương tiếc! Như cánh蝶 rách nát phát ra tiếng rụng ròi! Ai khuyên họ cũng không được! Bởi làm sao có thể khuyên họ khi chính bản thân họ hiểu được họ hơn ai hết, nhưng không thể thoát ra những suy nghĩ tiêu cực, vì hai chữ Duyên Nợ!

Họ nợ người đó giống như người kia nợ cánh diều, nâng cánh diều lên cao còn mình ở dưới thấp mà ngắm nhìn hy vọng, nhưng bầu trời cao xanh không thể đo đạt như lòng dạ con người! Hy sinh thế không nghĩa là được người đáp lại! Đau để trả cho hết những trái duyên nặng trĩu tâm can.

Không hút thuốc mà vẫn ho là bởi gió lạnh, gió đến từ đâu làm sao biết được? Chỉ biết nổi đau như tiếng thần lằn tặc lưỡi dưới ánh đèn loan, mưa bay nghiêng nghiêng con đường phố xưa buồn khôn tả...

Rồi đến một lúc chúng ta nhận ra rằng *“buông được là duyên không buông được là nợ”* mà nhiều khi duyên và nợ chỉ cách nhau bằng chữ *“ngộ”* mà như trùng trùng núi non phía trước đang chờ mình vượt qua. Vượt qua ở đây là những suy nghĩ tiêu cực, cố chấp, níu kéo, tiếc nuối, cảm giác họ là duy nhất, cảm giác sự gắn kết với họ là ý nghĩa duy nhất của đời mình...

Thực ra, cuộc đời con người khi buộc vào một người hay một ngoại cảnh nhất định thì họ sẽ đau khổ khi những điều đó từ chối họ. Bởi vì ngoại cảnh mà thứ dễ thay đổi nhất. Ví dụ đời ta chỉ sống và nhìn đám mây hình trái tim, nó đẹp lắm và ta muốn nó tồn tại mãi mãi, nhưng rồi bỗng nó tan biến ta buồn khổ từ đây. Nếu ta nhìn thấy sự ngắn ngủi của vẻ đẹp đó và biết nó sẽ biến tan thì ta sẽ trân trọng thực tại.

Ta sẽ sống hết mình để yêu thương chồng vợ ta. Yêu thương những người ta thân yêu! Yêu tất cả trong phút giây thực tại... và nhẹ nhàng khi nó tan biến như một giấc mộng chiều. Khi ta biết chấp nhận sự tan hợp của duyên nợ ta sẽ không níu kéo nữa nếu như họ quyết định đóng cánh cửa lại không cho ta vào.

Ta sẽ làm cánh chim bay lên vùng trời tự do, tim là ngọn lửa hồng, mắt là sự bao dung của bầu trời và tiếng hát là lời chúc phúc lành bình an cho những gì đằng sau cánh cửa đã đóng lại ấy...

TA CẤT CÁNH BAY VỀ VÙNG TRỜI BÌNH YÊN!

Chấp nhận chịu đau khổ ràng buộc vì con cái!

Trái đến thời chín quá phải rụng!

Người đến chỗ chịu đựng quá giới hạn thì buông!

Trên mâm nhiều món ăn đã được dùng hết, lại có món bị chê bai không ai thèm dùng nữa... bàn tiệc hôn nhân cũng không khác mấy đâu, có người hưởng được phúc thì cũng có nhưng cây dưa lệch, họ đến với nhau để trả cho xong những duyên nợ bề bồng kiếp trước!

Không có được tiếng nói chung.

Thay lòng đổi dạ!

Ngoại tình trơ trên khôn tả

Đánh chửi nhau không thương tiếc

Đay nghiến và chèn ép

Tuy ở bên nhau gần một tấm chăn, cách một cánh cửa mà lòng đã xa nhau một thái bình dương những con sóng miệt mài...

Người ta chịu khổ sâu vì một lý do khác, có lẽ giữa những sự chấp nối ấy là một hạnh phúc nhỏ nhoi từ những bông hoa hé nụ. Những đứa con là chiếc neo để giữ thuyền lại bến. Họ sống vì con có đủ mặt mẹ cha. Nhưng họ không biết rằng mỗi ngày con họ đang chứng kiến sự lạnh nhạt và giả tạo, một nhân cách hình thành ở con cái như một cơn gió vô tình làm choáng váng đời họ sau khi họ trưởng thành và lập gia đình. Giữa nỗi đau khi chứng kiến sự lạnh nhạt phủ phàng của bố mẹ dành cho nhau với nỗi đau không được thấy một nửa bố và mẹ thì nỗi đau nào lớn hơn?

Người ta không khuyên người khác ly hôn! Cũng không khuyên người khác ở lại chịu trận! Bởi đi hay ở không do lời khuyên quyết định. Còn tốt hay xấu khi đi hay ở thì không thể phiên diện mà khẳng định! Có người chia tay để đi tới một cái khổ khác lớn hơn, có người chia tay để đi tới một niềm hạnh phúc khác chưa bao giờ thấy!

Khi quyết định buông là đã quá giới hạn! Cũng như khi quyết định lấy là đã dẫn đo nhiều. Cả hai quyết định đều quan trọng như nhau. Khi buông những người ấy họ không chắc tương lai họ sẽ tốt hơn, nhưng họ biết chắc họ vừa thoát khỏi một duyên nợ đau khổ!

Buông tay là sự khó khăn khi ở giữa còn những trách nhiệm phải lo toang! Nhưng họ tin với sự lạc quan tích cực, chăm lo đời sống tinh thần, xây dựng nội tâm, tạo nhiều thiện quả... thì những gì thuộc về họ sẽ tốt đẹp lên như chính bản thân họ đang bình yên trong tâm hồn này!

Thực sự, từ bỏ rất khó nhưng đã quyết định từ bỏ là đã tăng hết số rồi. Chiếc xe muốn chạy nhanh hơn nữa cũng không được. Nếu gặp chướng ngại nó phải về số thấp, thậm chí là dừng lại!

Cuối trang bạn để một dấu chấm, dấu hỏi, dấu than, hay dấu ba chấm... đó tùy thuộc vào duyên nợ dài ngắn của bạn. Dù trong hoàn cảnh nào đi nữa thì cũng có hai mặt. Số phận của bạn có thể bạn không kiểm soát được, nhưng tâm bạn thì bạn có quyền làm chủ. Bạn là người biết đón nhận số phận theo cách êm ái nhất... và bạn làm được điều đó!

Khi con nợ cũng là chủ nợ! Từ bạn thành thù!

Lá lành đùm lá rách là một nghĩa cử cao đẹp đầy tình yêu thương! Huynh đệ bằng hữu giúp đỡ lẫn nhau trong những lúc khốn khó là một nhân lành tốt đẹp! Thế nhưng, không phải lúc nào nước cũng rơi đúng chỗ, tên cũng bắn trúng đích... bắn sai chỗ nó còn phản ngược lại mình. Không phải tự nhiên mà giúp người rồi người trả oán đâu! Tất cả đều có duyên nợ từ đầu rồi!

Thế nên, ta không chịu được khi thấy họ lâm ly than thở. Nước mắt họ làm cho ta trần trở. Và ta vay mượn khắp nơi. Để cứu giúp họ. Rồi một ngày đẹp trời họ sai ước hẹn... tắt máy... chặn số... họ cố bôi xóa dấu mực tình nghĩa giữa ta và họ để xóa luôn số tiền mà họ đã nhận được từ sự nghĩa hiệp tận tâm ấy! Họ nghĩ đồng tiền nó to còn tình cảm thời không được ký lô nào. Họ đặt lợi lên trên nghĩa.

Còn ta, những thất vọng, lo sợ, đeo bám như đĩa. Vì bạn đã từ người bình thường trở thành một con nợ đi vay lãi và đồng thời trở thành một chủ nợ mà không bao giờ đòi được tiền. Thật đảo điên!

Lúc đó bạn u mê lắm! Nói sao thì nghe vậy. Đến lúc xảy ra có sự bạn mới giật mình thấy sự khờ khạo nơi bạn. Bạn đã đem nghĩa bằng hữu đặt lên trên nghĩa gia đạo: vợ chồng, con cái, cha mẹ và những bằng hữu khác. Khi đồng tiền của bạn hằng ngày nuôi sống thành viên trong gia đình, nương nhờ họ, vay đồng tiền mồ hôi xương máu của bạn bè khác để đắp cho một người tráo trở lật lọng. Bạn thấy tiếc! Vì trao gửi niềm tin không đúng người! Nhưng tất cả điều do bạn chưa phân định được việc giúp người trong giới hạn của bản thân, không thể giúp những gì ngoài tầm với và giúp người này mà nguy cơ sẽ tổn hại đến người khác, khi đó hãy minh xét. Bởi điều tốt bạn vừa làm có thể trở thành điều ác sau này.

Tôi đã coi rất nhiều quẻ, chứng kiến nhiều trường hợp bạn bè giúp đỡ nhau: nhỏ thì 50 triệu, lớn thì 8-9 tỷ... mất trắng! Vì số tiền đi vay mượn quá lớn nên đến mức phải thuê dân xã hội đi đòi. Từ một người bạn vì mình muốn giúp đỡ mà dài tay quá nên bây giờ trở thành thù, rồi nghiệp chồng thêm nghiệp là do đâu?

Giúp bạn là điều tốt nhưng nó cần nằm trong giới hạn cho phép khi sự giúp đỡ đó không làm liên lụy đến những người khác. Bởi sông bể sâu bao nhiêu bạn không thể dò được. Con người ngày hôm nay cười nói vui vẻ thì ngày mai đã lạnh nhạt thờ ơ. Hôm nay, người ta

trung trực ngay thẳng giàu nhiệt huyết thì ngày mai họ gian dối lật lọng sống buông thả ăn chơi. Vì đời vốn dĩ như vậy, không có gì có thể xác tín cho sự không thay đổi. Vì thế bạn càng không thể đem tất cả người thân yêu ra đánh cược một ván cò.

Trong cò tướng có một hình cò là phản cung mã, bạn xử lý không khéo thì sẽ bị con ngựa nó đá. Mà lần này không ai khác lại chính là người mà bạn từng rất tin cậy. Tôi biết, đó là duyên nợ từ trước, nhưng ai đọc được lời này cũng là duyên với tôi. Để bạn có bị rồi sẽ hiểu ra và bạn có chưa bị cũng tránh được và giảm nhẹ!

Tôi cũng từng có một người bạn, chơi rất thân thiết. Cũng mượn tiền tôi... nhưng tôi biết là bạn sẽ không trả, và tôi đã đúng! tôi vẫn cho mượn vì trong khả năng của tôi, muốn mượn hơn nữa tôi không thể giúp, và khi cho mượn nghĩa là tôi đã xác định cho luôn số tiền đó và đánh cược một tình bạn trên giá. Có vay có trả là minh chứng của lòng uy tín! Những người vay được trả được là những người có Phước lớn! Phước sinh ra bởi đức Tín. Họ làm được điều đó thì họ đang tu rồi! Tu từ chính đời sống của họ. Thế nên, những người nợ mà không trả thì thật đáng tiếc! Họ không biết gieo Phước tu mà còn gieo Nghiệp phẫn! Gian dối!

Bài viết này không khuyến khích mọi người từ bỏ nghĩa cử giúp đỡ bạn bè, nhưng hãy giúp trong khả năng để đừng biến mình thành con nợ trong khi đang là chủ nợ. Hãy yêu thương nhau đúng cách. Và nếu có phải trả nợ duyên thì hãy vui vẻ! Vì cháo húp dần sẽ hết! Của đi thay người vậy!

Số phận tôi là do tôi quyết định có đúng không?

Đầu tiên phải nói đến chỗ sai! Nếu số phận mình do mình quyết định thì tại sao sinh lão bệnh tử đến đi lúc nào mình không biết được? Tại sao nhiều người rất giỏi làm vua làm tướng xâm chiếm hết lãnh địa này lãnh địa kia mà cuối cùng vẫn thất bại không ngờ? Số phận chúng ta cố gắng nắm giữ nhưng tại sao dịch bệnh đến chúng ta bất lực? Chẳng ai có thể vỗ ngực mà dám nói *“ta bắt trời mưa là trời phải mưa, bắt trời nắng là trời phải nắng”* Chúng ta không thể thắng được trời. Là bởi Thiên - Địa - Nhân, chúng ta có lo được phần cố gắng, ý chí, rèn luyện... nhưng trời đất không phải là phương tiện chúng ta có thể làm chủ, nên chúng ta không thể chiến đấu và thắng được thiên nhiên những ngoại cảnh khách quan chi phối số mệnh của chúng ta. Bạn chỉ có thể nương theo những quy luật của tự nhiên để tồn tại mà thôi.

Đó là chỗ đúng! Đúng là mình luôn cố gắng, phấn đấu, tu tập... mình sống thuận theo quy luật của Trời Đất, luật Nhân Quả, luật Yêu Thương... mình biết sống theo đó thì mình làm *“chủ”* được số phận của mình. Sự làm chủ này không phải kiểu ông chủ hà khắc, độc tài với nhân viên. Mà làm chủ chính mình, kiểm soát được cảm xúc, thành bại thế nào cũng không khiến mình tuyệt vọng! Khó khăn, đau ốm, nghèo đói thế nào mình vẫn sống chung với nó và định được tâm mình. Sống với cái khổ, tự bản thân biết mình đang khổ mà tinh thần không có khổ. Vẫn thấy an nhiên ở những giây phút hoà hợp với Đạo. Làm chủ số phận là không bị số phận nhào nặn như cục đất sét. Không làm con cò trong tay kẻ phàm phu! Không bị những giới hạn của trí não tham dục chi phối khiến cho sợ hãi!

Hàn phục chính mình là làm chủ được số phận! Ôm ấp những điều bất như ý mà vẫn thấy nhẹ nhàng! Xem thành công là chặng đường mà ta bước đi nhẩn nại không phải là kết quả!

Dẫu bạn có sống trong một cuộc hôn nhân không hạnh phúc!

Dù cho bạn có nhiều bệnh đau nhức!

Và dù rằng không nhà, không tiền, không sự nghiệp công danh... đến cái tình yêu thương cũng rời xa con người cô độc!

Thì bạn vẫn còn một mục tiêu quan trọng, một sứ mệnh để thực hiện dẫu cho nhân học!

Đó là LÀM CHỦ ĐƯỢC MÌNH -TU NHÂN -TÍCH ĐỨC -THIỆN LÀNH- BÌNH YÊN!

Con rắn.

Con rắn nó hay cắn người nhưng nhờ có cơ duyên gặp được Phật nên nó buông hạ đao, trở nên từ bi thánh thiện, rồi nó xuất hiện trở lại giữa bao người... trước đây người ta sợ nó vì nó hung dữ còn giờ đây nó hiền nên người ta lờn mặt, người ta thà hồ đánh đập nó, bắt nó treo lên cây, cầm đuôi nó xoay vòng tròn, bọn trẻ thì nhét cỏ nhét đất vào miệng nó...

Con rắn may mắn trốn thoát khỏi sự truy đuổi của con người, nó tìm tới Phật đang ngồi dưới cội cây bồ đề mà trách Phật rằng *“Tôi vì nghe lời Ngài sống từ bi hỷ xả mà giờ đây tôi thân tàn ma dại! Tôi không còn tin vào Pháp Ngài nữa...”* con rắn tức giận muốn báo thù nhưng Phật đã ngăn nó lại, khai ngộ cho nó, Ngài đã dạy rằng: *“Ở đời sống phải từ bi, ta bảo con sống từ bi không có nghĩa là sống không cần tự vệ!”*

Đây chỉ là một câu chuyện tôi đọc được, đại ý là như thế! Mà qua đó tôi thấy một triết lý nhân sinh rất hay!

Trong Kinh Dịch cũng thường đề cập đến, kinh dịch chỉ ra hai mặt âm dương, nếu âm là sự nhu mềm thì dương là sự cứng rắn. Kinh dịch là đạo quyền biến, sống phải ngay thẳng quân tử nhưng không được thái quá! Không hung bạo nhưng như thế không có nghĩa là nhu nhược yếu đuối. Nhân từ bao dung nhưng tùy hoàn cảnh cũng cần phải có uy! Có sự tự do nhưng cũng cần nghiêm túc không buông thả... và ứng nhân ở đời cũng vậy

Bạn nhu nhược sẽ bị bắt nạt, nhào nặn, chà đạp không thương tiếc! Tôi thường khuyên anh chị em nhẫn nại yêu thương! Đó là đối với những việc cần sự nhẫn nại vì anh chị em nổi khùng lên hay hành động mạnh bạo quá trong những hoàn cảnh không cần thiết, không mang lại kết quả tốt đẹp nào thì ta nên nhẫn nại chứ đừng thoả mãn cảm xúc nóng nảy nhất thời... nhưng nói thế không có nghĩa là bảo mọi người không được tự vệ, không được bảo vệ chính kiến của mình... ví như: anh chị em đang bảo vệ cho chính nghĩa mà để cái ác nó lộng hành chà đạp người khác mà anh chị em không bảo vệ được thì đó là sự nhu nhược. Ví như trộm cướp nó vào nhà hãm hại người thân mình, rồi giặc ngoài vào đánh nước mình, mà anh chị em ngồi nhẫn mà nhìn nó thì còn đâu là lòng dũng cảm, đức hy sinh, lòng yêu nước? Vì hạnh phúc bình an của nhà nhà mà mình phải chiến đấu chống lại cái ác. Giống như chùa bị tàn phá bởi giặc thì sư thầy cũng cầm gậy gộc mà chống trả!

Ngăn một kẻ đại ác thì nhiều điều ác sẽ không có cơ hội lộng hành. Việc võ lực hay quyết định phải tranh đấu là điều bất đắc dĩ. Lòng ta không muốn tranh và ta luôn sống với

triết lý ấy vì hoà bình cho nhân loại. Nhưng cây muốn lặn mà gió chẳng ngừng! Như bàn cờ đối phương dùng trung pháo tấn công thì mình cần lập trận bình phong mã để tự vệ!

Ở đời cố gắng tránh va chạm nhất có thể. Nhưng khi duyên đã đi tới chỗ phải đấu tranh để giữ gìn hạnh phúc cho gia đình cho xã hội, cho nhân loại thì bạn phải mạnh mẽ để chiến đấu. Vũ trụ này là âm dương có hai thể lực sáng tối, chúng ta không thể nào tránh được những va chạm. Nhưng lòng chúng ta phải rõ ràng thấu suốt được việc bất đắc dĩ ấy!

Chúa là Đấng Từ Bi, đến lúc bị đóng đinh trên thập giá Ngài còn xin Cha tha tội cho những người đã đóng đinh Ngài vì họ không biết việc họ làm. Thế nhưng, Ngài vẫn đánh những kẻ đã làm ô uế đền thờ Thiên Chúa và đuổi họ ra khỏi đền thờ! Có những việc trên đời này, bạn đấu tranh không phải để cho bạn mà cho chính nghĩa, cho hạnh phúc của triệu triệu con người. Và khi bạn hy sinh thì hy sinh đó phải xứng đáng! Hy sinh cho niềm hạnh phúc của nhân loại chứ không hy sinh vô nghĩa cho những việc thấp hèn! Chết như một người lính anh dũng bảo vệ quê hương tổ quốc chứ không chết như một kẻ hèn hạ phản bội, gian manh, trộm cướp... chết làm anh hùng chứ không chết làm giặc cỏ!

Cuối cùng tôi vẫn khuyên mọi người Nhẫn trong mọi sự! Nhưng khi cần uy dũng thì hãy đứng lên! Và khi nào cần? Hãy tin tưởng trí tuệ sáng suốt nơi bạn! Khi đó thần trí sẽ cho bạn biết bạn cần phải làm gì!

Hãm hại người có Phúc Đức là tự đẩy mình vào địa ngục!

Tất cả những lỗi lầm con người phạm phải đều do vô minh mà ra. Có người may mắn nhận ra lỗi lầm thì sám hối sửa đổi, có người thì vẫn chấp mê bất ngộ! Họ được dạy sống là phải tranh dành chụp giật, cuộc sống giống như cái hồ cá mà con nào khoẻ thì tồn tại! Họ quên rằng con người khác con vật ở nhân tính. Tình yêu thương. Nên những mưu ma chước quỷ hãm hại lẫn nhau họ xem là sự khôn ngoan, rồi học theo những tấm gương xấu trong lịch sử, suy nghĩ và hành động trở nên thú tính khôn lỏi đánh mất phần nhân tính, thần trí!

Khi bạn nghe một người, hay một nhóm người nói xấu một ai đó. Có thể là một vị tu sĩ, nghệ sĩ, lãnh đạo, hay chỉ là một người bình thường... rồi mình không rõ thực hư như thế nào, cứ thế hòa vào nói xấu và có ý nghĩ xấu với họ, một hành động tuy đơn giản với cái tâm nhỏ nhen đã đốt lên ngọn lửa của nghiệp chướng! Vì sao lại như thế? Nếu họ là người xấu thời nhân quả đã phán xét họ rồi mình không cần phải làm điều đó nữa.! Trường hợp thứ hai, họ là người tốt và là người có Phước Đức sâu dày mà mình gây thị phi với họ, hãm hại họ thì nghiệp quả sẽ rất nặng!

Người tu tập hay tốt bụng phúc đức lớn họ thường được âm phù dương trợ, dù họ có tha thứ không chấp gì mình nhưng phần âm thì họ không bỏ qua cho những kẻ tâm địa độc ác, vì họ là hộ pháp nên nhiệm vụ của họ như một vệ sĩ, ai đụng đến thân chủ họ tất nhiên họ không ngồi im mà nhìn!

Nhưng lý do này mới đáng sợ! Người tu tập họ tạo ra phước lớn nên nó giống như một dòng nước xoáy... một người hãm hại họ thì họ không bị tổn phước mà đức họ lớn thêm gấp nhiều lần, phước sinh ra này lấy từ đâu? Mọi người có thể không tin! Nhưng nó chính là từ người hãm hại họ, ví như họ được 10 đơn vị phước thì người hại họ sẽ gánh 10 đơn vị nghiệp!

Đánh một người bình thường và đánh một ông vua thì tội danh nó khác nhau lắm! Cũng như hại một vị Phật và hại một kẻ phạm phu thì hậu quả cũng khác nhau rất nhiều! Người có Phúc Đức họ không mong muốn người khác bị mắc nghiệp nặng vì họ nhưng qui luật đó diễn ra không ai có thể ngăn cản.

Chúng ta ngộ ra điều này thì tâm chúng ta không bị cuốn vào những thị phi, không nói xấu hay hãm hại người khác. Dù người bình thường tội đã rất nặng rồi! Mà chẳng may hại phải người Phúc Đức là rất khổ thân!

Mai Đính người ở gần Hòn Bò, làm chủ thầu xây dựng, anh ta không tin nhân quả, sống khôn lỏi, nên đi nhận công trình nhà ai cũng đều đo gian, gài thế chủ nhà. Anh ta đặc chí kiếm được nhiều tiền từ nhiều phi vụ làm ăn... càng làm càng có của dư của để nên tự tin khinh nhờn nhân quả! Rồi điều gì đến cũng đến, đi đêm có ngày gặp ma... vào nhà ông Trịnh Thất là một cư sĩ tại gia, ông là người đạo hạnh cao thâm... Mai Đính nhận xây cho ông Trịnh cái cổng rào, liền dở trò lươn lẹo tráo trở để ăn thêm tiền! Ông Trịnh nói ôn tồn “anh suy tính kỹ lại một lần xem có nhầm lẫn gì không? Tôi chỉ có một lời khuyên cho anh là làm gì thì làm hãy luôn nghĩ tới lợi ích của chúng sanh trước lợi ích của mình” nhưng Mai Đính vẫn trây mắt lấy tiền bất chính!

Sau khi từ nhà ông Trịnh ra, chưa đầy ba tháng sau, cả nhà Mai Đính lâm vào cảnh gia đình tan nát, vợ một nơi chồng một nơi, rồi sinh ra bệnh tật đủ kiểu khiến cho chữa biết bao nhiêu tiền cũng không hết! Con cái đổ ra nghiện ngập, phá sạch gia đường. Mai Đính đến đâu cũng bị người xua đuổi, khinh khi, công việc thất bại, không ai kêu thầu nữa... sống trong cảnh đói nghèo hơn 10 năm hậu vận. Rồi một buổi trưa, Mai Đính ngủ vống thấy từ cây Me già có con quỷ lông đen có sừng và răng nanh, cười khúc khích nhìn xuống chỗ Mai Đính nằm, nó nói “Mày ngốc lắm! Thần thông pháp lực như tao còn không dám vén mảng tới cổng nhà ông Cư Trịnh mà mày dám lừa ổng! Gan mày cũng to thật!”

Mai Đính giật mình tỉnh giấc! Toát mồ hôi hột... từ đó ăn năn tội lỗi, tu chí lương thiện, không dám lừa gạt ai nữa... có ai kể xấu về người nào thì cũng lấy bí quyết “im lặng là vàng” để mà sống!

Đi theo đường sáng.

Có những khi chúng ta muốn khuyên nhủ một ai đó đi theo đường sáng, bởi chúng ta biết họ đang nhắm mắt bước đi và phía trước họ là vực thẳm... nhưng ta cứ gọi khản tiếng mà họ vẫn cứ đi... họ còn hét lên rằng “hãy im đi! Bạn đang làm phiền tôi đó!”

Chuyện ngày xưa lắm rồi, ở suối Tích có một cái đầm, đầm này nước đen rất bẩn thỉu, ở đó có con cá Vô Tiếp, cá này là giống cá hiếm, vảy nó như vảy rồng, nhưng hình tướng xấu xí. Gần suối Tích có cây Trâm đã thành linh thường hoá thân thành người con gái trẻ đi dạo chơi khắp nơi, một lần nó bắt gặp một thôn nữ đang đi lấy nước, thôn nữ nhìn thấy con cá ngập lặn trong dòng nước đen thì sanh lòng thương cảm mới vớt cá lên cho vào vò nước trong, con cá Vô Tiếp vẫy vùng trở nên dữ tợn rồi cắn vào tay thôn nữ chảy máu đỏ ra... cây Trâm liền cứu lấy cô thôn nữ rồi bảo cô rằng: “Con cá này là giống loài linh thiêng! Trước đây nó sống ở thượng nguồn dòng suối mát, vốn dĩ ở nước trong nhưng bây giờ lại sống ở nước đục một thời gian rất dài rồi nên nó đã quen với mùi nước bẩn, cơ thể nó đã biến hoá để thích nghi với môi trường nước đen nên khi cô cứu nó tức là đang làm hại nó đó!”

Câu chuyện trên cho thấy, số phận của con người về cơ bản là do họ tự tạo ra. Bao đời bao kiếp nghiệp lực đã vây lấy họ, việc truyền bá những điều hay ý đẹp chữa lành cho họ là không hề dễ dàng. Vì họ giống như con cá vô tiếp, đã quen với dòng nước đen.

Bạn không thể khuyên ngăn vợ chồng bạn.

Bạn không thể khuyên ngăn được con cái bạn.

Và bất cứ ai xung quanh bạn cũng không thể làm được điều này. Nếu họ đến với bạn và lắng nghe bạn thì đó là cái DUYÊN, nếu không có cái duyên này thì bạn nói chẳng ai nghe đâu!

Vì biết điều đó nên bạn đừng buồn phiền. Điều gì tốt đẹp thì mình giữ lấy mà tu tập. Bản thân mình tốt đẹp lên mỗi ngày là mình đang giúp mọi người trở nên tốt hơn rồi. Ví như một ngọn đồi khô cằn mà có một cây xanh mọc lên thì nó đã mang tới sự sống và niềm hy vọng cho cả ngọn đồi ấy! Chúng ta cũng sống như thế thôi! Hãy khuyên những ai sẵn sàng chịu nghe lời khuyên. Những ai mà lòng họ thật sự muốn nghe chính pháp. Chúng ta chia sẻ

những điều hay ý đẹp mỗi ngày và ai tiếp nhận được thì là duyên lành của họ, mình không cưỡng cầu! Cũng chẳng bắt ép!

Nếu như tất cả con người đều nghe theo Chúa, theo Phật... thì giờ đây thiên hạ đã thái bình rồi! Vẫn luôn tồn tại những người mà vô minh và tội lỗi đã che lấp vô lượng kiếp! Họ sống trong guơm đao, thù hận, tự cao ngạo mạn, gia trưởng, tâm địa nhỏ nhen, ác độc... và họ còn thấy hài lòng thoả mãn với điều đó. Giống như con cá ở suối Tích, họ đã quên đi nguồn gốc của mình!

Chúng ta cầu nguyện cho chính pháp, ơn sáng suốt đến với những tâm hồn đang chìm đắm trong bóng đêm!

Ở gần người tốt cũng hưởng Phước!

Điều này là có thật! Nhiều người thường hay “*xin vía*” thực ra, giải thích một cách thông thường dễ hiểu là: một người nào đó sở hữu những điều tốt đẹp như: tiền bạc, sức khỏe, vẻ đẹp, con cái... đó là điều may mắn và người ta tin rằng may mắn đó có thể san sẻ được cho nhau. Gần mực thì đen gần đèn thì sáng! Nếu mình gần với ma thì phải mặc áo giấy. Ví như mình chơi với một đám bạn xấu, thường gây lộn, ăn cắp, làm điều tà gian... thì có ngày mình cũng gặp họa bị liên lụy, thậm chí là một công ty mà mình làm trúng chỗ gian manh, lừa đảo, gặp phải sếp tào lao... thì có ngày mình cũng bị liên quan tổn hại cho bản thân. Thế nên người xưa mới có câu chim khôn chọn cành mà đậu!

Những người có phước đức lớn tự bản thân họ có hào quang năng lượng tích cực, duyên hội tụ ở họ cũng lành nên những ai ở gần họ liền được lợi lạc, được họ chúc phúc cho thời gặp nhiều may mắn, bởi vì giống như ánh sáng phát ra từ ngọn đèn, mình đang ở chỗ tối cũng được soi chút đường mà đi và cảm thấy an toàn hơn.

Câu chuyện này cũng xưa lắm rồi! Một đoàn xe đổ đèo thì bị sự cố lật xe, xém chút là cả chiếc xe rơi xuống vực thẳm trong đường tơ kẽ tóc, sinh mạng của hàng chục con người may mắn thoát nạn. Họ chấp tay vái lạy Ông Trên đã thương xót! Khi cả đoàn xe được giải cứu thì người rời khỏi xe sau cùng là một tu sĩ mà nét tướng của vị ấy thật sáng lạng như phóng ra hào quang, kỳ thực đây là bậc chân tu. Tiền kiếp những người này có ơn giúp đỡ vị ấy, kiếp này chuyển sinh hội tụ, đúng ra cái ngày tận số đã tới với họ, nhưng trên xe có vị ấy nên cả đoàn thoát nạn. Đó là một duyên lành! Sự hưởng Phước do được gần người Phúc Đức.

Ở gần họ bạn không phải lo lắng! Bạn được hạnh phúc và tràn đầy tình yêu thương! Bạn gặp nhiều may mắn! Bạn được học hỏi! Được dự phần vào công trình sứ mệnh của họ! Đó là điều rất lành!

Xong ở đời những người có phúc đức thường trong rất tầm thường! Thời nay, họ ít mặc áo tu sĩ như xưa, họ là những người bình thường ở giữa đời thường như chúng ta, nhưng chúng ta không nhận ra! Chúng ta cứ để ý ở chiếc áo, ở ngôi nhà, ở cái xe... ở lời nói ngon ngọt... cái đó là một thứ có thể dễ dàng đánh lừa bạn!

Khi bạn ở bên cạnh một người tốt! Rất đáng kính trọng! Bạn hãy trân quý nâng niu! Hãy nhìn họ như một tấm gương để học tập! Có như thế đời bạn mới bước sang trang mới. Có hai thứ cần làm trước khi thành công:

Một là, thay đổi bản thân trở nên tốt hơn.

Hai là, thay đổi các mối quan hệ trở nên lành hơn.

Bài viết này rất đáng đọc! Đây là một quan điểm cá nhân tôi, nếu mọi người đồng cảm thì chia sẻ cùng bạn bè.

Ngày nay, đời sống con người gặp rất nhiều vấn đề về mặt tâm lý, những dấu hiệu trầm cảm ngày một nhiều hơn, áp lực cuộc sống khiến nhiều người không chịu nổi, có người chọn con đường kết thúc cuộc sống, cũng có người tìm được chỗ để giải tỏa ở các lớp chữa lành, thiền định, tu tập... họ tìm tới những cảnh giới cao siêu vượt ra ngoài khuôn khổ đời thời! Cuộc sống lơ lửng khiến nhiều người có cảm giác xuất thần, được làm thần thánh, được về một cõi giới cao siêu sau khi chết, họ hướng tới công năng siêu phàm, khai mở con mắt thứ ba... ít ra thì những điều đó cũng khiến họ từ một con người tầm thường, thất bại trong cuộc sống... thấy được mình có giá trị trong bản ngã nhận định của họ! Khi họ có một chút tự cao ngã mạn sự vượt trội của bản thân so với nhiều “*phàm nhân*” ô trọc!

Thực sự, gần đây con người sống trong giấc mộng đẹp siêu phàm và trong ảo tưởng giác ngộ rất nhiều... hãy cẩn thận sự thái quá! Nó đẩy con người từ chỗ tự ti thất bại tới chỗ tự tin thái quá. Sợ hãi và bầu vịu vào những cõi giới siêu hình mà họ tự tạo ra hoặc có người tạo ra cho họ. Nhiều cảnh tan cửa nát nhà, trốn tránh thực tế, vợ chồng chia ly, gia đạo bất hòa chỉ vì niềm tin chứng ngộ đạo pháp!

Tôi chia sẻ quan điểm này, mong mọi người hoan hỉ! Với tôi, Thiên Đàng nằm ở đâu? Hằng ngày bạn đi dự Thánh Lễ lãnh nhận bí tích thánh thể, và sống theo Phúc Âm lời Chúa thì ngày đó chính là Thiên Đàng. Niết Bàn ở đâu? Ngày nào bạn giữ lòng từ bi, buông bỏ chấp niệm, quán chiếu nhân quả luân hồi, giữ Giới Định Huệ... thì ngày đó bạn đang ở chốn Phật! Trong địa ngục có thiên đường và trong đời thường đã có niết bàn. Không tồn tại ở đâu xa cả nên mình đừng mất công tìm kiếm!

Suy cho cùng những điều mình tìm kiếm chỉ là một tham vọng lớn hơn tất cả những tham vọng đời thường! Đừng biến ý chí tu tập trở thành tham vọng bất tử! Tôi không cầu sự bất tử bởi linh hồn vốn dĩ đã bất tử, chỉ có khổ đau và hạnh phúc là hiện diện, và khi một người biết chấp nhận hai mặt của đồng xu thì họ sẽ sống với nó bằng Thiện Tâm, Từ Bi và từ bên trong người đó phát ra một sự mãn nguyện, hài lòng với thực tại, một sự cân bằng chữa lành những đau khổ nội tại!

Khi Tâm bạn chuyển thì cảnh cũng chuyển! Tâm sáng thì cảnh sáng!

Chúng ta được sống lại lần nữa.

Cuộc sống không phải lúc nào cũng như ý ta! Lúc ta mong trời mưa thì trời hạn, lúc ta mong một cơn gió mát thì lại nóng nực. Việc trời thì trời tính! Con người chúng ta chỉ biết sống thuận theo sự vận hành của trời đất chứ không thể chống lại! Vận số không hanh thông cũng vậy, nó đến với ta khiến ta thêm mệt mỏi, chán nản, nhiều năng lượng tiêu cực nảy sinh. Chúng ta thất bại trong đời sống từ tình cảm, hôn nhân cho tới công việc tiền bạc và con cái... rồi chúng ta không biết làm cách nào để thay đổi mọi thứ.

Nhưng một chặng đường đời không thể trải đầy thảm đỏ, những hố hầm chong gai là điều tất yếu để rèn luyện tinh thần, sự khôn ngoan của ta. Thế nên, những trở ngại ấy thực sự không làm ta yếu đi, bản chất của nó là giúp ta mạnh lên, phát triển lên, nhưng đa phần chúng ta muốn loại bỏ nó! Khi chúng ta chưa ngộ thì nó là sự ám ảnh, khi đã ngộ rồi thì chúng ta an! Chúng ta biết đó là phần không thể thiếu trong đời ta và ta biết đón nhận nó, biến nó trở thành sức mạnh giúp ta rèn luyện.

Ở những hoàn cảnh khó khăn như thế buộc ta phải nhìn lại chính mình, tìm lại bản thân mình chứ không phải tìm ở ngoại cảnh! Bạn cần canh tân sửa đổi đời sống tâm hồn mình để nuôi sống trở lại những năng lượng tích cực ẩn sâu bên trong bạn. Nó đang héo rũ... đang chết dần chết mòn, những tình yêu thương, lòng từ bi, sự khiêm tốn, sự nhẫn nại... chúng đang cần sự đánh thức và nuôi dưỡng. Đó là một con đường để vượt khổ!

Nếu bạn loay hoay với những thứ bên ngoài trong khi tâm hồn bạn đã mục rữa thì thành công may mắn hạnh phúc sẽ không bao giờ đến với bạn. Bởi nó không phải thứ bạn có thể đi tìm mà là thứ sẽ đi tìm bạn khi trong bạn có chỗ cho hạnh phúc trú ngụ!

Khi thay đổi được con người bên trong mình, nuôi dưỡng được phần hồn trở nên tốt đẹp! Bớt dần những gì còn xấu chưa tốt của bản thân! Tư duy được đổi mới! Thì đó là chúng ta đang sống lại thêm lần nữa...

Những cái chết nó không chỉ nằm ở thân xác ở hơi thở! Những cái chết thật sự nằm ở Tâm Hồn. Bởi linh hồn bất tử nên bạn không hề chết, chỉ là sự thay đổi trạng thái vật chất, nhưng khi tâm hồn chết thì dù ta có sống ở trạng thái vật chất nào thì cũng xem như là một người chết rồi! Chết thật sự!

Bởi vậy trong mọi hoàn cảnh, chúng ta hãy luôn nuôi dưỡng phần hồn! Khi cuộc sống rơi vào giai đoạn bế tắc là lúc tín hiệu vũ trụ khuyên bạn nên tu tập nhìn lại bên trong bạn để canh tân thì một tương lai sáng lạng sẽ đến với bạn!

Phước cho ai tin điều này!

Nhìn người bằng lòng bao dung!

Con người chúng ta sống với nhau thường có những bất hoà, bởi vì tư duy, niềm tin khác nhau nên xu hướng đẩy nhau ra. Con người thường có xu hướng ghét những gì trái ngược mình, trái ý mình, gây tổn hại danh dự tài sản của mình, ghét những thứ vượt trội hơn mình... và họ tìm cách đìm bạn xuống!

Tâm lý thông thường khi ghét một ai đó ta chỉ tập trung vào những khuyết điểm của họ. Vô thức chúng ta tự động gạt bỏ những ưu điểm hay thành tích của họ. Đây chính xác là tâm lý của những phạm phu mà chúng ta cần tỉnh táo nhận ra nó. Những vĩ nhân và người tu hành thì họ nhìn nhận một con người toàn vẹn hơn. Họ nhìn rõ những ưu điểm và khuyết điểm của một người, thậm chí lên cao hơn họ còn không nhìn thấy khuyết điểm của một người mà chỉ thấy những mặt tốt! Tâm họ bao dung với hết thảy con người! Kể cả những người làm tổn hại họ.

Tôi thường đọc sử Trung Quốc và xem về nhân vật Tào Tháo một tay gian hùng thứ thiệt đời Tam Quốc. Tào Tháo tuy gian, nhưng ở y có một cặp mắt nhìn người rất tốt! Vì đại sự Tháo có thể bỏ qua tất cả những tiểu tiết, có thể trọng dụng những người đã từng làm y tổn hại. Tháo biết ai thờ chủ nấy, nên rất trọng khí tiết của Quan Vân Trường, tiếc và trọng cái tài của Quan Vũ, miễn cái Đức của người trung thành. Thế nên, Tháo mới làm được việc lớn! Đó là tôi nói ở những con người mưu lược đời thường. Còn chúng ta, chúng ta bị cái tôi và cảm xúc sân hận chi phối!

Khi nhìn một người họ chỉ buông ra những lời nhục mạ nhau. Họ bỏ những điều không tốt, những khuyết điểm, sai lầm của một người ra để soi mói, làm trò cười. Hòa với nhau để miệt thị một cá nhân.

Tập trung quá nhiều vào mặt khuyết điểm của con người sẽ bỏ qua những ưu điểm và cống hiến của người đó. Con người thì không ai hoàn hảo cả, ai trong chúng ta cũng có tội. Nên khi nhìn người phải thấu xét nhiều mặt mới công bằng.

Việc nhìn những ưu điểm, công lao của người khác sẽ giúp chúng ta gia tăng lòng bao dung, tâm quảng đại. Đó là một đức tính tốt!

Đừng để những tính ganh ghét, đố kỵ, hơn thua nó xâm chiếm tâm hồn ta, khiến ta nhìn người nhìn đời lệch lạc. Chỉ những người thiếu năng lực, thiếu tự tin mới đi ganh ghét soi mói hạ thấp uy tín của người khác.

Chừng nào, bạn biết yêu thương, biết vui khi nhìn thấy thành công của họ, biết tự hào vì họ cũng là đồng hương của mình nhưng thành công, rồi người bạn của mình, anh em mình, họ đều có những mặt tốt cần mình quan tâm. Rồi người nổi tiếng nó có khuyết điểm nhưng họ cũng có những đóng góp, những ưu điểm để chúng ta ghi nhận và ngưỡng mộ.

Cái gì gây đau khổ cho nhau chúng ta nên lướt qua... cái gì đem lại hạnh phúc cho nhau chúng ta hãy trân trọng! Hãy bao dung với nhau, và chúng ta hãy cố gắng sống tốt, tạo ra nhiều tính tốt, ưu điểm. Đừng để một ai đó cố gắng tìm ra điểm mạnh của ta mà tìm hoài không thấy! Đến mức như thế thì thật sự nguy hiểm rồi!

Cầu được ước thấy

Những ngọn đồi khô cằn, những cành cây khẳng khiu, những đám lá khô rang... đất sỏi như những cục than cháy ngăm... đó là tâm hồn của những người đang đau khổ, là những tâm hồn khô hạn khao khát tìm cầu những cơn mưa, sự chữa lành...

Tâm sẽ chuyển được cảnh. Khi tâm đã khô cằn thiếu nước thì sự tươi mát sẽ chẳng thể nào đến ở đời sống vật chất, rồi chính đời sống vật chất khổ sở ấy lại khiến cho tâm tiếp tục chìm sâu vào chốn tối tăm tù ngục... dẫn đến chỗ không có lối thoát! Nó kéo theo nhau, vật chất và tinh thần...

Những người biết nuôi dưỡng phần tinh thần mỗi ngày là những người rất thông minh và may mắn! Bởi họ nhận ra được giá trị đích thực nằm bên trong tinh thần của họ chứ không phải nằm bên ngoài vật chất, nếu vật chất họ đủ đầy cũng chưa hẳn đem đến cho họ sự bình an! Giống như câu nhàn cư vi bất thiện, khi đã rảnh rồi lại sinh tật! Lúc con người có đủ vật chất họ muốn tìm cái gì đó thoả mãn về tinh thần, họ chọn cách sai tiền và thoả mãn dục vọng thể xác, hưởng thụ là cách mà con người làm để cảm nhận hạnh phúc thành công!

Còn người nghèo, họ không được hưởng thụ, họ nhiều ước mơ nhưng bất lực, họ cũng không biết làm cách nào để đời sống hạnh phúc, họ bắt chước và ngưỡng mộ đồng tiền, bán sức để tìm cầu nó, rồi họ thất bại trong nỗ lực làm giàu, họ tự ti và cũng không có thời gian dành cho những giá trị tinh thần. Có thể nói chính sự nghèo đói là một tác nhân khiến con người dễ dàng bỏ quên đi việc nuôi dưỡng tinh thần, việc bỏ bê tinh thần nhiều khi họ cũng không làm chủ được, thử nghĩ mỗi ngày đang lo âu kiếm tiền trả nợ dí tới chân rồi thì lấy tâm trạng đâu mà ngồi đọc sách!

Những con người đáng thương, bởi ngay cái mưu cầu nuôi dưỡng linh hồn họ còn không được tự do chọn lựa?

Thật ra, ai cũng có quyền lựa chọn việc thay đổi số phận của mình. Những người càng nghèo khó, gặp thất bại càng phải hướng vào bên trong mà nuôi dưỡng nguồn suối tinh thần. Nhiều lúc, vật chất sự giàu sang chính là sự cản trở trong hành trình tu tập mà hành trình này có giai đoạn cần sự hãm mình chịu khổ! Vì thế, những bậc giác ngộ đã từ bỏ đời sống sung túc đủ đầy để đi tu! Con người chúng ta không làm được điều đó nhưng có thể làm được trong

phạm vi phù hợp với hoàn cảnh mỗi người, hãy xem sự nghèo khó tự nhiên là một môi trường, cơ hội để ta rèn luyện và làm giàu đời sống tinh thần.

Những ai nuôi dưỡng tâm đức mỗi ngày trong sự khốn khó thì họ sẽ cầu được ước thấy ra khỏi sự khốn khó trong tỉnh thức!

Mưa sẽ xuống những ruộng hồn đời tâm khô cạn, cây cỏ sẽ hồi sinh! Bạn hãy nắm lấy cơ hội này...

Người ta nói “yếu thì đừng ra gió”, khả năng có hạn thì đừng cố trèo cao, trèo cao sẽ té đau!

Cổ nhân cũng có nói “những ai đức mỏng mà ngồi ở ngôi cao, trí hèn mà mưu việc lớn, thời sẽ gặp nguy, thiên hạ sẽ kéo tới mà đánh người này”

Những điều trên để ta nhận thấy rằng việc nhận thức được năng lực bản thân rất quan trọng, nhiều người không hiểu được khả năng của chính mình nên thường tỏ ra ngạo mạn, ta đây, coi trời bằng vung, tự tin thái quá... và cuối cùng phải gặt quả đắng!

Nhưng bên cạnh đó cũng có những người luôn sống trong tự ti, mặc cảm, không nhìn thấy được giá trị của bản thân mình nên nhiều lúc đánh mất cơ hội, đánh mất một cuộc sống chất lượng, vui vẻ lạc quan. Những người mà tự ti yếm thế thường rơi vào bi quan tiêu cực, bởi họ không biết được năng lực tiềm ẩn của họ. Trong bạn có rất nhiều nguồn năng lượng mạnh mẽ mà bạn không biết cách đánh thức nó dậy. Tất cả đều có cơ hội để khơi dậy tim đèn đang cháy hiu hắt trong bạn!

Năng lực của bạn, trí tuệ của bạn bị hạn chế bởi nghiệp lực và những năng lượng đen, đó là: Thói tự mãn, kiêu căng, vô cảm, tham lam, chìm đắm trong dục lạc, thiếu tình yêu thương, bạc ác, bất nhân bất nghĩa, thù hận, đố kỵ, ghen tuông... những nguồn năng lượng này nếu bạn không triệt tiêu nó đi theo ngày tháng thì nó sẽ nhấn chìm bạn trong bể khổ!

Trí sáng suốt của bạn (trí tuệ) chỉ phát ra được khi trong bạn tràn đầy những năng lượng sáng. Đó là: tự tin, lạc quan, tích cực, yêu thương, từ bi, bao dung, nhân nghĩa, bác ái, chăm chỉ, kiên nhẫn, tha thứ... khi trí tuệ toả sáng nó sẽ chỉ bạn đi đúng đường, từ đó bạn thành công và gặt hái được trái ngọt! Còn bạn không nuôi dưỡng những năng lượng sáng mà cứ để cho những năng lượng đen xâm chiếm tâm hồn thì rồi viên ngọc quý giá nằm trong bạn sẽ bị vùi lấp không thể toả sáng! Từ đó bạn đánh mất những năng lượng thiên bẩm của mình và thất bại!

Trí tuệ năng lượng tiềm ẩn bạn cần đánh thức nó, bởi không phải ai cũng tự nhiên sinh ra đã hiển hiện tài năng đức hạnh, mà hầu hết phải thông qua rèn luyện.

Có công mài sắt có ngày nên kim!

Bạn cố gắng nuôi dưỡng nguồn năng lượng sáng tôi đề cập bên trên, thời bạn sẽ có cuộc sống viên mãn hài hoà!

Người tu tâm tích đức sợ trong tỉnh thức!

Khi bóng đêm phủ xuống thung lũng, những cách dơi đập trong màn đêm đặc quánh, loài yêu ma đội mồ thức dậy... sự tối tăm làm con người khiếp sợ! Còn sự sáng thì xua tan bóng đêm, âm dương ngũ hành vốn khắc kỵ lẫn nhau, bóng tối thì chúng luôn sợ hãi ánh sáng, giống như tên trộm sợ ánh đèn chiếu rọi chân tướng của hắn. Đời người cũng như thế, làm việc gian thì sợ pháp luật, làm việc ác thì sợ nơm nớp, tự bản chất sự bất chính khiến tâm con người bị loạn. Giống như bóng tối xâm chiếm bạn, tâm bạn bị quá nhiều những điều tiêu cực xâm chiếm, nên bạn sợ!

Bệnh tật

Đói nghèo

Cái chết

Âm mưu

Tai nạn

Bạn sợ chúng vì chúng mang năng lượng của bóng đêm. Khi tâm bạn được ánh sáng chiếu toả thì những năng lượng đó bị đức hạnh, tình yêu, trí tuệ của bạn đẩy lùi. Bởi bạn chẳng có gì để mất cả. Bạn vốn dĩ đến từ hư vô thì lại về với hư vô.

Quy luật nhân quả đã tự chọn lọc số phận của bạn như một người pha chế chọn những thứ nước uống và dùng một công thức bất diệt để tạo ra định mệnh. Sống làm người Thiện Tâm thì có Phúc chẳng có gì phải sợ! Dù đời sống có những điều không như ý thì đó cũng là điều hợp lý cho sự thăng tiến tâm linh bên trong bạn.

Nỗi sợ thì ai cũng có cả thôi! Tôi hay bạn hay Chúa đều có sợ! Sợ đồ mờ hôi... nhưng bạn khác họ, bạn sợ trong tỉnh thức, sợ trong một cuộc chiến giữa bạn với các đấu sĩ, nhưng

nó là nỗi sợ không nuốt chửng được bạn, nỗi sợ đó là một thử thách để bạn đánh thức thần trí bên trong! Và đứng lên chiến thắng nó.

Kiểm soát làm chủ được nỗi sợ! Sợ trong tỉnh thức! Giống như con bò tót tiến về phía bạn và bạn làm chủ được đường đi của nó bằng tấm khăn đỏ.

Cuộc đời này ta hãy chơi với nó chứ đừng để nó chơi ta! Ta cần chiến thắng chính mình trước khi chiến thắng người khác!

Người càng thành công càng ít bạn bè!

Cá mè một lứa, chim sẻ sống theo bầy còn đại bàng một mình nó chiếm lĩnh bầu trời! Những người thành công thường lựa chọn rất kỹ lưỡng nên việc chơi với ai họ rất xem trọng! Nếu như người bình thường vạ đâu chơi đó, đủ thành phần, thì người thành công họ không như thế! Họ biết rằng nếu chơi sai bạn thì điều này sẽ ảnh hưởng tới tương lai sự thành công của họ, bởi họ hiểu được: đi với Bụt mặc áo cà sa, đi với ma mặc áo giấy! Sông sâu khó đo được lòng người, nếu chơi bát nháo thì nguy cơ gặp người không tốt gây rắc rối cho bản thân là rất cao!

Bồ chao xúm xum bàn tán thị phi, còn đại bàng tập trung săn mồi chinh phục những tầm cao. Người thành công cũng vậy, họ không thích tùm tùm bàn tán những chuyện tầm phào, nói xấu người khác. Họ dành thời gian để đầu tư cho công việc và những mối quan hệ bền vững nên việc họ ít bạn là chuyện rất bình thường!

Chim chích nó bay quanh quẩn trong lùm cây ngũ sắc, còn đại bàng tung hoành khắp vùng trời rộng lớn. Nếu người bình thường họ chỉ thích vui với những gì nhỏ bé trước mắt thì người thành công thích những gì cao xa và có tầm nhìn. Tư tưởng chênh lệch và khác biệt rất lớn nên việc họ hòa nhập với tư duy chung của nhiều người là rất khó khăn. Khi tư tưởng trái biệt con người sẽ tự đẩy nhau ra, người thành công thì suy nghĩ tư duy thường khác biệt số đông nên họ thường ít bạn.

Người thành công cũng ít ăn nhậu, đua đòi, ham vui còn người rảnh rỗi thì thường tìm tới những cuộc chơi để giải khuây, họ gọi điện và nhận được từ chối nhiều lần...

Người thành công thường không thích nói chuyện, đặc biệt là chuyện tầm phào. Họ thích sống trong sự tĩnh lặng, cô độc... giống như con heo độc nanh, con tê giác độc sừng... họ tập trung xây dựng phát triển nội tâm năng lực trí tuệ, và từ chối tất cả những sự hòa nhập mà không mang lại ý nghĩa thiết thực!

Bụt nhà không thiêng! Người thành công họ thành công là nhờ vào sự tin cậy, kính nể, tôn trọng của mọi người dành cho họ. Mà con người có xu hướng tâm lý sùng bái cái xa xôi khó nắm bắt và khinh thường cái gần gũi dễ hiểu. Nên khi gần nhau sẽ sinh ra tâm lý “lòn” coi thường năng lực người thân. Ví như câu chuyện: Anh B trọng thầy C chê thầy A chỉ bởi vì thầy A là người quen còn thầy C là người lạ! Nhưng thực tế, thầy A là sư phụ của C và giỏi hơn C

rất nhiều! Người bình thường khi họ thấy ai đó có những nét đòi thường không cao siêu thì họ sẽ đâm ra coi khinh. Đây là hiệu ứng ánh hào quang chân nhân bất lộ tướng. Có một cuộc khảo sát đã diễn ra cho 100 sinh viên đại học được tiếp xúc với hai con người được mệnh danh là chuyên gia trong lĩnh vực chữa lành. Một người ăn nói giản dị và hòa nhã, còn một người thì xa cách khó gần, lâu lâu nói một câu khó hiểu cao siêu. Kết quả khảo sát: 90 phần trăm sinh viên tin và đánh giá cao người thứ hai. Và sau đó họ được biết chuyên gia chữa lành chỉ có 1 đó là người đầu tiên, người thứ hai chỉ là một anh thợ sửa máy! Được mời tham dự cuộc khảo sát.

Chính vì cái tâm lý này mà nhiều người bị thầy bà dỏm cho ăn cú lừa. Thực ra họ chẳng giỏi dang gì cả nhưng nắm được một số thủ thuật tâm lý nên tạo được hình ảnh đáng tin cậy! Tổ ra nguy hiểm là một chiêu trò bầy được rất nhiều người.

Tâm lý này khó thay đổi được, nên thông qua kinh nghiệm người thành công thường giữ khoảng cách cũng vì bảo vệ sự nghiệp của họ. Để không bị coi thường bởi tâm lý phạm phu. Vì thế họ rất đắn đo việc chọn bạn mà chơi. Thế nên danh sách bạn bè của họ cứ ngắn dần đi!

Giàu đổi bạn sang đổi vợ. Nhiều người nghĩ rằng do họ có tiền của nên họ thấy lợi quên nghĩa, kỳ thực nói như thế cũng oan cho họ. Nhiều khi sự thay đổi tư duy trước rồi họ mới thành công và giàu, mà khi thay đổi tư duy thì cũng đồng nghĩa họ không hợp với những người bạn của mình nữa, họ thấy khó nói chuyện khó gần gũi. Nhưng ở đây tôi nói đổi bạn là ít qua lại nói chuyện thôi chứ đổi vợ thay lòng đổi dạ là không đúng nữa. Họ thành công được chắc chắn là có nhờ vợ. Vợ họ phải thế nào thì họ mới thành công được.

Tâm lý con người thường hay ganh ghét, không thích chơi với những người nổi trội thành công hơn mình, nên khi thấy bạn bè thành công họ sẽ tự tạo ra khoảng cách. Chính vì điều này mà họ rời xa những người thành công!

Trên là tôi nói về sự cô độc của người thành công! Và từ đó tôi nói về người tu tập, người tu tập thì họ còn cô độc hơn thế nữa. Bạn sẽ bị tẩy chay, bị xem thường, bị mỉa mai làm trò cười, thậm chí là bị căm ghét! Những điều này chúng ta phải tập làm quen và tập chấp nhận! Bởi bạn đang đi ngược lại với số đông. Con cá chép lội ngược dòng để HOÁ THÀNH RỒNG!

Tại sao khi đọc bài viết chữa lành thì cuộc sống thay đổi tích cực từ công việc, sức khỏe, đến tài chính và cầu con...?

Để tôi chia sẻ với mọi người, tất cả sự khó khăn mà chúng ta phải chịu nói sâu xa là nghiệp chúng ta phải thọ lãnh từ quá khứ, bên cạnh đó có thêm hai nguyên nhân đó là “*thử thách*” và “*năng lượng tiêu cực*” xâm lấn. Điều này nó ảnh hưởng lên tinh thần sức khỏe của bạn. Khiến bạn thiếu tự tin, mơ hồ, nên dẫn tới làm gì cũng thất bại!

Có thể nói nên hư thành bại tốt xấu nó nằm ở tư duy suy nghĩ chiếm đến 90 phần trăm. Những người mà suy nghĩ lạc quan tích cực thì dù hoàn cảnh họ đang rất khó khăn họ vẫn có năng lượng tốt để vượt qua.

Tâm hồn bạn có thể nói nó đang bị rách nát, nó như cái cây đang chết khô theo từng ngày... thì mọi thứ không thể đơm hoa kết trái. Vì thế tâm hồn cần chữa lành vết thương trước khi bắt đầu làm bất cứ việc gì.

Có rất nhiều cách để chữa lành tâm hồn: ví dụ: Thiền định, nghe nhạc, tụng kinh... và đọc là một phương pháp phát huy rất hiệu quả việc chữa lành. Bởi vì khi đọc sẽ khai mở được trí tuệ, đồng thời kiểm soát làm chủ được cảm xúc.

Khi bạn đọc bài viết của tôi, thì bạn sẽ phát ra suy nghĩ tốt, niệm lành bạn tạo ra một năng lượng cực mạnh và nó liên tục thanh tẩy những vết đen, những vết thương trong lòng, thậm chí là thanh tẩy những nghiệp lực do quá khứ tác tạo. Bởi niệm lành tự nó là một việc gieo phúc!

Khi nhiều người cùng đọc, cùng phát ra niệm lành thì năng lượng đó cộng hưởng rất mạnh, lập tức tạo ra pháp huyền diệu trong chữa lành. Bởi thế mà cuộc sống mọi người thay đổi tích cực từ khi theo dõi bài viết chữa lành mỗi ngày.

Nếu bạn tu tập và làm theo những điều tốt đẹp mà bài viết chỉ ra thì càng thêm tốt đẹp vẹn toàn. Tuy nhiên, những người chỉ cần đọc đều độ thì họ cũng đã được tắm đầy năng lượng tích cực từ niệm lành mà họ tạo ra sau khi kết nối với bài viết.

sự, tôi chỉ muốn tốt cho mọi người bởi lẽ tôi đã nhận về rất nhiều phản hồi tích cực từ phía người theo dõi. Nhiều người siêng đọc mỗi ngày, có người thì lười quá vì nghĩ dài... nhưng đọc chỉ mất có 3 phút là hết bài rồi. Nếu mình lười nhất, nản, thì tất nhiên trái ngọt mình không thể có, vì công lao bỏ ra thì mới có thu hoạch, đó là quy luật rồi.

Tôi vẫn hay nói về “*niềm tin*”

Bạn tin vào điều tốt đẹp thì mọi thứ sẽ diễn ra theo cách tốt đẹp! Bạn không tin thì phép màu chẳng đến với bạn.

Chúng ta cũng không tham lam cầu cạnh những điều trái với luân thường đạo lý. Tuy nhiên, những điều chính đáng tốt đẹp chúng ta có quyền mong cầu. Nó không phải tham vọng mà là suy nghĩ cầu tiến, phấn đấu xây dựng đời sống ấm no hạnh phúc.

Tôi cầu chúc điều bình an tốt đẹp đến với cộng đồng năng lượng tích cực của chúng ta. Cảm ơn tình cảm yêu quý mà mọi người đã dành cho những bài viết của tôi!

Bảo vệ môi trường sống là đang tu phúc đức mỗi ngày...

Ngày nay chúng ta thấy rằng rất nhiều thiên tai ập đến bất ngờ, thậm chí những nơi chưa bao giờ mưa lũ cũng gánh chịu những cơn bão tàn khốc! Những trận động đất liên miên tiềm ẩn nhiều nguy hiểm, sóng thần núi lửa, biến đổi khí hậu, dịch bệnh... tất cả đang hoạt động như con quái vật đang chuẩn bị tư thế vồ mồi.

Nguyên nhân chính của những điều này phải nói đến tác động đến từ con người: con người để thỏa mãn dục vọng tiêu thụ đi tìm sự sung sướng mà bào mòn thiên nhiên. Họ đào những ngo núi để lấy đất đá, chặt những cánh rừng để lấy gỗ, làm thủy điện, giết hại muôn thú... họ làm nhà máy và xả thải ra sông ngòi, họ đem chất phóng xạ đổ ra biển, đem rác thải công nghiệp xả vào môi trường sống, phá những hình thể phong thủy của thiên nhiên... những hành động trên gây mất cân bằng âm dương dẫn tới xuất hiện nhiều quẻ xấu gây ra thảm họa tự nhiên. Ví dụ: Cấn là núi, Đoài là hồ. Nếu con người phá chân núi để bị khuyết thì ra quẻ Tổn. Sơn Trạch Tổn nghĩa là sẽ gánh chịu tổn thất về người và của. Bởi tất cả hành động của con người đối xử với thiên nhiên ra sao thì họ sẽ nhận về như thế. Con người sinh ra để sống hòa mình với thiên nhiên. Mọi thứ sử dụng vừa phải bớt lòng tham lại để khỏi gây ra sự phẫn nộ của mẹ tạo hóa. Kinh dịch có quẻ Bác nghĩa nó là bào mòn, hào cuối cùng ghi rằng “thạc quả bất thực, tiểu nhân bác lự, quân tử đắc dư” đại ý: trái lớn mà không ăn, tiểu nhân đeo nhà của nó, quân tử thì được xe. Sự bào mòn đến đỉnh điểm mà còn bào nữa thì giống như tự phá nhà mình vậy, cái nóc nhà bị dỡ bỏ thì người trong nhà làm sao yên? Phá hoại thiên nhiên đến cùng thì tất nhiên loài người hết chỗ sinh sống, tự hủy diệt!

Những tổ chức và cá nhân nắm quyền hành không ý thức trách nhiệm được chỗ này thì gây hậu quả rất nghiêm trọng mà nhiều người phải chịu chung số phận. Còn mỗi cá nhân tự có ý thức bảo vệ môi trường, cây xanh, muôn thú, núi đồi, sông biển... thì góp phần giữ gìn giang sơn bền lâu để con cháu được hưởng phúc. Mai này con cháu không có ô xi để thở thì tội nghiệp lắm!

Đừng xả rác thải vào môi trường, phân loại rác thải và tái chế rác thải!

Đừng chặt phá cây xanh! Hãy trồng thêm cây xanh!

Đừng giết hại săn bắn muôn vật hãy yêu thương muôn vật!

Đừng đầu độc biển cả sông hồ hãy giữ dòng nước trong sạch.

Đừng xẻ núi phá núi, đặc biệt là những ngọn núi phong thủy linh thiêng! Để phục vụ lợi ích trước mắt mà sau đó hậu quả thì khôn lường!

Hãy tiết kiệm, hãm dục, để giảm tiêu thụ dẫn tới giảm tác động xấu vào môi trường. Giống như vừa rồi dịch bệnh người ta ở trong nhà cách ly nên giảm thiểu rất nhiều tác động xấu vào môi trường. Người ta đã ghi nhận bằng sự đo đạc máy móc lên mức độ ô nhiễm môi trường thấy giảm đáng kể. Chẳng ai mong muốn dịch bệnh và cuộc sống tù túng, nhưng chúng ta nên có những ngày sống hãm mình để giảm áp lực lên môi trường thiên nhiên để thiên nhiên phục hồi vết thương!

Những ai có ý thức bảo vệ môi trường thì phúc báu vô lượng! Phước này đem lại bình an, sức khỏe, tuổi thọ... cho bản thân người đó, cho gia đình, con cái họ và cho xã hội. Nếu mỗi người phấn đấu trồng thêm một cây xanh, bớt chặt một cây xanh thì lá phổi của trái đất bớt bị bệnh lại chúng ta có ô xi mà thở. Nếu mỗi người chúng ta bớt xả chất thải ô nhiễm ra sông biển thì trái thận của trái đất không bị nhiễm bệnh mới lọc máu cho chúng ta được. Mỗi người bảo vệ môi trường để giảm thiểu đi sự nóng lên của toàn cầu thì trái tim trái đất mới được đập ổn định...

CHÚNG TA HÃY CHUNG TAY BẢO VỆ ĐẤT MẸ!

Cây nỗi buồn

Trong lòng chúng ta có một cái cây gọi là cây nỗi buồn! Cây này có rất nhiều quả với nhiều sắc màu khác nhau:

- Quả buồn vì sức khỏe!

- Quả buồn vì vợ chồng!

- Quả buồn vì con cái!

- Quả buồn vì tiền bạc!

- Quả buồn vì công việc!

- Quả buồn về cái chết!

- Quả buồn về tình yêu!

...

...

...

Sở cầu bất đắc, muốn mà không được, cuộc sống tinh thần cảm thấy cô đơn, thiếu thốn và sinh ra nỗi buồn!

Khi trái buồn nặng trĩu trong tâm! Nó nhấn chìm đời bạn mà không cần giông tố.

Buông tay đi! Đừng cố nắm lấy làn khói... bạn sẽ kiệt sức và gục ngã.

Buông những ham muốn những sở cầu của mình để Tâm mình được tự do! Không cố nắm giữ một ai! Và không trông đợi tình thương cảm từ một ai ngoài chính mình tự thương lấy mình. Như con chim bị thương tích rồi nó thoi thóp, nó chết không phải vì vết thương mà bởi nỗi buồn! Bởi không ai quan tâm nó...

Bạn phải tự sống cho mình thôi. Trông đợi mong cầu làm bạn khổ! Buông mới làm bạn An!

Bạn cố gắng hết mình rồi không phải là để bỏ cuộc. Nhưng sự nhẫn nại có giới hạn, cuộc cờ tàn rồi, chiếu tướng cù nhầy cũng không được! Buông cờ mà hòa cuộc đi đỡ tốn sức. Rồi con người cũng như những con cờ thôi. Tranh tranh đấu đấu để người khác điều khiển rồi cuối cùng con nào cũng như con nào, đều xếp vào một hộp!

Rồi ai cũng như ai thôi... tiền có mấy trăm ngàn tỷ cũng sinh lão bệnh tử, chết cũng chỉ có cái huyết vài mét đất. Có tiền thì ăn bào ngư vi cá, không có tiền thì trái cà củ khoai cũng xong bữa... mà nhiều khi người giàu họ ăn đồ sang chảnh rồi họ lại thêm cà thêm rau rừng... ?

Tham vọng con người không dừng đâu. Như lấy rổ rá mà đựng nước sông thôi. Được cái này lại cầu mong cái khác nên khổ hoài.

Bây giờ sổ lồng cho chim bay đi! Về với tự do tự tại, hòa mình với thiên nhiên. Để được cất tiếng hót của chính mình, được nhảy nhót chuyền cành. Uống giọt sương mai. Cất tình yêu thương!

Cảm ơn đời đã lắng nghe tôi...

Đến với tôi để được chữa lành...

Bạn có bao giờ thấy mình như con vẹt chưa? Họ nói bạn đọc chữ “a” thì bạn “a” thêm dấu “.” Mặc dù mọi điều thật vô lý, bạn biết nó vô lý, nhưng vì miếng cơm manh áo, vì nhiều lý do mà bạn phải uốn mình theo sự sắp đặt. Rồi khi bạn được cho hạt bắp bạn nhận lấy mà tâm hồn bạn rã rời... hạnh phúc không hề tồn tại ở cõi lòng mệt mỏi, nô lệ cho vật chất, đánh mất tự do tư tưởng. Đời thuyết phục bạn sự chịu đựng, cam chịu, còn lòng thôi thúc bạn sự tự do, rồi bạn mâu thuẫn với chính mình. Cuốn theo vòng lẩn quẩn không lối thoát.

Bạn ở bên họ, họ tự do làm điều họ thích, thậm chí tự do tổn hại bạn. Còn bạn, sợ làm mất lòng họ, sợ họ giận, sợ họ bỏ đi, bạn hy sinh, gánh chịu, mọi tổn hại về vật chất và tinh thần nhưng không thể nói được một lời từ đáy lòng. Bởi bạn sợ mất họ ! Bên trong trái tim bạn là con chim đang rầu rĩ, hót tiếng thê lương... xung quanh tim bạn toàn là những bụi gai nhọn, những mũi nhọn đó đâm nát thân thể của con chim, vết thương chảy máu, nhưng vẫn ngóng chờ một sự thương cảm của họ!

Chính xác bạn đang mắc nợ! Giữa bao con người, thậm chí cha mẹ bạn, anh em bạn, con cái bạn... cũng không làm bạn đau bằng một người xa lạ. Bạn không quan tâm những thứ gần gũi ấm áp bên mình bởi ánh mắt bạn chỉ hướng về một chỗ với sự trông đợi một tình yêu thương đáp trả.

Có những thứ nô lệ, trói buộc, cầm tù không phải bằng xiềng xích mà bằng tư tưởng. Bằng tình yêu thương. Sự bi lụy.

Họ không làm khổ được bạn trừ khi chính bạn muốn tự làm khổ mình!

Họ không bắt trói bạn mà bạn tự trói mình.

Bạn hy vọng quá nhiều, và bạn xem tình yêu thương của họ dành cho bạn là ý nghĩa duy nhất cao cả trên cuộc đời này. Đây là tử huyệt.

Người tự do không bị ràng buộc bởi tình cảm ngoại lai, không gì quý giá bằng sự tự do lương thiện của họ. Họ yêu thương và không cần tình yêu thương đáp lại. Họ cho đi và không

ai muốn nhận thì họ thu về. Bởi còn rất nhiều chỗ cần họ! Nếu bạn bị chấp vào một chỗ phủ nhận sự cho đi của bạn và cứ chịu đấm ăn xôi mà lấp vào cho họ thì cuộc đời của bạn sẽ đánh mất rất nhiều những mảnh ghép hạnh phúc và phù hợp.

Không tự làm đau mình thì mới chữa lành được cho người khác.

Ngày nào bạn tự do thì ngày đó bạn mới có thể mang tới hạnh phúc cho người bạn yêu.

Tất nhiên, bạn sẽ nhận về sự tôn trọng mà người khác dù muốn hay không cũng sẽ dành cho bạn!

Tất cả chúng ta đều cần một chữ NGỘ!

Rèn luyện bản thân.

Bạn đừng chờ thời đến mà hãy biến những gì khó khăn trở thành động lực rèn luyện bản thân mình. Mình tự tạo ra thời cơ cho mình. Khó khăn gọi là thời cơ rèn luyện! Những ai mà ngồi chờ thời, bảo là không thành công là do thời chưa có cần chúng ta suy nghĩ lại. Thực sự, là chúng ta cần cố gắng nhiều hơn nữa... chắc chắn bên trong chúng ta chưa thật sự ổn định, thế giới quan và nguyên tắc sống chúng ta chưa được sáng suốt... cần xem xét lại bên trong thời mới làm chủ được bên ngoài!

Bạn đừng ngồi chờ quý nhân như ôm cây mà đợi thỏ. Hãy tự thân vận động, tự lực tự cường, mỗi người hãy biến mình trở thành quý nhân của mình, và biến mình trở thành quý nhân của người khác. Chỉ những ai hay giúp đời giúp người, những ai học làm quý nhân trước thì mới gặp được quý nhân giúp đỡ những lúc hoạn nạn gian nan. Nếu bạn ngồi đợi quý nhân, ngồi dựa vào các mối quan hệ nâng đỡ cho sự nghiệp của bạn thì bạn sẽ không bao giờ thành công! Kinh dịch có dạy làm việc nhiều khi không thể đơn độc, vẫn quý trọng sự giúp đỡ, nhưng nó chỉ tốt khi sự giúp đỡ đó là chân chính, đồng tâm đồng đức, ví như con hạc gáy trong bóng râm thì có con họa lại, anh muốn có quý nhân giúp thời anh phải làm quý nhân của người đó. Có qua có lại mới toại lòng nhau!

Cuộc đời có nhiều cái để giúp, ngoài tiền bạc, vật chất, công việc... thì quý giá nữa là giúp về tinh thần, nếu nâng đỡ được người khác về tinh thần thì giúp được cả phần hồn và phần xác của họ. Bởi chẳng, tinh thần thăng hoa giác ngộ, yêu thương, từ bi, sáng suốt... đó là tài sản vô giá ngàn vàng chẳng mua được!

Lời vàng ngọc

Đây tôi không có lời vàng ngọc cho chị em, nhưng có lời đồng thau cũng mang chút giá trị! Chị em ở công sở, hội họp uống cà phê, tham gia hội nhóm cộng đồng mạng xã hội... hãy tránh tuyệt đối việc hội nhau nói xấu một cá nhân nào! Một người bình thường, tu sĩ, nghệ sĩ, lãnh đạo... hay bất kỳ ai. Bởi việc làm này là gây hậu quả rất khôn lường, chị em bị mất phước, giống như chị em mỗi người trích ra một ít phước gom lại cho người mà chị em nói xấu. Phước tu được đã khó nên mình không thể vì đã cái miệng mà hại cái thân này! Riêng đàn ông mà râu mà cũng có thói đi nói xấu tám chuyện thì hết cứu! Tôi chỉ hy vọng ai tỉnh sớm thì tu cái khẩu sớm mà được nhiều phúc lành!

Quà tặng

Có những điều tốt viết ra sẽ làm anh chị em vui! Cũng có điều làm anh chị em không thích, hay “ghét nghe”. Nhưng đoan chắc một điều lòng tôi chỉ muốn tốt cho anh chị em thôi! Ví như tôi mang tới một món quà tặng cho mọi người, bên trong chưa biết đã có gì vừa lòng anh chị em. Nhưng trước mắt là tấm lòng thành và anh chị em có quyền nhận hoặc từ chối món quà ấy! Bởi chẳng, không phải lúc nào tấm lòng chân thành của một người dành cho một người cũng được hân hoan đón nhận! Và cũng không phải mảnh ghép nào cũng thuộc về bức tranh! Chúng ta hãy đón nhận và từ chối trong lòng hoan hỉ đừng tổn thương nhau , bởi đời vốn dĩ đã nhiều vết thương tội lỗi rồi! Đừng gieo thêm nữa...

Tính nóng vội

Thực sự! Rất nhiều người có tính nóng vội. Tu tập mà cũng nóng là hỏng hết. Tu để thoát khổ mà thấy sao khổ vẫn còn liên chán! Thất vọng! Thử hỏi mà xem: mình chế tô mì tôm mình ăn cũng phải chờ nước sôi để trụng mì đúng không mọi người? Muốn nước sôi thì lửa phải đủ nữa. Tất cả những việc trên đời thành muốn thành công đều phải kiên nhẫn kiên trì tích góp cả thôi! Giống như đánh cờ, cứ mong chiếu tướng sớm để thắng thì rất dễ thất bại, bị người ta khai thác điểm yếu! Tu cũng thế, nhiều người căn nghiệp bao đời còn nặng đâu phải nói giải là giải ngay được. Mọi người cố gắng tu dưỡng, chắc chắn hạn hán lâu dài rồi cũng sẽ mưa thôi. Điều quan trọng là phải luôn giữ lửa. Đừng để ngọn lửa tắt đi là chúng ta sẽ không có mì mà ăn đâu! Thôi thì quyết tâm nhẫn nại đi hết quãng đường này...

Có lẽ trong bệnh tật đau ốm chúng ta cần một niềm tin! Ngoài việc tin mình sẽ lành bệnh chúng ta hãy tin rằng đó là thanh luyện linh hồn, người tốt, người hiền, người tu; sẽ có cách đối diện với bệnh tật khác với những người bình thường. Thân xác họ đau, tinh thần họ buồn sầu... nhưng thần khí sẽ giúp họ đánh bại chiến thắng nỗi sợ hãi! Bởi vậy, nếu muốn tâm hồn được an trong mọi hoàn cảnh thì chúng ta đừng phí thời gian nữa... hãy tu dưỡng nội tâm để trở thành người thiện, người có phúc đức. Bởi dù có gì xảy ra đi nữa thì cũng chỉ là sự chuyển đổi mà kết quả bao giờ cũng tốt đẹp!

NHỮNG TÂM HỒN NHÂN SÂM NGÀN NĂM!

Bài viết mang giá trị khai trí và chữa lành!

Chúng ta sẽ thấy trong tự nhiên có những loài cây mọc rất là cao : Tre, trúc, tầm vong, bạch đàn... nhưng giá trị của nó không thể so với những cây thấp lè tè, ví như nhân sâm, rễ nó đâm sâu xuống dưới cả ngàn năm. Nó có thể chữa rất nhiều bệnh, hầu như tất cả những tinh hoa đất trời nó đều nén vào bộ rễ.

Con người chúng ta cũng thế thôi! Lúc mà người ta chơi bời, người ta hướng ra các mối quan hệ bên ngoài, tụ tập, ăn uống, đàm tiếu... thì bạn đối diện với cô đơn, bốn bức tường, sách, những suy niệm, sự tĩnh lặng... khi mà họ vui cười thì bạn than thở... họ vô tư thì bạn đau khổ cho những thứ diễn ra xung quanh: từ con người xã hội đến gia đình con cái, bạn bè... khi những nguồn năng lượng hướng ra bên ngoài họ sẽ không thể thay đổi được nội tâm bên trong, và bạn để ý sẽ thấy: những người bạn với tư duy hướng ngoại của mình, dường như họ không lớn hơn theo năm tháng. Chỉ những người hay trầm tư, hướng nội là họ thường thay đổi trưởng thành và lớn hơn bình thường. Cái lớn của họ là nội lực!

Họ thường quán chiếu bản thân để chỉnh sửa... việc họ đối diện với những mâu thuẫn bên trong giúp họ đổi mới tư duy mỗi ngày. Và đây... chính xác là cách mà củ nhân sâm ngàn năm hút lấy tinh khí của trời đất.

Bạn không lấy những cuộc vui hời hợt làm mục tiêu sống mà lấy việc tu tập hành trì bằng cách sửa đổi bản thân, đạo đức, trí tuệ và nỗ lực phát thiện tâm mỗi ngày... sửa bên trong chính là một sự tiến hóa về tâm linh. Và từ đó bùng nổ sức mạnh vô biên.

Nhiều người sau khi thực hiện pháp quán chiếu bản thân mỗi ngày đã chuyển hóa được phần linh hồn và tâm thức, họ trở thành con người khác và hoàn toàn thay đổi số phận u ám hiện tại.

Tại làm sao mà xã hội phát triển vật chất mà con người lại trầm cảm rất nhiều, và tự hủy bản thân rất nhiều! Bởi khi vật chất đầy đủ con người bị cuốn vào chủ nghĩa tiêu thụ, áp lực về kinh tế, danh tiếng khiến họ tự loại trừ nhau bằng những thủ đoạn đê hèn, những người không đủ sức chiến đấu trong một bầy sói họ sẽ bị gạt sang một bên, sói thì cắn xé nhau còn

chó thì tự ti và tự hủy! Bởi vì không có thời gian cho những sự phản tỉnh, quay về nâng cấp nội tâm nên con người trở nên yếu đuối mất giá trị.

Chỉ những cá nhân biết quay đầu tìm về cội nguồn, vấn đề nằm bên trong họ, chứ không phải bên ngoài. Bạn đã bị xã hội dắt đi khá xa, đã đến phải sống cuộc đời của bạn, cuộc đời đầy ý nghĩa và thoát khỏi khổ đau!

Chúng ta say đắm với một ảo ảnh đẹp trong gương rồi đánh mất thực tại. Nơi mà chúng ta vứt bỏ gạch đá nền ngang, và căn nhà nội tâm bị bỏ hoang phế.

Hãy thử một lần ném trái cô đơn và nỗi tuyệt vọng! Những viên thuốc đắng chữa lành tâm hồn đang say sưa với ham muốn! Chúng ta bớt muốn lại và nỗi đau lắng xuống!

Sự đáng thương thật sự xảy ra khi chúng ta không muốn chấp nhận nỗi đau và sự thất bại nhưng nó vẫn cứ đến. Còn chúng ta ngơ ngác như đứa bé bị lạc giữa chợ. Lúc đó chúng ta hoàn toàn hết chỗ bấu víu! Chỉ bởi vì cây tâm hồn của bạn với một bộ rễ quá nông cạn!

Tại sao nhiều người gục ngã sau một biến cố?

Trong cuộc sống, chúng ta thường thấy những người thành công, giàu sang, danh tiếng... nhưng dùng một cái biến cố ập đến, họ thất bại, gục ngã, nghèo đói, thân bại danh liệt... nhiều người sống với tự ti mặc cảm, có người chọn cách kết liễu đời mình. Người tiêu cực nữa thì trả thù đời. Người ta sợ “sự thành công của những người còn quá trẻ” bởi thực tế cho thấy những người thành công quá sớm thường hay gặp sự cố! Bởi cái gì thịnh vượng sẽ có lúc suy thoái, với người trẻ khi lên đến đỉnh cao của sự nghiệp thì hậu vận sẽ gặp rất nhiều rắc rối khó chịu! Và khi bão tố ập tới họ sẽ bị nhấn chìm trong đại dương... !!!

Tất cả đều có nguyên nhân. Sự thành công bền vững nằm ở phúc đức và trí tuệ, cần phân biệt được trí tuệ và khôn lỏi!

Nếu chỉ cố gắng cộng với tham vọng và chút khôn lỏi thì bạn vẫn thành công ở những mục tiêu bạn đặt ra, thậm chí là nhanh đạt được hơn bình thường! Nhưng hãy cẩn thận! Bởi đó chỉ là sự đánh lừa của tâm ma quỷ. Nó cho bạn con tép nhưng bạn mất con tôm rồi mà còn không biết gì.

Giống như một cây lớn, nếu gốc cây không được chăm sóc tốt, thì cành nó sẽ khô đi và trái nó sẽ thối rữa. Rồi loài sâu đục thân tấn công nó sẽ giết chết cây. Tưới nước, phun thuốc cho cây giống như việc chúng ta nuôi dưỡng tâm hồn mỗi ngày. Bạn tiếp thu những năng lượng tích cực để nuôi dưỡng ba phần chủ đạo: 1/ Đạo Đức. 2/ Phúc Lành. 3/ Trí Tuệ. Ví dụ cụ thể. 1/ Khiêm tốn. 2/ Từ Thiện. 3/ Đọc sách. Thì việc làm này phát triển được cội nguồn gốc rễ của sự thành công bền vững. Bên cạnh đó bạn cần bắt những con sâu. Nó chính là những nhân cách không tốt của bạn. Ví dụ: 1/ oán hận. 2/ trả thù. 3/ hãm hại. 4/ sân si. 5/ khẩu nghiệp. 6/ tà dâm. 7/ độc ác... tất cả những gì thiếu tình yêu thương, tha thứ, bao dung, từ bi... chúng đều nuôi dưỡng ma tính trong bạn và nó sẽ giết chết tâm hồn bạn. Nên cho dù bạn có đang thành công thì mọi thứ chỉ mà sự tạm bợ, bạn sẽ mệt mỏi và khổ đau nhưng không có chỗ để nâng đỡ.

Người biết nuôi dưỡng gốc rễ dù ở trong hoàn cảnh nào họ cũng tìm ra được lối thoát. Luôn có đường sáng để đi. Cuộc đời sẽ ít gặp thất bại gục ngã hơn!

Còn người nào bỏ bê việc nuôi dưỡng chăm sóc tâm hồn, người đó sẽ như cành cây khô, chúng gãy rụng rồi người ta sẽ đem chúng về để chum củi. Thiêu đốt chúng trong lò.

Đứng ở ngã rẽ bạn có quyền lựa chọn con đường, bởi như thế là còn may mắn! Bởi có những người họ còn không có cơ hội để lựa chọn. Chúng ta hãy trân trọng phút giây hiện tại, khi mà chúng ta còn đọc được những lời này...

Đã là nghiệp thì khó tránh, đã là phúc thì không phải nghiệp, không có gì phải lo sợ!

Nhiều lần tôi chia sẻ với mọi người về phúc họa đan xen, tôi khẳng định rằng họa hay phúc đều hợp lý, không hề sai trật. Điều mà bạn cho là họa sẽ là phúc trong tương lai còn điều bạn cho là phúc trong hiện tại sẽ là họa của ngày mai. Giống như một người bị tai nạn gãy cái chân nhưng từ đó anh ta dùng cái đầu nhiều hơn và thay đổi cuộc đời mình thì tai nạn kia chính là họa tại thời điểm anh ta bị nhưng kết quả ở tương lai thì cái họa đó lại là phúc. Còn ví dụ anh ta trúng vé số 3 tỷ, rồi anh ta chơi cờ bạc nghiện ngập đến mức bán nhà rồi con cái hư hỏng ăn chơi thì việc trúng số tại thời điểm đó là phúc nhưng tương lai nó lại là họa. Đây là quy luật âm dương thái cực chuyển hóa trong âm có dương trong dương có âm.

Thế nên, nhiều bạn bị gặp khó khăn thất bại cứ sợ hãi lo lắng! Tôi nói bạn yên tâm đi! Bạn cứ lo tu tập sửa cái đạo đức, chăm chỉ làm việc phúc thiện và rèn luyện trí tuệ, đừng xao nhãng ở chỗ này, ngoài ra những khó khăn thất bại nó chẳng là gì cả, nó sẽ là phúc trong tương lai, bạn có tin hay không thì tùy nhưng tôi khẳng định nó diễn ra đúng như vậy. Còn bạn không tu tập gì, bạn hủ hê tự mãn với những thành công, tiền bạc hiện tại, thời tôi khuyên bạn cẩn thận! Vì có ngày bạn sẽ mất tất cả mà không biết đứng dậy từ đâu.

Rồi những người bị âm mưu, bị bỏ bùa, bị thư ếm, bị ma quỷ ám hại, gặp ác mộng, gặp điềm báo dữ... tất cả những điều này đến với bạn trong cuộc sống này một cách hợp lý, nó là nghiệp thì bạn phải trả thế cũng tốt bớt nợ nần, nó là phúc thì chẳng qua cũng chỉ thử thách tinh thần của bạn. Nếu bạn lo sợ bạn không giải quyết được vấn đề, bạn mặc kệ nó, bạn chỉ hướng tới sự tu tập như tôi nói trên. Và bạn quán chiếu thật sâu quy luật “*vạn sự đều hợp lý*” cứ thế thuận theo duyên. Biết chấp nhận. Thời bạn sẽ an yên dù ngoài kia rất nhiều sóng gió.

Một ngày chúng ta có quá nhiều thời gian để lo nghĩ cho những thứ không đâu, những nguồn năng lượng tiêu cực nuốt dần sự vui vẻ lạc quan của chúng ta. Chúng ta phải để dành thời gian cho gia đình, cho xã hội con người tốt đẹp hơn, cho thiên nhiên, cho tâm linh đức tin của chúng ta... dành thời gian để nuôi dưỡng trí tuệ chứ không để những nỗi sợ vô hình vây ám chúng ta.

Ma quỷ sẽ tấn công bạn nếu bạn bị lay động trong sợ hãi! Bạn sẽ bị mất ngủ, căng thẳng... mơ bậy bạ, ai cũng sẽ như ai thôi! Bởi chưa thấu triệt được những rung động bên trong mình nên mới bị dẫn dắt.

Nếu ta biết

“điều gì đến sẽ đến,
điều gì đi sẽ đi,
vạn sự đều hợp lý,
chẳng đáng phải nghĩ suy”

Nếu thấu được điều này thì ta sẽ cứ ung dung trong mọi hoàn cảnh!

Ai chữa lành cho bạn?
Chính bản thân bạn chứ chẳng phải ai!

Tâm linh côn đảo!

Bài viết này nội dung khá nhạy cảm, tác giả tôn trọng niềm tin tín ngưỡng của mọi người, đây là chia sẻ mang quan điểm cá nhân mọi người hoan hỉ!

Nơi nào có thóc thì nơi đó có chim. Chỗ nào có lợi lộc thì con người qui tụ. Dẫu rằng người ta đang khổ cực, thì đường xa vạn dặm cũng chẳng nghĩa lý gì, thậm chí vay mượn tiền bạc để đến nơi có thể thay đổi cuộc đời mình! Loài chim chúng chỉ biết nhặt những hạt thóc mà chúng nhìn thấy bằng mắt thường còn loài người lại thích nhặt những hạt thóc niềm tin! Những thứ chưa thành hình và tương lai còn chưa rõ ràng.

Chim thì chúng không phải suy nghĩ quá nhiều trong việc tìm kiếm cơm áo gạo tiền bởi vì con nào cũng như con nào, nó không có cái tôi để phấn đấu hơn thua con kia chứng minh sự giàu có của nó, nên thứ nó kiếm được đẩy ra... trời sinh trời dưỡng... nó không có giai cấp địa vị! Còn con người phải làm việc kiếm tiền để trao đổi hàng hóa, kẻ gom cho nhiều, người bị bào cho cùng kiệt! Sự chen ép và dẫm đạp nhau sinh ra những mong cầu mà họ không đạt được! Mà không biết cách nào để có được! Sự bất lực với số phận. Với vô thường. Sinh lão bệnh tử. Khiến con người tìm chỗ để bầu vùi, để thỏa mãn những giấc mơ. Và để đặt hy vọng cho tương lai thậm chí đánh đổi những gì đang có ở hiện tại.

Người anh hùng dân tộc thì đấu tranh để đạt mục tiêu chứ không cầu xin! Mà có cầu thì chắc họ cầu *“quốc thái dân an! Tự do độc lập”* chính các vị ấy, đang cố gắng vì những gì chưa thành công mà phải chịu đựng những đau khổ! Máu xương và tính mạng họ đem ra để đấu tranh cho một lý tưởng vĩ đại. Thế nên, khi mất đi các vị ấy được tôn vinh! Sự dũng cảm và chấp nhận hy sinh vì một lẽ tự do hạnh phúc độc lập cho dân tộc, giúp họ nên thần!

Phong thần thì tất nhiên cõi ấy phước các vị được phụng thờ, có quyền ban ơn ban phước cho người khác. Xong điều ban đó là chính đáng! Chứ không phải ai cầu cũng được ban. Lấy ví dụ: Một người ăn chơi đốn đỏi rồi vây nợ ra, lại tới cầu cho cái lộc thì liệu có được không? Nếu được thì đó chắc chắn là họa không phải phước. Còn một người sống hiền lành tử tế có hiếu với mẹ già, mẹ đang bệnh mà không có tiền chữa trị, họ khổ quá mà không biết làm sao lại đi cầu xin thì liệu có được không? Tất nhiên nếu được đó là phước. Vì chẳng thần linh ban phước cho con người không phải thích ai là ban đó mà phải có sự công chính.

Nhiều người không hiểu chỗ này, cứ đi cầu xin tài lộc, xin cho thỏa cái tham lam, trong khi công việc hằng ngày mình đang gian dối, thiếu trách nhiệm, thiếu tu dưỡng bản thân thì không ai nhận ra. Không có phước mà đòi nhận lộc từ trời rớt xuống thì chỉ có cút chim. Đạo thần mong muốn con người sống bác ái yêu thương, cho đi, trung thực ngay thẳng chứ không phải sự tham lam, lệ thuộc, thiếu chăm chỉ, đó là vô minh! Không ai mà ban cho cả, vì đó là một giao kèo:

Cầu được cái này thì mất cái kia

Cầu được tiền thì gia đạo tan là

Cầu được danh vọng sinh ly tử biệt

Cầu được mưu sự thành công thì sức khỏe bại liệt

Có vay có trả mà thôi

Lời lãi tính chẳng xót một đôi

Nơi nào có thần thời nơi đó cũng có quỷ

Chốn an nghỉ giờ đông đúc xô bồ

Bởi lòng người quá nhiều mong muốn

Mà không tự tìm của cải trong hồn mình

Theo tôi, những nơi như Côn Đảo chúng ta chỉ nên đến với cái tâm kính ngưỡng mà cầu nguyện cho những linh hồn chiến sĩ đã hy sinh! Nơi để nhắc nhở chúng ta về lòng yêu nước vệ quốc! Nơi của những hy sinh vì tự do công bằng! Quyền độc lập tự quyết và tự cường dân tộc. Nơi để nhắc con cháu chúng ta nhớ tới nguồn gốc, sự biết ơn những hy sinh của thế hệ cha anh cho lý tưởng quốc thái dân an.

Và cũng cảnh giác những người yếu bóng vía khi đến những nơi có năng lượng tâm linh mạnh. Một số người sẽ gặp vấn đề tâm linh như bóng đè, đầu óc ngờ ngê, gặp những sự cố trong đời sống... bởi những người này bị một số năng lượng âm tác động. Bởi thế khi đi mọi người không nên giữ cái tâm tham cầu trong đầu. Nếu không sẽ bị gặp rắc rối ngay!

Và điều này không chỉ đúng với tâm linh côn đảo mà đối với tất cả mọi địa điểm tâm linh khác trên toàn cầu.

Đừng biến mọi thứ trở thành giao kèo! Ví như bỏ tiền mua lễ để xin, xin được rồi thì tới trả lễ, không trả thì bị vật! Theo quan điểm cá nhân tôi, bạn đừng để mình bị trói buộc như thế.

Tài lộc hay công danh bền vững chỉ có thể xuất phát từ bản thân mình cố gắng không ngừng nghỉ. Cố gắng cho đi và gieo phước mỗi ngày... chúng ta hãy đặt câu hỏi *“tại sao các vị thần lại có thể cho chúng ta được lộc?”* Bởi vì sinh thời các vị cho đi và không tham cầu. Chỉ những ai sống như thế thì tiền bạc mới vô tận mà có thể ban cho người khác.

Cầu nguyện hay xin một điều gì đó là chính đáng! Không phải là mê tín! Đó là niềm tin của mỗi người để khiến họ lạc quan hơn mà cố gắng làm việc thật chăm chỉ. Không phải là để họ lệ thuộc, tư duy ôm cây đợi thỏ, tay không bắt giết, há miệng chờ nước mưa trên trời rớt xuống... nếu mình biết tu dưỡng thời mình xin những gì chính đáng thì sẽ được mà mình không bị tổn phước. Thêm nữa, người đã khuất cần được nghỉ ngơi và cầu nguyện! thờ họ và tán dương công đức họ, để mình làm gương sống... mới đúng mực. Bằng không, ta tự đi lạc đường mà không hề hay biết. Đường lạc quay lại nhanh còn kịp! Đi xa quá rồi là không còn cơ hội nữa.

Những nhà tù!

Đây là một bài viết thể hiện quan điểm cá nhân! Cảm ơn mọi người đã đọc, nếu thấy bài viết mang đến giá trị thì hãy chia sẻ với bạn bè người thân!...

Con chim dù có được cho ăn ngon, tắm nước ngọt, lồng (nhà) đẹp lộng lẫy, thì nó vẫn ở gần đồng phân của nó. Nó khao khát tự do, và nhìn bầu trời qua những chấn song mà cất tiếng sầu bi. Chim nó không làm gì hại ai mà nó cũng bị bắt. Bởi tiếng hót của nó hay! Bởi sự dũng mãnh can đảm mà nó bị bắt nhốt để làm trò đấu đá mua vui cho người.

Loài có tài là thế! Mà loài bất tài cũng đâu được yên. Chúng bị bẫy để giết lấy thịt, để làm mồi nhậu, để làm phương tiện cho người ta phóng sinh... đau khổ biết nhường nào.

Con người cũng thế thôi! Tài cũng bị bắt và ngu cũng bị bắt! Nhưng con chim nó vẫn sừng hơn con người vì ít ra nó còn được cho ăn ngon mặc đẹp khi ở trong tù. Được chủ chim yêu quý và tía tốt. Loài bị giết thì trước đó đã có những năm tháng tự do bay nhảy. Còn con người thì sao?

Từ khi sinh ra cho tới lớn lên con người bị cầm tù bởi tư tưởng, định kiến, giáo điều, bị cầm tù bởi cái bản ngã, cảm xúc tiêu cực... bởi áp lực cơm áo gạo tiền, danh vọng, ngôi thứ... những điều này là những chiếc lồng xây dựng kiên cố như đá cứng bất hoại, giam hãm con người không thoát ra được. Họ đau khổ mà không thể làm gì hơn. Rồi một ngày kia có người đến mở cửa lồng cho họ, họ cũng không biết đường mà bay ra vì lo sợ và thiếu đức tin.

Khi con người bị giam cầm bởi những tư tưởng, họ sẽ lấy tư tưởng đó để áp đặt giam cầm người khác. Tự do không phải nằm trong khuôn khổ không ảnh hưởng đến tự do của người khác mà tự do là không ảnh hưởng đến quyền và lợi ích của giai cấp đặc quyền. Từ đó những nhà tù mọc lên ở khắp nơi trên thế giới. Nơi đó giam cầm tất cả màu da, tôn giáo, tín ngưỡng... song song với tội phạm gây nguy hại cho xã hội. Nhiều vùng đất trên thế giới, họ đã lấy khái niệm lợi ích cộng đồng để áp lên tất cả những cá nhân tổ chức và triệt hạ nhau không thương tiếc! Sự lạm dụng ngôn từ chính nghĩa và đánh tráo khái niệm đang diễn ra trơ trẽn trên thế giới này.

Rồi nhà tù của hôn nhân gia đạo, nơi mà tình cảm yêu thương đã bị sự căm dỗ, sa ngã, bị những áp lực xã hội bóp méo, sự ngộ nhận và mất niềm tin nhưng không có lối thoát nên phải sống trong cảnh chịu đựng đau khổ! Những nhà tù tâm lý mọc lên ở rất nhiều gia đình. Sự đồng cảm bị đánh mất thay vào đó là sự khô khan lạnh lẽo thờ ơ...

Tiếp đến là nhà tù của những đức tin sai lạc, nơi mà con người có thể bỏ tất cả những gì quý giá bên cạnh để chạy theo!

Nhà tù thực tế rất đáng sợ! Nhưng ít ra thì những gì đại diện cho chính nghĩa nó vẫn trường tồn và mạnh lên sau những oan trái! Không thể diệt được đạo người quân tử, bởi vì một hạt lúa bị hoại đi sẽ sinh ra nhiều bông lúa khác. Nhiều người bị cầm tù nhưng được xem như những anh hùng, còn nhiều người được “tự do” nhưng bị khinh bỉ không khác gì kẻ tội đồ. *“Trăm năm bia đá cũng mòn. Ngàn năm bia miệng vẫn còn trơ trơ”* là vậy.

Nhưng đáng sợ hơn là nhà tù tương tượng, nơi mà chính mình tự trói buộc mình. Nhà tù này phải được mở toang ra bằng trí tuệ và phúc đức. Nếu không có được ba điều ấy, chúng ta sẽ không bao giờ thoát ra được nơi tăm tối nhất của trần gian. Bởi nơi tăm tối nhất của trần gian và nơi sáng sủa nhất của trần gian không nằm ở bên ngoài mà nằm ở mắt và tim ta!

Cầu nguyện phúc lành đến với mọi người! Mọi người hãy canh tân đời sống của mình để hướng tới tự do sâu thẳm... hòa kết với Đấng mà mọi người hướng về! Đấng ấy nằm trong mọi người chứ không ở đâu xa xôi cả.

Hãy hạ mình xuống nữa trong cuộc đời này...

Mùa hạ đã sang đây với tiếng ve râm ran... ve thay áo để mặc lấy chiếc áo mới tinh tuyền. Cây xanh cũng thay lá để vụ mùa trái chín trĩu cành. Quy luật của tự nhiên là luôn vận động biến đổi, tuy nhiên không có loài nào là kiêu căng tự phụ và ảo tưởng như con người chúng ta. Ngay cả Trời còn hạ mình xuống để đến với chúng ta, đất phải hạ mình xuống để chúng ta đạp lên mà sống, thế còn chúng ta thì sao?

Chúng ta muốn mình là số 1, khi có một chút thành công, được nhiều người chú ý là tưởng mình là ông trời rồi, không coi ai ra gì nữa. Rồi chúng ta đi tu được mấy buổi, mấy tháng, học được mấy ngày thì nghĩ mình đã xuất phàm nhập thánh. Tất cả những người xung quanh ta trong con mắt ta vô cùng nhỏ bé tầm thường. Chính cái tâm ngã mạn này đẩy chúng ta vào nghiệp quả mà chúng ta hay bị lừa nó với sự tự tin.

Trong kinh dịch luôn đề cao sự hạ mình nhún nhường, nên dành hẳn một quẻ gọi là Địa Sơn Khiêm để ca tụng đức này! Nghe kinh bảo rằng: người nào biết hạ mình khiêm tốn thì người đó chẳng bao giờ thấp hơn ai. Quý Thần đều kính ngưỡng. Nói thế, để biết đức khiêm lớn lắm thay!

Nước cũng chảy theo quy luật từ cao xuống thấp, chỗ nào khuyết xuống thì nước sẽ lấp đầy chỗ đó. Người khiêm tốn thường nhận ơn trời rất lớn!

Ấy vậy mà chúng ta thường sống ngược lại. Sự ngã mạn ngày nay lan truyền khắp nơi, trên mạng xã hội tới đời thường, người ta học cách khoe khoang, tranh luận, dìm nhau không thương tiếc! Ai cũng muốn chứng minh mình là số 1 còn tất cả đều là số 0. Sự ngã mạn ta đây, nhận thức sai lệch về giá trị con người đã đẩy sự sân si thù hận trong xã hội lên cao trào, dẫn tới sự chèn ép đấu đá tiêu diệt lẫn nhau như bầy thú. Nhân đức của loài người bị triệt tiêu dần... suy thoái nghiêm trọng! Mà nguyên nhân của mọi sự ấy có phần lớn của tâm ngã mạn. Kiêu căng. Tự phụ.

Họ bị rơi vào vọng tưởng: thần tượng của một ai đó, bệnh ngôi sao, thích thu hút sự chú ý muốn làm trung tâm, tự nhận mình là thần thánh, mình là đẳng giác ngộ... và đằng sau họ có con quỷ đang nắm sợi dây điều khiển mà họ không hề hay biết! Và tâm họ bất an, họ không cảm thấy hạnh phúc, bên trong luôn thấy trống vắng cô đơn, căng thẳng, mệt mỏi, nhưng giống như leo lên lưng cọp không thể bước xuống.

Chúng ta hãy hạ thấp mình xuống ngay khi còn chưa muộn. Mình luôn thấy giá trị của mình đó là tự tin! Và đồng thời thấy được sự nhỏ nhoi của mình trong hoàn vũ. Mình chỉ là con người bình thường với sinh, lão, bệnh, tử, với sân si và tội lỗi nghiệp chướng tồn đọng. Điều ta làm ở nhân thế này là không làm tổn hại đến ai và vui vẻ hạnh phúc trong hòa bình an lạc là mừng lắm rồi. Chớ dám cầu cái gì siêu phàm, đó là ảo tưởng!

Thật, nhiều người nghĩ tu tập là sự bức phá gì đó ghê gớm để mình trở nên vượt trội, bức phá thần thông, siêu xuất các cõi giới. Nhưng thực ra tu cũng là khái niệm tương đối bởi sự lựa chọn của chúng ta.

Tu là sửa sang mỗi ngày?

Tu là thiền định mỗi giây?

Tu là thiền đàn rộng cửa?

Tu là niết bàn mai đây?

Tu là an lạc tỉnh say?

Tu là bác ái thiện tâm nuôi đầy?

Pháp tu rộng lớn vô biên

Có chánh có tà có xuất thế nhập thế

Cá thì lội nước

Chim thì trời bay

Vạn sự tùy duyên vậy!

Triết lý sống từ xe ô tô:

1/ Mẫu mã bên ngoài đẹp và nội thất phải đẹp. Con người cũng vậy, phải tu dưỡng để đẹp cả nội dung và hình thức, đẹp cả tâm lẫn khẩu!

2/ Phải có đèn và còi mới an toàn. Con người cũng phải có trí tuệ (đèn) và trí tuệ phải dùng đúng chỗ (lúc cần đèn chiếu xa, khi cần đèn chiếu gần, có khi phải tắt đèn để ẩn giấu trí tuệ đi) còi là âm thanh báo hiệu cho người khác sự nguy hiểm! Con người nhiều khi phải dùng lời nói để thể hiện chính kiến của mình, dùng lời nói để làm đẹp cho cuộc đời.

3/ Tay lái đánh qua phải phải trả về trái, đánh hết một vòng phải trả lại một vòng. Đời người cũng vậy có vay phải có trả, có nhân thì có quả, sống như vậy nó mới ngay thẳng và không gây ra tai nạn cho người khác và cho chính bản thân mình.

4/ Có số tới phải có số lùi, có tiến có thoái. Đời chẳng lên mãi được có lúc phải đi lùi, có thịnh có suy mới là lẽ sống chân thật, vì thế đang suôn sẻ thành công cũng như đang thất bại rệu rã thì vẫn ung dung tự tại, không buồn bã... vẫn giữ tinh thần lạc quan.

5/ De xe phải nhìn gương chiếu hậu. Đời mà... không thể cứ nhìn về phía trước mãi được, có lúc phải nhìn lại chính mình, nhìn về quá khứ cùng những thất bại thành công để rút kinh nghiệm! Phải nhìn đến hậu vận mà lo tu tập sửa đổi bản thân tốt hơn, gieo nhiều phúc thiện hơn.

6/ Dừng đỗ phải đúng quy định. Đời người cũng thế, chọn sai bến đỗ là tổn thất nặng nề về tiền bạc và tinh thần. Có làm việc thì phải có thời gian nghỉ ngơi dành cho gia đình, chẳng có cỗ máy nào chạy mãi được, cần nghỉ ngơi...

7/ Vượt xe phải đúng luật lệ, vượt khúc cua khuất tầm nhìn, vượt ẩu, sẽ gây tai nạn. Con người cũng thế, cầu tiến chứ không phải tranh dành ung qua mặt người khác, cứ muốn vượt người mà không có trí khôn, không có sự nhẫn nại thì trước sau gì cũng gặp họa.

8/ Xe đến kỳ phải đi bảo dưỡng... con người cũng thế thôi, phải luôn làm mới lại chính mình. Sửa đổi bản thân. Tu tập trí tuệ, đạo đức, phúc lành... phải có thời gian để chữa lành nội tâm, đắp bồi phước báu... có như thế mới bền lâu được và đi hết chặng hành trình này!

Tý được áo mới
Sửu được cỏ thơm
Dần được nai vàng
Mão được khen ngợi
Thìn ra khỏi tối
Ty cười thật tươi
Ngọ hết mệt nhoài
Mùi nhiều lá sắn
Thân hết vị đắng
Dậu gáy hân hoan
Tuất gặm xương sang
Hợi nằm hưởng Phúc
Có tu có được
Có lạ gì đâu
Thiện tâm làm đầu
Nhận về hái Lộc!

Nghe vè nghe vè
Nghe vè hạnh phúc
Gieo nhân tích đức
Khổ ném xuống sông...
Dần, Thân sang hồng
Trái thơm chín mọng
Tỷ Ngộ trịnh trọng
Bước lên ngai vàng!

Nghe vè nghe vè
Nghe vè tuần mới
Tơ vò chỉ rối
Tháo ra, mở ra...
Lương thiện, thật thà
Thẳng ngay tùng, trúc
Sông có khúc, người có lúc
Sao tránh khỏi ghét ganh?
Con chuột thông manh
Con trâu cày giỏi
Con hổ mạnh dõ
Con mèo tiền vô
Con rồng không lo!
Con rắn lột xác
Con ngựa giải khát
Con dê bụng phơi
Con khỉ miệng cười
Con gà ưỡn ngực
Con chó năng lực
Con heo đẹp xinh!
Nghe vè thôi hết bực mình
Bao điều xui xẻo tan biến
Có tu thân tích đức thì nhận phúc lành trời biển...

Lẳng lẳng mà nghe
Nghe vè Cô Thúy có râu
Xua tan hết những u sầu...
Chữa lành tâm hồn đang chông chênh bờ vực
Con gà nó đập cánh, vỗ ngực
Lượm được hạt thóc vàng mà quên phòng bị cặp mắt điều hâu
Hội Mão Mùi nên nghĩa cau trầu
Tam hợp hóa thành tam tai vì đâu?
Dạ thủy chung son sắc
Không nằm trong màu mắt
Mà nằm ở đạo đức yêu thương!
Con gió thoảng mang theo làn hương vấn vương...
Ai đem đổi nghĩa phu thê bèn đá?
Con ngựa đến ngã ba con đường lạ
Biết đi đường mô?
Đường nhân nghĩa sỏi đá nhấp nhô
Đường danh lợi cỏ xanh màu ngọc
Ai chẳng muốn bỏ đá theo ngọc
Ai biết rằng ngọc thật trong thô ?
Tiền cướp được là tiền bẩn dơ
Dân than oán Tần vương bạo chúa
Vườn kim cốc bạc vàng thay cỏ
Tiếng thạch sùng tắc lưỡi trên bức tường loan
Mẹ cha dạy sống đàng hoàng
Đừng gian đừng dối, đừng huênh hoang đắc thời
Trái điều rụng đầy vườn khô
Người ta lấy hạt vắt khô xác điều

Đời người có được bao nhiêu
Ve thay áo mới cho hè thêm vui!

Nghe vẻ nghe ve
12 con giáp
Tháng tư ngủ ngáp
Vụ điều thất thu
Con chuột nhắt xu
Đem về mua bánh
Con trâu trúng mánh
Siêng cày được ăn
Con hổ tàng tàng
Mưa thắm đồng hạn
Con mèo bị phản
Mất một được hai
Con rồng được bay
Bầu trời cao thăm
Con rắn nghịch cảnh
Lột xác thay da
Con ngựa thiết tha
Cực bi là hỉ
Con Dê nhổ phỉ
Thị phi bước qua
Con Khỉ mình ta
Công danh rộng mở
Con Gà ít mỡ
Đào được giun vàng
Con chó tụ đàn
Cùng nhau vượt khó

Con heo ăn cỏ
Chịu đấm ăn xôi
Gặp về được thời
Dệt bao hy vọng
Đây không phải mộng
Phép thử niềm tin
Điều tốt về mình
Lạc quan vui vẻ
Dù đời sứt mẻ
Vẫn cười thật tươi!

Lẳng lẳng mà nghe
Vè thiêng linh ứng
Gà vàng đẻ trứng
Khỉ già ôm cây
Thỏ chữa đến đây
Núi rừng xanh mướt
Đà Lạt ngày trước
Bước chân lang thang
Đi tìm kho tàng
Loanh quanh đồi cỏ
Sương mù không rõ
Nhìn tỏ lòng nhau
Tiếng thông reo sầu
Hoàng hôn nhạt nắng
Con đường cong vắng!
Thành phố đèn loan
Cô nhật trắng vàng
Dưới chân sỏi đá
Rồng rắn hai ngã
Dê ngựa một tàu
Trấu cho gà ổ
Chó trâu nằm êm...
Nghe tiếng mưa đêm
Dội về thốn thức
Không cần bút mực
Vẫn làm được thơ
Dệt mộng không ngờ

Đời sang trang khác
Ăn Chay niệm Phật!
Khổ hạnh ba năm
Khoác áo phong trần
Yêu thương lẽ sống
Chẳng còn mong ngóng
Những gì xa xôi
Đến rồi đi thôi!
Tùy duyên tùy cảnh
Không còn một mảnh
Tinh nàng vác vai
Ngồi dưới vườn mai
Bên hồ tiếng ếch
Tinh lụy thêm mệt
Con ngựa sóng soài
May gặp được Ngài
Ruộng khô gặp nước
Đời sang trang khác
Dẫn pháp truyền kinh!
Sống chẳng riêng mình
Mỗi ngày hạnh phúc!

Ve vè vè vè
Giờ thân điểm số
Ai hên được đó
Con gà bụng no
Con heo cám cò
Đầy mương đầy máng
Con trâu hết chán
Cười đến nhăn răng
Con ngựa thôi toang!
Hồi hương hưởng phúc!
Cái duyên đúng lúc
Gặp được vè này!
Và đây vào đây!

Nghe vẻ nghe ve
Tháng 3 về mới
Tý được áo mới
Sửu được cỏ thơm
Dần được nai vàng
Mão được khen ngợi
Thìn ra khỏi tối
Ty cười thật tươi
Ngọ hết mệt nhọc
Mùi nhiều lá sắn
Thân hết vị đắng
Dậu gáy hân hoan
Tuất gặm xương sang
Hợi nằm hưởng Phúc
Có tu có được
Có lạ gì đâu
Thiện tâm làm đầu
Nhận về hái Lộc!

Nghe vè nghe vè
Nghe vè hạnh phúc
Gieo nhân tích đức
Khổ ném xuống sông...
Dần, Thân sang hồng
Trái thơm chín mọng
Tỷ Ngộ trịnh trọng
Bước lên ngai vàng!

Lẳng lẳng mà nghe
Nghe về Cô Thúy có râu
Xua tan hết những u sầu...
Chữa lành tâm hồn đang chông chênh bờ vực
Con gà nó đập cánh, vỗ ngực
Lượm được hạt thóc vàng mà quên phòng bị cặp mắt điều hâu
Hội Mão Mùi nên nghĩa cau trầu
Tam hợp hóa thành tam tai vì đâu?
Dạ thủy chung son sắc
Không nằm trong màu mắt
Mà nằm ở đạo đức yêu thương!
Con gió thoảng mang theo làn hương vấn vương...
Ai đem đổi nghĩa phu thê bèn đá?
Con ngựa đến ngã ba con đường lạ
Biết đi đường mô?
Đường nhân nghĩa sỏi đá nhấp nhô
Đường danh lợi cỏ xanh màu ngọc
Ai chẳng muốn bỏ đá theo ngọc
Ai biết rằng ngọc thật trong thô ?
Tiền cướp được là tiền bẩn dơ
Dân than oán Tần vương bạo chúa
Vườn kim cốc bạc vàng thay cỏ
Tiếng thạch sùng tắc lưỡi trên bức tường loan
Mẹ cha dạy sống đàng hoàng
Đừng gian đừng dối, đừng huênh hoang đắc thời
Trái điều rụng đầy vườn khô
Người ta lấy hạt vắt khô xác điều

Đời người có được bao nhiêu
Ve thay áo mới cho hè thêm vui!

Nghe vè nghe vè
Nghe vè xóa bỏ
Phiền muộn đau khổ!
Con giáp vào nghe

Chuột trôi theo bè
Gặp mùa nước lũ
Hiểm nguy đã đủ
Cập bến bình an!

Trâu đi theo đàn
Bạn 3 thù 7
Ruộng khô nắng cháy
Gặp được cơn mưa...

Hổ chúa gầm gừ...
Sụp vô hố bẫy
Chó cười khây khẩy
Hổ thoát về rừng

Mèo thói dửng dưng
Nửa đời hoang phế
Hậu kỳ đại đế
Được nước lên ngôi

Rồng thấm bể đời
Trái me chua, chát

Muối sương rất mặn
Đến lúc rồng bay

Rắn bị lưu đày
Nhiều phen đánh đập
Trái lê nó đập
Cây chết hồi sinh

Ngựa lên thiên đình
Than thân trách phận
Lưng oằn lặn đận
Gánh vác khổ, đau!

Dê mãi đau đầu
Tiền tình nó bạc
Người ta thành đạt
Nhổ khắc số dê

Khỉ mới ê chề
Một mình cô độc
Thị phi đâm thọc
Như chọc đầu heo

Gà mới qua đèo
Gà rừng ra đuổi
Dừng ngay đèo chuối
Gặp trăng đu đưa

Chó sủa đuổi nư
Ốm o, so bại
Thuốc tiên vực dậy
Làm lại đời thôi!

Heo thích đi chơi
Ăn ngon mặc đẹp
Bà cho chem chếp
Tha hồ mà ăn!

Cô Thúy nói rằng
Tu thân, sửa đức
Lúc được, lúc mất
Có thịnh, có suy!

Đừng nghĩ ngợi gì...
Thông dong mà sống!

2025.

Ve vè vè vè

Nghe vè Ất Ty

Chuột kêu tiếng “bĩ”

Trâu húc bụi rào

Càn Khôn té nhào

Hổ gầm tiếng “pháo”

Mèo chạy bát nháo

Lửa dưới đất trên

Rồng nổi bông bênh

Rắn trên sông Đuối

Nhật Nguyệt rượt đuổi

Ngựa hí vang trời

Dê nóng ăn xôi

Trăm con một rổ

Khỉ về báỉ tổ

Gà lạnh xù lông

Về biển bắt còng

Chó tru “í ới”

Heo đi chơi tối

Có ngày gặp ma

Đời đó để mà

Tu cho kịp hội

Siêng năng đừng đợi

Nước cuốn đến chân!

Nghe vè nghe vè
Nghe vè câu cá
Cuộc vui trả giá
Nhân quả hiển linh
Làm đau thân mình
Làm khổ con cái
Gia đạo tranh cãi
Bởi nghiệp trót gieo
Móc họng cá treo
Giật cho rách bụng
Lòi gan, vỡ ruột
Máu me đầm đìa
Thức ăn dư thừa
Nhàn cư bất thiện
Sinh con hở miệng
Ứng nghiệm năm đời
Sông hồ giếng khơi
Họa tai đuổi nước
Thương con lập tức
Bỏ nghiệp đi câu
Lời thật đừng rầu
Phúc lành gia đạo!

Nghe vẽ nghe ve
Đừng ăn thịt chó
Ngon miệng lúc đó
Đau khổ về sau!
Người bạn bền lâu
Vẹn câu trung, nghĩa
Nghèo nó không mĩa
Hèn nó không chê
Đánh cũng chẳng hề
Đem tâm oán giận
Đồ dơ đồ bẩn
Ăn cũng thấy vui
Bệnh đau vậy rồi
Vấy đuôi mừng chủ
Chết tìm chỗ trú
Sợ chủ buồn đau!
Chủ chết thảm sầu
Đi theo cùng chủ...
Vắng người nó tủi
Ngồi cống ngóng chờ
Cơm đầy chén to
Thở dài không nuốt...

Cầu tặc rình suốt
Gây mất an ninh
Phố phường bất bình
Ngán thay trộm chó

Nhân quả hiện rõ
Biết mà tránh đi!

Luật sớm ra thì
Cấm ăn thịt chó!
Lá mơ nằm đó
Củ riềng mừng thay!
Mắm tôm, sả cay
Từ nay chê cay

Vật nuôi yêu thương!
Thấm tình nhân bản
Ai thấm lời giảng
Bỏ ăn chó mèo

Sẽ chẳng phải nghèo
Tuổi cao, sức khỏe
Tâm hồn vui vẻ
Con cháu an khang!

Nghe vè nghe vè
Nghe vè câu cá
Cuộc vui trả giá
Nhân quả hiển linh
Làm đau thân mình
Làm khổ con cái
Gia đạo tranh cãi
Bởi nghiệp trót gieo
Móc họng cá treo
Giật cho rách bụng
Lòi gan, vỡ ruột
Máu me đầm đìa
Thức ăn dư thừa
Nhàn cư bất thiện
Sinh con hở miệng
Ứng nghiệm năm đời
Sông hồ giếng khơi
Họa tai đuổi nước
Thương con lập tức
Bỏ nghiệp đi câu
Lời thật đừng rầu
Phúc lành gia đạo!

Nghe vè nghe vè
Nghe vè tránh nghiệp
Thú vui phân biệt
Điều đúng, điều sai!
Trò chơi đá gà
Máu me ghê gớm!
Gà lông cựa sắt
Gà đòn vỗ đòn
Cái máu thua, hơn
Tiền tài tiêu tán
Con thời lòi mắt
Con lũng bộ điều
Đón đau lắm chiều
Thú vui gà chọi!
Nhân quả chiếu rọi
Gia đạo tan tành
Đâm chém, tù đầy
Ba đời báo oán
Ai tin thì lánh
Không tin bỏ qua...
Cô Thúy ngân nga
Câu vè mùa hạ
Ve kêu râm ran...

Nguyện cầu tuổi tỵ phước lành
Nguyện cầu tuổi sửu công danh rạng ngời
Tuổi Dần cầu nguyện ra khơi
Cầu cho tuổi Mão sóng thổi bão bùng
Tuổi Thìn cầu nguyện tin mừng!
Cầu cho tuổi Tỵ đường cùng gặp may
Nguyện cầu tuổi Ngọ tỉnh say
Tuổi Mùi đừng những đắng cay qua rồi
Tuổi Thân cầu nguyện niềm vui
Cầu cho tuổi Dậu được thời làm ăn
Cầu cho tuổi Tuất chạy nhanh
Và luôn tuổi Hợi công thành thành công!
Nhớ về cô Thuý ghi lòng!
Tu Thân, tích Đức, trời hồng sáng mai.

Nhìn lên thì chẳng bằng ai
Nhưng mà nhìn xuống mấy ai bằng mình
Ở đời sống đặng chân tình
Siêng năng, chăm chỉ, việc mình mình lo
Lo tu đạo đức không chờ
Đến ngày Nghiệp Quả bất ngờ qua thăm
Biết rằng người ghét kẻ thương!
Nhân duyên định sẵn vẫn luôn mỉm cười
Lòng ta biết đủ nên vui
Giận hờn lặn xuống Tâm rồi Bình An!
Hôm nay, nghe một tiếng đàn
Trong cung Từ Ái dịu dàng về đây!

Bạn ơi! Thôi bớt tủi hờn
Thương người đâu hắt người thương lại mình
Hy sinh chịu đựng vì tình
Chữ tình nó nặng như chì đắm tim!
Người say vì uống rượu bình
Ta say vì chữ vô minh xưa giờ
Nhưng lòng ta chẳng thờ ơ
Cái duyên cái nợ nó vồ lấy nhau
Tuỳ thôi nước cạn, sông sâu
Bến trong, bến đục biết đâu mà tìm?

Ai biết ngày mai sẽ ra sao
Cứ biết hôm nay vậy đã nào!
Vô thường như lá cây trong gió
Rơi xuống sông thành chiếc thuyền trôi...
Đời người có khi được mấy đâu
Yêu thương từ bỏ những u sầu...
Đến đi mặc kệ không cần biết
Còn thở là đời còn rất vui!

Mỗi ngày ta hãy cứ sống vui!
Đời trôi hay nổi có gì đâu
Trăm năm tỉnh giấc như cơn mộng
Đâu phải để ta phải u sầu...
Hôm nay, ta học được chữ Tu
Tu thân ta trước chẳng lo âu!
Sinh lão bệnh tử ừ thôi kệ!
Ngày nào còn ở còn yêu nhau!

Người ta nói bạn yếu mềm
Không tranh không đấu không thềm bận tâm!
Bạn rằng học Phật từ tâm
Thương yêu muôn vật bỏ sân bỏ hờn
Rằng tôi không muốn ai buồn!
Ai sầu ai khổ vô thường trả vay
Thôi thì bạn mạnh hơn đây
Bề ngoài hổ báo tâm đầy hơn thua
Còn tôi đối diện tôi chừa
Những dây mối nghiệp không đùa được đâu
Bạn ơi! Luôn nhớ trong đầu
Thắng mình mới thật tự hào bạn tôi
Thắng người thì oán hận thôi!
Bớt thù thêm bạn cho đời yên vui!

Nhỏ nhen, sân hận để làm chi?
Thù oán, ghét ganh để được gì?
Biển khổ bon chen thêm sóng mạnh
Trăm luân tự buộc lấy thân mình!

Đừng tham việc nhẹ lương cao

Con trăng nguyệt tạo lừa tao đó mà
Đừng mơ một bước lên nhà
Lưới giăng con nhện trùng sa mấy lần
Đừng mê danh tiếng thơm lừng
Đằng sau hứa hẹn là rừng bẫy chông
Tham tiền, tham sắc, đầy lòng
Để cho thiên hạ tới gông cổ mình
Thế nên ta sống Nghĩa Tình
Không tham, không lụy, yên bình... mà sao?
Trò đời càng tốt càng bào
Thấy người Nhân Nghĩa nó chào xã giao
Rồi toan lợi lộc nó đào
Đào cho cùng kiệt từng hào từng xu
Mắt tao đâu phải đui mù
Thừa dư tao biết mà gạt gù cho qua
Vì tao trọng chữ thật thà
Nhưng không có nghĩa là cha thẳng khờ
Bởi chẳng cái thói lừa người
Lừa năm mươi củ mất năm mươi vàng
Tao thời ghét thói gian tham
Nhưng tâm tao nguyện tu hàm từ bi
Khuyên người đừng! chớ sân si
Khuyên tâm tao cũng nhu mì mà tu!

Nguyện cho các mẹ đơn thân
Nuôi con khôn lớn, phúc phần đến con!
Nguyện cho hiếm muộn cầu con
Đặng thành như ý vuông tròn sinh ra
Nguyện cho con trẻ mọi nhà
Bình an sức khỏe thật là yên vui!
Nguyện rằng ai thấy thơ tôi
Thì chăm sửa Đức, tu Thân, Phúc lành!

Khuya rồi nghe tiếng muỗi kêu
Vườn đêm lá rậm... trăng treo đỉnh đồi
Mong sao Ôn Phước từ Trời!
Ban mưa xuống đất cho người mừng vui!
Cầu cho phúc lộc đậm chồi
Cho ai xem được những lời yêu thương!

Một vòng tay lái trả vay
Một xu lừa lọc mười đau nhận về!
Kỳ không tắm nắng say hè
Nước Ngô, nước Ngự, cô về cho hay!
Thằng khôn, thằng dại đời này
Đứa gian, đứa thật mấy ai mà ngờ
Vàng kia lắm kẻ nhiều mơ
Núi sông lắm bọn tò vò kiếm ăn
Tơ chùng đàn gậy tai trâu
Anh hùng muôn thuở... thôi sầu gấm hoa.

Con chuột được hạt thóc vàng
Con trâu được cỏ non ngàn, đồng thơm
Con hổ làm chúa sơn lâm
Con mèo được cá ăn nằm bếp tro
Con rồng hết cảnh âu lo!
Con rắn lột xác ra trò nhìn xem
Con ngựa đã có ngọn đèn
Con dê đã có cỏ êm để nằm
Con khỉ thân đã hết bầm!
Con gà sẽ có con trùn để ăn
Con chó đùa dưới ánh trăng
Con heo mở hội tắm trăng đêm rằm!
Nghe về cô Thúy mừng thầm...
Thiện tâm luôn giữ... phát Tâm mỗi ngày...
Cầu gì được đó là đây
Phước gieo thì cũng có ngày gặt thôi!

Không hờn, không giận, không thù
Không hay lo nghĩ, u buồn, sầu bi
Không hay hoảng sợ chia ly
Không vui thái quá... khắc ghi điều này
Lạc quan tích cực mỗi ngày
Tâm bình thản! cuộc sống này an khang
Kim mộc thủy hỏa thổ an!
Định Thần, dưỡng Khí, phước lành, tuổi cao!

Bởi cuộc sống nhiều khi lắm lúc
Lửa hận thù không muốn nguôi ngoai
Nhưng tha thứ là thương đến ngày mai
Cả hôm nay tâm an sóng gió
Bởi cuộc đời là nhiều phen bão tố
Mà sân si muôn thuở khổ đau!
Vườn đêm nay mưa rụng trái sầu
Để bình minh hồng tươi lên mắt
Vì ta không thêm thù, than oán
Và buông cho gió cuốn lòng đi!

Nguyện cầu cho mẹ sống lâu
Cho ba sức khỏe tình thần an vui!
Nguyện cầu cho bé tươi cười
Khỏe môi chín đỏ một đời an nhiên
Nguyện cầu cho những ưu phiền
Đang vây lấy bạn bỗng liền biến tan!
Nguyện cầu cho fan được vàng
Hái tình, hái lộc huy hoàng ngày mai
Bạc tiền khó kiếm lắm ai
Mà câu Nhân Nghĩa còn hoài khó hơn!
Nguyện cầu ngay thẳng chịu oan!
Một bông lúa hoại thành đồng lúa xanh!

Điều gì đến sẽ đến!

Điều gì đi sẽ đi!

Lòng ta chẳng bận chi

Như cây xanh thay lá

Điều gì ta lo quá!

Cuộc sống chẳng thành thoi

Kệ! Thông dong mà sống

Làm đẹp cho cuộc đời

Điều gì mà công chính

Cứ vững chí mà làm

Ơn Trời đã sắp đặt

Phó thác cuộc đời ta!

Fan tôi đầy mắt mưa rơi...
Tắm thân mòn mỏi mệt nhòa vì đâu?
Sinh ra là kiếp con người
Mấy ai không khổ không buồn đâu ai?
Mong như những cánh chim dài
Tự do bay lượn, thương hoài ngàn năm
Biển xanh xanh... núi xanh xanh
Đời người sao cứ tranh dành lẫn nhau
Nhấp nhô ngọn sóng bạc màu
Trăm năm rồi cũng mái đầu tuyết sương
Đêm nay, học được chữ Buông!
Thả lòng cho những nỗi buồn chạy đi.

QUÉT LÁ

Ưu phiền như lá vàng khô
Chối rành mà quét gom vô góc vườn
Đốt cho lửa cháy bùng bùng!
Tiếng “tì” tiếng “tách” vui mừng thối bay
Buồn sầu như tóc mới cài
Chuyện xưa, chuyện của tương lai ngút ngàn
Hôm nay, ta sống đường hoàng
Ngày mai ngấn mặt trong tràng pháo tay...
Theo người, người tỉnh, ta say!
Theo ta, ta tỉnh, người say mấy người?
Trên kia nhân quả định rồi
Dưới này chạy nhảy... tu thời chưa yên!
Chiều nay, nắng gió vườn tiên
Ta đi quét lá ưu phiền cho em!

Bạn tỵ mở được kho vàng
Bạn sửu được cả đồng vàng mà ăn
Bạn dần lông mới thay vầng
Bạn mao cao quý âm phù nạn qua
Bạn thìn thời tới hoan ca
Bạn tỵ được sống lại và đẹp xinh!
Bạn ngọ vực dậy được mình
Bạn mùi hoan hỉ nghe ve xướng hòa
Bạn thân sự nghiệp nở hoa
Bạn dậu vỗ cánh bay xa ngút ngàn
Bạn tuất cảm xịn ngập tràn
Bạn hợi thư giãn mà nằm spa
Bạn nào tu đức, tề gia
Thương yêu muôn vật, chang hoà từ bi
Sống đời này, biết cho đi
Trời thương ban Phúc sợ gì khổ đau!

Con chuột ngậm thuốc cho mèo
Con trâu vác nghĩa vác tình cho dê
Con hổ đuổi chó cứu bê
Con gà mổ rắn gỏi kê khi nằm
Chim trời, cá nước, mất tắm
Thời nay người tốt khó làm lắm ai!

Con chuột chụp mũ con dê
Con dê chụp mũ con kê con cà
Con rắn chụp mũ con gà
Con gà chụp mũ con gà nhổ lông
Con mèo số hưởng ngồi không
Chụp mũ con chuột kể công với rồng!

Nước mắt thường lệ chảy xuôi
Mà nay nước mắt ngược đời chảy vô
Hy sinh nhẫn nại đến khờ
Giữ êm lửa ấm thuận hoà chồng con
Phận nhi nữ, phận hồng nhan
Làm dâu cũng khổ, ở không cũng buồn!
Tuổi thơ theo cánh chuồn chuồn
“Khi vui nó đậu, khi buồn nó bay”
Chồng thương thì đỡ cau mày
Nhược bằng chồng ghét sầu cay mắt nồng
Con thuyền theo gió qua sông
Bên bờ La Bá cầu vòng bắt qua...
Thông reo... Đà Lạt ngàn hoa
Trắng thơm như miếng bánh, trắng ngọt lành!
Về đây tiếng gọi rừng xanh...
Bình yên giây phút không đành bước qua...
Nguyện cầu cho đá mọc hoa
Cho người em gái thật thà thương yêu!
Năm khi thì đá cũng chiều
Nước đi mười hoạ đá xiêu, sắc lòng!

Con heo cãi với con bò
Con bò cãi với con voi cãi cùn
Con voi cãi với con mùi
Con mùi cãi với con trâu lì đòn
Con trâu cãi với ngựa con
Con ngựa cãi với chuột đồng lúa thơm
Con chuột cãi với ông trùm
“Con nào dám cãi ông chùm cái bao”
Vườn ông, ông thích thì rào
Nước ông, ông muốn con nào được ăn
Cãi gì cho bỏ phí công
Tu tâm sửa đức trời còn tính cho!
Trong tay một mớ tơ vò
Sợ đầu, sợ cuối chơi trò về thâm...

Cấp cấp tới kỳ
Có vay có trả
Tiền đi tiền lại
Quay về với mình
Người sợ nợ dìm
Trốn sao được nghiệp?
20 năm lọc
Gắng làm trả ngay
Ai đọc về này
Nhận ngay tiền nợ
Có tiền trả nợ...
Về linh là đây!

Nguyện cầu bé đỡ hôm nay
Nghe kinh siêu thoát về ngay cõi lành!
Nguyện cầu hiểm muộn khó thành
Tin mừng sẽ đến vào ngày hôm sau
Nguyện cầu tiền bạc nợ lâu
Có dư có để trả dần nợ kia
Nguyện cầu cái ác xa lìa
Con người thôi cảnh giết đi mạng người
Nguyện cầu Ôn Phước từ Trời
Mang mưa xuống thế cho người thế gian!

...HẾT...

KINH DỊCH HỘI - THIÊN ĐỊA NHÂN
